

Kettős állampolgárság IV.

Magyar Szó, 2004. október 27.

A magyar Alkotmánybíróság helybenhagyta a népszavazást elrendelő országgyűlési határozatot

A magyar Alkotmánybíróság keddi ülésén elutasította a kettős állampolgárság ügyében üggyöntő népszavazást elrendelő országgyűlési határozat ellen benyújtott kifogásokat, s ezzel helybenhagyta a parlament szeptemberi egyhangú döntését -- tájékoztatta az MTI-t közleményben az Alkotmánybíróság (AB).

Az Országgyűlés egyhangú szavazással szeptember 13-án üggyöntő népszavazást rendelt el a kettős állampolgárság ügyében. A Magyarok Világszövetsége (MVSZ) által kezdeményezett referendumon arra a kérdésre kell válaszolni, hogy kedvezményes honosítással kaphassanak-e magyar állampolgárságot azok, akik magyar nemzetiségüket magyarigazolvánnyal vagy a megalkotandó törvényben meghatározott más módon igazolják. "Az Alkotmánybíróság az Országgyűlés határozatát helybenhagyta" -- áll a keddi közleményben. A határozathoz párhuzamos indoklást írt Bihari Mihály és Kiss László alkotmánybíró, különvéleményt írt Kukorelli István alkotmánybíró és Holló András, az AB elnöke -- közölte az Alkotmánybíróság.

A Magyarok Világszövetségének elnöksége 2003. augusztus 18-án döntött arról, hogy a kettős állampolgárság ügyében népszavazást kezdeményez. Patrubby Miklós elnök az MVSZ február 15-i kolozsvári elnökségi ülésén azt mondta, hogy a magyar államnak alanyi jogon kellene biztosítania a kettős állampolgárság jogát a határon túl élő magyaroknak. Miután az Alkotmánybíróság március 1-jén megállapította, hogy az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdés nem sérti sem az alkotmány, sem a népszavazásról szóló törvény rendelkezéseit, az MVSZ nekikezdett az aláírások gyűjtéséhez. Az MVSZ július 5-éig több mint 320 ezer aláírást gyűjtött össze, ennek alapján az Országos Választási Bizottság (OVV) elrendelte az aláírások ellenőrzését.

Ficzere Lajos, az OVV elnöke a testület augusztus 12-i ülését követően bejelentette, hogy a népszavazás kiírásához szükséges számú (200 ezer) aláírás összegyűlt. Az Országos Választási Iroda jelentése szerint az MVSZ által összegyűjtött közel 348 ezer aláírás közül legkevesebb 274.332 és legfeljebb 278.799 aláírás felel meg minden szempontból a feltételeknek. Az eredményt egy 5 százalékos minta vizsgálata alapján, 99 százalékos valószínűséggel állapították meg.

Az Országgyűlés egyhangú szavazással üggyöntő népszavazást rendelt el szeptember 13-án a kettős állampolgárság ügyében. A népszavazás kiírását minden frakció és a függetlenné vált korábbi demokrata fórumos képviselők nevében Kelemen András is támogatta, a kettős állampolgárság ügyében azonban eltértek az álláspontok.

Lamperth Mónika belügyminiszter közölte: nincs garancia arra, hogy megfelelő időben olyan

törvény szülessen, amely az alkotmány előírásainak megfelelően biztosítja a külföldön való szavazás lehetőségét.

Pokorni Zoltán (Fidesz) hangsúlyozta, hogy a Fidesz a népszavazás kiírása mellett azt is támogatja, hogy az azon feltett kérdésre a többség igennel voksoljon. Indítványozta, hogy kezdődjön négy párti egyeztetés a sikeres népszavazás után szükségessé váló jogszabálymódosítások előkészítése érdekében.

Herényi Károly (MDF) és Dávid Ibolya (MDF) egyaránt a népszavazás kiírása mellett érvelt. Felhívták ugyanakkor a figyelmet a demokrata fórum korábbi indítványára, amely kedvezményes honosítási eljárás keretén belül biztosított volna kettős állampolgárságot a határon túli magyaroknak.

Eörsi Máttyás (SZDSZ) azt mondta, hogy az Országgyűlésnek kötelessége a népszavazás kiírása, azonban hangsúlyozta, hogy a szabad demokraták nem értenek egyet a határon túl élő magyarok kettős állampolgárságával. Ezt többek között azzal indokolta, hogy a térség országainak nagy része történelmileg egy időben válik az unió tagjává.

A határon túli magyarok kettős állampolgárságának ügyében a Magyarok Világszövetségének (MVSZ) népszavazási kérdése: "Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással -- kérelmére -- magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. tv. 19. paragrafus szerinti magyarigazolvánnyal vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?"

Magyar Szó, 2004. október 29.

Kettős állampolgárság: népszavazás december 5-én

Mádl Ferenc kitűzte a referendum időpontját

Mádl Ferenc magyar köztársasági elnök december 5-ére kitűzte a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazást -- tudatta az államfő hivatala tegnap közleményben az MTI-vel. A köztársasági elnök korábban szintén december 5-ére tűzte ki az egészségügyi privatizációról szóló, ugyancsak üggyöntő népszavazást. "Így a választópolgároknak ezen a napon két kérdésben is joguk van dönteni" -- olvasható a Köztársasági Elnöki Hivatal közleményében.

Az Országgyűlés szeptember 13-án rendelt el, egyhangú szavazással, üggyöntő népszavazást a kettős állampolgárságról. Az Alkotmánybíróság keddi ülésén utasította el a kettős állampolgárság ügyében népszavazást elrendelő országgyűlési határozat ellen benyújtott kifogásokat, s ezzel helybenhagyta a parlament döntését. A Magyarok Világszövetsége (MVSZ) által kezdeményezett referendumon a következő kérdésre kell válaszolni: "Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással -- kérelmére -- magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. törvény 19. paragrafusa szerinti magyarigazolvánnyal vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?"

Kérdések özönét veti fel a kettős állampolgárság

Tudósítónktól

Közhírré tétetett. A kettős állampolgárság tárgykörében ügydöntő népszavazás lesz december 5-én Magyarországon. Mádl Ferenc köztársasági elnök a népszavazást azt követően írta ki, hogy az Alkotmánybíróság elutasította az ügyben benyújtott kifogásokat, és helybenhagyta a parlament szeptemberi döntését a referendumról.

A kettős állampolgárságra vonatkozó népszavazás kiírását a Magyarok Világszövetsége kezdeményezte. Több mint 200.000 aláírás összegyűjtése után az Országgyűlés elrendelte a népszavazást. A határozat ellen viszont többen panasszal éltek, s az Alkotmánybírósághoz fordultak, kifogásolván: az állampolgárokat nem tájékoztatták a döntésük következményeiről, vagyis arról, hogy egy sikeres népszavazás milyen változtatásokkal jár. A referendumon arra a kérdésre kell válaszolni, hogy kedvezményes honosítással kaphatnak-e magyar állampolgárságot azok, akik magyar nemzetiségüket magyarigazolvánnyal vagy más, a megalkotandó törvényben meghatározott módon igazolják.

Az első csata tehát eldőlt: a polgárok mondhatnak véleményt arról, hogy a határon túli magyarok kaphatnak-e kettős állampolgárságot áttelepülés nélkül. Ez azonban még csak a kezdet, hiszen számtalan kérdés sorakozik még. Egyfelől sokan aggódnak, hogy egyáltalán sikeres lesz-e a referendum, hiszen ahhoz, hogy érvényessé váljék, a szavazásra jogosult polgárok egynegyedének kellene igennel szavaznia. Márpedig még azok közül is sokan aggódnak a részvételi arány miatt, akik egyébként támogatják a kettős állampolgárság ügyét. Magyarországon ugyanis eddig négy ügydöntő népszavazás zajlott 1989 óta. Az első, az 1989-es volt a legnépesebb, ott a polgárok 58,03 százaléka szavazott. Az egy évvel későbbi, a közvetlen elnökválasztásra vonatkozó referendumon a polgárok 14 százaléka mondott véleményt. Az 1997-ben a NATO-hoz való csatlakozásról 41,5 százalék nyilatkozott, 2003-ban az EU-csatlakozásról 45,62 százalék. Ráadásul nem elég voksolni, igennel is kell szavazni az egynegyednek ahhoz, hogy a parlament hozzáláthasson a kettős állampolgárság kérdését szabályzó törvény megszövegezéséhez.

S itt újabb kérdésekbe botlik az ember: sokan gondolják úgy, hogy ha a külhoni magyarok is állampolgárságot kapnak, az a szociális juttatások és a munkahelyek kérdését is jelentősen befolyásolná. Magyarán: a külhoniaknak (is) jutna abból a kevésből, amit eddig csak "országban belül" kellett osztani. Megint mások attól tartanak, hogy az állampolgárság megadása tömeges áttelepüléseket eredményezne -- ami megint elvezet a munkahelyek és juttatások kérdéséhez. Egyes politológusok szerint sokan "kenyérféltési" és nem nemzetstratégiai szempontok alapján voksolnak majd, s valószínűtlen, hogy alacsony részvétel mellett eredményes legyen a népszavazás. Meg aztán azt is ki kell mondani: sokakat egészen egyszerűen nem is érdekel, hogy milyen a határon túli magyarok státusa. Az érvényes referendumhoz becslések szerint nagy, legalább ötvenszázalékos részvétel kellene, ez azonban kevésbé valószínű.

Ezért tartja szinte mindenki nagyon jónak, hogy a kettős állampolgárságra vonatkozó népszavazás a kórházprivatizációs referendummal egyidejűleg lesz: abban reménykednek, hogy a két kérdés egyszerre képes mozgósítani a szavazókat.

Amennyiben a referendum sikeres lesz, akkor is újabb kérdések özönével kell számolni. A parlamentet elsősorban semmilyen határidő nem köti a kettős állampolgárságot szabályzó törvény elfogadására. Ez azt jelenti, hogy akár évekig is elhúzódhat a szövegezés, a beiktatás. S az is kérdéses, hogy egyáltalán milyen lesz ez a törvény, hiszen a deklaratív jellegen túlmenően akár semmitmondó is lehet. Egyes szakértők szerint a kettős állampolgárság konkrét megvalósítása egészen széles skálán mozoghat, melynek egyik felén van az a fajta jogszabályozás, amely minden európai uniós tagállam polgárainak szavatol jogokat Magyarországon, a másik felén pedig azok a jogok, melyekkel minden, Magyarországon élő magyar állampolgár rendelkezik. És a skálának számtalan közbülső pontja van. A sajtóban megjelent felvetések közül csak néhányat emelnénk ki: a jelenlegi, 1993-as állampolgársági törvény egyebek közt úgy szól, hogy kedvezménytel -- egy esztendő alatt -- megkaphatja a magyar állampolgárságot az, akinek valamelyik felmenője magyar állampolgár volt, s Magyarországon lakik. A törvény legegyszerűbben úgy módosítható, hogy a Magyarországon élést kiiktatják a feltételek közül. Nagy jelentősége van a lakóhelynek az állampolgári jogok és kötelezettségek szempontjából is. Választójoga csak annak a többes állampolgárnak van, aki életvitelszerűen az adott államban lakik. Mivel a társadalombiztosítási ellátások többsége a munkavégzéshez köthető, várhatóan a nyugdíj- s a betegellátás a munkajogi szabályozástól függ. Aki Magyarországon fizet járulékot, az az ellátásra is jogot szerez. A szociális kedvezményeket az állam a saját belátása szerint adja meg területén élő polgárainak. A lakásépítési támogatás és például a szociális segély feltehetően szintén az állandó lakhelyhez kötődik majd. A hadkötelezettség és az adófizetés az életvitelszerű tartózkodás helyén terheli a többes állampolgárt.

De az is megtörténhet, hogy a törvényalkotók olyasfajta jogszabályt hoznak létre, mint amilyen a kedvezménytörvény: szépen hangozik, de gyakorlati jelentősége meglehetősen kicsi. Hogy a "kenyérfeltéti" aggályokat elhárítsa, az MVSZ azonnal közzétett egy újabb javaslatot is: hozzon létre a kormány egy úgynevezett külhoni adóalapot, melybe a Magyarországon munkát vállaló külföldi magyar állampolgárok fizetnék be adóikat, s melyből a kettős állampolgárok juttatásait kapnák. Így semmilyen mértékben nem érintené a kettős állampolgárok "pénzelése" a "mai magyarországi lakosok szociális juttatásait, szolgáltatásait, illetve azok forrásait" -- ahogyan azt Patrubány Miklós, az MVSZ elnöke megfogalmazta. A népszavazás kiírását minden parlamenti frakció támogatta, a kettős állampolgárság ügyében azonban nincs ilyen összhang a pártok között. A Fidesz és az MDF egyértelműen támogatja, az SZDSZ egyértelműen ellenzi, az MSZP úgy véli, a határon túli magyaroknak adandó könnyítések részleteiben kellene megállapodni.

S még valami: Szent-Iványi István, az SZDSZ tisztségviselője egy televíziós műsorban kijelentette: "Ennek az egész dolognak a megoldása, ha megoldást keresnek rá a politikai pártok, nem a népszavazásban keresendő, ugyanis a népszavazás mit fog kimondani? Azt, hogy alkossanak egy későbbi törvényt. Azt, amit népszavazás nélkül is meg lehetne tenni." S ebben helyeselt neki Szájer József, a Fidesz tisztségviselője: "Mindez megoldható népszavazás nélkül is. Ha lett volna a kormányban hajlandóság erre, akkor nem merültek volna föl ezek az ügyek." Ez elgondolkodtató.

MIHÁJLOVITS Klára

Magyar Szó, 2004. november 2.

Sorsdöntő népszavazás

Patrubány Miklós, a Magyarok Világszövetségének elnöke a Magyar Szónak nyilatkozott a kettős állampolgárságra vonatkozó népszavazásról.

Egy televíziós műsorban Ön azt mondta, lelki elégtétel lenne a határon túli magyarság számára a kettős állampolgárság megadása. Valóban csak lelki elégtétel lenne, vagy gyakorlati haszon is származna belőle?

Elsősorban lelki elégtétel és a méltányosság gyakorlása lenne a kettős állampolgárság megadása azoknak a magyaroknak, akik 84 éve a magyar hazától elszakítva is megőrizték nyelvüket, kultúrájukat, azonosságukat és a magyar nemzethez való tartozásuk tudatát. A gyakorlatias hasznok felsorolásakor még mindig a szimbolikumok terén maradvá le kell szögezni: mi, külföldi magyarok tudjuk, hogy a kettős állampolgárság elnyerése számunkra nem a szülőföldről való elvándorlást hozná, hanem inkább megerősítene minket a szülőföldön, hiszen közjogi támaszt jelentene, erőt és hitet adna ahhoz, hogy elviseljük a kisebbségi létet. A külhoni magyar számára a kettős állampolgárság olyan, mint facsemetének a melléje szúrt karó, amely erősíti, segíti, hogy gyökeret eressen.

Gyakorlati haszna még a kettős állampolgárságnak az lenne, hogy erősebbek leszünk mindannyian; külhoniak és anyaországiak egyaránt, hiszen a magyar nemzet súlya az európai nemzetek sorában megnőne. Immáron nem 10 milliós nemzetként jelenne meg Magyarország, hanem olyan nemzetként, amelynek 15 millió polgára van. Ez a haszon erkölcsileg, politikailag és gazdaságilag is konkrétan mérhető. Többé a Nyugaton az erdélyi, délvidéki magyart nem romának, szerbnek neveznék, ami lelki elégtétel, de gyakorlatias haszna is van. Ráadásul a mozgás és az utazás szabadsága a lelki elégtételen túl kézzelfogható haszonnal jár minden alany számára, hiszen egy magyar útlevelel birtokában egy külhoni magyar ugyanúgy tud utazni és munkát vállalni Európában, mint most az anyaországi.

A népszavazás után törvényt kellene alkotni, amely rendezné a kettős állampolgárság kérdését. Tart-e Ön attól, hogy ez a törvény pusztán porhintés lehetne?

Ez csak egy banánköztársaságban történhetne meg. Ez nem véleménynyilvánító népszavazás, hanem kötelező ügyszöntő, ami azt jelenti, hogy eredménye kötelezi az Országgyűlést. Egy banánköztársaságban képzelhető el, hogy egy országgyűlés nem hajtja végre a népfenség akaratát. De ezért vagyunk itt mi és több millió magyar állampolgár, aki ezt a népszavazást győzelemre juttatja, hogy annak a természetét behajtassa az Országgyűlésen. Emellett nemcsak egy törvény lesz, hanem egy egész törvénycsomag, mert nemcsak az állampolgársági törvényt kell változtatni, hanem egy egész sornyit az idegenrendészetitől az oktatásiig, munkavállalásiig. Mindezeket a törvényeket egy új szemlélettel, a magyar nemzeti integrációs szemlélettel kell összhangba hozni úgy, hogy lehetővé tegyék a magyar nemzet politikai egyesülését -- nem revízióval, nem határmódosítással, hanem egy olyan politikai eszközzel, amely ma az EU-ban elfogadottnak számít.

A kormánynak már a szavazás másnapján létre kellene hoznia a külhoni magyar adóalapot. Ez azt jelentené, hogy a mai magyar állampolgároknak egyetlen fillére sem látja kárát annak, ha a külhoni magyarok is állampolgárságot nyernek.

Ön optimista, 60 százalékos részvételi arányra számít. Mégis, mi történik, ha sikertelen lesz a referendum?

Én egy abszolút többségű, 4 millió igen szavazatú eredményben gondolkodom. Ez azt jelentené, hogy a részvételi aránytól függetlenül ez a kérdés egyszer s mindenkorra jogerőre emelkedik. Amúgy kétmillió szavazat is elegendő, ha nem több a nem szavazat, mint az igen, de mi nem egy hajánál fogva ráncigált népszavazást szeretnénk ezen a sorsdöntőnek is mondható referendumon. Méltósággal megélt pillanatra számítunk, s kérem a külhoni magyarokat is, hogy ebből ők is vegyék ki a részüket. Kapcsolódjanak be abba a mozgalomba, amit Üzenet haza címmel indítottunk, s mellyel azt szeretnénk elérni, hogy minden külhoni írjon most levelet magyarországi rokonainak, barátainak, ismerőseinek, testvértelepüléseken élő idegeneknek és kérje, hogy vegyenek részt a népszavazáson. Ha ezt megteszik, nem kétséges, hogy sikerrel járunk.

Ha mégsem sikerülne a népszavazás, amire nem is szeretek gondolni, akkor sem állunk meg. Nem vonjuk le azt a következtetést, hogy Magyarországra nem számíthatunk többet, hiszen Magyarország népe is legfeljebb rossz irányú befolyásoltságában dönthet így. Abban az esetben addig és olyan sokszor fogunk népszavazást kezdeményezni, amíg sikerrel nem járunk.

MIHÁJLOVITS Klára

Magyar Szó, 2004. november 2.

Gyarapodva, a szülőföldön megmaradni

Deutsch Tamás nyilatkozata a Magyar Szónak a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazás esélyeiről

Most már tudjuk, hogy Mádl Ferenc magyar köztársasági elnök december 5-ére tűzte ki a Magyarok Világszövetsége által kezdeményezett kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazást. A Magyarország határain kívül rekedt nemzettársaknak a kettős állampolgárság megadását a Fidesz mindvégig támogatta. Alig egy hónappal a referendum előtt arról beszélgettünk minapi délvidéki látogatásakor Deutsch Tamással, a Fidesz--Magyar Polgári Szövetség parlamenti alelnökével, hogy milyenek az esélyek, és hogyan ítéli meg a magyar szavazópolgárok hangulatát.

-- A magyar állampolgárok nagy többsége támogatja a kettős állampolgárság megadását. A kérdés valójában az, hogy elég tömeges lesz-e a részvétel, azaz, hogy a kettős állampolgárság megadását támogatók közül legalább kétmilliónyian elmennek-e december 5-én szavazni. Azt gondolom, hogy e tekintetben megvan a veszélye annak, hogy adott esetben ez ne következzen be, főlegesen lenne ezt tagadni. Szerintem butaság lenne, különösen az IGEN állásponton levők részéről úgy tenni, mintha ennek semmilyen esélye/veszélye nem lenne, de én elérhetőnek tartom azt a célt, hogy december 5-én a szükséges számúnál többen, tehát

jóval több, mint kétmillió magyar választópolgár támogassa a kettős állampolgárság megadásának lehetőségét.

 Mire számítanak, hányan fognak szavazni?

Valójában két kérdésről kell majd dönteni, és ezek különböző kérdések. A kettős állampolgárság és a kórházak privatizálása, vagyis a kórházak elkótyavetyélése megakadályozásának a lehetősége. Azt gondolom, hogy a választópolgárok 30--40 százaléka minden bizonnyal részt fog venni a referendumon, ami 3--4 millió résztvevőt jelent, és kizártnak tartom, hogy ennyi résztvevő esetén több mint a fele ne azon az állásponton legyen, hogy teremtsék meg a kedvezményes kettős állampolgársághoz jutás intézménye, illetve, hogy állítsák le a kórházak privatizálását.

A Fidesz azt is támogatja, hogy a feltett kérdésre a polgárok igennel válaszoljanak. Miért tartják fontosnak, hogy kedvezményesen -- kérelemre -- kettős állampolgárságot kapjanak a határon túli magyarok?

Teljesen magától értetődő, most mégis néven nevezendő nemzetpolitikai cél az, ami vezetheti a felelősen gondolkodó magyar politikai szereplők cselekvését, hogy a Kárpát-medencei magyarság, akár a határon túli magyar közösségek tagjai, a szülőföldön maradván gyarapodva maradhassanak meg. Ebből adódóan minden olyan jogi és bármilyen más eszközt, ami ezt a gyarapodva megmaradás célját szolgálja, az anyaországnak támogatnia, megadnia, erősítenie kell. Ilyen eszköz a kedvezménytörvény. Ilyen eszközként a magyar diplomáciának kezdeményező és offenzív módon támogatnia, az európai diplomáciai szintén pedig kezdeményezően képviselnie kell a határon túli magyar közösségek törekvéseit, az autonómiakoncepciót. Végül soron a kettős állampolgárság intézménye biztonságot, minden korábbinál erősebb kapcsolatot teremt a Trianon után a határon túl rekedt és a magyarországi magyarok között.

Ha a referendum sikeres lesz, és törvény születik a kettős állampolgárság kedvezményes megszerzéséről, Ön szerint megközelítőleg hányan fognak élni a megadott lehetőséggel?

-- Úgy gondolom, hogy nagyon nagy számban lesznek azok, akik élni fognak a lehetőséggel, hogy kettős állampolgárok legyenek, és habár biztos, hogy lesznek olyanok, akik a magyar állampolgárság megszerzése mellett, az áttelepülés mellett is döntenek, ezek száma csak töredék lesz. Középtávon a kettős állampolgárság intézménye inkább az áttelepülés ellen hat, mintsem a kettős állampolgárság meg nem adásának a lehetősége. A lehetőség különösen itt, a Vajdaságban jelent egy plusz eszközt, végül esetben védelmet a szülőföldön való biztonságosabb élethez -- nyilatkozta lapunknak Deutsch Tamás, a Fidesz--Magyar Polgári Szövetség parlamenti alelnöke.

GÓBOR Béla

Magyar Szó, 2004. november 4.

Magyarverés Budapesten

Hírügynökségi jelentés szerint tegnapelőtt, talán nem véletlenül épp a halottak napján, egy akora pofon csattant el a magyarság arcán a magyar parlamentben, hogy a hangja betöltötte a

Kárpát medencét, sőt áthullámozott a tengeren túlra is. A pofont együttes erővel a kormányfő három (elv)társával adta le, arra biztatva és buzdítva az országglakosokat, hogy a december ötödikén megtartandó népszavazáson NEM-mel voksoljanak.

Jól sejti a Nagyerdemű, a határon túli SEMFŰSEMFÁK kettős állampolgárságáról van szó. Egyik NEM szavazatra buzdító, saját bevallása szerint a magyar irodalom neveltje, rajongója és fogyasztója. Elcsigázva, fáradtan hazatérve az említett parlamenti ülésről azonnal nyugovóra tért, de nyugalma nem lelte, mert rémálom kezdte gyötörni. Elsőnek a pörös szájú Erdmindszenti Endre jelent meg előtte, majd az egykori, parlamenti tudósítóként is elhíresült Szklabonyai Kálmán, őt követte az aranyaszájú Nagyszalontai János meg a búslakodva panaszkodó Szabadkai Dezső és még sokan mások a magyar irodalom elfelejtett nagyjai közül, de ott ágált közöttük a forrófejű, anyaországi születésű Kiskőrösi Sándor is, mind azt kérdeve az újdonsült pártfőtitkártól, hogy hát tulajdonképpen mit is kíván a magyar nemzet? Ha még létezik.

Szerencsére a budapesti parlamenti pofont két nappal megelőzte egy másik "parlamenti ülés", a debreceni, abban a templomban, amelyik, ha úgy hozta a sors, képviselőházként is szolgált. Mintha egy kicsit vasárnap is az lett volna. Bölcskei Gusztáv református püspök nemcsak a hívőkhöz szólt, amikor ezt mondta: "Ma olyan választás elé állították a magyarországi embert, hogy vagy IGEN-t, vagy NEM-et kell mondania magyarul beszélő, magát magyarnak tartó atyánk fiairól, kapjanak-e második állampolgárságot. Lelkiismereti és erkölcsi parancs, hogy csak IGEN-t mondhatunk erre."

Egyszer a "református Rómában" járva, a szóban forgó templom-parlament közvetlen közelében egy fává izmosodott ördögcétnát, semfüsemfát láttam. Talán még mindig a helyén áll, s törzse tovább erősödik, példát mutatva a saját fajtájának, hogy abból, ami se nem fű, sem nem fa, hanem csak valami köztes semmiség, derék törzssé izmosodhat, ha maga is úgy akarja.

Egyrészt tehát bizakodva várjuk mi érmindszentieket, nagyszalontaiakat, szabadkaiakat december ötödikét, másrészt megalázottan attól a pofontól, amit Budapesten előlegként kaptunk. Ez utóbbi miatt, tiltakozásul, vajon valaki lemond-e magyar állampolgárságáról, kilép-e a magyar nyelvből, letagadja-e, hogy valaha is köze volt ehhez a semfüsemfa nemzethez?

NÉMETH István

Magyar Szó, 2004. november 4.

Tisztelt Miniszterelnök úr!

Kasza József nyílt levele Gyurcsán Ferenchez

Mint az Ön előtt ismeretes, számos helyen és alkalommal kifejtettem ellenkezésemet a kettős állampolgárság ügyében megtartandó népszavazással kapcsolatban. Meggondolatlan, felelőtlen lépésnek tartottam és tartom a mai napig ezt a kezdeményezést.

Az elmúlt tizenöt évben nemzetstratégiának nevezett, de jogi formát sosem nyert elképzelések igen sok esetben nem hozták meg azokat az eredményeket, amelyekre okkal és joggal

számítottunk. Ennek számos oka van, s a sikertelenség bizonyára nagy szerepet játszott a nemzetközi politika kedvezőtlen alakulására a térségünkben. Ettől függetlenül, a tények nem változnak: a magyarság elvándorlása, asszimilációja nem állt le, sőt bizonyos felmérések szerint felgyorsult. Ugyancsak aggodalomra ad okot, hogy a magyar nemzeti közösség elsősorban a Délvidéken és a Kárpátalján, de Erdélyben és a Felvidéken is továbbra is tökehiányban, gazdasági és szellemi erejének leépülésében szenved.

A délvidéki magyar közösség nyolcvannégy éves újkori történelme óta ismételten behatárolt kényszerpályán mozog, melynek végállomását a mostani helyzetben nem nehéz előre látni. A korfa, a képzettségi és gazdasági adatok tükrében könnyen kiszámítható az az időpont, amikor közösségünk létszáma kétszázezer alá csökken, s ezáltal -- mint ahogyan azt a történelem tanítja -- elveszti politikai tényezőként való szerepét, ami után a teljes szellemi, gazdasági felmorzsolódás és teljes szórványosodás már csak rövid idő kérdése lesz. Azt is ki kell mondani, hogy a nemzetközi porondon az elmúlt néhány évben bekövetkezett hatalmas változások, illetve az Európai Unió keletre való terjeszkedésével egyidejűleg nincs, és nem született meg az a korszerű magyar nemzetspolitika, amely az új kihívásokat figyelembe véve lenne hivatott a nemzet egységének, boldogulásának, gyarapodásának alapjait megteremteni. Az elmúlt években mind a magyar belpolitikai, mind a magyar diplomáciai életben ezzel kapcsolatban -- legtöbb esetben a belpolitikai kérdéseknek alárendelve csak ideiglenes -- tűzoltó intézkedések születtek, sokszor elkésve, nem jól átgondolva és nem jól kommunikálva.

Nem véletlen tehát, hogy az ideológiailag, filozófiailag, koncepcióbeli különbségek, s sajnos nagyon sokszor a személyes sértődöttség okán megosztott délvidéki magyar politikai élet egyetlenegy kérdésben -- a kettős állampolgárság esetében példátlan összefogásról tudott tanúbizonyságot tenni. Ennek az összefogásnak köszönhetően ötvenezer honfitársunk aláírásával alátámasztva tavaly petíciót juttattunk el az Ön elődjéhez, Medgyessy Péter miniszterelnök úrhoz. A kezdeti kapkodás, felemás kijelentések után a tavalyi év őszén -- ismét megkésve bár --, de felállt egy szakértői testület, mely ezzel kapcsolatban jogi, gazdasági, migrációs kérdéseket vitatott meg. Egészen addig, míg a testületet idén januárban mesterségesen elnémitották. Ettől függetlenül viszont tény a független jogászok azon megállapítása, hogy a magyar állampolgársági és letelepedési törvény egyike a legszigorúbbaknak Európában, ami a magyar nemzet szétszakítottsága okán számos egyéni és családi tragédiához vezetett és ez az állapot a mai napig tart.

A kettős állampolgársággal kapcsolatos ellenérvek többsége nem állja meg a helyét. Azokat a jogos kifogásokat pedig, melyek kétségtelenül fennállnak jogilag, idejében lehet szabályozni. Meglátásom szerint -- melyet több, a kérdésben illetékes szakemberrel történő konzultáció és tanulmány hosszas elemzése alapján alakítottam ki -- az elvándorlással kapcsolatos aggodalmak sem állják meg a helyüket. Nem, mert állampolgársággal vagy anélkül a migráció ebben a térségben megállíthatatlan folyamat, s éppen a jelenlegi magyar törvénykezés is hozzájárul ahhoz, hogy ez az elvándorlás tartós maradjon, mivel a törvényileg előírt kötelező magyarországi állandó ott-tartózkodás az otthoni szálak, kapcsolatok elszakadásához, majd feladásához vezet. Jobbik esetben azok -- nagyon sok példa ezt mutatja --, akik a törvénykezés szigorával nem tudnak mit kezdeni, inkább más államokba, többnyire az Egyesült Államokba és Kanadába vándorolnak ki, ezzel végleg elveszve a magyarság számára. Az alapvető emberi jogokat sérti a mozgásszabadság korlátozása is, amibe a délvidéki magyarság az elmúlt évtized felelőtlen szerb politikája miatt önhibáján kívül került. Tisztelt Miniszter úr!

Az Ön pártja tegnap úgy foglalt állást, hogy a kettős állampolgárság megadása az elvándorlás miatt második Trianonhoz fog vezetni. Nem osztom az Ön véleményét. Nem, mert mint arra mostani levelemben többször is utaltam, az állampolgárság megadása nélkül is folytatódni fog a határon túli magyar területek kiürülése, ami elsősorban nem az állampolgárság, hanem gazdasági, szociális kérdéskörbe tartozik. Hogy ezt lassítsuk, szerencsés esetben megállítsuk, egyrészt felelős és modern nemzetstratégiára van szükség, másrészt pedig azon államok demokratikus irányvételére, melyben ezen magyar közösségek élnek.

Amíg a magyarság az élet minden terén -- kezdve az államigazgatástól a gazdasági életig -- mesterségesen szított folyamatok miatt állandó vissza- és kiszorulásnak van kitéve, ezen nemigen változtathatunk. A kettős állampolgárság éppen ezt a folyamatot lassítaná, azáltal, hogy biztonságérzetet ad, illetve lehetővé teszi a határok szabad átjárását. Mert ne legyenek illúzióink. A schengeni törvénykezés két év múlva életbe lép, s mivel ezt a Magyar Köztársaság köteles lesz alkalmazni, így az ország területére történő bejutás a vízumkötelezettek számára ugyanolyan nehéz lesz, mint például most a Német Szövetségi Köztársaságba.

Legyünk őszinték: a kettős állampolgárság elutasítása a határon túli magyaroknál olyan lelki traumát fog okozni, aminek katasztrofális következményeit már az elkövetkező pár évben érezni fogjuk, s mely katasztrófa éppen a kettős állampolgárság elutasítása miatt megfordíthatatlan tömeges kivándorlást eredményezhet, s ezzel összefüggésben hatalmas költségeket ró majd a Magyar Köztársaság mindenkori költségvetésére. A határokon átvélő nemzeti újraegyesítés valóban szép és megható szólamainak gazdaságilag szinte semmivel sem alátámasztott valósága az elmúlt években, ebben a hárommilliós közösségben hamis képet ébresztett -- az illúzióba kapaszkodás hitét. Nem szeretnék most jogi és filozófiai problémába bonyolódni, de figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a határon túli magyar közösség most már csakis közjogilag vett értelemben hajlandó és tudja megélni a magyarsághoz tartozását, a kulturális és nyelvi kötődés szólamai most már nem elégségesek. Éppen ezért, a kettős állampolgárság elutasítása olyan lelki törést fog okozni -- mint már az imént említettem -- amely nagyon rövid távon katasztrofális helyzetet idézhet elő, és ez valóban egy második -- immáron szellemi és lelki Trianonhoz vezethet.

A nemzetpolitikai kérdéseket éppen ezért nem lenne szabad belpolitikaiaknak alárendelni. Tisztelettel arra kérem a Miniszterelnök urat, és Hiller István pártelnök urat, hogy tegnapi kijelentéseiket szíveskedjenek újragondolni. Arra kérem Önöket, hogy mint felelős politikusok, ezen levelem tényeiről tájékoztassák a Magyar Köztársaság állampolgárait. Arra kérem Önöket, hogy a Hiller úr által tegnap pár mondatban vázolt új magyar nemzetstratégia tervezetét szíveskedjenek számunkra megküldeni, hogy azt még a MÁÉRT soron lévő ülése előtt áttanulmányozhassuk, illetve véleményezhessük.

Tájékoztatni szeretném a Miniszterelnök urat, hogy nagyon rövid időn belül kezdeményezni fogom egy, a határon túli magyarság egészét felölelő politikai és csúcstörténelmi találkozó megszervezését, hogy a különbözőségek figyelembevételével egységes álláspontot alakíthassunk ki, illetve fogalmazhassunk meg az új magyar nemzetstratégia irányába. Hasonlóan kezdeményezni fogom, hogy e rendezvény megtartása után egy összmagyar csúcstörténelmi és politika, XXI. századi Szárszói találkozóra is sor kerüljön.

KASZA József

Leszünk vagy nem leszünk magyar állampolgárok?

Ez itt a kérdés

A kettős állampolgárság tárgykörében ügydöntő népszavazás lesz december 5-én Magyarországon.

Mádl Ferenc köztársasági elnök a népszavazást azt követően írta ki, hogy az Alkotmánybíróság elutasította az ügyben benyújtott kifogásokat, és helybenhagyta a parlament szeptemberi döntését a referendumról.

A köztársasági elnök megtette a magáét.

Most már csak az a kérdés, vajon a lakosság legalább ötven százaléka elmegy-e szavazni? De ha el is megy, egynegyede igennel szavaz-e? Sajnos nem tudom elképzelni, hogy három millió nemzettársunk igennel voksoljon a kettős állampolgárságot illetően. Miért?

Nézzük, hogy mivel is ijesztgetik a politikusok a szavazókat.

Vasárnap reggel a Napkeltében (MTV1) Horn Gyula volt miniszterelnök nyilatkozott a kettős állampolgárságról.

- Vigyázzunk a kettős állampolgárságot illetően – mondta a volt kormányfő, és még a mutatóujját is felemelte a nyomatékosítás érdekében. – Tudniuk kell, hogy akkor ezek az emberek követelhetik majd a munkahelyeket, ugyanúgy jár nekik az egészségügyi ellátás, az oktatásban is egyenlő esélyekkel indulhatnak stb. – sorolta. – Különben is elvetélt ötletnek tartom a népszavazást. Hát kell nekünk, hogy kiürüljenek határon túlon a magyar házak és falvak? Annak az országnak kell segítenie az állampolgárait, amelyben élnek. Mi különben is támogatjuk azt, hogy szülőföldjükön boldoguljanak – hangzottak el ilyen és ehhez hasonló mondatok.

Annyiban egyetérttek a miniszterelnök úrral, hogy valóban elvetélt ötlet a népszavazás, még akkor is, ha a kórházprivatizációs referendummal egyidejűleg lesz, abban reménykedve, hogy így mozgósítani tudják a szavazókat.

De a többi szöveg a befolyásolható emberek félrevezetését szolgálja!

Miért gondolják azt egyesek, hogy az állampolgárság birtokában felkerekednek a külhoni magyarok, és otthagynak mindent, a szülőföldjüket, a házaikat, a földjeiket, múltjuk darabjait és gyökereiket, egyszóval a saját életüket, abban a reményben, hogy Magyarországon mindent újra kezdjenek, mert ott biztosan jobb lesz?!

Ez nevetséges.

Érdekes módon az EU-s tagsággal nem ürült ki Magyarország, nem ürültek ki a házak és a falvak, annak ellenére sem, hogy nyugatabbra és északabbra sokkal magasabb az életszínvonal!

Azok, akik át szerettek volna települni az anyaországba, megtették ezt, akik a jövőben tennék, megtalálják rá a lehetőséget. Kicsinyes félelmek ezek azon nemzettársainktól, akik hibás „kenyérfeltéti” aggályoktól vezérelve nem élnek a lehetőséggel, hogy évtizedes hibákat küszöböljenek ki.

A horvátoknak például egyáltalán nem okozott problémát több százezer, a nagyvilágban és a környező országokban élő horvátnak állampolgárságot adni.

Magyarország előtt megnyíltak a határok. Vállalhatnak munkát Európa bármely országában, gyermekeiket járathatják külföldön iskolába, jár nekik az egészségügyi ellátás, ha valahol másutt szeretnének letelepedni. Nekik igen, de a határon túli magyaroktól, úgy érzik, meg kell védeniük országukat, mert jön majd a sok „román vendégmunkás” meg a kisnyugdíjas kárpátaljai. Szomorú és lenéző ez ránk nézve, de hát így van ez már a mostohatestvérekkel... A népszavazás kiírását minden parlamenti frakció támogatta, a kettős állampolgárság ügyében azonban nincs ilyen összhang a pártok között. A Fidesz és az MDF egyértelműen támogatja, az SZDSZ egyértelműen ellenzi, az MSZP nincs ellene, de...

Az igazság az, hogy mindezt népszavazás nélkül is meg lehetett volna oldani.

De nekünk ezzel is meg kell békülnünk, legalább tisztában leszünk önmagunkkal, vagyis odaát élő nemzettársainkkal. Ha nem jön össze a dolog, az elkövetkező tíz évben nem lehet kezdeményezni az ügyben. Tíz év nagy idő, akkora már több ország – remélhetőleg hazánk is - az EU tagja lesz, és ugyanúgy megszűnnek számunkra is a határok. Inkább erkölcsi kérdés ez.

Kétmillió határon túli magyar figyel most Magyarországra, és lélegzet-visszafojtva várják az eredményt.

Kriják

Magyar Szó, 2004. november 5.

Hatástanulmány a kettős állampolgárságról

A magyar egészségügyi és szociális tárca, az egészségbiztosító, valamint más érintett intézmények elvégezték az első hatástanulmányokat arról a helyzetről, amelyben a határon túliak számára kérdésükre kötelezően járna a kettős állampolgárság. Egyelőre csak az anyagi hatásokat próbálták felmérni. Ennek során abból indultak ki, hogy aki kettős állampolgárként magyar, korlátozás nélkül lakóhelyet létesíthet Magyarországon. Igaz, hogy ez elvileg még nem jelent semmit, mert az ingyenes egészségügyi és a szociális ellátórendszerhez való hozzáférés feltétele az életvitelszerű magyarországi tartózkodás. Ezt azonban senki sem képes ellenőrizni -- hívja fel a figyelmet a hatásvizsgálat. Így pedig elvileg valamennyi érintett jogosulttá válik a szociális és -- bizonyos megszorításokkal -- az egészségügyi ellátásokra is. Ehhez nem kell más, mint egy magyarországi bejelentkezés. A tanulmány szerint az egészségügyi alapellátás elvileg biztosítási alapon működik, ténylegesen azonban minden

Magyarországon lakót megillet valamilyen alapon. Egyes támogatások -- többek között az anyasági támogatás, a családi pótlék, a szociális segélyek -- alanyi jogon valamennyi magyar állampolgárnak járnak. A tanulmány szerint további gond, hogy miközben az uniós jog tiltja a többszörös ellátást -- vagyis az egyes szolgáltatások közötti átfedést --, nem lehet megállapítani, hogy a kedvezményekre jogosultak másik állampolgárságuk alapján milyen juttatásokat kapnak. Tehát könnyen előfordulhat, hogy itt is, ott is felveszik az ellátásokat. A hatástanulmány kísérletet tesz arra, hogy számszerűsítse: miként növelné az egészségbiztosítási kassza kiadásait a kettős állampolgárság megadása. Jelenleg mintegy 750 ezren rendelkeznek magyarigazolvánnyal, s csaknem 95 milliárd forintos többletköltséget okozna, ha valamennyien igénybe vennék a kettős állampolgárság előnyeit. Félmillió személy esetén 63 milliárd, százezer emberrel számolva pedig 12 milliárd lehetne az összeg. A költségeket csökkenthetné, ha a jelenlegi magyar állampolgárookra is a biztosítási elvet érvényesítenék, ezzel azonban sokakat kizárnának az ellátásokból.

Mivel a kettős állampolgárok engedély nélkül vállalhatnának munkát, minimális járulékfizetési kötelezettség mellett juthatnának hozzá a munkaviszonyhoz kötött egészség- és nyugdíjbiztosítási szolgáltatások teljes köréhez. Akár néhány napos magyarországi munkaviszony elegendő lehet például hosszabb időtartamú táppénz, gyermekágyi segély vagy gyermekgondozási díj folyósításához.

További ellentmondásra is utal a hatástanulmány: Magyarország Romániával és Ukrajnával területi elven nyugvó szociális egyezményeket kötött, függetlenül attól, hogy a munkaviszony időtartama alatt fizetendő járulék hol folyt be, a költségeket ott kell vállalni, ahol a nyugdíjas letelepedett. Már most is mintegy 25 ezer román és ukrán állampolgárnak folyósítanak nyugdíjat Magyarországon, mintegy 17 milliárd forintos éves költséggel, más egészségügyi és szociális juttatásokról nem beszélve. Ha az új lehetőségekkel élve mondjuk 45 ezer ember -- a magyarigazolvánnyal rendelkező jogosultak harminc százaléka -- havi negyvenezer forintos nyugdíját kellene itt kifizetni, ez 36 milliárd forinttal terhelné meg a költségvetést. Ezért az egyezményeket a teherviselés feltételeinek megváltoztatása érdekében újra kellene tárgyalni. A kettős állampolgárság megadásának hatásai nem korlátozódnának csupán Magyarországra, mert a magyar állampolgárok -- illetve hozzátartozóik, akik magyar taj-számot kapnak -- az unió valamennyi tagállamában jogosultak egészségügyi ellátásra, mégpedig a magyar társadalombiztosítás számlájára. Ugyanakkor a közösségi polgárokat mindenütt megilletik a honi állampolgároknak járó szociális kedvezmények, s több tagállam éppen erre hivatkozással korlátozza átmenetileg a magyarok szabad munkavállalását. A kettős állampolgársággal a dokumentum szerint ezért azt is kockáztatnánk, hogy a hazai munkavállalókat sújtó megkülönböztetést a lehetséges leghosszabb ideig igyekeznének fenntartani -- állapítja meg a Népszabadság.

Magyar Szó, 2004. november 5.

Jogos kérdés, rossz időzítés

Külhoni állampolgárság: egyetértés és ellentétek

Egyetértenek a parlamenti pártok abban, hogy a külhoni állampolgárság -- amely útlevelet biztosítana, de szavazati jogot és automatikus szociális juttatásokat nem -- megoldás lehet a határon túliak szabad mozgására az EU-n belül. Alapvető nézeteltérés abban van, hogy ez a

december 5-i kettős állampolgárságról (a magyar állampolgárság könnyített megszerzéséről) szóló népszavazás támogatásával vagy elutasításával dolgozható-e ki.

Gedei József szocialista képviselő szerint a népszavazás keresztülhúzhatja a külhoni állampolgársággal kapcsolatos számításokat, ha a többség igennel szavaz. Az MSZP képviselője hozzátette: tévedés azt állítani, hogy nem anyagi teher a költségvetés számára, ha a határon túli magyarok könnyített feltételekkel jutnak a jelenleg még differenciálatlan magyar állampolgársághoz. Szerinte több mint húsz olyan juttatási forma létezik, amely alanyi jogon jár a magyar állampolgároknak. A politikus szerint a külhoni állampolgárságról szóló elképzelésnek egyre több támogatója van a párton belül. Hangsúlyozta azt is, hogy a külhoni állampolgárság mellett a határon túli közösségek megőrzéséhez szükség van az autonómia megteremtésére, magyar tőkebefektetésekre és arra, hogy Magyarország oktatási-nevelési és más anyagi juttatást biztosítson a határon túl.

Ez utóbbival Csapody Miklós is egyetért. Az MDF-es politikus szerint a külhoni állampolgárság szintén kivitelezhető elképzelés, de ehhez nem kell nemmel szavazni a december 5-i népszavazás állampolgárságra vonatkozó kérdésére. Csapody hozzátette: maga a népszavazás felesleges, hiszen önmagában semmi sem változik tőle. Elfogadás esetén ugyanis csak arra kötelezi az Országgyűlést, hogy hozzon egy ezzel összhangban álló törvényt. Csapody úgy látja: ezt a parlament eddig is megtehetette volna, de nem tette, így várhatóan a kétharmados többséget igénylő törvény a választásokig meg sem születhet. A képviselő szerint már csak azért sem, mert a Magyarok Világszövetségének kezdeményezése mögött az MSZP a Fideszt látja, és nem akar vetélytársa számára politikai tőkét kovácsolni. -- Csak a többség támogató szavazata mellett van mód arra, hogy a határon túliak bármiféle könnyített feltételekkel megszerezhető magyar állampolgárságot kaphassanak -- mondta a Népszabadságnak Révész Máriusz. A Fidesz szóvivője szerint azonban jobb lett volna négypárti tárgyaláson tisztázni a határon túli magyaroknak adható állampolgárság pontos tartalmát, még a népszavazás előtt. -- Ennek hiányában nagy teret kaphat a demagógia, például az egészségügyi rendszer összeomlásával való riogatás. A külhoni állampolgárságról Révész elmondta: az MSZP képviselőjével szemben úgy látja, hogy a jelenlegi helyzetben a külhoni állampolgárság megteremtésére is csak akkor van mód, ha a választópolgárok többsége december 5-én igennel szavaz.

A kezdeményezés a magyar állampolgárság jelenlegi formájának megadásáról vagy elutasításáról szól -- mondta Szent-Iványi István. Az SZDSZ politikusa szerint a belpolitikai játékszerré lett kezdeményezést jelenlegi formájában el kell utasítani, és ki kell dolgozni egy olyan lehetőséget (akár az említett külhoni állampolgárságot), amely a vajdasági és a kárpátaljai magyaroknak biztosítana szabad beutazást Magyarországra és az EU-ba. Az SZDSZ euroképviseelője elismeri: ha a többség nemmel szavaz, az két rossz közül a kisebbik. Ez nem jó üzenet a határon túliaknak, de valódi politikai akarat esetén a négy párt csak ezután dolgozhatja ki a külhoni állampolgárság részleteit.

Magyar Szó, 2004. november 5.

Markó igenre biztat

Az RMDSZ nem ért egyet az MSZP-nek és az SZDSZ-nek a kettős állampolgárságról kialakított álláspontjával -- jelentette ki Markó Béla. Az RMDSZ elnöke szerint szövetsége méltányosnak tartja a határon túli magyarságnak azt az igényét, hogy "aki magyar

nemzetiségű, s kérelmezi, kaphassa meg kedvezményesen a magyar állampolgárságot". -- Ehhez viszont az kell, hogy az anyaországi szavazók többsége igent mondjon a december 5-i népszavazáson -- mondta a politikus a Népszabadságnak nyilatkozva.

Markó úgy látja, az igenlő válaszra azért is lenne szükség, hogy az Országgyűlés a legjobb megoldást választhassa. A jogszabály tartalmáról a magyar pártoknak a határon túli magyarok szervezeteivel kellene a jövőben egyeztetnie. -- Ezt a kérdést az anyaországi pártok népszavazás nélkül is megoldhatták volna, ha erre létezett volna megfelelő politikai szándék - tette hozzá az RMDSZ elnöke.

A kettős állampolgárság megszerzése végett az RMDSZ már 2000-ben aláírásokat gyűjtött. Akkor Románia még a Schengen-térség szempontjából a vízumkötelezett országok listáján szerepelt, s az erdélyi magyarság akkori helyzete hasonló volt a vajdasági magyarok jelenlegi helyzetéhez.

Takács Csaba, az RMDSZ ügyvezető elnöke még az idén januárban azt nyilatkozta: a kettős állampolgárság körül zajló vitákban az MDF álláspontjának érvényesítését támogatják. -- Érdekeink azt diktálják, hogy a magyar nemzetiségű személyek -- egyénileg -- könnyített eljárással szerezhessenek magyar állampolgárságot -- vélte Takács.

A szövetség vezetői valósnak látják annak veszélyét, hogy a magyar állampolgárság megszerzése a kitelepedési kedvet növelje, miközben az RMDSZ folyamatosan a szülőföldön való boldogulás körülményeit igyekezett megteremteni. Markó szerint a kitelepedést tiltással korlátozni képtelenség, a fiatalok számára az otthonmaradást ösztönző körülményeket kell teremteni.

Az RMDSZ által tavaly készített felmérés azt mutatta, hogy az erdélyi magyarság 80--90 százaléka jó dolognak tekinti a kettős állampolgárságot, több mint 60 százaléka igényelné azt, ám az igénylők 14 százaléka rögtön kitelepedne. Az utóbbi arány régióként változott, a különböző régiók esetében 7 és 22 százalék között mozgott. A felmérés szerint a 18 és 35 év közötti erdélyi magyar fiatalok közül minden harmadik kivándorolna Magyarországra, ha megkapná az állampolgárságot. Másfelől a tavaly módosított román alkotmány ma már azt is lehetővé teszi, hogy kettős állampolgársággal rendelkező személyek hivatalos állami tisztségeket betöltsenek, szenátorok, képviselők vagy miniszterek legyenek.

Magyar Szó, 2004. november 9.

Orbán Viktor: A népszavazás csak a határon túliak útleveléről dönt

Anyagi terheket nem ró az anyaországra -- A Fidesz elnökének interjúja a Hír Televíziónak

A határon túli magyarok kettős állampolgárságával kapcsolatos december 5-i népszavazás csak az "európai útlevél" megadásáról szól, anyagi terheket Magyarországnak nem jelent a döntés -- mondta a Fidesz elnöke egy televíziós műsorban vasárnap. A magyarországi

szavazók arról döntenek majd, hogy akarnak-e szabadságukból a határon túli magyaroknak átadni. Erre a kérdésre minden becsületes érzelmű magyar igennel tud csak válaszolni -- jelentette ki Orbán Viktor a Hír TV-ben. Arra a kérdésre, hogy a Fidesz-kormány idejében miért nem rendezték a kettős állampolgárság ügyét, a politikus azt mondta: akkor más volt napirenden. A kormány figyelembe vette a határon túli magyarok igényeit, szándékait. Akkor a státustörvényt tartották a legjobb megoldásnak. Ez bizonyos szempontból nehezebb út volt a magyar nemzet újraegyesítése felé, mint a kettős állampolgárság, mert az utóbbi ismert az Európai Unió több országban is -- közölte a volt miniszterelnök.

Orbán Viktor azt mondta, hogy a kettős állampolgárság ügyében erkölcsi döntést kell hozni, nem a pártálláspontra, hanem a lelkiismeretére kell hallgatnia mindenkinek. "Aki a kettős állampolgárság ügyében, az európai útlevelelől szóló népszavazás ügyében nemmel szavaz, az nem lehet 15 millió magyarnak a miniszterelnöke, és nem lehet 15 millió magyar érdekét szolgáló párt tagja sem" -- jelentette ki a Fidesz elnöke. A kórházprivatizáció leállításáról szóló referendum kapcsán azt mondta, hogy az egészségügyi szakszervezetek, a szakmai szervezetek és az emberek elsőprő többsége továbbra is köztulajdonban szeretné tartani a kórházakat. Hozzátette: nemcsak a Fidesz szavazóira, hanem az MSZP híveire is számít.

Arra a kérdésre, hogy mit szól Dávid Ibolya MDF-elnök vele kapcsolatban megfogalmazott kritikájához, miszerint politikája üres, semmitmondó és őszintétlen, Orbán Viktor azt mondta, hogy lesújtó, ha az ember ilyen véleményt hall magáról. Vannak viták, amelyek előbbre viszik az ügyeket, de vannak olyanok is, amelyek hátráltatják azokat. Ilyenek a személyeskedések is -- tette hozzá.

A lényegét nem szabad szem elől téveszteni. Arra kell lehetőséget teremteni, hogy a két párt csakúgy, mint az előző ciklusban, együtt dolgozhasson, és a ma gyengülő Magyarországból megint erősödő Magyarországot teremthessen -- mondta Orbán Viktor. A Magyar Nemzeti Bank kamatpolitikáját ért kormánypárti bírálatokra a Fidesz elnöke közölte, hogy a gyenge forint ellentétes az emberek érdekeivel. "A gyenge forint gyenge országot eredményez. Gyenge forintot csak gyenge ember akarhat. Gyenge országot csak gyenge ember akarhat. Magyarországnak erős emberekre, erős kormányra, meg erős forintra van szüksége" -- jelentette ki Orbán Viktor.

Az Irakban szolgáló magyar katonák mandátumának a kormány által tervezett meghosszabbítása kapcsán a politikus közölte: a katonákat minél hamarabb haza kell hozni, mivel az iraki helyzet a választások után sem fog megváltozni. "Hallottunk egy zaklatott és zavaros nyilatkozatot" arról, hogy a katonákat haza kell hozni, de előbb még meg kell hosszabbítani a kint tartózkodásukat -- mondta Orbán Viktor. "Az ilyen körmönfont mondatok naggyá tesznek porszívóügynököket, de az ország vezetőitől azért ennél többet várunk el: világos és egyenes beszédet a komoly kérdésekben" -- jelentette ki a Fidesz elnöke.

Orbán a választáson való részvételre buzdított Sopronban

Orbán Viktor Fidesz-elnök arra biztatta a vasárnapi soproni nagygyűlésén megjelenteket, hogy a november 14-i időközi országgyűlési képviselőválasztáson szavazzanak pártja jelöltjére, a decemberi népszavazáson pedig voksoljanak a kórházprivatizáció ellen és a kettős állampolgárság mellett. "Novemberben és decemberben arról fogunk dönteni, hogy szükség van-e a magyar demokráciához választópolgárookra" -- jelentette ki a Fidesz elnöke.

A közelgő választás és a népszavazás a "demokrácia próbája" lesz --mondta, hozzátéve: a magyar demokrácia mai állapota "csökevényes".

A miniszterelnököt senki nem választotta meg, a kormányprogramról senki nem szavazott. "Olyan demokráciában élünk, ahol ránk nincs semmi szükség" -- közölte a Fidesz elnöke. A népszavazásról szólva azt mondta: a kettős állampolgárság a határon túli magyarok számára útlevél Európához. "Aki a kettős állampolgárságra nemet mond, az soha nem lehet 15 millió magyar miniszterelnöke" -- hangoztatta. A határon túli magyarságnak azért lenne kedvező a kettős állampolgárság megszerzése, mert növelné "otthon maradásuk biztonságérzetét" -- mondta Orbán Viktor.

Magyar Szó, 2004. november 9.

Kuncze Gábor: Nem lehet "sunyiskodni" a kettős állampolgárság ügyében

Az SZDSZ elnökének véleménye szerint nem lehet jó döntést hozni a referendumon

Ha sikeres a kettős állampolgárságról szóló népszavazás, akkor annak minden következményét vállalni kell, nem lehet "sunyiskodni" és csak külhoni állampolgárságot adni a határon túli magyaroknak -- hangsúlyozta Kuncze Gábor, az SZDSZ elnöke hétfőn egy televíziós műsorban. "Ha adunk kettős állampolgárságot -- ezt lehet --, akkor ennek összes következményével együtt adjuk meg, ne sunyiskodjunk, hogy jó, jó, szavazzunk igennel, aztán majd adunk nekik egy külhoni állampolgárságot" -- mondta Kuncze Gábor a Magyar Televízió Nap-kezte című műsorában.

Az SZDSZ elnöke úgy fogalmazott: "Ha a népszavazás sikeres és azt mondja, hogy adunk állampolgárságot, akkor ennek az állampolgárságnak egyenrangúnak kell lennie az itthoni állampolgársággal, és ebben az esetben én minden olyan törvényt megszavazok, ami lehetővé teszi, és semmi olyat nem szavazok meg, amelyik elkezd utólag sunyiskodni és megpróbál valamilyen módon különbséget tenni a magyar állampolgárságok között." A pártelnök ugyanakkor elismerte, ha a többség nemmel szavaz, vagy ha sikertelen a szavazás, az valóban egy rendkívül rossz üzenet a határon túli magyarok számára. "Ha viszont az igen szavazat többséget kap, akkor az lesz a következő vita, hogy akkor viszont legyen ez egy másodrangú állampolgárság, amivel én például nem értenék egyet, vagy állampolgárok, vagy nem" -- tette hozzá.

Véleménye szerint nem lehet jó döntést hozni, hiszen vagy az érzelmeket, vagy a népszavazás lehetséges következményeit "kell zárójelbe tenni". "Rendkívül felelőtlenek, akik ezt a dolgot elindították" -- fűzte hozzá. Hangsúlyozta: a szülőföldön való boldogulást kell segíteni, ugyanakkor hozzátette: érti, hogy érzelmileg fontos a határon túli magyaroknak, hogy kötődjenek az anyaországhoz. A kórházprivatizációról szóló népszavazási kezdeményezéssel kapcsolatban azt mondta: arra buzdítják az embereket, szavazzanak nemmel a referendumon. "Úgy is föl lehetett volna tenni a kérdést, hogy egyetért-e ön azzal, hogy ne adják

magánkézbe a kórházakat (...), és ezért hajlandó mondjuk három százalékkal nagyobb egészségügyi járulékot fizetni. Majd megnézném, hogy mi lenne a válasz a kérdésre." A kettős állampolgárságról szóló ügydöntő referendumot a Magyarok Világszövetsége kezdeményezte. A népszavazáson arra a kérdésre kell válaszolni: "Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással -- kérelmére -- magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. törvény 19. paragrafusa szerinti magyarigazolvánnyal vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?" A referendumot december 5-én, az egészségügyi privatizációról szóló népszavazással együtt tartják.

Magyar Szó, 2004. november 9.

Nincs szükség új nemzetstratégiára

Az MDF javasolja a magyar állampolgárság kedvezményes megszerzésének biztosítását, illetve a külhoni állampolgárságról szóló törvény megalkotását

Az MDF szerint nincs szükség a nemzetpolitikában új koncepcióra, mert helyes a szülőföldön maradás stratégiája -- mondta Csapody Miklós, a párt országgyűlési képviselője hétfőn, budapesti sajtótájékoztatóján.

"Az MDF kiindulópontja mindenekelőtt az, hogy nincsen szükség semmifajta új nemzetstratégiára" -- közölte Csapody Miklós, majd hozzátette: "a nemzetstratégiánk helyes, ezt még úgy hívják, hogy a szülőföldön maradás stratégiája". Az ellenzéki honatya minderről annak kapcsán beszélt, hogy a kormány új nemzetpolitikát kíván folytatni. Csapody Miklós közölte: pártja a kérdésben nyolcpontos javaslatot fogalmazott meg, amelyet a Magyar Állandó Értekezlet elé terjeszt.

Az MDF többek között javasolja a magyar állampolgárság kedvezményes megszerzésének biztosítását, illetve a külhoni állampolgárságról szóló törvény megalkotását, egy elkülönített kommunikációs alap létrehozását a kettős állampolgárságról szóló népszavazás ügyében, valamint a Határon Túli Magyarok Bizottságának felállítását az Országgyűlésben. A kisebbik ellenzéki párt emellett követeli a nemzeti vízum intézményének szükség szerinti alkalmazását, a nemzeti önazonosság ápolását célzó kulturális és oktatási-nevelési támogatások szinten tartását, valamint azt, hogy a kormány diplomáciai kapcsolataiban határozottabban támogassa a Kárpát-medence magyar közösségeinek autonómiatörekvéseit -- olvasható a közreadott sajtóanyagban.

Magyar Szó, 2004. november 10.

Határon túli magyarok támogatása: elég vagy kevés?

A magyar parlament külügyi bizottságának ülésén a határon túli magyar szervezetek képviselői is részt vettek

Átcsoportosításokat nem, két előirányzati tétel nevesítését ugyanakkor támogatta a határon túli magyarság költségvetési támogatásával kapcsolatos módosító indítványok közül a parlament külügyi bizottsága, keddi budapesti ülésén.

"A jövő évi előirányzatban a korábbiakhoz képest növekedés tapasztalható a határon túli magyarok támogatásában, bár vannak vitatott számok" -- mondta a Határon Túli Magyarok Hivatalának (HTMH) elnökhelyettese.

Szabó Béla kiemelte: 2005-ben kétmilliárd forintot kap a Sapientia Erdélyi Tudományegyetem és tízmillió forinttal emelkedik a beregszászi főiskola, valamint -- két fejezeti címszó alatt -- a felvidéki Selye János Egyetem támogatási összege. Elmondta azt is, hogy a kedvezménytörvényből adódó feladatok teljesítését jelentő oktatási-nevelési támogatási tételek fedezik az igényeket.

Az ülésen a határon túli magyar szervezetek részéről Duka-Zólyomi Árpád, a szlovákiai Magyar Koalíció Pártja alelnöke, Kasza József, a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) elnöke, Kelemen Hunor, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) választmányi elnöke és Kovács Miklós, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) elnöke is jelen volt. Mindannyian jelezték: szeretnék, ha megmaradna a határon túli magyarok támogatásának tervezhetősége, és az előterjesztés tételesen lebontva tartalmazná a legfontosabb támogatási kérdéseket.

"A délvidéki magyarság nemigen érzékeli, hogy ott maradását, megmaradását az anyaország jelentősebb támogatással kívánja szorgalmazni" -- fogalmazott Kasza József, aki a vajdasági magyarok szerbiai privatizációban való részvételéhez pénzügyi forrást működtető alapítvány létrehozását szorgalmazta. A VMSZ elnöke az előirányzott 260 millió forint helyett legalább 400 milliót kért a határon túliak gyógykezelését koordináló Segítő Jobb Alapítvány 2005-ös támogatására. Kasza József szomorúnak nevezte, hogy a költségvetésben nem esik szó egy szabadkai egyetemi központ létrehozásáról, valamint a szabadkai Magyar Ház befejezéséről sem.

Magyar Szó, 2004. november 10.

Hát Istenem, így élünk...

Amikor státusmagyarságomról szólt határon belül, határon kívül a vita, megsejtetem, le lesz még egyszer (még többször is) kaparva rólunk minden évezredes moha. Ha mennénk végleg el, vagy csak azért kell nekünk kettős állampolgárság, hogy a bizonyosság a vitrinben legyen, számíthatunk arra, megint elé kell venni a nemes családfát és vissza a szittyákig, mi aztán valóban... De hogy napirenden legyünk, továbbra is süssön-forrjon bennünk az ázsiai anyag, minket folyton valamire emlékeztetni kell, így vagy úgy át kell szólni nekünk a Király-hágón.

Bánt egy kicsit a dolog mint külhoni magyart. Igaz, csak annyira bánt, amennyire valós az a Magyarországon forgó képzet, miszerint mi külhoniak nem vagyunk tisztában a magyarországi folyamatokkal, továbbá bizonyos anyaországi médiumok hamis és félretájékoztató hírekkel etetnek bennünket.

Én akkor mit tegyek, mert sajtóval állandóan tele a padlásom: balliberális és jobboldali lapokkal.

Miféle? – kérdezné balos és jobbos fronthatásoktól „megreumatizált”, születésileg transzszilván jegyeket viselő apám, szóval hogy jön össze ez megint, mármint annyi jobb és annyi bal: már megint nem férünk meg egymással? Csakhogy nem kérdezi, elment. Ha tehetné, úgy szólna vissza: otthon érzi magát, mert megmondta, nyugodalmát elvitatni nem állhat jogában senkinek, visszaszerzett földünk benyúlik a temetőbe...

Szóval ott a több mázsányi lap: vigyem vagy ne vigyem a szemétre? Szakad rám minden gond, egestől-polcostól a panelban. Panel, mert székynek panel, benne számítógép és e-mail, fölöttem is Emil, még mindig detektív, szerencsétlenül álcázza kíváncsiságát, ha jön a magánposta és hozza a lapokat. Ha nem vagyok otthon, postaládámból kukucskál ki a magyar politika, színesen, fekete-fehéren.

Igaz, a napilapok, hetilapok írásait, híreit lemaradással vesszük, van, amikor 168 órányit vagyunk lemaradva (ne nevezzük szellemi távolságnak, mert fájna egy kicsit) a magyarországi történésektől.

A dolgok természetéből fakadóan az anyaországból érkező, (különösképpen) rólunk szóló cikkeket jó ízzel falom. Mit ad Isten – lám, a dolgok hogyan fokozódnak –, arról kell olvasnom valahol, hogy az ájtott anyag egy része csakis manipulált, ideológiailag holtbiztosan fertőzött anyag. Nem hozzányúlni, mert mondván: a tehetősen gazdag balliberális média ahelyett, hogy korrekt és minőségi tájékoztatásra törekedne, még a határon is átspriccel, és mételyezi a derék magyarokat.

Erre mit lehet mondani?

Annyit legfeljebb nagy-nagy visszafogottsággal: a magyarhoni kételkedőnek mélységesen csalódnia kell, és tudomásul vennie, hogy a romániai magyarság elnyomása, fokozódó elszegényedése még mindig nem elégséges ahhoz, hogy ellenreakcióként, megmaradásért már csak kizárólag helyi és importált darutollakkal és vitézkötésekkel lószerszámozza fel magát, egyfolytában széky himnuszt énekeljen. Bár nem vagyok például alapítványi kuratóriumi tag, folyton átjáró millenniumi és nosztalgiaszervezeti ügyvezető alelnök, netán megszavazott világszövetségi, összesítve: megélhetési magyar, hanem csak, mondjuk, kis erdélyi lapot írok valahol. Azért ha meggondolom, jó az erdélyi firkásznak, mert (ő sem felejt) kimaradt a dögevők csapatából. Lám, mire való nekünk egy Trianon...

De persze transzparens: ne bánts a magyart!

Csíksomlyói búcsút járt polgári politikusok, miniszter, államtitkár, minisztériumi főosztályvezető pufogatott jócskán aranyos szavakat: miért és hogyan kell lenni mifelénk talpig jó magyarnak. Jól emlékszünk, egy Torgyán nevezetű úriember annak idején millenniumi zászlót adott volna át, rojtosan, szép szózáttal és pompával a székyek előtt, ám Jakubinyi érsek és a jámbor franciskánusok inkább imára intették a derék zarándokot,

megértetvén, hogy a kegyhely politikai fesztivizmusokra sem most, sem máskor nem alkalmas.

Szóval van érdeklődés Transzszilvánia iránt, megnyugtatóan hat, jót tesz a szememnek az a bizonyos átspriccelgetés. A minőség általában igazságot hordoz, mondogatom szerteszét, s részemről el is lenne intézve a dolog.

Ám nem hagy békén a kettős állampolgárság kérdése, minthogy nem hagyott vesztet a státusmagyarságom sem. Bosszant, hogy nekem mindent igazolnom kell – honnan jöttem, merre megyek, zöld a szemem vagy fekete –, magyarságomat pecsétetes cédulával. Mi van itt? Erdélyben, akit csak egy kicsit is meglegyintett a provincia letagadhatatlan szokása, az jól tudja, baromvásáron szokás jótálló papirost kérni a jószágról!

A jószágnak pedig nincs véleménye.

Viszik, adják kézről kézre...? Pórázt is tartogatnak?

LOKODI Imre

Magyar Szó, 2004. november 10.

Becstelenül

Becsületes és magyar-e az a honfitársunk, aki él alkotmányos jogával és nemmel szavaz a kettős állampolgárságra?

A válasz: becstelen és nem is magyar. Orbán Viktor szerint legalábbis. A volt kormányfő – mint a gyurcsányi világban kétségbeesetten bolygó politikus – ugyanis ismét kijelölt egy utat, ami szomorúan ismerős a 2002-es választási hisztéria óta. Ismét itt van tehát a megosztás, a megosztottságra való elszánt törekvés gyomorszorító érzése, mely újra szembeállíthat családokat, barátokat, szomszédokat. Ismét mérgezheti a lassacskán helyreállt emberi kapcsolatokat.

Orbán ezt mondta a Hír TV-ben: „A magyarországi szavazók arról döntenek majd, hogy akarnak-e szabadságukból a határon túli magyaroknak átadni. Erre a kérdésre minden becsületes érzelmű magyar igennel tud csak válaszolni.”

(Emlékeim között feldereng egy esemény az Antall-kormány idejéből. Jeszenszky külügyminiszter beszélt olyasmiről a Parlamentben, hogy csakis a kormányoldalon állók képviselik a nemzeti-keresztény értékeket. Ekkor – sokakkal együtt – egy Orbán Viktor nevű fiatal liberális politikus is tiltakozásul kivonult az ülésteremből, mondván: ez csúf megkülönböztetés, kirekesztés, ostoba gög.)

Volt ugyan négy szép éve a Fidesz vezette koalíciónak, hogy rendezze a kettős állampolgárság kérdését, ám akkor a gyávábbik megoldást választották. A státusztörvényt. Ami arra jó volt, hogy bajuszt akasszanak szomszédainkkal, kardot csörtessenek, de semmi több. Arra semmiképpen sem, hogy egyenes és valóságos válaszokat adjon a határon túl élő magyarok gondjaira. Nem mellesleg: a kettős állampolgárságot Martonyi külügyminiszter

1999-ben kifejezetten súlyos veszélyeket rejtő, ráadásul megvalósíthatatlan elképzelésnek tartotta. De az akkor volt.

„Aki nemmel szavaz, az nem lehet 15 millió magyarnak a miniszterelnöke, és nem lehet 15 millió magyar érdekét szolgáló párt tagja sem” – mondta még Orbán.

Most tehát más a helyzet. Hogy micsoda? Azt Orbán után és helyett már Patrubány Miklós, a Magyarok Világszövetségének elnöke részletezte „általános iskolások számára átdolgozva”: „A kettős állampolgársággal kapcsolatos sikeres népszavazás esetén elkerülhetetlen lesz az előrehozott választás.”

Hát igen. Orbán – megvágásáról elhíresült – hírtévés interjújában saját politikai jövőjét sötét színben ecsetelte a referendum kudarca esetén. Hogy netán távozni kívánna a közéletből is. És épp ezen a – lükén kivágott – részen lett volna a hangsúly (gyanítom, azért is tört ki a botrány)! Azon tudniillik, hogy Orbán így próbálta mozgósítani a híveket. (Mert annak pusztán lehetősége, hogy elveszítheti bálványát, nehezen múló sokkot okozhat a rajongónál.) A párhuzam tehát „elénk lett tárva”. Ha fiasco a referendum, lám, még Orbán felelőssége is felmerülhet (nem fog, persze). Ha sikeres, akkor értelemszerűen a kormányok kell mennie. (Ráadásul megbélyegezve, megszégyenítve, idegenszívűként.)

Végül csak azt a mondatrészt próbálom értelmezni az egészből, mely szerint aki nemet mond, „nem lehet 15 millió magyar érdekét szolgáló párt tagja sem”. Tessék? Most kiről van itt szó? A szociálnak kellene kilépniük saját pártjukból? Netán Fidesz-nagy testvér „figyel” tagjaira, és akit rajtakap, azon nyomban kiátkozza a Szövetségből? Fogas kérdés.

Annyiban azért nyugodt vagyok, hogy megtűrt tagja maradhatok – még nem válasz esetén is – a 15 milliós nemzettestnek.

Becstelenül persze – és nyilván csak átmenetileg.

VERESS Jenő

Magyar Szó, 2004. november 10.

Gyurcsány: Előzetes gondolkodás a kettős állampolgárságról

„Orbán Viktor nem mond igazat” -- jelentette ki a magyar miniszterelnök a Fidesz elnökének korábbi nyilatkozatára reagálva, hogy a költségvetésnek nem kerül pénzébe a kettős állampolgárság bevezetése

A kettős állampolgárság kérdésében előzetes gondolkodásra van szükség, s durva leegyszerűsítés lenne, ha valaki azt állítaná, hogy csak a pénzről van szó -- közölte a kormányfő egy keddi reggeli rádiós műsorban.

"Meg tudja ma bárki mondani -- itt nemcsak pénzről beszélek, az durva leegyszerűsítés lenne

--, hogy mindennek mi lesz a következménye hosszabb távon?" -- tette fel a kérdést Gyurcsány Ferenc a Magyar Rádióknak adott interjúbán.

A kormányfő rámutatott: "Felelős politikus ennél kisebb kérdésben is először számol, utána dönt." "Orbán Viktor nem mond igazat" -- jelentette ki Gyurcsány Ferenc a Fidesz elnökének korábbi nyilatkozatára reagálva. Az ellenzéki párt elnöke azt hangsúlyozta, hogy a költségvetésnek nem kerül pénzébe a kettős állampolgárság bevezetése.

"Úgy gondolja valaki, hogy van kétfajta állampolgárság, egy magasabb rendű meg egy alacsonyabb rendű? Ön úgy gondolja, hogy az állampolgárok nem kapnak alanyi jogon a magyar államtól juttatásokat?" -- tette fel a további kérdést a kormányfő. Hozzáfűzte: "Orbán Viktor ezt vagy nem tudja, akkor az a baj, vagy tudja, és ennek az ellenkezőjét mondja, akkor meg az a baj." Hangsúlyozta: "Ez az ügy, miután az állampolgároknak az állam az adófizetők forintjából visszaad szolgáltatásokat, juttatásokat, ez pénzbe kerül, és egyéb más következményei vannak." Gyurcsány Ferenc felelőtlenségnek tartja, hogy korábban nem nyújtott be a Fidesz törvényt a kettős állampolgárságról, s most a népnek úgy kell döntenie, hogy nem tudja, mi lesz majd a meghozandó törvény tartalma.

"Ha az Országgyűlésben azt javasolja a Fidesz (...) vezetője, hogy kezdjük el egy ilyen törvény vitáját, akkor állati egyszerű a dolog. Ehhez nem népszavazás kell. Ehhez be kell nyújtani egy törvényjavaslatot. Miért nem ezt teszik? (...) Aki meg akarná oldani ezt a problémát, az benyújtana egy pontos törvényjavaslatot" -- mondta.

Gyurcsány Ferenc maga válaszolt a saját kérdésére, hogy a Fidesz miért nem oldotta meg akkor ezt a kérdést, amikor megvolt a többsége az Országgyűlésben: "Meg tudom önnek mutatni azokat a nyilatkozatokat, amelyek kifejezetten arról szólnak, hogy a magyarigazolvány bevezetésének a fő célja, hogy éppen ezt a kérdést váltsa ki." "Mindenesetre árulkodó, hogy amikor lehetett volna, akkor nem tették, hanem kikerülték. Most, amikor ők nem tehetik, most úgy látom, hogy ebből napi politizálást csinálnak" -- hangsúlyozta a kormányfő.

"Interjúkat akar adni a Magyar Rádióknak, nem monologizálni"

Gyurcsány Ferenc kedden reggel adta első nyilatkozatát a Magyar Rádióknak azóta, hogy Batiz András kormányzóvivő bejelentette: a miniszterelnök elfogadta a Kossuth rádió felkérését, és rendszeresen ad majd interjút az adóknak; a miniszterelnök kedden elmondta: azzal a feltétellel vállalta a rendszeres reggeli nyilatkozatokat, hogy azok interjúk legyenek és ne monológok. "Amíg ezt tudjuk teljesíteni, addig szabad ilyen szituációba belemenni, ha nem, hanem csak mondom a magamét, akkor abba kell majd hagyni" -- tette hozzá.

Gyurcsány Ferenc szerint az Orbán Viktor volt kormányfővel készített beszélgetések a Kossuth rádióban "nem interjúk voltak, hanem kibérelt tízpercek, ahol a miniszterelnök úr mondhatta a magáét, valóságos dráma, konfliktus, kérdés nélkül. Nem interjúk voltak, hanem monológok, arra pedig nincsen szükség az adófizetők pénzéből" -- mondta a miniszterelnök.

A kormányfő azért tartja fontosnak, hogy megszólaljon a Magyar Rádióban, mert "egy miniszterelnök számára az a lehetőség, hogy kifejtse a véleményét a napirenden lévő kérdésekről, az egy nagy megtiszteltetés is, és olyan csábító ajánlat, amelynek az ember csak akkor tud nemet mondani, ha talál mellette még különleges okot, hogy miért ne".

"Ez a 'miért ne' az az lenne, hogy ha megpróbáljuk rászedni a hallgatót: interjút hall, közben nem az" -- tette hozzá.

"Magyarországon sok minden változik. Magyarországon a politika remélem, hogy átalakul. Erről beszélni, azt gondolom, hogy fontos dolog" -- hangsúlyozta Gyurcsány Ferenc. A kormány szóvivő a kabinet november 3-i ülése után közölte: a miniszterelnök havonta háromszor ad majd interjút a Reggeli Krónikának; a felvétel keddenként kerül majdadásba. Kiemelkedő ügyekben a kormányfő havonta egyszer, hétfő este is megszólal majd a rádióban. Az interjút készítő riportereket, újságírókat a Magyar Rádió jelöli ki -- tette hozzá Batiz András.

Magyar Szó, 2004. november 10.

Négypárti egyeztetést javasol az MDF a népszavazás ügyében

Napirend előtt a kettős állampolgárságról az Országgyűlésben

Négypárti egyeztetést szorgalmazott a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazás ügyében Herényi Károly (MDF) kedden a Parlamentben, napirend előtt, jelentette az MTI. Mint mondta, a parlamenti pártoknak mielőbb egyeztetniük kellene az eredményes szavazás lehetséges következményeiről, a kormánynak pedig tartalékalapjából mintegy kétmilliárd forintot kellene fordítania kampányra, melynek célja a mozgósítás. Hangsúlyozta: a kettős állampolgárság esetleges elutasítása vagy a szavazás érvénytelensége a határon túl élő magyarok számára "egy lelki Trianonnal" érne fel. Nem valós veszély, csak "riogatás", hogy a kettős állampolgárság intézménye óriási terhet róna a költségvetésre vagy felborítaná a hazai választási arányokat -- mondta Herényi Károly.

Bársony András, a Külügyminisztérium államtitkára ugyanakkor azt emelte ki: a népszavazás nem a kettős állampolgárságról szól, ami Magyarországon már létező jogintézmény, hanem arról, hogy a határon túli magyarok számára ne legyen az állampolgárság feltétele a helyben lakás.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint pedig nem létezik kétfajta állampolgárság, az mindenki számára azonos jogokat és kötelezettségeket jelent -- tette hozzá. Közölte: bár választójogot csak akkor kap valaki, ha az állampolgárság mellett rendelkezik állandó lakhellyel is, ennek bejelentési igényét nem lehet megtagadni.

Fodor Gábor (SZDSZ) Orbán Viktor egy vasárnapi nyilatkozatára utalva azt mondta: egy igazi demokrata nem teszi becsület tárgyává, hogy valakinek véleménye van. A Fidesz elnöke egy tévéműsorban azt mondta: a magyarországi szavazók arról döntenek majd, hogy akarnak-e szabadságukból a határon túli magyaroknak átadni; erre a kérdésre minden becsületeselemű magyar igennel tud csak válaszolni. A szabad demokrata képviselő úgy vélte: becsület kérdése az, hogy "mi, demokraták vitatkozunk egymással, tiszteljük a vitát, és nem a pártállamot hozzuk vissza azzal, hogy egyetlen igazság létezik (...), amit ha a másik nem vall, akkor az már nem is becsületeselem". "Mi, sokan, becsületeselem magyarok vagyunk, és nemmel fogunk szavazni ezen a népszavazáson" -- közölte. Mint mondta, a kettős állampolgárságnak

ez a típusú felvetése ellentétes a nemzetközi gyakorlattal, a kisebbségek problémájára az emancipáció és az integráció hozhat megoldást.

Bársony András válaszában azt mondta: más emberek életével, sorsával játszani felelőtlen, nem becsületes dolog, és nem fér bele a demokráciába.

Magyar Szó, 2004. november 10.

Tüntettek Sepsiszentgyörgyön

„A határok változtak, mi maradtunk”

**Hiller István helyett Vass Lajos kulturális államtitkár látogatott
Sepsiszentgyörgyre**

Vass Lajos, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának politikai államtitkára látogatott Sepsiszentgyörgyre kedden az eredetileg e székelyföldi városba várt Hiller István miniszter helyett, aki előző este lemondta tervezett látogatását.

Az államtitkár kedden munkareggelin találkozott a Kovászna megyei és a sepsiszentgyörgyi közigazgatási vezetőkkel, majd a Magyarországról érkezett küldöttséggel együtt megtekintette a lábas ház nemrég megkezdődött közös román-magyar helyreállítási munkálatait. Ezután a közeli Sepsikilyénben Vass Lajos Razvan Theodorescu román kulturális miniszterrel együtt ünnepélyesen átadta az ottani középkori unitárius templomnak a magyar és a román kormány közös támogatásával restaurált részét.

A romániai Magyar Polgári Szövetség (MPSZ) még hétfőn -- amikor még Hiller István nem mondta le látogatását -- bejelentette, hogy kedden a lábas háznál néma tüntetést szervez tiltakozásul a magyar kormány álláspontja ellen, amelyre a kettős állampolgárságról szóló népszavazás ügyében helyezkedett.

A tüntetők valóban megjelentek a helyszínen, de a demonstráció meglehetősen hangosra sikeredett: "Nemzetárulók!" -- kiáltották többen is a több tucat tüntető közül. A transzparenszen egyebek között olyan feliratok voltak olvashatók, mint "Van kormányotok, de szívetek nincs", "A határok változtak, mi maradtunk".

Vass Lajos az MTI kérdésére válaszolva azt mondta: Hiller István más, halaszthatatlan programja miatt volt kénytelen lemondani látogatását.

Magyar Szó, 2004. november 1.

Útlevel, munkahely-teremtés és pénztámogatás a határon túli magyaroknak

Hiller István kulturális miniszter bejelentése a tegnapi budapesti kormányszóvivői tájékoztatón

Külhoni magyar útlevellel, egymilliárd forintos úgynevezett szülőföld-alap létrehozásával, valamint húszmilliárd forintos gazdaságfejlesztési és munkahely-teremtési programmal kívánja segíteni a határon túli magyarságot a kormány -- közölte a kulturális miniszter a kormányszóvivői tájékoztatón tegnap.

Hiller István úgy fogalmazott: "A határon túli magyarság a nemzet szerves része, ebből kiindulva egyedülálló és kivételes státust teremtünk a határon túli magyarság számára. (...) mást és többet adunk, mint amit a népszavazás ajánl." Kifejtette: a miniszterelnök Petrétei József igazságügy-minisztert bízta meg azzal, hogy teremtsen meg a lehetőségét külhoni magyar útlevel bevezetésének a határon túli magyarság számára, megszüntetve ezzel a Magyarországra történő belépés minden akadályát.

Draskovics Tibor pénzügyminiszter feladata, hogy előkészítse a úgynevezett szülőföld-alapról szóló törvényjavaslatot, amelybe kezdő befizetésként a kabinet 1 milliárd forintot helyez -- mondta.

A tervek szerint az alap a továbbiakban az állampolgárok, vállalkozók befizetéseiből bővülne, ezeket a befizetéseket a kormány megduplázza majd -- közölte. Az alappal kuratórium fog gazdálkodni, ennek elnöke a miniszterelnök lesz, tagjait fele-fele arányban a Máért, illetve a kormány tagjai alkotják majd.

A miniszter elmondta: Kóka János gazdasági miniszter arra kapott felkérést, hogy teremtsen meg a "szülőföldön boldogulást" elősegítő gazdaságfejlesztés és munkahely-teremtés feltételeit.

Ennek egyik eleme, hogy a Magyar Fejlesztési Bankon keresztül 20 milliárd forintot helyez ki a kormány a határon túli tőkebefektetések segítésére -- hangoztatta. Közölte azt is, hogy a nemzetpolitikai programot pénteken a Magyar Állandó Értekezlet (Máért) tagjai is megvitathatják és javaslataikkal befolyásolhatják azt. Az értekezleten kialakított együttes vélemény alapján derül majd ki az egyes programelemek teljesítésének határideje -- fűzte hozzá Hiller István. (MTI)

Magyar Szó, 2004. november 11.

Tovább riogat a magyar kormányzat

Kettős állampolgárság: többletterhek

A kettős állampolgárság bevezetése jelentős többletterheket róhat a magyar oktatási rendszerre és a határon túli magyar oktatás kiürülésével, megszűnésével járhat -- jelentette ki

az Oktatási Minisztérium (OM) politikai államtitkára szerdai budapesti sajtótájékoztatóján. "A magyar állampolgárság megadása a határon kívüli magyaroknak az oktatásban egyrészt jelentős többletterheket jelenthet (...) mind a közoktatás, mind a felsőoktatás területén, másrészt pedig a határon kívüli magyar oktatási rendszer kiürülésével, ilyen módon megszűnésével járhat" -- mondta Arató Gergely.

Hozzátette: ez a két hatás együttesen a migráció, az áttelepülés gyorsításával, erősítésével jár együtt. "Tehát következményeiben ebből a szempontból kiszámíthatatlan hatásokat okoz" -- hangsúlyozta. Közölte: a tárcsa számításai szerint, ha a határon túli magyar iskolákban -- közoktatásban és felsőoktatási intézményben -- tanuló több mint 327 ezer diák 40 százaléka jönne Magyarországra tanulni, akkor az összesen több mint 63 milliárd forintba kerülne. Úgy fogalmazott: a családok feltehetőleg követik a diákokat, és az nem valószínű, hogy a már képzett gyerekek hazaköltöznének.

Elmondta: az oktatás szempontjából a kettős állampolgárság következményei egyértelműek, hiszen az alkotmányos törvények alapján minden magyar állampolgársággal rendelkező számára nyitott az ingyenes közoktatás és felsőoktatás.

Ez a közoktatás területén azt jelenti, hogy az ott jelenleg tanuló 8500 diák mellé akár 128 ezer új tanuló érkezhet, amely több költségvetési és önkormányzati forrást igényel -- tette hozzá. Kiemelte: ezek a gyerekek a határon túli iskolákból hiányoznak majd, és fennáll az a veszély, hogy ezek a tanintézmények emiatt megszűnnek.

Kitért arra is, hogy a felsőoktatásban a kettős állampolgárság bevezetésével feltehetőleg nőne az államilag finanszírozott képzésre jelentkezők száma, aminek következtében csökkennének a bejutási esélyek, vagy pedig a kormánynak növelnie kellene az államilag finanszírozott helyeket. Megvan a veszélye annak is, hogy a beregszászi egyetem, a Sapientia Egyetem vagy a Selye Egyetem hallgatókat veszít és nem tudja folytatni munkáját -- hangsúlyozta. Mind mondta: Magyarországon jelenleg egy általános vagy középiskolában tanuló diákra 408 ezer forint költségvetési kiadás jut, míg ugyanez a felsőoktatásban 942 ezer. Külön figyelmet igényel továbbá a kérdésben a kollégiumi támogatás és a különböző szociális támogatások is - - fűzte hozzá.

Az MTI kérdésére válaszolva elmondta: jelenleg 8442 határon túli magyar gyermek tanul magyarországi általános és középiskolákban, míg a felsőoktatásban az idén 2270 európai uniós állampolgár vesz részt, ennek 80 százalékát a szlovákiai magyar hallgatók teszik ki.

Magyar Szó, 2004. november 4.

Rosszízú kampány

Az Erdélyi Riport szerint káros volt riogatni a magyarországiakat a kettős állampolgárság ügyében

Egy csöppnyi politikai akarat esetén a magyar Országgyűlés akár már ez év elején szavazhatott volna az állampolgársági törvény módosításáról, és akkor most nem zajlana rosszízú kampány egy beláthatatlan következményekkel fenyegető népszavazás előtt -- írta legfrissebb számában az Erdélyi Riport.

A nagyváradi hetilap vezércikkének szerzője, Szűcs László úgy véli: ha a magyarországi politikai erők körében lett volna egy csöppnyi politikai akarat is, akár már valamikor ez év elején azt mondhatta volna Szili Katalin házelnök képviselőtársainak: "Aki egyetért az állampolgársági törvény módosításával, nyomja meg az igen gombot, kérem, szavazzanak!" "Mindez nem történt meg, s most itt vagyunk a nyilatkozatháború, egy rosszízű kampány közepette, egy beláthatatlan következményekkel fenyegető népszavazás előtt, mely több rossz megoldás lehetőségét is feltételezi" -- állapítja meg a szerző, számba véve a különböző változatokat.

Az első variáció, hogy netán eredménytelen lesz a referendum --írja, bár megállapítja, hogy a parlamenti választások hőfokára izzított kampány alighanem növeli a részvételi kedvet. A második lehetőség: érvényes lesz ugyan a szavazás, ám eredménytelen, tehát egyik opció mögött sem gyűlik össze legalább kétmilliónyi voks, a jogosultak huszonöt százaléka. Ha a kérdésre nemmel válaszolók lesznek többen, akkor ebben a témában nem írható ki újabb népszavazás, s ez az eredmény rendkívül károsnak bizonyulna az anyaország és a határon túl élő magyarok kapcsolataira -- olvasható a vezércikkben. Ha viszont az igenek száma haladná meg a kétmilliót -- folytatja fejtegetését a szerző --, újfent az Országgyűlésre hárulna a törvényalkotás feladata, ami a referendum kötelező érvényűsége mellett sem lesz könnyű. Sok rossz, hamis, pártérdeket sejtető érv szólal meg ebben a kampányban -- véli Szűcs László, aki szerint valóban szükség lett volna egy olyan, szakemberek által végzett társadalmi elemzésre, hatástanulmányra, mely azt mutatná ki, mennyire erősödhet az áttelepülési folyamat az állampolgárság elnyerésének egyszerűsödése, illetve a kettős állampolgárság intézményesülése által. A szerző károsnak és megalapozatlannak tartja azt a riogatást, amelyre az utóbbi napokban a magyarországi médiumok jelentős része is vevőnek bizonyult: a tömeges, százezres nagyságrendű áttelepülés víziója, az állami költségvetést százmilliárdos nagyságrendű összegekkel megterhelő magyarinvázió rémképe.

Alighanem a hasonló félelmeket megfogalmazók is jól tudják, hogy az utóbbi évtizedekben áttelepültek sem koldulni, az állam kegyeit lesni, táppénzen lábukat lógatni mentek Magyarországra, hanem zömükben dolgozni, bérük után, s elköltött forintjaik után adót fizetni. Orvosok, ácsok, tanárok, kőművesek. A felelős politikusoknak talán azon kellene gondolkodniuk, mit kellene tenniük azért, hogy a határon túli magyarok megítélése változzék, s ne a legnépszerűtlenebb társadalmi csoportok egyikeként tekintsenek rájuk -- olvasható az Erdélyi Riport vezércikkében.

Magyar Szó, 2004. november 11.

Az egyenes beszédet értik a Székelyföldön is

A Krónika szerint az MSZP álláspontja a kettős állampolgárságról sebetek tép fel az erdélyi magyarságban

Nem volt meglepő, hogy Hiller István MSZP-elnök és kultuszminiszter meghirdetett -- majd lemondott -- sepsiszentgyörgyi látogatása miatt az erdélyi magyarok egy csoportja tüntetéssel tiltakozott, miután az MSZP a kettős állampolgársággal kapcsolatos kérdésben ismét a riogatás eszközéhez nyúlt -- állapítja meg az erdélyi Krónika szerdai vezércikke.

Az írás szerzője, Garzda Árpád, aki egyben a Kolozsváron megjelenő lap vezető szerkesztője, emlékeztet: másodszor fordult elő az 1989 utáni Romániában, hogy erdélyi magyarok körében nem épp baráti fogadtatásban részesült egy magyarországi politikus. A tavaly március 15-i ünnepségre meghívott Kovács László pártelnök-külgyminisztert emlékeztették a marosvásárhelyiek a húszmillió román munkavállaló rémképét felfestő kijelentéseire. Ezek ugyanis győzelemre vitték a Magyar Szocialista Pártot a 2002-es parlamenti választásokon, de sebet ütöttek az erdélyi magyarságon.

A szerző szerint ez a seb fakadt fel újból, amikor az MSZP eldöntötte: arra buzdítja a magyarországi választókat, hogy nemmel szavazzanak a magyar állampolgárság kiterjesztéséről tartandó népszavazáson, és ismét a riogatás eszközhöz nyúlt. Nem volt hát meglepő, hogy Hiller István pártelnök-kultuszminiszter meghirdetett sepsiszentgyörgyi látogatása is a nemtetszés kinyilvánítását hívja elő -- állapítja meg a vezércikkíró. Az MSZP elnöke talán a legrosszabb megoldást választotta, amikor lemondta látogatását, zavarában még azt is elfelejtette megszervezni, hogy beosztottjai ugyanazt nyilatkozzák távolmaradása okáról -- írja a Krónika szerkesztője, aki úgy véli: a magyarországi kemény pártcsatákban edződött politikusnak ugyanis nem illik megfutamodni a tiltakozók százfős csapatától. Különösen nem néhány nappal a Magyar Állandó Értekezlet ülése előtt, amelyen - Kiss Péter kancelláriaminiszter előzetes közlése szerint -- a kormány egy új nemzetpolitika elemeit akarja felvázolni. Ha tudniillik a kettős állampolgárság elutasítása is e koncepcióból fakad, nem szabad késlekedni a magyarázattal -- szögezi le Gazda Árpád hangsúlyozva: az értelmes szót, a koherens gondolatot, az egyenes beszédet értik a Székelyföldön is. Értik és tudomásul veszik.

Hiller István távolmaradása a vezércikk írója szerint inkább azt üzenete: mi szocialisták sem vagyunk meggyőződve álláspontunk helyességéről, de ezt kívánják rövid távú érdekeink. A seb felfakadt. Hátha álláspontjuk felülvizsgálatára készteti a szocialistákat? -- teszi fel a kérdést az írás szerzője.

Magyar Szó, 2004. november 11.

Gyurcsány Ferenc: A kettős állampolgárság megadásáról szól a népszavazás

A népszavazási kezdeményezés kérdése egyértelműen a kettős állampolgárság megadásáról szól -- hangsúlyozta a miniszterelnök szerdán reggel egy televíziós műsornak adott nyilatkozatában. A népszavazási kérdés nem külhoni állampolgárságról és nem útlevelelről szól, hanem a kettős állampolgárságról, a magyar állampolgárság megadásáról -- mutatott rá Gyurcsány Ferenc a Magyar Televízió Nap-kezte című műsorában. Közölte, úgy látja, nincs kétfajta magyar állampolgárság. A kérdésre adandó válasz meghozatala "az érzelem, lelkiismeret és az értelem (...) igazi nagy csatája és konfliktusa".

Magyar Szó, 2004. november 4.

Szlovák lapvélemény a kettős állampolgárságról

Jóllehet a magyar állami költségvetés már augusztusban hiányt mutatott és összeomlóban az egészségügy, a magyar politika mégis "fontosabb" kérdéssel, a kettős állampolgárság megoldásával foglalkozik -- írta szerdán a SME című szlovák liberális lap. "A szétszabdalt nemzet komplexusának terhe kérdések sokaságát hozza nyilvános vita gyújtópontjába. Ez vakvágány, amely jobbik esetben sehova, rosszabbik esetben szomszédviszályokhoz, a legrosszabbik esetben pedig -- talán -- a gazdaság összeomlásához vezet" -- írja, és képtelenségnek nevezi az előállt helyzetet, mert szerinte "ha egyáltalán létezik olyan ügy, amelyet az európai integráció egyértelműen képes előremozdítani, akkor az a magyarok határon átnyúló egyesítése".

Magyar Szó, 2004. november 12.

Mi magyarabb, menni vagy maradni

Menni vagy maradni? A kérdést a közvélemény-kutatások szerint a következő hetekben az erdélyi, újvidéki családok többségében felteszik majd, ha a határon túli magyarok számára kedvező eredményt hoz a december 5-ére a kettős állampolgárságról kiírt népszavazás. Ha elfogadjuk, hogy polgár és polgár között nem lehet különbséget tenni, akkor a határon túl élő magyaroknak nem csak egy útlevél jár majd. Jár majd a gyerekeknek az ingyenes iskoláztatás, a kedvezményes egészségügyi ellátás gyereknek, nyugdíjasoknak. De felkészült-e az ország egészségügyi és oktatási rendszere több tízezer, százezer új diákra, betegre?

A magyar egészségügyi rendszer túlterhelt és alulfinanszírozott. De ennyire telik – az itt élők befizetett adójából. Ugyanannyi pénzt kell majd többfelé elosztani, így mindenkire kevesebb juthat. A romániai, szerbiai viszonyokhoz képest idehaza nagyságrendekkel jobb az ellátás. Vannak modern műszerek a kórházakban, elérhető a legújabb rákellenes kezelés. De csak korlátozott számban. Mennyivel kell majd többet várni a rendelőkben, ha az idős erdélyi, vajdasági magyarok a számukra is ingyenessé váló magasabb színvonalú ellátás miatt itt keresnek gyógyulást fájdalmas betegségeikre? Kibírják-e majd szegényebb magyar polgártársaink, hogy a csökkenő gyógyszerfinanszírozás miatt többet kell esetleg fizetni a receptre felírt gyógyszerért?

Vajon hány családfő indítja útnak gyermekét az új hazába tanulni? Hány középiskolás érkezik majd hozzánk a magasabb oktatási színvonal miatt, s közülük mennyien lesznek, akik beiratkoznak az egyetemekre és főiskolákra – csökkentve ezzel az itthoniak bejutási esélyeit az államilag finanszírozott férőhelyekre. Az önkormányzatok a rendszerváltás óta élethalálharcot folytatnak iskoláik fenntartásáért. A gyerekek utáni állami „fejkvótát” a falvak, városok mindig kiegészítették – erejükhez mérten. Minél több az új diák, annál több az

államtól jövő pénz – ami jó. De annál többet kell hozzátenni a korlátos helyi bevételből is. A költségek csökkentése érdekében nagyobbak lehetnek az osztálylétszámok, csökkenhet az oktatás hatékonysága. S mi történik vajon, amikor az erdélyi, vajdasági diák megszerzi magyar diplomáját? Marad vagy hazamegy? Ha megy, szellemi tőkeként viszi magával azt a több millió forintot, amit taníttatására költött az ország. Haza – Erdélybe, a Vajdaságba. Mert ott van a családja, ott temették el rokonait, várja őt a fiú vagy a lány, akit régóta szeret. Bármennyire magyar, ott van a szülőföldje, ismerős ízekkel, illatokkal.

A legtöbb ember ott akar boldogulni, ahol született. Ezen semmiféle útlevelel nem változtat. Egy darab papírtól senki nem lesz se boldogabb, se magyarabb. De attól igen, ha az anyaországtól esélyt kap ahhoz, hogy szülőföldjén találja meg a szerencsáját. Ezt a célt szolgálja a magyar költségvetés, amely támogatja a határon túli gyerekek odahaza történő oktatását, segít a saját egyetem fenntartásában, könyvtárakat létesít, tőkeexportjával új munkalehetőséget teremt – addig is, míg Románia és később talán Szerbia uniós csatlakozásával minden magyar európai polgárrá válik.

CSÍK Rita

Magyar Szó, 2004. november 12.

Út a méltósághoz

A MAGYAROK VILÁGSZÖVETSÉGE ügyesen túszul ejtette a magyar politikai elitet, a jobboldalt meg csöbe húzta. A kettős állampolgárságról szóló decemberi népszavazásnak, kétségtelen jó szándékai ellenére, jelentős veszélyei vannak. Az „igen”-ek számának kétmillió alatt maradása, azaz a kezdeményezés kudarcra hatalmas kiábrándulást okozhat a határon túl, és csaknem lehetetlenné tenné a kettős vagy külhoni állampolgárság későbbi felvetését. Azzal pedig, hogy az MVSZ a kórházprivatizációról is véleményt mondott, belpolitikai vita tárgyává tette a másik felteendő kérdést is. Amit pedig nem kellett volna.

A szocialisták nem akarták megismételni a státustörvény körüli baklövést, amikor az általuk is támogatott törvényt választási kampányukban megfúrták. Az SZDSZ pedig újfent igazol minden jobboldali – ezek szerint megalapozott – előítéletet, amikor nem tud/akar a kisebbségi magyarok kívánságaival azonosulni. Mert a Fidesz által éppenséggel nem dédelgetett Markó Béla ugyanúgy az „igen” mellett áll, mint Kasza József és a szlovákiai MKP. A kezdeti ellenérvhez („nincs elég információ, szavazzunk nemmel”) egyszerűen nincs mit hozzátenni, annyira silány. A kormányzat most már a „széles körű felvilágosításra” helyezi a hangsúlyt, különös tekintettel a magyar költségvetésre váró egészségügyi terhekre, valamint lakáspolitikai, munkaerőpiaci változásokra. A széles körű felvilágosítással azonban baj van: a feltett kérdés pusztán arról szól, hogy a drága nép felhatalmazza-e parlamentjét arra, hogy törvényt hozzon a kettős állampolgárságról. A leendő törvény tartalmáról azonban fogalma sincs sem kormánynak, sem ellenzéknek, a drága népnek meg különösen nem. A törvény szakaszait majd a későbbi alkuk döntenek el. Már ha egyáltalán. Vagy ismét lesz egy ügy, amelyben az Alkotmánybíróság időről időre megállapítja a mulasztásos alkotmány sértést. Nem lehet tehát elképzelni olyan felvilágosítást, amely egy meg nem hozott törvény következményeit taglalja.

A széles körű felvilágosítás, remélem, nemcsak arra terjed majd ki, hogy mennyien akarnak eljönni Erdélyből. Pontos számot senki nem ismer, mert nem ismerhet. Leggyorsabban az egészségügy-minisztérium igyekezett túlteljesíteni a tervet, amikor már a múlt hét végén elővarázsolt félmillió bevándorlót és több száz milliárdos pluszkiadást. Kamu. Egy RMDSZ által megrendelt felmérésben az erdélyi magyarok 14 százaléka jelezte, hogy foglalkozik az áttelepülés gondolatával. Mennyien gondolták komolyan? Nem tudjuk. Az igazságügy-miniszter – alkotmányjogász egyébként – pedig belenézve a tévékamerába, őszintén aggódott: mi lenne, ha magyarul nem beszélők lennének magyar állampolgárok? Dermesztő. Ennél még Grünwald Béla is haladóbb elveket vallott. Erősen bizakodom, hogy azt is kiszámolja valaki: az államháztartás mennyit nyert a határon túlról érkező orvosok, mérnökök, egyéb szakemberek munkába állásával, akiknek képzési költségeit nem a magyar adófizető állta. Valamint azt is megtudhatjuk végre, hogy a hazai építőipar fellendüléséből az erdélyi munkások révén mennyit nyert a költségvetés, és mennyit a lakosság. Azzal, hogy az MSZP most előveszi a „szülőföldön való boldogulás”, régebben a Fidesz által használt szlogenjét, és hozzáteszi: „kiürül a Kárpát-medence”, majd a miniszterelnök ennek kapcsán olyan beszédeket mond, hogy azon bármely pánmagyar nackó is megnyálná mind a tíz ujját, szóval ezzel nincs baj, azonkívül, hogy a Kárpát-medencei mindennapokhoz semmi köze. Milyen jogon tilthatjuk meg sötét nyomorban és állandó diszkriminációban élő embereknek, hogy eljöjjenek onnan, ahol teljesen kilátástalan a jövőjük?

Nincs „gyepű”, nincs „ősi szállásterület”, nincs „vérrel megszentelt rög”: emberek vannak, magyarok, akiknek jogát az emberi méltósághoz nem lehet megtagadni. Ugyhogy: igen.

ALBONZY Balázs

Magyar Szó, 2004. november 12.

(Ellen)kampány káoszteremtéssel

A magyar hatalmi és ellenzéki pártok inkább egymásra mutogatva, mintsem önkritikát gyakorolva kimondatlanul beismerik, hogy népszavazás nélkül is megoldhatták volna a kettősnek nevezett állampolgárság kérdését, ha van rá politikai akarat. De nem volt, és most sincs. Az az érzésem, hogy a jelenleg hatalmon lévő koalíció nem vette komolyan a Magyarok Világszövetségének aláírásgyűjtési kezdeményezését. Amikor viszont összegyűlt a kétszázezernél jóval több támogató aláírás, és a köztársasági elnök kiírta a népszavazást, mintha hirtelen idegesség fogta volna el a nagyobb hatalmi pártot, miközben arra számít -- és mindent meg is tesz érdekében --, hogy nem gyűlik össze a kétmillió igen. Az SZDSZ ugyanis régen kimondta, hogy valamiféle külhoni állampolgárságot nem támogat, legfőlőbb "rendeset", persze, alapos mérlegelés és egyeztetés után. És mi történt ezután? Amikor az MSZP is látta, hogy ennek fele sem tréfa, akkor kénytelen volt abbahagyni a köntörfalazást, és az új pártvezér (egyben miniszter), Hiller István, sőt a kormányfő, Gyurcsány Ferenc is arra szólította föl a szavazókat, hogy mondjanak ellent a javaslatnak. Most tehát abban reménykednek, hogy így fog történni. Ha másként lenne, akkor már hónapokkal ezelőtt sok mindent elmagyaráztak volna a magyar állampolgároknak, s nem lenne teljes a káosz. Bár az is lehet, hogy a riogatás, a számokkal történő hasracsapós dobálózás, a bizonytalanság keltése jobban megfelel a célnak.

Ha a pénz beszél -- márpedig mikor nem? --, akkor, ugye, az érzelmek hallgatnak. A politikai

felhívások mellett erre épül a kormánypártok igencsak agresszív, de semmivel sem alátámasztott ellenpropagandája. S ha már terhet rónánk a magyar állam(polgárok)ra, akkor a kezdeményező Magyarok Világszövetsége, illetve annak elnöke, Patrubány Miklós keresi a megnyugtató megoldást, és azzal áll elő, hogy a külföldi állampolgárok külön alapba fizessék az adót meg a járulékot, amit visszajuttatnának nekik, tehát nem terhelnék az államot. Igen ám, de mindinkább az látszik kikristályosodni, hogy nincs kétfajta állampolgárság, s ha valóban nem lehet, akkor az MVSZ ötlete értelmét veszítette, nincs tovább mit beszélni róla. Ha pedig elvetjük, az valószínűleg sok (nem) szavazatot hoz a kormánypártiaknak. Lássuk hát, mekkora teher hárulna a kettős állampolgársággal Magyarországra! Nos, ebben a tekintetben szinte kizárólag az ijesztgető propagandára építhetünk, merthogy alapos fölmérés nem készült, viszont hirtelen elárasztottak bennünket föltételezett adatokkal, amelyek még a határozott támogatókat is elgondolkodtatják, és sokan biztosan oda sem figyelnek a föltételes módra. Az ilyen megnyilatkozás azonban később jó szolgálatot tehet a kormánynak: ők nem állítottak, csak föltételeztek. (Volt hasonló már a Fidesz-kormány idején, amikor az ellenzék azzal rémisztgette az országot, hogy előzönlik a román munkavállalók.) A kormány, illetve a minisztériumok különböző rendű és rangú képviselői ugyanis a napokban sorozatban fejtik ki véleményüket, ilyesféleképpen: amennyiben 800.000 külföldön élő magyar áttelepülne, az mintegy 530 milliárd forint terhet róna az országra, vagyis minden adófizetőre havonta megközelítőleg 15.000 forint költséget. Azt már én teszem hozzá, hogy évente ez ott lehet két átlagos havi bér körül. Ki viselne el ilyen terhet? A munkaügyiék külön is kifejtik véleményüket: Magyarország legföljebb 25.000 munkavállalót tudna elviselni, ha többen jönnek (mennek), akkor növelni kell a munkanélküliek segélyalapját, de azzal is számolni lehet, hogy az új állampolgárok leverik a béreket. Az oktatásügyesek az mondják, ha a diákok 40 százaléka átmegy tanulni, az 60 milliárdnál is nagyobb kiadást jelent a tárcának. Mindez hihető, de azt a kérdést is fölveti: Mennyibe kerülne az, ha mindenki, mondjuk, 2,5 milliónyi magyar átköltözne?

A nyolcszázézer szám abból ered, hogy ennyi magyarigazolványt adtak ki. Már az is elgondolkodtató, hogy csak minden harmadik határon kívüli magyar igényelte, de mi azt is tudjuk, hogy nagyon sokan soha nem lépték át "vele" a határt. Tömeges diákbevándorlás következne be? Igen ám, de nemcsak oktatási költségek léteznek, hanem lakni és élni is kell valamiből. Gyerekeink előzönlenek az egyetemeket? A létszámot, ugye, korlátozzák, ha pedig a fölvételin aránytalanul okosabbnak bizonyulnának a kinti állampolgárok, akkor az igencsak nagy haszonnal járna az ország számára. (Nem nyernek viszont a szavazók, mert az "idegenek" kitűrik a helybelieket.)

Az összevisszaságra (szándékos káoszteremtésre?) utalnak azok a korábbi megállapítások is, hogy a kettős állampolgárság kérdésében elsősorban a délvidéki magyarság lehet érdekelt (főként útlevél okán), most pedig sokkal inkább a romániai magyarság tűnik veszélyforrásnak, miközben Románia 2007-ben minden jel szerint az Európai Unió tagja lesz, és így új helyzet áll elő.

Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy amennyiben a nagy ellenpropaganda dacára megszavazzák a kettős állampolgárságot, máris a kezünkben érezhetjük a személyi igazolványt és a magyar útlevelet. Pedig a szavazás ilyen kimenetele csak törvény meghozatalára kötelez. Az pedig aligha fog megszületni máról holnapra, senkinek sincs fogalma arról, hogy esetleg milyen lenne, de szemmel láthatóan a kormánypártoknak nem is áll szándékukban foglalkozni vele, remélve azt, hogy ténykedésük eredményeként a lakosság elveti a javaslatot.

Ember legyen a talpán, aki ezek után kibogozza, hogy mit is szeretne elérni a kormány a szerdán bejelentett, a határon túli magyarok támogatását szolgáló "csomaggal". Mert kétfélmilliónál több igen szavazat esetén mindenképp kötelesek törvényt hozni a kétfős állampolgárságról, az elvándorlás pedig senkinek sem érdeke (nekünk legkevésbé!), tehát a segítség a szülőföldön maradáást szolgálja. Még anyaországi, de csak oda szoló útlevélünk is lehet (igaz, korábban gyakran emlegették az EU-szigort, most meg szó sem esik 2006-ról, amikor Horgosnál és Szabadkánál lesz a schengeni határ). Azt pedig rosszmájúság volna föltételezni, hogy az "utolsó pillanatban postázott csomag" akár azt a célt is szolgálhatja, hogy megnyugodnak a magyarországi polgárok: "nyugodtan szavazhatunk ellene, hiszen majdnem megkapták azt, amit akartak", különben pedig Hiller pártelnök és miniszter is megmondta, hogy többet adnak, igaz, mást, mint amit a népszavazás ajánl.

FODOR István

Magyar Szó, 2004. november 12.

Tőkés: Aki igennel szavaz, az autonómiára is szavaz

Akik igennel szavaznak a kétfős állampolgárságra, azok egyben az otthonmaradásra és az autonómiára is szavaznak -- közölte Tőkés László nagyváradi református püspök, aki csütörtökön Hende Csabával, a polgári körök koordinátorával együtt tartott sajtótájékoztatót Budapesten.

A nemzeti értékrend helyét nem válthatja fel a "pénzrend" -- mondta, utalva a kormányfő által bejelentett szülőföldprogramra, hozzátéve: azt egy minimálprogramnak tartja. Közölte: több anyaországi és határon túli személlyel közösen felhívást tettek közzé, melyben arra kérik a magyar polgárokat, hogy pártállásuktól függetlenül vegyenek részt a népszavazáson és szavazzanak igennel.

Hende Csaba közölte, a felhíváshoz, illetve az igen szavazatra buzdító mozgósításhoz a polgári körök is csatlakoztak. A dokumentumot a többi közt aláírta Tempfli József nagyváradi katolikus püspök, Böjte Csaba ferences szerzetes Kárpátaljáról, Duray Miklós pozsonyi politikus, Sütő András marosvásárhelyi író, Püski Sándor könyvkiadó, Habsburg Ottó utazó nagykövet, valamint Bodor Pál (Diurnus) újságíró.

Magyar Szó, 2004. november 12.

A Máért mérföldkő lehet

Pártreagálások a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazásra a Máért ülése előtt

A Vajdasági Magyar Demokrata Párt úgy véli, hogy a Máért-nak, a Kárpát-medencében élő magyarok legmagasabb szintű találkozójának részvevői újabb közös lépést tehetnek a határmódosítás nélküli nemzeti integráció folyamatának serkentésére.

A konszenzus először a státustörvénnyel kapcsolatban alakult ki. Ennek nyomán az Országgyűlés elsőprő többséggel fogadta el ezt a jogszabályt. A VM DP javaslata az, hogy a Máért zárónyilatkozatába kerüljön be a következő szöveg: "A Magyar Állandó Értekezlet részvevői a Kárpát-medencében élő magyarok határmódosítás nélküli politikai integrációjának folyamatában elérkezettnek látják az időt arra, hogy a határon túli magyarok, akik ezt igénylik, felvehessék a magyar állampolgárságot anélkül, hogy letelepednének Magyarországon.

A Magyar Állandó Értekezlet részvevői arra kéri a magyarországi szavazókat, hogy december 5-én vegyenek részt személyesen is a nemzeti integráció folyamatának előmozdításában, s az ügydöntő népszavazáson szavazzanak igennel." A VM DP az üg y h ö z méltatlannak tartja a vitát, ami a kettős állampolgárságra vonatkozó ügydöntő népszavazás körül kibontakozott. A maga részéről úgy véli, nem lehet a kettős állampolgárságnak a nemzeti integráció történelmi jelentőségű folyamatában játszott szerepét garasoskodó érvekkel tagadni. Antidemokratikus és az emberi jogokat sérti a nézet, amely a kettős állampolgárságot azért nem akarja megadni a határon túli magyaroknak, nehogy azok otthagyják szülőföldjüket.

Nincs olyan ország sem az Európai Unióban, sem azon kívül, amely tönkrement volna amiatt, hogy jogrendszerében helyet kapott a kettős állampolgárság intézménye. Egyik ilyen országban sem következett be földindulásszerű bevándorlás. Ellenkezőleg. A kettős állampolgárságnak a társadalmi kohéziót növelő szerepe van. Ezért szorgalmazták alkalmazását nemcsak a megállapodott demokráciákban, mint amilyen Olaszország, hanem az újonnan létrejött balkáni államokban is, mint amilyenek Horvátország és Szerbia. Nem véletlen, hogy ezeknek a háborúból frissen kikeveredett országoknak a nemzetközi közösség képviselői még 1997-ben bizalomerősítő megoldásként javasolták a kettős állampolgárság bevezetését.

A VM DP javasolja, hogy a Máért-re kapjon meghívást Tőkés László is. A VM DP üdvözlí a parlamenti pártok döntését, hogy részt vesznek az MDF által kezdeményezett négy párti egyeztetésen. A Máért -- ha sikerül konszenzusra jutni a kettős állampolgárság támogatását illetően -- újabb mérföldkövé válhat a trianoni trauma feloldásának és a határmódosítás nélküli nemzeti integráció folyamatában.

Az RMDSZ továbbra is az igent támogatja

Továbbra is az igent támogatja a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) a kettős állampolgárságról szóló magyarországi népszavazáson -- jelentette ki Markó Béla, az RMDSZ elnöke csütörtökön.

A Magyar Állandó Értekezlet (Máért) mára összehívott ülését megelőzően az RMDSZ elnöke úgy nyilatkozott az MTI-nek, hogy miután meglehetősen régen tanácskozott utoljára a Máért, most számos fontos kérdést kell majd Budapesten megvitatni. "Ezek közül nem tűr halasztást a kettős állampolgárság ügye, illetve a kérdésről tartott népszavazással kapcsolatos álláspontok egyeztetése, mivel közismert, hogy ebben eltér a véleményünk a magyar kormányétól" -- mondta.

Markó Béla üdvözölte és jó elképzelésnek minősítette azt, hogy a magyar kormány egymilliárd forinttal úgynevezett szülőföldalapot tervez létrehozni, illetve húszmilliárd forintot különít el a határon túli magyar vállalkozókat segítő gazdaságfejlesztési és munkahelyteremtő programra.

Ugyancsak jónak, de kissé megkésettnek nevezte az RMDSZ elnöke a külhoni magyar útlevél bevezetését. "Ezt már jóval hamarabb meg kellett volna tenni" -- hangsúlyozta. "Ezek az intézkedések azonban nem állíthatók szembe a kettős állampolgárság népszavazásra feltett kérdésével. Ismert az álláspontunk: a népszavazáson igent kell mondani" -- hangoztatta végezetül Markó Béla.

Az UMDSZ érdemben kíván foglalkozni a kettős állampolgársággal

Az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség (UMDSZ) érdemben kíván foglalkozni a kettős állampolgárság kérdésével a Magyar Állandó Értekezleten, miután Viktor Janukovics ukrán miniszterelnök és államfőjelölt kezdeményezésére tényleges ukrán--orosz konzultációk kezdődtek a kettős állampolgárság lehetőségéről, s ezzel az ukrajnai, kárpátaljai magyarság számára is felcsillant a remény -- nyilatkozta Gajdos István UMDSZ-elnök, az ukrán parlament képviselője az ungvári Kárpáti Igaz Szó csütörtöki számában.

A kárpátaljai magyar politikus szerint az UMDSZ feladata és kötelessége minden eszközzel elősegíteni a magyarországi népszavazás sikerességét. Gajdos ígérete szerint az UMDSZ határozottan kiáll az ügy mellett, maradéktalanul támogatja a kettős állampolgárságot, kiemelve, hogy a szervezet rendkívül fontosnak tartja a szülőföldön maradás biztosítékait. Úgy véli, hogy a külhoni magyar állampolgárság legfontosabb eredménye az lehet, hogy a határon túl élő magyarok magyar útlevélhez jutnának, mert csak így biztosítható, hogy 2007 után, azaz Magyarországnak a schengeni övezethez történő csatlakozása után is zavartalan és szabad legyen a kapcsolattartás. "A legfontosabbnak, hangsúlyozom, az útlevelet tekintem, mert ezzel még Európa más országaiba is szabadon utazhatnánk. Azt viszont be kell ismerni, hogy egy áttelepülési hullám senkinek sem kedvezne" -- emlékeztetett a honatya. Az ukrajnai, kárpátaljai magyarságot a Máért-ülésen az UMDSZ és a Kárpátaljai Magyar

Kulturális Szövetség képviseli.

Pető: A kettős állampolgárság ügye a parlamentben megoldhatatlan

A magyar parlament a politikai erőviszonyok miatt nem valószínű, hogy meg tudja oldani sikeres népszavazás esetén a kettős állampolgárság törvényi szabályozását -- mondta Pető Iván, az SZDSZ országos tanácsának elnöke csütörtökön sajtótájékoztatón, miután az MSZP budapesti székházában megbeszélést folytatott Simon Gáborral, a szocialista párt országos választmányának elnökével, jelentette az MTI.

"Azt mondják sokan (...), hogy azért is átverés a népszavazás, és az igenre biztatás, mert feltehetően tartalmi ügyekben nagyon nehéz lenne a mai politikai megosztottság ismeretében megállapodni" -- fogalmazott Pető Iván újságírói kérdésre, hozzátéve, hogy a kettős állampolgárság kérdését nem tudja tavasszal megoldani az Országgyűlés. Simon Gábor közölte: a kormány azért terjesztette elő a szülőföldprogramot, hogy a népszavazás eredményétől függetlenül is megpróbáljon javítani a határon túli magyarok helyzetén. A két politikus megbeszélésén a december 5-i népszavazás mellett a vasárnapi soproni és szécsényi időközi választásról, valamint a két testület együttműködéséről is szó volt.

Magyar Szó, 2004. november 12.

MVSZ: A külhoni magyar útleveél jogi abszurdum

A Magyarok Világszövetségének (MVSZ) elnöke szerint a külhoni magyar útleveél fogalma jogi abszurdum -- Patrubby Miklós csütörtökön juttatta el az MTI-hez állásfoglalását a külhoni magyar útleveélről "Az útleveél állami felségjel, amelyet az államok csakis saját állampolgáraiknak adhatnak. A külhoni magyar útleveél fogalma tehát teljes jogi abszurdum" - írja Patrubby Miklós, az MVSZ elnöke az MTI-hez csütörtökön eljuttatott közleményében. Hiller István, az MSZP elnöke a szerdai kormányzóvivői tájékoztatón azt mondta, hogy Gyurcsány Ferenc miniszterelnök Petrét József igazságügy-minisztert bízta meg azzal, hogy teremtsen meg a lehetőségét külhoni magyar útleveél bevezetésének a határon túli magyarság számára, megszüntetve ezzel a Magyarországra történő belépés minden akadályát. A Magyarok Világszövetsége népszavazást kezdeményezett arról, hogy kedvezményes honosítással kaphassanak-e magyar állampolgárságot azok, akik magyar nemzetiségüket magyarigazolvánnyal vagy a megalkotandó törvényben meghatározott más módon igazolják. A népszavazást december 5-én tartják meg.

Az MVSZ honlapjáról – Magyar Szó, 2004. november 12.

Nyújts feléje védő kart!

Az Értékmegőrzők Civil Szervezet igent mond a kettős állampolgárságra

Trianonban szétszaggatták, megcsönkítették Magyarországot, s ma körülbelül három és félmillió magyar él a szomszédos országokban, nyolcvannégy év után is másodrangú állampolgárként, hátrányos helyzetben, sokszor fizikai létükben fenyegetve, amint ezt a Délvidékről mostanában érkező nyugtalanító hírek tanúsítják.

Az elszakított magyarok biztonságát, egyenjogúságát egyrészt a helyi autonómiák, másrészt a kettős állampolgárság biztosíthatja. Ez semmilyen terhet nem ró a magyarországi magyarokra, viszont új távlatokat nyújthat a magyar vállalkozók, a magyar gazdaság számára. Együtt erősebbek és sikeresebbek lehetünk, együtt jobb eséllyel nézhetünk az Európai Unió kihívásai elé.

Az Értékmegőrzők Klubja ezért támogatja, hogy az elszakított magyarok kérésükre kedvezményesen, szülőföldjük elhagyása nélkül megkaphassák a biztonságot, egyenjogúságot és történelmi jóvátételt jelentő magyar állampolgárságot. Jóakarátú szavazatunkkal történelmet írhatunk.

Felkérjük minden jóérzésű honfitársunkat, hogy a Magyarok Világszövetsége kezdeményezésére kiírandó népszavazáson igen szavazatával támogassa a szomszéd országokban élő magyarok számára kedvezményesen megadható magyar állampolgárságot!

Ákos, Balázs Fecó, Bánffy György, Bitskey Tibor, Buzánszky Jenő, Cseh Tamás, Csúri Ákos, Demjén Ferenc, Egerszegi Krisztina, Eperjes Károly, Esztergályos Cecília, Fábry Sándor, Ferencz Éva, Kovácsi Aladár, Grosics Gyula, Gyarmati Dezső, Gyulay Zsolt, Hargitay András, Kárpáti György, Kautzky Armand, Kemény Győző, Keresztes Ildikó, Mészöly Kálmán, Pataky Attila, Pitti Katalin, Raksányi Gellért, Reviczky Gábor, Schnell Ádám, Szabó Csilla, Szarvas József, Szikora Róbert, Varga Miklós, Vikidál Gyula

Magyar Szó, 2004. november 13-14.

Magyar--magyar párbeszéd a kettős állampolgárságról: Kompromisszum születőben

Az elnök igent, a miniszterelnök nemet mondott

Tudósítónktól

Másfél évi szünet után november 12-én, pénteken Budapesten ismét ülésezett a Magyar Állandó Értekezlet, az anyaországi és a határon túli magyarokat tömörítő pártok, politikai szervezetek közös fóruma.

A Máért nyolcadik ülésének kezdetén Mádl Ferenc köztársasági elnök üdvözölte az egybegyűlteket. Felszólalásában hangsúlyozta: Magyarország felelősséget érez a határon túli magyarokért is. "A felelősség természetes része az együttműködés azokkal az országokkal, ahol magyarok élnek" -- tette hozzá. "Ma különösen fontos, hogy szembenézzünk azokkal a problémákkal, amelyek a sok országban élő magyarság kapcsolatrendszerével, kohéziójának erősítésével, valamint az európai integrációs folyamat újabb fejleményével függnek össze. Az elmúlt hónapok mindennapos témája volt a délvidéki magyarok személyes biztonsága, a státustörvény végrehajtása, a kisebbségi magyarság politikai egységének, az autonómiának a megvalósítása és most a kettős állampolgárság ügyében sorra kerülő népszavazásnak a kérdése. Van tehát miről tárgyalni" -- mondta a köztársasági elnök, majd a továbbiakban

kiemelte: fontos, hogy a határon túliakat érintő hazai döntések és állásfoglalások a külföldiek érdekeivel összhangban alakuljanak.

"Számolnunk kell azzal is, hogy vannak, akik számára az európai integráció csak hosszú évek múlva valósul meg. Nekünk addig is választ kell találnunk az ilyen országokban élő sok százezer magyar problémájára. Igen fontos, hogy a határon túliak szülőföldjükön maradván is hiessenek abban, hogy magyarként és lakóhelyük szerint állampolgárként is részesei lehetnek a fejlődő európai életminőségnek" -- tette hozzá a köztársasági elnök. Mádl Ferenc a továbbiakban hangsúlyozta: a kettős állampolgárság törvénybe iktatásának nincs jogi akadálya; "Sem a nemzetközi, sem az európai jog nem zárja ki a magyar állampolgárság kérelemre történő megadását magyarországi állandó lakhely, letelepedés nélkül is" -- szögezte le, majd felszólalását egyértelmű mondattal zárta: "Én arra szólítom fel Magyarországot szavazópolgárait, vállaljanak közösséget azokkal a magyarokkal, akikkel a történelem egy nemzetbe rendezett minket, és akik szeretnék velünk ezt a sorsot osztani." A köztársasági elnök után Gyurcsány Ferenc miniszterelnök üdvözölte a Máért résztvevőit. Beszért a december 5-i népszavazásról, a kettős állampolgárság kapcsán kialakult társadalmi vitáról. Ismertette a kormány szülőföld-programját, és ismételten hangsúlyozta: felelősségnek és lelkesülésnek együtt kell járnia minden döntés meghozatalában. "Meg kell tartanunk magyarságunkat erejében és számosságában a Kárpát-medencében, de meg kell tartanunk őseink szülőföldjét is a maga kiterjedtségében. Az igazi baj, hogy e két szándék sok esetben pörlekedik egymással" -- mondta a kormányfő, aki szerint arra kell törekedni, hogy e két szempontot összeháktieni lehessen. Gyurcsány elmondta: az elmúlt 14 évben Magyarországra 270.000 külföldi állampolgár telepedett le. Közülük 120.000 kapott állampolgárságot, 150.000 bevándorlási engedéllyel, letelepedési engedéllyel tartózkodik az országban. Ezen betelepülők valamivel több, mint 80 százaléka Kárpát-medencei magyar. "Ez az a vonzerő, amelyet Magyarország gyakorol a Kárpát-medencei magyarságra. A magyar kormány aggodalommal figyel minden olyan javaslatot, amely kedvezményezi a magyar nemzeti közösség egyes tagjait, de a kedvezményezettség azt az érdeket erősíti meg, hogy ezen kedvezményeket Magyarország határain belül való tartózkodáshoz kössük." Orbán Viktor, a Fidesz elnöke már a Máért ülése közben, sajtótájékoztatón mondta el: a Magyar Állandó Értekezletnek javasolni fogja, hogy terjesszen be egy törvénytervezetet, melyet a parlament még a népszavazás előtt elfogadhatna. E törvény értelmében minden határon túli magyar, aki azt igényli, olyan útlevélet kaphatna, amellyel jelenleg is rendelkeznek a magyar állampolgárok. "Most már nem olyan útlevél kell a határon túliaknak, amellyel csak Magyarországra utazhatnak, hanem olyan, amely biztosítja az egész Európai Unió területén számukra is a szabad mozgásteret" -- mondta Orbán.

A politikus szerint a Máért -- vagy az általa meghatalmazott bizottság -- dolgozhatná ki és terjeszthetné be az európai útlevélről szóló törvény tervezetét az Országház elé. "Felelősségteljes hangulatú, komoly vita van kialakulóban, s mindig jó, ha a vita a végén megoldásokat eredményez. Én most látok esélyt arra, hogy ennek a vitának jó vége legyen." Ugyancsak a Máért ülése közben adott nyilatkozatot a sajtónak Hiller István kultuszminiszter, az MSZP elnöke is, aki elmondta: "Látom annak a lehetőségét, hogy egyetértésre jussunk bizonyos dolgokban. Körvonalazódik az egyetértés abban, hogy haladéktalanul nyújtsunk be törvényjavaslatot még a népszavazás előtt a határon túli magyarság számára kiadandó úti okmányok ügyében. Nem az elnevezés érdekel, hanem a tartalom -- hangsúlyozta Hiller István.

MIHÁJLOVITS Klára

Magyar Szó, 2004. november 13-14.

A Máért-tagszervezetek többsége támogatja a kettős állampolgárságot

A kettős állampolgárságot támogató nyilatkozatot fogadott el a Magyar Állandó Értekezlet tagszervezeteinek többsége pénteken Budapesten, a dokumentumot a Magyar Szocialista Párt és a Szabad Demokraták Szövetsége nem írta alá.

A nyilatkozat, amelynek elfogadását Bugár Béla, a Magyar Koalíció Pártja elnöke kezdeményezte, felkéri a magyarországi választópolgárokat, hogy a december 5-i népszavazáson minél nagyobb számban vegyenek részt, és mondjanak igent a kettős állampolgárságra.

A dokumentum aláírói szerint a kettős állampolgárság intézménye a határok módosítása nélküli nemzeti újraegyesítés további eszköze. A nyilatkozatot elfogadó 14 szervezet felkéri a magyar kormányt, a magyarországi pártokat és társadalmi szervezeteket, hogy a népszavazási kampányban tartózkodjanak a túlzó kijelentésektől, a demagógiától és minden olyan megnyilvánulástól, amely hangulatot próbál szítani a határon túli magyarsággal szemben. "Sikeres népszavazás esetén felkérjük a magyar Országgyűlést, hogy a nemzetközi példákat követve és a magyar költségvetés realitásait figyelembe véve, olyan állampolgársági jogszabályt alkosson, amely egyszerre garantálja a határon túli magyarság szülőföldön való megmaradását és az akadálytalan kapcsolattartást az anyaországgal" -- olvasható a nyilatkozatban.

Magyar Szó, 2004. november 13-14.

Minden horvátnak jár az állampolgárság

A vajdaságiak nem települtek át tömegesen anyaországukba – Nyolc hónapba és nyolcvan euróba kerül a horvát állampolgárság

Függetlenségének kikiáltása után Horvátország azonnal felkínálta a határon túl élő nemzetrésznak, hogy aki igényt tart rá, megkaphatja a horvát állampolgárságot. A legtöbb vajdasági horvát család élt is ezzel a lehetőséggel. Josip Ivanovićyal, a Horvát Nemzeti Tanács elnökével arról beszélgettünk, mi jár a horvát állampolgársággal, és mennyire körülményes megszerezni.

* Hány határon túli horvátnak van horvát állampolgársága, illetve útlevele?

– Erre vonatkozó adataink nincsenek, és én azt gondolom, ilyen adatot nem is adna ki a szabadkai főkonzulátus. Tudomásunk szerint azonban nagyszámú határon túli horvát igényelte a horvát állampolgárságot. Ehhez hozzá lehet jutni nálunk, Szabadkán a főkonzulátuson, Belgrádban és Kotorban a külképviseletekben is.

* Milyen feltételekkel lehet hozzájutni az állampolgársághoz?

– Olyan okmányra van szükség, amellyel bizonyítani tudja a kérelmező a horvátságát. Ez a korosabb férfiak esetében lehet katonakönyv, vagy a régebbi keltezésű munkakönyvekbe is bejegyezték még az illető nemzetiségét.

* Mennyi időbe telt az állampolgárság megszerzése?

– Ha minden dokumentum rendben volt, akkor hozzávetőlegesen nyolc hónap alatt megszerezhették a kérelmezők az állampolgárságot. Azonban ha valaki a felmenői alapján, illetve vegyes házasságban élve kívánt hozzájutni, akkor volt elbírálási időszak, s ez bizony másfél–két évig is eltartott.

* Mennyibe került ez az államnak, és mennyibe került az egyénnek?

– Az egyénnek 80 eurójába került, ha határon kívüli horvátként igényelte az állampolgárságot. Azonban tudni kell, hogy az állampolgárság csak egy papír, amelynek alapján kérelmezheti a kérdéses személy az útlevelet. Az útlevél kérelmezésekor ismét 125 eurót kell kifizetni. Ugyanezt az útlevelet a Horvátországban élő állampolgárok alig 40 euróért megkapják. Ebbe a magasabb összegbe beleszámították a konzuláris járulékot. Éppen ezért úgy gondolom, hogy az államnak nem került túl sokba a határon kívüliek útlevelének kiadása. Legalábbis szó sincs akkora összegről, mint amennyit a magyar állampolgárság kapcsán emlegetnek.

* Milyen jogok járnak ezzel az állampolgársággal?

– Nem terheli túlságosan az anyaország költségvetését a határon túliak állampolgársága, illetve útlevele, hiszen a horvátság nagy része azért igényelte az állampolgárságot, azután pedig az útlevelet, hogy könnyebben mozoghasson, utazhasson a világban. Külön jogok nem járnak az állampolgársággal, csak akkor élvezhetnénk az állampolgárságból fakadó jogokat, ha ott élnénk, lakhelyünk Horvátországban lenne. Ez azt jelenti, hogy orvosi ellátásra is akkor lennénk jogosultak, ha áttelepülnénk, igaz, hallgatóinkat, akik a horvátországi egyetemeken tanulnak, és van állampolgárságuk, nem külföldiként kezelik, s szavazati joggal is rendelkezünk. A főkonzulátusokon mindig megszervezik a szavazást, de más jogot nem élvezünk.

* Élnek-e a vajdasági horvátok szavazati jogukkal, vagy esetleg úgy gondolják, nem a határon kívüliek dolga, hogy eldöntsék, milyen hatalom legyen az anyaországban?

– Természetesen élnek ezzel a jogukkal, hiszen a határon kívüliek számára sem mindegy, hogy milyen kormány van hatalmon. A kisebbségben élő nemzetrészt támogató vagy elhanyagoló kormány gyakorolja-e a hatalmat. A horvát alkotmány kimondja, hogy az anyaországnak kötelessége gondoskodni a határon kívüli horvátságról, ám ha egy kormánynak ez nem fontos, akkor ez a megfogalmazás csak papíron marad meg.

* Hány országban élnek horvátok?

– A horvát nemzet azon kevesek közé tartozik, amely nemzeteknek, hogy úgy mondjam, több a kinnlevősége, mint amennyi a határain belül élő nemzet tagjainak a száma. Ilyenek a zsidók például. A világ harminc országában élnek horvátok, és van egy szervezet, a Horvátok

Világkongresszusa, amely tömöríti a horvát nemzetet. A világkongresszus elnökségének én is tagja vagyok, és ez a szervezet tagja az ENSZ-nek is.

* Tapasztaltak-e tömeges elköltözést, miután a vajdasági horvátok megkapták a kettős állampolgárságot?

– A válaszem: nem, viszont úgy gondolom, hogy egy kicsit meg kellene világítani a kettős állampolgárság történetét is. Tulajdonképpen kezdetben nem is volt kettős állampolgárság, hiszen Horvátország egyoldalúan kínálta fel a nemzet elszakított részének az állampolgárságot, s igaz, hogy de jure nem, viszont de facto hadban állt a két ország egymással, tehát Szerbia ezt nem ismerte el. Nos, a háborús években anyaországunk felkínálta az állampolgárságot, az úgynevezett humánus áttelepülést, hogy aki úgy gondolja, települjön át, de nem volt tömeges elköltözés, egyéni esetekről lehet csupán beszélni.

KABÓK Erika

Magyar Szó, 2004. november 15.

A HÉT INTERJÚJA

Kettős állampolgárság: Európa nem akadály

Dr. Szalma József jogtudóssal a kettős állampolgárság kérdéséről és a közelgő magyarországi referendumról beszélgettünk. A közelmúltban Magyarországon tartózkodott egy tudományos értekezleten, így az ott szerzett legújabb benyomásairól is érdeklődtünk.

A sajtót és egyéb médiát figyelemmel kísérve Budapesten közelről értesülhettem arról, hogy a kettős állampolgárság kérdése megosztotta a magyarországi pártokat és a lakosságot. A kormányzati pártok azt állítják, hogy rájuk nézve kedvezőtlen lesz, amennyiben a népszavazás kimenetele pozitívnak minősül, mert egyfajta exodust fog előidézni, s a határon túli magyarok tömegesen átköltöznek majd Magyarországra. Ily módon veszélyeztetik a munkaerőpiacot, mert munkavállalókként érkeznének az anyaországba, és hatalmas terhet rónának a magyar költségvetésre, ami -- mellel szintén a magyarországi sajtóból értesülve -- nem a legjobb helyzetben van. A másik oldalon pedig azok a vélemények hangzanak el, melyek szerint nem lenne költséges a kettős állampolgárság megadása, hiszen a határon túli magyarok, így a délvidékiek is, amennyiben foglalkoztatottak, rendelkeznek szociális és egészségügyi biztosítással, ezért amennyiben elnyernék a kettős állampolgárságot, kérnék vagy igényelnék, ez semmiben sem terhelné a magyar költségvetést. Itt, Vajdaságban, becsületes magyar vajdasági polgárokkal találkoztam, tárgyalva valamennyien azt nyilatkozták, szó sincs arról, hogy ők a kettős állampolgárság elnyerésekor átköltöznének Magyarországra. Ugyanezt

bizonyítják a tudományos-szociológiai felmérések is, amelyek arról tanúskodnak, hogy azok mentek el annak idején, akik a háború alatt szociálisan vagy egyéb okokból kifolyólag veszélyeztetve érezték magukat. Ezek lélekszáma 50.000-re tehető, tudnunk kell, hogy azokban a vérzivataros időkben az állami kényszer, a diszkrimináció, a hadba vonultatás veszélye kihatott az emberek döntésére. Miután itt megteremtődött a békés helyzet, ámbár az utóbbi időben tapasztalhatóak voltak a kisebbségek elleni kilengések, fizikai, pszichikai bántalmazások, nem tudunk arról, hogy tömegesen áttelepültek volna a vajdasági magyarok az anyaországba. Egyetlen vajdasági család választotta a menekülést, tudjuk, milyen okok vezérelték őket.

Szakmai tárgyalásokat folytattak tavaly a magyar külügyminisztérium által megbízott szakmai bizottsággal a kettős állampolgárságról, milyen sikerrel jártak?

Úgy gondoljuk, hogy szakmai argumentumokkal szoltunk annak érdekében, hogy a vajdasági magyarságot és a többi határon túli magyarságot is egy belső törvénnyel lehetne a kettős állampolgárság intézményével védettebbé tenni. Javaslattunk az volt, hogy ne kelljen elköltözni, hanem helyben maradván kérhesse a határon túli magyar, amennyiben igényli, a kettős állampolgárságot, tehát felvehesse a magyar állampolgárságot. Többször említést tettem korábban is, és akkor is, hogy a jelenlegi hatályos magyarországi állampolgársági törvény tulajdonképpen támogatja az elvándorlást, hiszen egyéves magyarországi tartózkodást feltételez ahhoz, hogy valaki elnyerhesse a magyar állampolgárságot. Gondolom a jelenlegi helyzet az, hogy a határon túli magyaroknak lehetővé kell tenni a mozgásszabadságot az Európai Unióban, ez egyben uniós elv is. Viszont mi a gyakorlat? Az, hogy szankcionálják a vajdasági magyarságot azzal, hogy Szerbiával szemben bevezették a vízumkorlátozást, és nemcsak magyarországi beutazásról szól ez, hanem az európai uniós országokba való beutazásról is. Kérdés, hogy vajon helyes volt-e a magyar nemzeti vízum bevezetése, hiszen ha jól tudom, Magyarország, amikor idén május elsején felvételt nyert az Európai Unióba, nem írta alá a schengeni egyezményt, aminek az a következménye, hogy ez nem kötelezi. Ebből adódik, hogy talán nem is volt szükségszerű a Szerbiával és Ukrajnával szembeni vízumkényszer bevezetése. Az utóbbi időben kormányzati oldalról egy újfajta állampolgárságot kínálnak a kettős állampolgárság helyett, amelynek az lenne a lényege, hogy Magyarország felé nyitottá válna a határon túli magyarok belépése.

Arra céloz, hogy Magyarország egyáltalán nem volt köteles bevezetni irántunk a vízumkényszert?

-- Jogi értelmezésem szerint Magyarország, ha nem írta alá az említett egyezményt, akkor nem is volt köteles alkalmazni a kényszert. Szelektíve csak egyes országok iránt vezette be, mint már említettem, viszont az ígért ellensúlyozást a vízumkényszerre vonatkozóan a vajdasági magyarság irányába nem valósították meg. Nem részesítettek kedvezményben bennünket, eleinte arról volt szó, hogy öt éves vízumot kapunk, később lecsökkent egy évre, de gyakorlatilag ez az egy év csupán 90 napra korlátozódik, hiszen ha az egy évre szóló vízummal valaki Magyarországra utazik, folyamatosan csak 90 napig tartózkodhat ott, azt követően el kell hagynia az anyaország területét. Megemlíteném még azt is, hogy Magyarország aláírta az Európa Tanács kisebbségvédelmi egyezményét, amely szavatolja az országoknak, hogy a nemzeti kisebbségi számarányban biztosítsák a korlátozásmentes határon átvélő kapcsolatok tartását, és ezért úgy gondolom, hogy Magyarország ezt az egyezményt, ami a magyarságot illeti, ha nem is szegte meg, de nem vette figyelembe. Jelenleg pedig azt tapasztalom, hogy a vajdasági magyarság iránt inkább korlátozó rendelkezéseket tesznek, azért, mert azt a propagandát híresztelik, hogy mi tömegesen el fogunk költözni innen. Ez

nem áll! A kormánypártcsomag a határon túli magyarság státusa, gazdasági helyzete tekintetében ígéreteket tesz, hogy nagyobb támogatást fognak majd a költségvetésből megvalósítani, én viszont felteszem a kérdést, hogy ha jelenleg a magyarországi költségvetés gondokkal küzd, akkor vajon a jövőben miből kívánja a kormányzat a határon túli magyaroknak a fokozott támogatást fedezni. Valós ígéretnek tűnik ez? Azt hiszem, hogy nem, hanem csak érzelmi alapon történő ígéretnek. Az is lehet, hogy félrevezetésnek szánják, ahogy -- így utólag visszatekintve -- az egész szakmai tárgyalás a kettős állampolgárság ügyében is egyfajta félrevezetés, megtévesztés volt.

Volt egyáltalán értelme a szakmai tárgyalásnak?

-- Igen, volt. Nem magyar oldalról, a magyar külügyminisztérium által kinevezett szakértői bizottság hibáztatható a történetekért. Mindkét oldalról az a feladat hárult ránk, hogy megtárgyaljuk a különböző jogokat, kötelezettségeket, modalitásokat, volt ennek egyfajta filozófiai, de még inkább politikai háttere, mi azért elsősorban a szakmai kérdésekről beszéltünk. Úgy gondolom, hogy sikerült a szakmai közösséget meggyőzni arról, hogy az európai uniós jogszabály elfogadható, mert az állampolgársági törvényhozás a belső törvényhozásra tartozik, ami azt jelenti, hogy Európának nincs beleszólása abba, hogy Magyarország miként szabályozza az állampolgársági törvényt. Egyértelművé vált, hogy ha megvolna a politikai akarat, a parlamentben mindenképpen elfogadhattak volna egy új állampolgársági törvényt. Európai uniós szemszögből bármelyik európai államnak jogában áll akár teljes kettős állampolgárságot adni a határon túl élő nemzettársainak. Magyarán ez azt jelenti, hogy Magyarország minden megkötés nélkül hozhatott volna egy új állampolgársági törvényt, amelyben megadhatta volna a határon túli magyaroknak a kettős állampolgárságot. Ebből egyértelműen kiderül, hogy a kettős állampolgárság elnyerése elé Európa semmilyen akadályt sem gördített.

Az akadályok sokaságát vélte felfedezni azonban az anyaország.

Mi a szakmai tárgyaláson természetesen megvitattuk a társadalombiztosítás kérdését is, és rámutattunk arra, hogy ez sem akadály. Hiszen léteznek nemzetközi bilaterális egyezmények, amelyeket Magyarország a szomszédos államokkal kötött, és kölcsönösségi alapon történik a kérdés rendezése, és a biztosítás fedezése. Minden oldalról megtárgyaltuk azt a kérdést, hogy miként kellene új állampolgársági törvényt meghozni Magyarországon, és bemutattuk azokat a módosításokat is, amelyek értelmében a magyar költségvetést legkevésbé terhelné meg a kérdés megoldása. A valóságos megoldáshoz hiányzott a politikai akarat, amiről az is tanúskodik, hogy a tárgyalások egyszerűen megszűntek.

Ezek szerint az önök javaslatait teljesen figyelmen kívül hagyták.

Valóban, eddig nem vették figyelembe, egyedüli új mozzanat az, hogy a Magyarok Világszövetsége indítványozta a referendum kiírását, s ezt több mint 300.000 magyar állampolgár aláírásával támogatta. S azóta már kitűzték december 5-ére a referendum megtartását, amelynek ügyében nagyban folyik a kampány és az ellenkampány.

Meglepte, hogy a referendumhoz sikerült kellő számú aláírást gyűjteni?

Nem, számítottam rá, biztos voltam benne, hogy meglesz a kellő számú aláírás, viszont akadtak olyanok, akik az egész eljárás alkotmányosságát megkérdőjelezték, és sietve a Magyar Alkotmánybírósághoz fordultak ez ügyben. Kellemes érzéssel tölt el, hogy a Magyar

Alkotmánybíróság mégis alkotmányosnak nyilvánította a referendum kiírását, s megállapította, hogy az eljárás, a szavazatok összegyűjtése és a körülmények is törvényesek, alkotmányosak voltak. Magyarán, elutasította az alkotmányellenesség indítványozását és elismerést nyert a népszavazás jogszerűségének volta.

A népszavazás sikeres kimenetelében bízunk?

Optimista szeretnék lenni a népszavazást illetően, ez erkölcsi és jogi kérdés, amit el kell dönteni, bízom benne, hogy a magyar állampolgárok pozitív döntést hoznak, igennel szavaznak a kettős állampolgárság elfogadására. Annál is inkább reménykedek ebben, mert a magyar állampolgárok tudhatják, amennyiben megfelelő módon írják meg a magyar állampolgársági törvényt, akkor ez kevés pénzébe kerül majd a magyar adófizető polgároknak. Mi, határon túl élő magyarok, nem szeretnénk terhelni a magyar költségvetést, és az olyan módozatot részesítjük előnyben, amely a legkevesebb költségvetési kitéltet vonja maga után.

VARJÚ Márta

Magyar Szó, 2004. november 15.

Mankó ittmaradásunkhoz

A kettős állampolgárságról szóló népszavazás kapcsán kirobbant politikai csatározás igencsak felkorbácsolta a kedélyeket. A kérdésről **dr. Ricz György**, a Kereszténydemokrata Európa Mozgalom megbízott elnökével beszélgettünk.

Ez a politikai szervezet, a KDEM, a többi vajdasági magyar párttal, szervezettel karöltve síkraszáll a kettős állampolgárságért.

A magyar állampolgárság megszerzése révén mi semmiképpen sem akarjuk szavazatainkkal befolyásolni a magyarországi belpolitikai erőviszonyokat. Nem akarjuk a munkaerőpiacról kiszorítani nemzettársainkat. Nincs szándékunkban megroggyantani a költségvetést, megterhelni a magyar egészségügyet. A vajdasági magyarság többsége ugyanis a szülőföld elhagyása nélkül megszerezhető magyar állampolgárságot igényli. A délvidéki magyarság úgy gondolja, hogy a kettős állampolgárság még inkább elősegíti a szülőföldön való maradást és boldogulást. Meggyőződésünk, hogy a magyar állampolgárság megszerzése kapcsán csak egy kis hányada gondolkodik a kivándorlásról. Ők viszont, úgy vélem, egyébként is elmennének, vagy el is mennek. Az itteni magyarság az általános elszegényedés miatt egyébként sem tudná vállalni az áttelepedéssel járó anyagi terheket. Tehát nekünk, délvidéki magyaroknak elsősorban lélektanilag lenne fontos a kettős állampolgárság. Megerősítené nemzettudatunkat, identitásunkat. Biztonságérzetet adna.

Mi kell az állampolgársági kérdés megoldásához?—

Megítélésem szerint ez a magyar állam részéről csak politikai akarat kérdése. Ez a politikai akarat nem volt meg eddig egyetlen magyar kormányban sem. Már egy éve, hogy a parlamenti és határon túli jogászokból álló szakértői csoport kidolgozta a megoldást elősegítő törvénymódosítási javaslatot, de ígéreten kívül semmilyen előrelépés nem történt. Ezért folyamodott az ügyben a Magyarok Világszövetsége a kényszermegoldáshoz, a népszavazás kezdeményezéséhez. Úgy vélem, hogy a kormányzat részéről felelőtlenség volt népszavazásig vinni az ügyet. Még nagyobb felelőtlenség belpolitikai kérdésként kezelni. A magyarországi médiumokban mind gyakrabban találkozunk a kettős állampolgárság kérdésével kapcsolatos tudatos zavarkeltéssel. Gazdasági összeomlással riogatják a választópolgárokat, ha igennel szavaznak. A másik oldal sem hangsúlyozza eléggé határozottan és meggyőzően az igennel történő szavazás jelentőségét. A kettős állampolgárság intézménye egyébként nem ismeretlen Európában, sőt a világ más részein sem. Csak egy hozzánk közeli példát mondok. Horvátország Magyarországtól jóval gyöngébb gazdasága sem omlott össze azért, hogy állampolgárságot adtak a határon túl élő horvátoknak is.

A döntés joga tehát az anyaországi választópolgároké.

Mi, délvidéki magyarok nem először tapasztaljuk azt, hogy a magyar kormány a sorsdöntő pillanatokban hátat fordít nekünk. Akkor is hallgatott, amikor a szerb--horvát háború idején háborúba kényszerítették a délvidéki magyar férfiakat. A menekültek betelepítését például minden eszközzel meg kellett volna akadályozni a magyar diplomáciának, de nem tette. Bár a magyar politikusok egy részének felelőtlen kijelentései nyomán sok minden kavarog az emberek fejében, nekünk bízunk kell abban, hogy a magyar választópolgárok bölcsen és felelősen viszonyulnak ehhez a nemzetstratégiai szempontból fontos kérdéshez, és tisztában vannak azzal, hogy szavazatukkal érvényteleníthetik a trianoni békediktátumot, és egy új fejezetet nyithatnak a magyar történelemben. Biztosak vagyunk abban, hogy Magyarország lakossága sorsközösséget érez az ország határain kívül került tagjaival, és felelősséget érezvén itteni honfitársaiért, igenjével a kedvezményes honosítással megszerezhető kettős állampolgárság megadását teszi lehetővé.

Mit remél, mit kíván?

A jövőben ne legyen határon inneni vagy határon túli magyar ügy, hanem csak nemzeti ügy! Ez viszont csak akkor érhető el, ha ezúttal a magyar állampolgárok többsége így akarja. Egy sikeres referendum visszaadná a vajdasági, délvidéki magyarságnak a Trianon óta állandóan fogyó életkedvét. Nemzettudatában és hitében megerősítené a megtépzott önbecsülést, megállítaná a folyamatos beolvadást.

LAJBER György

Magyar Szó, 2004. november 15.

Füstbe ment remények

Nem alakult ki egyetértés a kettős állampolgárság bevezetéséről a Magyar Állandó Értekezlet Budapesten megtartott 8. ülésén

Budapest, november 14.

Nagy várakozások előzték meg a másfél év szünetelés után péntekre összehívott Magyar Állandó Értekezlet (Máért) ülését. Nagy várakozások, mert mindenki tudta, hogy elsősorban a kettős állampolgárság kérdésében kellene dűlőre jutniuk magyar kormány- és ellenzéki pártoknak, valamint a határon túli magyarság politikai vezetőinek. Azt is tudta mindenki, hogy a sáncok kiásattak, a pozíciók elfoglaltattak már korábban: a kormánypártok ellenzik a kettős állampolgárság intézményének bevezetését, külhoni magyar státust és útlevelet, valamint a szülőföld-programot szorgalmazzák, az ellenzéki parlamenti pártok és a határon túli érdekképviselők pedig európai útlevéllel járó állampolgárságot akarnak.

Az elvárások nagyok voltak, s egy ideig úgy tűnt, a zárt ajtók mögött folyó értekezleten születik is eredmény. Először Orbán Viktor, a Fidesz elnöke tartott sajtótájékoztatót, ahol javasolta, hogy a parlament még a referendum előtt alkosson törvényt a határon túli magyaroknak adandó európai útlevelekről, majd valamivel később Hiller István, az MSZP elnöke közölte újságírókkal: a szülőföld-program törvénybe iktatása mellett más opciókat is elfogadhatónak tartana. Hiller után néhány órával Németh Zsolt, a Fidesz tagja, a parlament külügyi bizottságának elnöke utalt arra: pártja nem látja, honnan kerítenének költségvetési forrásokat a szülőföld-program megvalósítására.

Végül mégsem lett közös javaslat és -- a Máért történetében először -- nem lett közös zárónyilatkozat sem. A résztvevők tettek ugyan egy nyilatkozatot, ezt azonban az MSZP és az SZDSZ nem írta alá. A nyilatkozatot aláíró szervezetek felkérlik a magyar választópolgárokat, hogy a december 5-i népszavazáson minél nagyobb számban vegyenek részt és mondjanak igent a kettős állampolgárságra, ez ugyanis a határok módosítása nélküli nemzeti újraegyesítés eszköze. Az aláírók felkérték a magyarországi pártokat és társadalmi szervezeteket, hogy a szavazást megelőző kampányban tartózkodjanak a túlzó kijelentésektől, a demagógiától és minden olyan megnyilvánulástól, amely hangulatot próbál szítani a határon túli magyarsággal szemben. Az aláírók ugyanakkor felkérlik az Országgyűlést, hogy olyan jogszabályt alkosson, amely nemzetközi példákat követve és a magyar költségvetés realitásait figyelembe véve egyszerre garantálja a határon túli magyarság szülőföldön való megmaradását és az akadálytalan kapcsolattartást az anyaországgal.

Az ülés végén Szabó Vilmos államtitkár foglalta össze az értekezlet történéseit sajtótájékoztatón: "A kormány a szülőföld-csomag részleteit ismertette a Máért résztvevőivel. Emellett az értekezlet beható, hosszas vitát folytatott a decemberi referendumhoz való viszonyulásról. Az előterjesztett szülőföld-csomagot a Máért résztvevői üdvözltek. Az értekezlet szakértői előkészítésén azonban már nyilvánvalóvá vált, hogy a népszavazás megítélésében a résztvevők között éles különbségek vannak. Az érvek és ellenérvek csatája nem eredményezett kompromisszumos megoldást, ezért e tekintetben a Máért nem mondható sikeresnek. A kormány ezt sajnálja: úgy véljük, az az elv, amely a szülőföldön való boldogulás, megmaradás eddig konszenzusos erejét jelentette, megszűnt mint összetartó erő jelen lenni a Máért-on" -- fogalmazta meg Szabó Vilmos.

Takács Csabának, az RMDSZ ügyvezető elnökének értékelése szerint konszenzust kereső, de azt nem találó ülés volt a pénteki. "Egy népszavazás részvételének és eredményességének kérdésére van bízva közel 3 millió határon túli magyar jövőképe" -- fogalmazta meg, majd hozzátette: a szülőföld-programot nagyon fontosnak, kiemelten szükségyszerűnek tartják az ülés résztvevői "A kettős állampolgárság megadása és a szülőföld-program beindítása egymás kiegészítő kell, hogy legyen" -- hangsúlyozta Takács Csaba.

Eörsi Mátyás az SZDSZ képviselőjében nyilatkozva megismételte pártja korábbi álláspontját a kettős állampolgársággal kapcsolatban. Bugár Béla a szlovákiai magyarok képviselőjében arra figyelmeztetett, hogy nem kell tömeges áttelepülésre számítani még akkor sem, ha a külhoni magyarok megkapnák a kettős állampolgárságot.

"Kormányoldal és ellenzék egyaránt egyetért abban, hogy a határon belül élő magyarok számára ne jelentsen plusz terheket a határon túliak támogatása, de világosan kell érzékeltetni a nemzeti összetartozás tényét, a kulturális és érzelmi többletet, a szabad mozgás és munkavállalás lehetőségét és lehetőleg biztosítsa számukra, hogy az általuk lakott terület, szülőföld nem gyengül el, nem ürül ki" -- mondta az MSZP képviselője.

Németh Zsolt a Fidesz képviselőjében a közös sajtótájékoztatón a Gyurcsány Ferenc miniszterelnök által javasolt szülőföld-program egyes kitételeit "érdekes, pillanatnyi ötleteknek" minősítette, melyek nyomás alatt születtek meg. "A zárt ajtók mögött egy szót sem hallottunk azokról az 500 milliárd forintokról, amibe a kettős állampolgárság kerülne. Azt hiszem, a testi biztonságát fenyegette volna az a kormánytisztviselő, aki ezzel próbálkozik, noha tudjuk, hogy a nyilvánosság előtt ez a fajta manipuláció létezik -- tette hozzá Németh Zsolt. Csapody Miklós az MDF nevében elmondta: az állampolgárság megadásának jogi rendezésére nem a népszavazás a megfelelő forma és mód, mégis támogatni kell. "A törvényről a parlamenti pártoknak a határon túli magyarok szervezeteivel együtt kell döntenie" -- tette hozzá, majd leszögezte: felettébb sajnálatos, hogy a belpolitikai csatározások immáron a Máért-ülésre is rányomták bélyegüket.

A sajtótájékoztatón a szlovéniai magyarok képviselője azt szorgalmazta, hogy a határon túliak a kettős állampolgárságon belül ne csak útlevelet, de szavazati jogot is kapjanak, a horvátországi magyar képviselő pedig visszautasította a tömeges áttelepülés fenyegetését. A kárpátaljai és a vajdasági képviselők nem nyilatkoztak a sajtótájékoztatón; nem is kérdezte őket senki, annak ellenére sem, hogy éppen e két térség lakói számára lenne a legfontosabb a kettős állampolgárság megadása.

MIHÁJLOVITS Klára

Magyar Szó, 2004. november 15.

Mi vagyunk a tét

Dudás Károly: Összeomlottak az illúziók -- Nem jött létre konszenzus a kettős állampolgárság kérdésében -- Az VMSZ alelnökének nyilatkozata a Máért-ülés után

Tudósítónkól

Budapest, november 14.

Amikor Dudás Károly, a Vajdasági Magyar Szövetség alelnöke pénteken este kijött a Magyar Állandó Értekezlet 8. üléséről, röviden csak annyit mondott: Összeomlott minden. Hogy pontosan mi is az, ami összeomlott, és miért omlott össze, azt így fogalmazta meg: -- Összeomlottak az illúziók. Tudtuk ugyan, hogy mi a magyarországi kormánypártok véleménye a kettős állampolgárság intézményének bevezetéséről, de nyilvánvalóan azzal az elképzeléssel jöttünk a Máért ülésre, hogy eljutunk a konszenzusig ebben a kérdésben. A Máért-ülést megelőző, egész éjszaka tartó szakértői egyeztetések során el is indultunk a konszenzus felé; látszott az alagút vége. A kormánypártok képviselői jelezték: nem ellenzik, hogy mi felszólítsuk az anyaországi magyarságot, hogy a referendumon szavazzanak, és igennel voksoljanak a kettős állampolgárság ügyében. Mi több, úgy látszott, szorgalmazni fogják ők is, hogy sikeres legyen a népszavazás. A zárónyilatkozat ennek ellenére nem született meg. Én ugyan elég sokat nyilatkoztam -- ami érthető is, hiszen elsősorban a délvidéki (és a kárpátaljai) magyarság bőréről van szó; vagy legalábbis rólunk kellett volna, hogy szó legyen --, de elsősorban Erdéllyel és Felvidékkel foglalkoztak az ülés résztvevői, ami az erőviszonyokból adódik. Az igazi kutyaszorítóban mégis mi vagyunk: ha majd lezuhanak a schengeni sorompók, mi leszünk azok, akik sehová sem mozdulhatunk. A délvidéki magyar közösségnek rendkívül fontos lett volna egy magyar állampolgárság, egy magyar útlevelel. A kormánypártok, amelyek érdekünkben a legtöbbet tehetnék, mégis egyértelműen elutasítóan nyilatkoztak ez ügyben.

A zárt ajtók mögött folyó Máért-ülés ideje alatt egy ideig úgy nézett ki, mégis megszületik a konszenzus. A Fidesz elnöke és az MSZP elnöke hasonló hangnemben nyilatkozott a sajtónak. Mi volt az, ami miatt mégsem jött létre a megegyezés?

Mi mindannyian üdvözlöttük a kormány azon bejelentését, hogy létrehozta a szülőföld-alapot, a szülőföldön maradás nagyon fontos programját, de ugyanakkor azt is pontosan tudtuk, hogy erre a lépésre a kormányt a népszavazás ténye kényszerítette, hogy a kabinetnek referendum nélkül eszébe sem jutott volna hasonlóval előrukkolnia. Vannak tehát jó pillanatai is a Máért 8. ülésének; ez például közéjük tartozik. A délvidéki magyarság számára az otthonmaradáshoz azonban ez egyáltalán nem elegendő. Itthon maradunk és bezárnak bennünket. A mi számunkra a szülőföld-program csak a kettős állampolgársággal, a magyar útlevelel kiegészülve teszi lehetővé itthoni építkezésünket, az autonómiaépítést és az otthonteremtést. Nem az egyikre vagy a másikra volna szükségünk, hanem a kettőre együttesen.

Bennünket nem elégíthet ki a külhoni útlevelel, amellyel csak az anyaországba utazhatnánk, hiszen rokonaink, barátaink, üzletfeleink nemcsak Magyarországon, hanem az egész Kárpát-medencében, de Nyugat-Európában is vannak. Az európai útlevelel jelentené a lehetőséget

számunkra, hogy bezártságunkból kitörjünk. Ezt nem értették meg a kormánypártok képviselői, ezzel nem tudtak szolidaritást vállalni, s emiatt nem jött létre a konszenzus.

Ha meg kell fogalmazni, hogy melyek voltak a pénteki Máért szép pillanatai, mit kellene kiemelni?

Örömmel állapítottuk meg, hogy a határon túli magyarság talán még soha ennyire nem volt egységes, mint most, a kettős állampolgárság ügyében. Külön meg kell köszönni, hogy felvidéki testvéreink szolidaritást vállaltak velünk, pedig őket gyakorlati szempontból már nem is annyira érinti ez a kérdés. Ugyanolyan egyetértés, szolidaritásvállalás alakult ki, mint itthon, a délvidéki magyar pártok között ez ügyben.

A hét elején pártközi egyeztetés kezdődik a magyar parlamenti pártok között, amelyben csak az SZDSZ nem vesz részt. Miről fog szólni ez az egyeztetés?

Kételyek között hánykolódunk tulajdonképpen azzal a programmal kapcsolatban is, melyet Hiller István MSZP-elnök és Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úr terjesztett be. Bár bízhatnánk töretlenül ebben a programban! De annyi ígéretet kaptunk már, és annyi program született már a határon túli magyarság érdekében, melyekből aztán semmi sem valósult meg, hogy nem tudunk őszintén bízni. Attól tartok, hogy ez is hasonló sorsra jut, hiszen csak a népszavazás közelsége kényszerítette ki. Ha sikerül a szülőföld-programot valós tartalommal megtölteni, nagyon fontos lesz megmaradásunk szempontjából, ha azonban nem, ha üres ígéretként foszlik semmivé, akkor minden marad a régiben számunkra is. Ennek ellenére bízom benne, hogy valami történik.

Összegzőképpen hogyan foglalhatóak össze a Máért történései?

Az egyik legnagyobb haszna ennek a Máért-nek az, hogy egyértelművé vált a kettős állampolgárságot ellenzők számára: itt vérre megy a játék, a mi életünk, a megmaradásunk a tét. Mert ha bekerítenek bennünket a szülőföldünkön, nem az történik, hogy otthon maradunk, a világtól elzártan, hanem elkezdődik a teljes letargia a délvidéki magyarság körében. Volt már ez a közösség gödörben (hatvan évvel ezelőtt a szó szoros értelmében is), szellemileg lefejezve, élt üldöztetések közepette is -- de ha nem tapasztalja az anyaország erőteljes támogatását, szolidaritását, visszazuhan abba a letartgiba, és elkezdődik az, ami elkerülhetetlen: fokozódik az asszimilálódás vagy (éppen az állampolgárság hiányában) az elvándorlás. És ez az elvándorlás már nem az anyaország felé fog irányulni, amelyet pedig gazdagíthatnánk, hanem a tengeren túlra. Ez is egy olyan téma, amiről kevés szó esik, pedig kellene beszélni róla: Magyarországon nem kellene bennünket tehernek tekinteni, hiszen a tőkeerős emberek és azok a tehetséges fiatalok, akik áttelepültek Magyarországra, gazdagították ezt a társadalmat, és talán fel is emelték a határon túli magyarság szintjére keménységben, tartásban, emberségben. De nem hisszük, hogy Magyarországot előzönlenék a határon túliak. Amerika, Kanada, Nyugat-Európa lesz a célállomás, és ha ez bekövetkezik, akkor derül majd ki, hogy ki viszonyult felelősségteljesen és ki óriási felelőtlenséggel a határon túli magyarság nagyon súlyos gondjaihoz.

s-K

Magyar Szó, 2004. november 16.

Folyamatos erőfeszítések a határon túli magyarokért

Gyurcsány Ferenc a kettős állampolgárságról

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök hétfőn napirend előtt az Országgyűlésben azt mondta: az elmúlt 15 évben a kormányok és az Országgyűlés folyamatos erőfeszítéseket tettek a határon túl élő magyarok gondjainak enyhítésére, és arra kérte a Fideszt, nyújtsa be azt a törvényjavaslatot, amellyel megoldhatónak véli a kettős állampolgárság kérdését. "Az elmúlt 15 évben a magyar parlament, az előző kormányok folyamatos erőfeszítést tettek arra, hogy az állampolgársági jogok kiterjesztése mellett megalkossák a közös felelősség, a nemzetpolgárság intézményét, osztozva a határon túl élők gondjainak megoldásában" -- fogalmazott a kormányfő.

Arra kérem a Fideszt, hogy nyújtsa be azt a törvényjavaslatot, amely annak "a politikai, nemzetpolitikai szándéknak az érvényesülését fogja eredményezni, amit ő fontosnak tart" -- tette hozzá Gyurcsány Ferenc. A kormányfő közölte: ismeri az MSZP, az SZDSZ és az MDF álláspontját, de a Fideszt nem, csak azt tudja, hogy korábban a kettős állampolgársággal kapcsolatban kételyek voltak.

Elmondta: az elmúlt hetekben azt látta, hogy a Fidesz támogatja a népszavazást, "az elmúlt tíz napban ugyanakkor meg azzal szembesültünk, hogy már mintha nem is a kettős állampolgárságról beszélnének, hanem egy útlevél megadásáról és semmi többről, miközben a kettős állampolgárság megadása (...) veszélyezteti azokat a kedvezményeket is, amelyek a magyarigazolványhoz kötődnek". A Magyar Állandó Értekezlet pénteki üléséről a miniszterelnök azt mondta, hogy a kettős állampolgárságot támogató határon túli szervezetek maguk is azt mondják, hogy a kérdés ilyen módon való feltétele szerencsétlen. Gyurcsány Ferenc szerint "sikerült olyan kérdéssel szembesíteni magunkat, amely az aktív állampolgárok körében indulatot és jelentős elbizonytalanodást vált ki", és láthatóan nem egyesíti a nemzetet, hanem szétszakítja, ez ennek a kérdésnek a csapdája.

A miniszterelnök elmondta, hogy a kormány azt gondolta, helyes irányba viszi a megoldást, ha elfogadásra javasolja a szülőföld- programot, amely útlevélről és utazásról, a szülőföldön megmaradásról, a szülőföld gazdasági fejlesztéséről szól.

Kormánypárti igen, ellenzéki nem

Az Országgyűlés alkotmányügyi bizottságának kormánypárti képviselői hétfőn támogatták azt a javaslatot, amely tájékoztató kampányra kérné a kormányt a kettős állampolgárságról szóló népszavazással kapcsolatban. A Fidesz szerint azonban a parlament a határozattal csak legitimálná a kormány "hazugságkampányát". Alföldi Albert (MSZP), a határozati javaslat egyik betervezője a bizottság ülésén elmondta: arra kérnék a kabinetet, hogy a legszélesebb körben tájékoztassa a lakosságot a kettős állampolgárság ügyében. Répássy Róbert, a testület fideszes alelnöke kijelentette: a szocialista kezdeményezők nyitott kapukat döngöttek, hiszen a múlt heti kormánybiztosok tájékoztatóján jelentették be, hogy 50 millió forintot költenek a

tájékoztatásra. Hozzátette: nem kell felkérni a kormányt arra, amit magától is megtesz, az Országgyűlés ezzel csak legitimálná a kormány programját, amellyel a kettős állampolgárság elutasítására buzdítja az embereket. Gyimesi József (Fidesz) azt mondta, hogy a kabinetnek azoknak is biztosítania kellene 50 millió forintot, akik a kettős állampolgárság mellett kampányolnak. Herényi Károly (MDF) pedig azt kezdeményezte, hogy a kampány csak a mozgósításról szóljon.

Magyar Szó, 2004. november 16.

Kettős állampolgárság

MVSZ: Bemutatták a hatástanulmányt

Nem többletköltséget, hanem többletlehetőséget, többletbevételt, többletforrást jelentene az anyaország gazdasága számára, ha mégis tömegesen települnének át családok a határokon túlról -- mondta hétfőn a Magyarok Világszövetségének (MVSZ) elnöke a kettős állampolgársággal kapcsolatban készített hatástanulmányt ismertető budapesti sajtóértekezletén.

Szociológiai kutatások megállapították: semmi nem utal arra, hogy tömeges áttelepülés indulna el a határokon túlról Magyarország felé abban az esetben, ha december 5-én az ország megszavazná a kettős állampolgárságot -- egészítette ki az elnök szavait Alakszainé Oláh Annamária közgazdász.

Az MVSZ megrendelésére készült dokumentum kitér arra is, hogy a magyar útlevél önmagában nem biztosítja az ellátások magyarországi igénybevételét. Horváth Szabolcs, az In vivo orvoscsoport elnöke külhoni adóalap mielőbbi bevezetését szorgalmazta. Ebben az adóalapban a külhoni magyarok által befizetett összegeket lehetne tartani, ez az alap fedezné a határon túli magyarok anyaországbeli ellátását, ha az a szülőföldön nem oldható meg. Az MTI azon kérdésére, milyen részvételi arányra számít az MVSZ a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazáson, Patrubby Miklós elmondta: az MVSZ bízik abban, hogy a szavazati joggal rendelkezők 60 százaléka mond igent a népszavazási kérdésre. "Hatvanszázalékos részvételre számítok, és arra is, hogy erre a sorsformáló kérdésre a magyar társadalom abszolút igennel válaszol, ami azt jelenti, hogy a 8 millió szavazati joggal rendelkező állampolgár közül legkevesebb 4 millió" - jelentette ki Patrubby Miklós. A sajtótájékoztatón elhangzott, hogy MVSZ-tagok még két napig interneten - a <http://www.mv.hu> címen -- is jelentkezhetnek szavazatszámláló biztosnak vagy aláírásgyűjtőnek.

Magyar Szó, 2004. november 16.

"Az MKP a Máért csődjéhez cimborált"

Szlovák lap elmarasztalja az MKP-t a Máért-en tanúsított magatartása miatt

Elmarasztalja a Magyar Koalíció Pártját (MKP) a SME című szlovák liberális lap, mert a Magyar Állandó Értekezleten (Máért) a szlovákiai magyar politikai erő a határon túli szervezetekhez csatlakozva "a hazafias ellenzék és Orbán Viktor pártjára állt", és ezzel megalázta a magyar kormányt.

Peter Morvay, a SME cikkírója úgy látja, hogy az MKP belső válsággal küzd: gyöngül a választóit mobilizáló képessége. Kifejti: legutóbb az önálló magyar egyetemmel tudott csábítót kínálni a választóinak, az autonómiával pedig nem rukkolt elő, mert azt a párt vezetőinek többsége "túlságosan kockázatos terepnek találja". Azzal pedig, hogy a szlovák parlamentben az MKP -- "jóllehet jogosan" -- magyarul szeretne felszólalni, nem tudja magához édesgetni választóit, mert számukra a kérdés marginális.

A belső válság feloldására az lenne a megoldás, ha a párt a regionális politikára, az emberek "földszintesebb problémáira" összpontosítana. Jóllehet az MKP legutóbbi kongresszusán Bugár Béla, a párt elnöke az emberek szociális biztonságáért folytatott sikeres küzdelemről, a régiók és az emberek mindennapi problémái felé nyitott politika fontosságáról beszélt, ehhez azonban a szokásrendet kellene megváltoztatni. Kérdés azonban, hogy a régi gárda képes-e erre? -- kérdi a lap.

Ők ugyanis folyton a szokványos, a jelképes, az egyszerű jelszavakba sűrítendő témákat keresik, és most azt remélik, hogy a határon túli magyaroknak szánt kettős állampolgárság ötlete ilyen -- veti az MKP szemére a SME, és emlékeztet rá: a kettős állampolgársági státus tartalma azonban tisztázatlan. Az MKP elnöke azt mondja, hogy a szlovákiai magyarok szempontjából a kettős állampolgárságnak csak érzelmi jelentősége van, gyakorlatilag semmivel sem hasznosítható annál többre, mint amit Szlovákia uniós tagságával kaptak. "Ez az érzelmi ügy azonban mégis van annyira fontos a számukra, hogy összevesszenek miatta a budapesti kormánnyal, és hogy Magyarország újabb belpolitikai viszályaiban egyértelműen a hazafias ellenzék és az azt vezérlő Orbán Viktor oldalára álljanak" -- fogalmaz a cikkíró, aki úgy ítéli meg, hogy az MKP a Máért csődjéhez cimborált akkor, amikor "a többiekkel együtt elutasították a közös nyilatkozat aláírását, melyben a magyar kormány azt ajánlotta volna a választóknak, hogy a kettős állampolgárság kérdését vizsgáló értelmetlen népszavazás során ne szavazzanak igennel. Természetes, hogy az MKP nem köteles azonosulni a kormány álláspontjával, de annak kizárólag Orbánt szolgáló megalázásában nem kellett volna közreműködnie".

Magyar Szó, 2004. november 16.

Szabadság: Kényszerpályán

Ha a Máért-en jelenlévők közös nevezőre nem is jutottak, egy dologban teljes a konszenzus: olyan kényszerpályára kerültek valamennyien, amelyről ki-ki úgy "lép le", ahogy tud, vagyis ahogy politikai érdekei megkívánják -- fejtette ki hétfői számában a Szabadság. Székely Kriszta, a kolozsvári napilap munkatársa szerint az észérvek mérlegelése helyett a politikai érdekek mérlegelése folyt. A kettős állampolgárság kérdése a mindenkori magyar politikai elit egy része számára távolról sem a határon túli magyarok iránt érzett felelősség, a történelmi igazságtétel érzelmi töltetű, illetve a költségvetés nyers, szenvtelen, nullákban mérhető "igazsága" közötti fájó dilemma, hanem a pillanatnyi politikai érdekek függvénye -- állapítja meg az újságíró.

Amennyiben ma Magyarországon szavazatokat lehetne nyerni azzal, hogy a pártok a határon túli magyarok számára a kedvezményes kettős állampolgárság megszerzését propagálják, bizonyára előkerülne az a néhány jogtudor, aki elmagyarázná, milyen jogalkotási lehetőségek vannak, hogy a törvény ne sértsen EU-jogszabályokat, ne kekeckedhessenek a szomszédok, és a határon túliak is érzelmekben megerősödve tehessék meg időnkénti határ menti bevásárlókirándulásukat -- állítja a cikk írója, megállapítva, hogy néhány éve Magyarországon az a párt csak veszít, amelyik "érzelmeskedik" és nem számol.

Valóban kényszerpályán a magyar politika -- véli a szerző, emlékeztetve: a jobboldali pártok teljes mellszélességgel kiállnak az ügy mellett, miközben a figyelmet nagy gonddal az esetleges munkaerő-bevándorlásról a határon túli magyarok elvitathatatlan utazási jogának biztosítására terelik. A legnehezebb helyzetben az MSZP van. Hiszen míg az SZDSZ zsigerből elutasít minden etnikai ízű megoldást, a szocialisták hirtelen szemben találják magukat nemcsak az ügyet saját javára fordítani igyekvő jobboldallal, hanem valamennyi határon túli magyar párttal is.

Magyar Szó, 2004. november 16.

Beláthatatlan történelmi hiba

Amit egyesek csak pártok közötti megméréstettként tüntetnek fel

LOSONCZ IVÁN, SZABADKA.

A természet törvénye, hogy minden madár a saját csoportjával igyekszik repülni. Érthetetlen, hogy a jelenlegi magyar kormány és buzgó hívei miért akarják természetellenesen szétválasztani azt, ami szervesen összetartozik. Egy nemzet tagjait összetartja a közös anyanyelv, a közös történelem, a közös irodalom, a közös kultúra, jelen esetben a több mint ezeréves életterület, továbbá sok más összefonódás és közös tulajdonság. Nem felesleges ezt itt elmondanom.

A kommunizmus újfajta közösséget: a proletár internacionalizmust igyekezett Közép-Európában belénk plántálni. Nem is tette eredménytelenül. Sokan ma is elvetik a nemzeti és nemzetiségi kérdéseket, s arra törekszenek, hogy legalább a szőnyeg alá söpörjék őket. Hatottak a nép kevésbé gondolkodó egyedeire is oly módon, hogy pl. ha a 60-as években a Délvidékről Magyarországra látogattunk, akkor sokan csodálkoztak: „Jé, hát maguk még ilyen jól beszélnek magyarul?” A szocialista internacionalizmus következménye az is, hogy még a Horn-kormány idején Kovács László külügyminiszter Tőkés Lászlóval polemizálva kijelentette, hogy ő bizony a 3 millió határon kívüliért nem áldozza fel a 10 millió érdekét. Így állította szembe a kül- és belhoniakat, mintha két különböző testet alkotnának, mintha a határ két oldalán élőknek nem is lenne közös érdekük, közös céljuk.

Tény, hogy Orbán Viktor sohasem lelkesedett vakon az Európai Unióért: gyakran voltak fenntartásai; követelte, hogy tisztázzák, egyeztessék a vitás dolgokat. Medgyessy aztán feltétel nélkül mindent elfogadott. Beszédeiben ösztönözte a magyar szakembereket, hogy menjenek dolgozni külföldre, az ifjúság menjen külföldre tanulni, nem igyekezett korlátozni az idegeneknek az ingatlanszerzést Magyarországon. Ugyanakkor vízumkényszerrel lezáratta a Trianon után külföldre szakadt nemzetrészek előtt a határt, s a magyar igazolványunkkal

járó kedvezményeket csökkentette. Azt hittük, ennél rosszabb, megalázóbb már nem érheti a nemzetet.

Gyurcsány aztán kimondta, hogy neki és a kormányának nem kellene a külhoni magyarok... Ilyet eddig még egyetlen kormányfő sem mondott. S éppen a Parlamentben szólította fel híveit a magyar nemzetrészek kiakolbólítására... A történelem fog ítélni felette. Mert ez történelmi hiba. A nemzet elárulása ez.... Itt megáll az ész... Nemzetünk nagyjainak gondolataival segítem ki magam. A Szózat szavait cáfolta meg Gyurcsány: „Az nem lehet, hogy ész, erő és oly szent akarat hiába sorvadozzanak egy átoksúly alatt” – egy ember és párthívei miatt... Eszembe jutnak Kossuthnak a jövőnkre vonatkozó szavai is: „Veszve csak azon nemzet lehet, mely lemondott önmagáról.” De miért is csökönyösködnek egyes szószólók, mi okuk lehet erre?

Teszik ezt hatalomféltésből? Az anyagi terhek miatt? Tömegesen költöznének át Magyarországra, s kiürülne tőlük jelenlegi hazájuk? Nem tudják a magyar választópolgárok, hogy mire szavaznak?

Egyik sem valós ok.

A hatalom az országos választásokon dől el. Márpedig a délvidéki magyar nem kíván ott szavazni, ahol nincs állandó lakhelye. Ostobaság azzal riogatni, hogy majd átmegy, mert elég lesz odaát egy lakásbejelentő. Egyszerűen: mindenki a lakóközterében szavaz, ahol a választópolgárok névjegyzékébe be van jegyezve. Attól félnek, hogy a nagykapu mellett a délvidéki be fog settenkedni a kiskapun? Naiv és fóbias félelem ez. Pártpolitikai játszává süllyeszteni a nemzet egyik legfontosabb kérdését – nagy bűn.

Anyagi teher? „Több mint 135 milliárd forintba kerülne az anyagi kiadások a visszahonosítás következtében.” Mint ahogyan Kovács László rémlátomása sem vált be (2002-ben), hogy 23 millió román munkavállaló fog beözönlöni Magyarországra, EZ SEM IGAZ. Mindenki ott kap nyugdíjat és szociális juttatást, ahol dolgozik. Ha fiatal költözik át Magyarországra, orvosi kezelést ritkán kíván. A fiatal inkább befizetője a társadalombiztosításnak, és majd évtizedek múlva – öregségére – megérdemelten lesz a használója.

Tömeges elvándorlás? Nem lennének az egyetlenek Európában, akiknek kettős honpolgárságuk lenne. A magyarországi zsidók és szlovákok is rendelkeznek kettős állampolgársággal, mégsem vándoroltak ki anyaországukba. Észak-Bácskában, Szabadka környékén sok horvát él, megkapták kettős honpolgárságukat. A háború után a nehéz körülmények ellenére is itt maradtak szülőföldjükön. Mindezekből nem következtet az értünk krokodilkönnyeket hullató magyar kormány semmire? Egyébként ők szintén ismerhetik a fentebb leírt tényeket. Miért riogatnak hát mégis?

Nem tudja a magyarországi választópolgár, hogy mire szavaz? Nem lehet előbb törvényt hozni a honosításról, s azután szavaztatni. Egyébként a szavazólapon ott lesz mindenki számára világosan, érthetően a kérdés: akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyarnak valló, nem Magyarországon lakó nem magyar állampolgár, aki nemzetiségét magyarigazolvánnyal vagy a megalkotandó törvényben egyéb módon igazolja? Ezt a szöveget kellene a kormánynak is publikálnia, a média révén is.

Egyetlen elfogadható ok sincs a kettős honpolgárság megtagadására. Oktalan féltékenység, valamilyen ki nem mondott pártérdek áll a dolgok mögött? Gyurcsány miniszterelnök és a kormánya eddig csak riogatott. Onnan csak sötét felhők érkeztek eddig, de hogy mi lesz a felhőkből, azt még nem tudjuk. Reméljük, nem teljesedik be rajtunk a költő jóslata, miszerint: „Pusztulunk, veszünk; mint oldott kéve, széthull nemzetünk.”

Bízunk a nemzet élni akarásában, bár az ügy érdekében tenni is kell valamit. A kormány tesz is – ellene – mindennap, folyamatosan újabb ürügyeket talál ki, december 5-éig.

Magyar Szó, 2004. november 17.

Ki hogy szavaz – és miért?

Kuncze szerint ne a polgárok mondják meg, mi történjen

Egy internetes portál körkérdésére adott válaszokból kiderül: nem egységes, sőt ellentmondó a kormánypárti politikusok véleménye a külhoni magyar útlevéllel kapcsolatban. A kettős állampolgárság elutasítását pedig annak megvalósíthatatlanságával indokolják.

Ki (és miért) ellenzi vagy támogatja a kettős állampolgárságot? – teszi fel a kérdést az Origo az anyaországi és a határon túli politikusoknak. A kormánypártiak a „sokba kerül” érve mellett főképp a kettős állampolgárság megvalósíthatatlanságát hangsúlyozták az internetes portálnak, meglebegtetve a speciális, határon túli magyaroknak szóló útlevél alternatíváját. Csakhogy – mint a válaszokból kiderül – az ezzel kapcsolatos kormánypárti álláspontok is eltérnek egymástól. Az ellenzék egységesen elkötelezett a kettős állampolgárság bevezetése mellett.

BANKÁRSZEMLELET ÉS ANTIDEMOKRÁCIA

A kettős állampolgárság bevezetése esetén Gyurcsány Ferenc miniszterelnök szerint tömegesen hagynák el szülőföldjüket a határon túli magyarok, és ez nagyon sokba kerülne az államnak. Kuncze Gábor SZDSZ-elnök úgy véli: az emberek keveset tudnak e kérdéskörrel ahhoz, hogy döntsenek róla, ezért nemmel szavazva „le kellene mondaniuk arról, hogy ők mondják meg, mi történjen”. Petrétai József szerint jogi problémákat vet fel a kettős állampolgárság intézménye. Eörsi Máttyás, az SZDSZ ügyvivője úgy látja: a környékbeli országok hamarosan mind úgyis az EU tagjaivá válnak, ahol szabadon költözhetnek és dolgozhatnak az emberek. Ukrajna ugyan belátható időn belül nem lesz EU-tag, de a kárpátaljai magyarok mindenképpen kimaradnának a kettős állampolgárságból, mert az ukrán alkotmány határozottan tiltja ezt – vélekedett. Pető Iván, az SZDSZ Országos Tanácsának elnöke egyenesen kijelenti: ha a népszavazás sikerese lenne, se lehetne törvényben szabályozni a kettős állampolgárságot, mivel a jogszabály elfogadásához kétharmados többség kellene. Hiller István MSZP-elnök egyenest a népszavazásra bocsátott kérdést kifogásolja; szerinte az rossz, ezért nem szabad rá igennel felelni – bár e kifogást nem részletezi. A pártelnök szerint „sokkal jobb lesz a határon túli magyaroknak a külhoni magyar útlevél és a sokmilliárdos állami támogatás, mint a kettős állampolgárság”.

FÉLNEK A „NEMTŐL” A HATÁRON TÚLI MAGYAROK

A határon túli magyar szervezetek láthatóan nem osztják Hiller álláspontját, hiszen szinte

kivétel nélkül az igen szavazatra buzdítják az anyaországi választókat. Bugár Béla, a szlovákiai Magyar Koalíció Pártjának elnöke úgy véli: ha a népszavazás nem járna sikerrel, a határon túli magyarok úgy éreznék, hogy az anyaországban lemondtak róluk. Kasza József, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke ugyanígy vélekedett, hozzátéve: a kormánypártok pofont adtak a határon túli magyaroknak, amikor nemmel szavazásra biztatták az embereket. Markó Béla, az RMDSZ elnöke azt hangsúlyozta: az erdélyi magyarok túlnyomó többsége igényli a kettős állampolgárságot. Markó azt tartja: határozatokkal és törvényekkel az áttelepülést nem lehet korlátozni. Tőkés László Király-hágó-melléki református püspök úgy fogalmazott: a határon túli magyaroknak nem a kormány által beígért pénzre, hanem nemzeti értékekre van szükségük. Márpedig ezt csak a kettős állampolgárság adhatja meg. Szerinte a kettős állampolgárok nem hagyják majd el szülőföldjüket.

A JOBBOLDAL SZERINT SZÓ SINCS BETELEPÜLÉSRŐL

Mádl Ferenc köztársasági elnök azért szavaz igennel, mert – mint mondta – a Magyarországon élőknek közösséget kell vállalniuk a határon túl élő magyarokkal. Kifejtette: tapasztalatai szerint a határon túli magyar közösségek egyöntetűen szeretnék megkapni a kettős állampolgárságot, de nem akarnak áttelepülni Magyarországra. Orbán Viktor, a Fidesz elnöke úgy véli: igennel szavazni hazafias kötelesség, sőt a társadalom elemi gazdasági és anyagi érdeke is. Mint mondta: az lenne a legfontosabb, hogy Európában mindenütt érvényes útlevélhez jussanak az állampolgárságon keresztül a határon túl élő magyarok. Dávid Ibolya, az MDF elnöke is igennel szavaz majd, mivel – érvelt – a határon túli magyaroknak szükségük van kedvezményekre az állampolgárság megszerzésekor. Áder János, a Fidesz frakcióvezetője azért voksol a kettős állampolgárság mellett, mert hamisnak tartja az áttelepüléssel kapcsolatos érveket. – Szlovákiából sem települtek át tömegesen a magyarok, pedig a májusi EU-tagság óta ezt szabadon megtehetnék – hangsúlyozta. Németh Zsolt, a Fidesz külügyi kabinetjének vezetője sem tart az áttelepülésektől, hiszen – mondta – „a költözésről nem adminisztratív okok miatt döntenek az emberek”. – Meg kellene érteniük a kormánypárti szavazóknak, hogy most nem pártokról, hanem a határon túli magyarokról döntenek – fűzte hozzá. Herényi Károly, az MDF frakcióvezetője is tudja: „lelki Trianon” lenne a határon túli magyarok számára, ha az anyaországban élők elfordulnának tőlük. Lezsák Sándor volt MDF-es független képviselő azért szavaz igennel, mert ha ma élne, Hunyadi János, Hunyadi Mátyás, II. Rákóczi Ferenc, Mikes Kelemen, Mikszáth Kálmán, Jókai Mór, Munkácsy Mihály, Ady Endre és Márai Sándor sem lehetne magyar állampolgár.

HOMÁLYOS PONTOK A „MAGYAR ÚTLEVÉLLEL” KAPCSOLATBAN

Alig két év múlva Magyarország csatlakozik a Schengeni Egyezményhez, és a szomszédos, nem EU-tag országokban élő magyarok csak vízummal léphetnének be Magyarországra. Ezt elkerülendő – ha már a kettős állampolgárságot elvetik – „dobta be” a kormány nemrég a határon túli magyaroknak szóló útlevél lehetőségét. A Magyarok Világszövetsége szerint az ötlet kivitelezhetetlen, mivel hivatalos úti okmányt csakis saját állampolgáraiknak adhat az adott ország. A külhoni magyar útlevéllel azonban nemcsak ez a gond: míg Hiller István szerint még a népszavazás előtt törvényt kell hozni a speciális útlevélről, az igazságügy-miniszter úgy véli: a passzus bevezetése problémás, a szomszédos államok megakadályozhatják a kiadását, és a Schengeni Egyezmény hatályba lépésekor ki kell őket vonni a forgalomból – tehát nem teljesíti eredeti célját. Fentiek alapján úgy látszik: a kormány nem tud megfelelő alternatívát kínálni a kettős állampolgárság mellé.

Magyar Szó, 2004. november 17.

Nyújts feléje védő kart!

A fenti sor a Himnuszból való.

A Himnusz költője, Kölcsey Ferenc, ha ma élne, nem érvényesülhetne az anyanyelvén, nem intézhetné hivatali ügyeit magyarul, Magyarországra csak 500 euró felmutatása árán léphetne be, fél évben csak 90 napot tölthetne itt, s ha valamiért túllépné ezt az időt, az idegenrendészet hosszú időre kitiltaná az országból. Kölcsey Ferenc, ha ma élne, román állampolgár lenne, hiszen szülőfaluja, Szödémeter ma Romániához tartozik.

Kölcsey Ferenc, ha ma élne, bizonyára szeretne magyar állampolgár lenni. Kölcsey Ferenc, ha ma élne, ezt csak úgy tehetné meg, hogy eladja házát szülőfalujában, Magyarországra költözik, ahol az idegenrendészettől és az adóhatóságoktól retteggel él, és megalázó és idegőrlő tortúrák árán megszerzi a szükséges papírokat.

Sok-sok felesleges keserűség és felesleges akadály árán lehetne hivatalosan is magyar a Himnusz költője. Kölcsey Ferenc, ha ma élne, megalázva, másodrendű emberként léphetne csak be az Európai Unió területére. Ezért Kölcsey Ferenc, ha ma élne, csatlakozna a Magyarok Világszövetsége kezdeményezéséhez: magyar állampolgárságot minden magyarnak! A szomszédos országokban körülbelül három és fél millió magyar él, akiket Trianonban erőszakkal téptek el Magyarországtól, magyar állampolgárságukat erőszakkal vették el tőlük. Senki nem kérdezte meg őket, le akarnak-e mondani róla. Ezt az igazságtalanságot most jóvátehetjük. Évszázadok során számos ismert és névtelen hős áldozta életét a nemzetért. Nekünk most nem kell életünket és vérünket adni. Az elszakított magyarok csupán a szavazatunkat kérik. Hogy végre ne kelljen többé megélniük azt a megaláztatást, amit Kölcsey Ferencnek kéne végigélni, ha ma élne, és magyar állampolgár szeretne lenni. Az elszakított magyarok csak azt kérik, a Magyarok Világszövetsége által kezdeményezett népszavazáson mondjunk igent arra, hogy kedvezményesen megkaphassák a magyar állampolgárságot. Anélkül, hogy ehhez el kelljen hagyni a szülőföldjüket. Otthon akarnak maradni, teljes jogú magyarként. Nem kérik, hogy áldozzuk értük életünket, nem kérik, hogy pénzt adjunk nekik. Nem kérnek egyebet, csak nagylelkűséget. Nem akarnak elvenni tőlünk semmit. Csak vissza akarják kapni, ami megilleti őket, és amit erőszakkal vettek el tőlük. A mai Magyarországon az elszakított magyarok és felmenőik élete, munkája, vére is benne van.

A Hősök terén álló, szoborb öntött nemzeti nagyjaink többsége nem a mai Magyarország területén született. Ma hosszú kuporgatás, vízumért és egyéb iratokért való sorban állás után jöhetne csak Magyarországra Rákóczi, Bocskai, Bethlen és a többiek.

Ha ma élne Kosztolányi Dezső, lehet, hogy őt vernék agyba-főbe szerb suhancok Szabadka utcáin csak azért, mert magyar. Ha ma élne Arany János, lehet, hogy rá kiabálnának román hivatali ügyintézők, hogy beszéljen románul. Ezt a megalázó, abszurd helyzetet egyetlen szavazattal megváltoztathatjuk. Csak egy rövid séta egy vasárnap délután, csak egy mosoly, csak egy nagylelkű gesztus. A magyar állampolgárság biztonságot ad az elszakított és alávetett helyzetben élő magyaroknak. Nem kérnek ők könyöradományt. Csak annyit kérnek, hogy fogjuk meg felénk nyújtott kezüket.

Egyetlen szavazatunkkal történelmet írhatunk. Miért ne tennénk meg ezt a csekélységet? Adjunk emberséget, méltóságot, magyarságot, jogot három és fél millió magyarnak! Nyújtsunk feléjük védő kart, szavazzuk meg számukra a biztonságot! Mondjunk igent a kedvezményesen megkapható magyar állampolgárságára!

Mondjunk igent a közös felemelkedésre! Mondjunk igent a jókedvre, bőségre! Nyújtsunk feléjük védő kart!

Együtt erősebbek vagyunk, együtt sikeresek leszünk!

Magyar állampolgárságot minden magyarnak!

(magyarországi internetes körlevél)

Magyar Szó, 2004. november 17.

Kampány a kettős állampolgárságért

A HVIM a délvidéki magyar szervezetek támogatását kéri

A Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom tegnap Szabadkán megtartott sajtótájékoztatóján a Magyar Szó november 7-én lezárult körkérdésére reagálva **Kiss Kornél**, a HVIM kishegyesi szervezetének elnöke elmondta, hogy a mintegy ötszáz beérkezett szavazatból kitűnik, hogy a délvidékiek túlnyomó többsége támogatja a nemzet újraegyesítéséért küzdő ifjúsági mozgalom tevékenységét.

Az ellenünk indult médiahajsza ellenére is a szavazók 67 százaléka támogatja tevékenységünket. Ez még kedvezőbb számunkra, ha tudjuk, hogy a közvélemény-kutatást a kishegyesi események után végezték -- hallottuk Kiss Kornéltól.

A kettős állampolgársággal kapcsolatban **Lavró Tihamér**, a HVIM szabadkai szervezetének elnöke elmondta, hogy a mozgalom a Magyarok Világszövetségének társzervezeteként nagy szerepet vállalt a kettős állampolgárságról szóló népszavazás kiírásához szükséges aláírások összegyűjtésében.

A december 5-i népszavazásig a legfontosabb feladatunknak a kettős állampolgárság melletti kampányolást tekintjük. Mozgalmunk már évek óta foglalkozik ezzel a kérdéssel, a tavaly március 8-án megszervezett tüntetésünk is ezt a célt szolgálta. A szavazás sikeressége a legfontosabb. Ennek érdekében az anyagi lehetőségünkhöz mérten plakátokon, médiában való szerepléssel népszerűsítjük a kettős állampolgárságot. Az elszakított területeken lévő szervezeteink elektronikus úton bombázzák magyarországi ismerőseiket, hogy minél többen szavazzanak igennel. A kampányunkat ma kezdjük meg, ami Szabadkán ingyenes képeslapok kiosztását jelenti. A Szabadegyetem harmadik emeleti 8-as termében ma, 17 és 20 óra között fogadjuk az érdeklődőket -- mondta az elnök.

A magyarországi pártok viszonyulása Lavró szerint nem megfelelő.

A mai parlamenti pártok mindegyike az elmúlt 15 évben valamikor hatalmon volt, de nem tettek semmit e kérdés rendezéséért. Ezért kellett egy civil szervezetnek kezdeményeznie a népszavazás kiírását. Rendkívül nehéz dolgunk van, hiszen az ellenzők sokkal több pénzzel rendelkeznek, a média is a kezükben van. Ennek ellenére hiszünk a sikerben, úgy érezzük, érdemes harcolnunk, még ha veszítünk is. Célunk a nemzeti öntudat felébresztése, a nemzeti újraegyesítés -- hallottuk a mozgalom szabadkai elnökétől.

A HVIM vezetői elmondták, ezennel felhívják a vajdasági magyar szervezeteket, hogy attól függetlenül, milyen kép alakult ki bennük a HVIM-ről, támogassák kampányukat.

víz

Magyar Szó, 2004. november 17.

Egyeztetés a kettős állampolgárságról

A nemzeti összetartozás törvénye?

A Fidesz azt javasolja, hogy a Parlament minél előbb alkossa meg a nemzeti összetartozás törvényét, amely a határon túli magyaroknak bevándorlás nélkül biztosítana magyar állampolgárságot -- nyilatkozta újságíróknak Németh Zsolt (Fidesz) kedden, miután a négy parlamenti párt az MDF kezdeményezésére a kettős állampolgárság ügyéről egyeztetett. A politikus a kormány által kidolgozott szülőföld-csomagot ígéretes ötletnek minősítette. Visszalépésként értékelte, hogy a kabinet csomagja nem tartalmazza a határon túli magyarok számára a külhoni magyar útlevél biztosítását. A Fidesz koncepciója az, hogy a magyar útlevéllel azonos, kék színű útlevelet biztosítsanak a határon túli magyaroknak -- mondta. Hozzátette, hogy elképzelésük szerint kizárólag azok a határon túli magyarok részesülnek költségvetési juttatásban, akik Magyarországon életvitelszerűen élnek, illetve társadalombiztosítással rendelkeznek. Németh Zsolt megfogalmazása szerint "arra nincs esély", hogy a Fidesz által megfogalmazott koncepció alapján a népszavazásig törvény szülessen, de arra van remény, hogy az elképzelések kulcsfontosságú elemei kapcsán konszenzus szülessen a pártok között. Mint mondta, a magyarországi magyarokéval azonos útlevél biztosítása azért kulcsfontosságú, mert 2007-ben már Magyarország határait is a schengeni kritériumok lesznek érvényesek, így a határon túli magyarok utazása nehezebbé válhat.

Az MSZP és az SZDSZ szerint nem jelent megoldást a Fidesz által kezdeményezett jogszabály, a nemzeti összetartozás törvénye -- közölték a pártok politikusai a kettős állampolgárságról szóló négypárti egyeztetés után újságírókkal, kedden a Parlamentben. A szocialista párt támogatja a kormány országgyűlési határozati javaslatát a határon túli magyarok nemzetségi jogáról, de az MSZP szerint a Fidesz javaslata nem jelent igazi megoldást -- mondta Lendvai Ildikó, az MSZP frakcióvezetője az egyeztetés után. Eörsi Máttyás (SZDSZ) közölte: a nagyobbik ellenzéki párt négy pontos javaslatának "igazi tartalma nincsen, csak (...) politikai szándékokat tükröz", a javaslatot sokkal világosabban lehetne látni, ha normaszövegre bontották volna le.

Egyedül a demokrata fórumnak van olyan javaslata, amely a kettős állampolgárság kérdését a törvényhozás keretei között megoldhatja -- hangoztatta Herényi Károly frakcióvezető és Csapody Miklós a négypárti egyeztetés után kedden megtartott sajtótájékoztatón a

Parlamentben. "A parlamenti pártok közül egyedül az MDF rendelkezik egységes és megvalósítható koncepcióval a határon túli magyarság helyzetének javítására" -- jelentették ki az ellenzéki politikusok. A kettős állampolgárságról szóló négypárti egyeztetést kezdeményező MDF sikernek könyvelte el, hogy a parlamenti pártok elfogadták az egyeztetésre szóló meghívást, s az egyeztetés során meg tudtak állapodni abban, hogy közös nyilatkozatban szólítják fel az állampolgárokat: menjenek el december 5-én szavazni.

Magyar Szó, 2004. november 17.

Katolikus felhívás: Igent a kettős állampolgárságra!

Felhívást bocsátott ki kedden a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK), kérve a magyar katolikus híveket és minden magyart, hogy vegyen részt a december 5-i népszavazáson, és voksoljon igennel a kettős állampolgárságra; a dokumentumot november 28-án olvassák fel a katolikus templomokban.

Magyar Szó, 2004. november 17.

Sorstalanságunk

Szerencsétlenségünkre a világban még fel-felbukkan a morál, az erkölcs, ami arra kötelezi a vezetőket, hogy kimondják az igazat. Ezért történhetett meg, hogy a Magyar Parlamentben minden köntörfalazás nélkül kimondatott, hogy az anya nem vállalja az eddig törvényesnek vallott gyermekét. Mindez azért történt, mert a már említett világi erkölcs elítéli, megbélyegzi az olyan anyát, aki eldobja a gyermekét. A mi anyánk, ezt a szégyent elkerülendő, népszavazásra bízta a gyermek megítélését, miközben arra figyelmezteti a családot, hogy az elismerés mennyibe fog kerülni. December ötödike után aztán tiszta szívvel, emelt fővel állhat a világ előtt: - Én sohasem akartam megtagadni gyermekemet, én most is szeretem, de a többség akarata előtt meg kell hajolnom, alá kell vetnem magam a többi gyermek akaratának. Ezzel az ügyes húzással a „becsület” és a pénz meg lett mentve; az a kevés erkölcsös ember pedig, aki most rosszállóan csóválja a fejét, egy kis idő után abba fogja hagyni, mert - megfájdul a nyaka. Azok pedig, akik a moldáviai, horvát, olasz, görög anyákra hivatkoznak, szintén meg fogják érteni, hogy a mostani vezetőség még gondolni sem mer a nemzettel kapcsolatos dolgokra, nemhogy felvállalja őket. Egészen más lenne a helyzet - mondja a mi anyánk -, ha a gyerek beteg vagy színes bőrű lenne, akkor mindent megtennénk érte, hiszen a másság élharcosai vagyunk. A melegeknek minden nyáron Parádét szervezünk, és harcolunk a könnyű drogok elterjedéséért, a rablók, sikkasztók és gyilkosok emberi jogaiért... Sajnos, kevesen tudják, hogy az anya bármikor megtagadhatja gyermekét, lemondhat róla, ha az érdekei úgy diktálják. A gyerek viszont sohasem tagadhatja meg az anyját, mert akkor biztosan elveszik. Rajtunk most nem segít a hangos jajveszékélés, a rimánkodás, a sírás. Egyedüli dolgunk, hogy helytálljunk, ugyanúgy, mint az eddig eltelt nyolcvan évben. Igyekezzünk méltósággal elviselni a többségi nemzet gúnyolódásait, kárörvendő megnyilvánulásait. Tudatosítani kell azt az örök igazságot, hogy az emberek többsége (bármely nemzetről legyen is szó) a rosszra, a gonoszra hajlamos. Ha nem így lenne, akkor eddig sohasem lett volna háború, gyilkosság, rablás, erőszak. Ezt tudva nem is lesz már olyan nehéz december ötödikén

elfogadnunk anyánk és a többi gyermek végakarátát.

SASS László

Hét Nap, 2004. november 17.

Szót kér az EKOSZ

Az Erdélyi Körök Országos Szövetségének 22 tagszervezete, többezernyi tagsága nevében szólunk. Az országban élő sokszázezernyi erdélyi származású honfitársunk, Erdély kétmillió magyarjának, a többi elszakított magyarnak a kiáltását hallva szólunk az anyaország magyarjaihoz. A szív és az ész nevében szólunk. Reménykedve szólunk. Reménykedünk abban, hogy sokan, elegen értik, és belátják: ha már magyarnak születünk ide, a Kárpátok alá, embernek is csak magyarként tudunk megmaradni. Márpedig - nagy fejedelmünk és a lengyelek nagy királya, Báthori István szellemében, vele együtt valljuk: ha elveszni hagyjuk a leszakítottakat, akik mindenkor, minden poklok dacára megmaradtak őrzőnek, az anyaország bástyájának, akkor mind elveszünk. Ha most nem nyújtjuk ki kezünket utánuk, ha elutasítjuk felénk nyújtott esdő kezüket, odavész maradék becsületünk, odavész az évszázadok minden küzdelme és áldozata, odavész maradék reménységünk. Elnyeli őket a mohó többség, majd lassan odaveszünk mind.

Ne hallgassunk hát az üres lelkű nyomorultakra, akik mindig is köztünk voltak, és mindig romlást hoztak ránk. Most sarokba szorítottuk őket, ezért ezernyi kifogást hazudva megpróbálják megzavarni agyunkat-lelkünket. Bevallottan politikai jövőjüket féltve egész nemzetünket készek feláldozni, ezért harsan fel ismét a tudati manipuláció mesteri kórusa, ezért idézik fel az emberek legalantasabb ösztöneit, az anyagi féltés ördögét, a gyanakvó rosszindulatot. Ne hagyjuk megvezetni magunkat, ellenkezőleg, szavazatainkkal kényszerítsük őket megadni, ami nekünk jár.

A magyar nép hangja most Istenünk, Szent István Istenének hangja lehet. A hívó szóra, a vész elhárítására eleink készek voltak életüket adni. Tőlünk nem kéri ezt senki. Mi csak azt a pár lépést kell megtegyük a szavazóhelyiségekig, csak egy igent kell bejelölnünk egy papírlapra. Nem lehetünk olyan vakok és ostobák, hogy lemondjunk jövőnkről, nemzeti létünkről. Kerekedjen felül végre minden magyar jobbik énje, a minimális szolidaritás nemzettársaink iránt, de a józan belátás is a fejekben, saját elemi érdekeink felismerése! Számos szomszédunk sok éve egyetlen tollvonással megtette e lépést, állampolgárságot adott határon túli véreinek, és gyarapodásnak indult nemzetük. A mi szétszakítottságunk mértéke, súlya összehasonlíthatatlanul nagyobb, mégis tíz éve téblábolunk és érvelünk, hallgatjuk a gáncsoskodókat, és hallgatunk a gáncsoskodókra, ócsároljuk és elgáncsoljuk a kezdeményezőket, legjobbainkat. Elég volt! December 5-én öltük fel legszebb ruhánkat, fogjuk meg egymás kezét, és tegyük meg azt a pár lépést, azt a kis kézmozdulatot. Unokáink irigyelni és áldani fognak érte, de átkozni, ha meg nem tesszük.

Magyar állampolgárságot minden magyarnak!

2004. november 7., az EKOSZ elnöksége nevében: Kövesdy Pál elnök

Hét Nap, 2004. november 17.

„A történelem egy nemzetbe rendezett minket”

Pedig minden olyan szépen, biztatóan kezdődött. A másfél évi szünet után összehívott Magyar Állandó Értekezlet részvevőit köszöntve Mádl Ferenc köztársasági elnök olyan szívet melengető, a nemzet egésze iránt érzett felelősségtől átforrósodott szavakat mondott ki, amelyeket legutóbb talán Antall József néhai miniszterelnök úr szájából hallottunk. „Szeretném most megismételni, hogy sem a nemzetközi jog, sem az európai jog nem zárja ki a magyar állampolgárság kérelemre történő megadását magyarországi állandó lakhely, letelepedési engedély és áttelepülés nélkül sem... Jó lelkiismerettel ki lehet mondani: a magyar állampolgárság egyszerűsített feltételek melletti megadását a határon túli magyar közösségek egyöntetűen történelmi igazságtételnek tekintik, és megadásának nincs jogi akadálya... Azok a közösségek, amelyek nyolc évtizede viselik kisebbségi sorsuk napi próbatételeit, nem ennek az összetartozást kifejező és megerősítő jognak a birtokában fogják megtagadni őseik döntését, akik a mindennapi élet természetességével kitartottak szülőföldjükön... Én arra szólítom fel Magyarország szavazópolgárait, vállaljanak közösséget azokkal a magyarokkal, akikkel a történelem egy nemzetbe rendezett minket, és akik szeretnének velünk ebben a sorsban osztozni...”

A határon túli magyar szervezetek kivétel nélkül egyetértettek a fenti nemes gondolatokkal, hozzájuk csatlakoztak a Fidesz és az MDF felelős vezetői, a kormánykoalíció tagjai azonban - akik pedig helyzetüknél fogva a legtöbbet tehetnék az elcsatolt nemzetrészek megmaradást szolgáló igényének kielégítése érdekében - hajthatatlanok maradtak, határozottan ellene mondtak ennek az igénynek, így a Máért történetében először fordult elő, hogy az értekezlet végén nem született az ügyet előbbre vivő közös zárónyilatkozat. Mindenki megy tehát tovább a maga útján...

A Fidesz és az MDF bejelentette, hogy még a december 5-ei népszavazás előtt törvénytervezetet terjeszt a parlament elé a kettős állampolgárság ügyében, a kormány pedig a magyar állampolgárság megadása helyett a szülőföldön való megmaradás és boldogulás érdekében Szülőföld Alap létrehozását ígéri a határon túli magyaroknak. Az értekezlet részvevőjeként jó érzéssel állapíthatom meg, hogy talán még soha nem volt ennyire egységes, eltökélt és egymással szolidáris a határon túli magyarság, mint most a kettős állampolgárság dolgában. Egyértelműen értésére adta az anyaországnak: ebben látja megmaradása, biztonsága, szabadsága és szülőföldön való maradása legfőbb zálogát. Ezt hitte el neki és zárkózott fel hozzá a köztársasági elnök meg a két ellenzéki párt. Ezt kérdőjelezte meg és tagadta meg tőle a két kormánypárt.

Az értekezleten a délvidéki magyarság képviselői félreérthetetlenül az ellenzők tudtára adták, hogy a kárpátaljai mellett legszorongatottabb helyzetben levő, nemsokára már teljesen bekerített, az anyaországtól, Kárpát-medencei testvéreitől és Európától elzárt nemzetrészünket csak a magyar állampolgárság megszerzése és a Szülőföld Alap kiemelt támogatása EGYÜTT mentheti meg a pusztulástól, s tarthatja ott szülőföldjén.

Most már csak abban bízhatunk, hogy december 5-én anyaországi nemzettársaink felnőnek tengernyi gondjainkhoz, s némely vezetőiknél sokkal felelősségteljesebben és érzékenyebben reagálnak határaikon túlra ebrudalt véreik segélykiáltására.

A Magyar Állandó Értekezlet nyilatkozata a kettős állampolgárságról

1. Felkérjük a magyarországi választópolgárokat, hogy a december 5-ei népszavazáson minél nagyobb számban vegyenek részt, és mondjanak igent a kettős állampolgárságra
2. Kijelentjük, hogy a kettős állampolgárság intézménye a határok módosítása nélküli nemzeti újraegyesítés további eszköze
3. Felkérjük a magyar kormányt, a magyarországi pártokat és társadalmi szervezeteket, hogy a népszavazási kampányban tartózkodjanak a túlzó kijelentésektől, a demagógiától és minden olyan megnyilvánulástól, amely hangulatot próbál szítani a határon túli magyarsággal szembe
4. Sikeres népszavazás esetén felkérjük a Magyar Országgyűlést, hogy a nemzetközi példákat követve és a magyar költségvetés realitásait figyelembe véve olyan állampolgársági jogszabályt alkosson, amely egyszerre garantálja a határon túli magyarság szülőföldön való megmaradását és az akadálytalan kapcsolattartást az anyaországgal.

A nyilatkozatot a 16 jelen levő tagszervezet közül csak az MSZP és az SZDSZ nem írta alá.

DUDÁS Károly

Magyar Szó, 2004. november 18.

Nyújts feléje védő kart

Szellemi-lelki döntés

Neves anyaországi személyiségeket -- művészeket, alkotókat, tudósokat, sportolókat, a közélet szereplőit -- kérdezte a Magyar Szó a kettős állampolgárságról az országot megosztó referendum előtt. Hogyan fognak szavazni, és mi vezérli őket döntésükben. Válaszaikat mától kezdődően folyamatosan ismertetjük lapunk Kitekintő rovatában.

Eperjes Károly színművész:

Azért írtam alá az Értékmegőrzők civil szervezet Nyújts feléje védő kart című dokumentumát, mert kötelességemnek tartottam aláírni. Ha az elzsibbadt végtagok vért kérnek a szívtől, szívtelenség, ha a szív nem ad vért. Az elszakított területeken élő magyarság most vért, életet kér a szívtől. Romlott szívű az, aki nem ad és aki ad, az szív--agy-harmonikus, mert tudatosan dönt.

A lelkébe érkező kérésre igent mond. És muszáj mondani igent rá. Elemi kötelességünk, hazafiúi kötelességünk ez. Egyetlenegy identitás van, ami az Istennek tetszik, s ez így hangzik: Isten, család, haza, egység. Mindannyian Isten gyermekei vagyunk, mindannyian családban születtünk (olyanba, amilyenbe), és mindannyian hazához tartozunk.

Szellemi-lelki döntés ez és nem faji kérdés. Aki ezt az utat a segélykérőtől megtagadja, az istentelenül cselekszik. Nem szeretnék istentelen lenni; szeretném az Istent is megvallani

nemzetemben. De helyes sorrendben. Úgyhogy ez a döntésem nem is lehetett más, mint igenen igen.

s-K

Magyar Szó, 2004. november 18.

Fidesz: Titokban kampányújságot készített az MSZP Erdélyben

A Fidesz információi szerint a szocialisták titokban kampányújságot készíttetnek az erdélyi Székelyudvarhelyen, amelyben "nem" szavazatra buzdítanak a december 5-i, kettős állampolgárságról szóló magyarországi népszavazáson -- mondta Sziijártó Péter (Fidesz) szerdai rendkívüli sajtótájékoztatóján. Nyakó István, az MSZP szóvivője szerint Sziijártó dezinformál.

Sziijártó Péter közölte: ez éppen olyan, mintha az amerikaiak Japánban, japán emberekkel készítették volna el a hirosimai atombombát. A politikus szerint a magyarországi terjesztésre szánt kampányújságot azért Erdélyben készíttetik, mert ott olcsóbb. Mint mondta, Gyurcsány Ferenc ebben a kérdésben is tipikus üzletemberként viselkedik. Sziijártó Péter hangsúlyozta, hogy a kampányújságban a szocialisták ismételten riogatnak: tömeges áttelepüléssel, gazdasági következményekkel. A képviselő feltette a kérdést, hogy ha a kormányfő így viselkedik a határon túli magyarokkal, vajon mit várhatnak a magyarországi lakosok Gyurcsány Ferencről a következő időszakban.

Nyakó István, az MSZP szóvivője úgy reagált Sziijártó Péter szavaira: „tudomásul vesszük, hogy képviselő úr ezt a sajátos módját választotta az MSZP kampánykiadványának bemutatására, mivel felkeltette valószínűleg a választók érdeklődését, örömmel vesszük és bízunk abban, hogy sokan fogják ezt olvasni”. Hozzátette: a fideszes politikus „további állításaiból egy szó sem igaz”. „Nem igaz, hogy Japánban, vagy Amerikában, vagy Székelyudvarhelyen csináltak volna az MSZP kampányfüzetet. Ezért azt mondom, ha és amennyiben a dezinformációt Magyarországon találták volna fel, akkor Sziijártó Péter ma magyar milliárdos lenne” -- tette hozzá. A felelős döntés címet viseli az a kiadvány, amely az MSZP logója alatt jelent meg Székelyudvarhelyen -- mondta szerdán Szász Jenő, a Magyar Polgári Szövetség (MPSZ) elnöke. Szász Jenő -- aki egyben a város polgármestere is -- az MTI bukaresti tudósítójának érdeklődésére elmondta: birtokában van egy lap, amely az MSZP logója alatt jelent meg, s amely a felelős döntés címet viseli. Nyomdatechnikai szempontból rendkívül jó minőségű, tizenhat oldalas kiadványról van szó -- mondta Szász. Az MTI számára más székelyudvarhelyi körökből is megerősítették a hírt, miszerint ezzel a címmel és az MSZP logójával jelent meg egy "füzetszerű" kiadvány. A nyomdaterméken nincs semmiféle impresszum, nem tudni, ki adta ki, és annak sincsen nyoma, hogy valójában hol nyomták ki a „lapot”. Székelyudvarhelyen működik egyébként az Infopress elnevezésű nyomda, amely rendkívül magas technikai színvonalon és a magyarországinál sokkal olcsóbb árakon dolgozik.

Ami a konkrét lapot illeti, annak első oldalán interjú olvasható Gyurcsány Ferenc miniszterelnökkel, az ötödik oldalon pedig Hiller István MSZP-elnökkel. A hátsó oldalon az egyik írás arról szól, hogy milyen költségtöbbletet jelentene a kettős állampolgárság megadása a határon túli magyaroknak. Minden oldal alján a láblécben állítólag az olvasható: „A december 5-i népszavazás: 2 x nem.”

Magyar Szó, 2004. november 18.

Magyar reformátusok kezdeményezése

Ötszáz határon túli lelkész hirdet ígét a népszavazás napján és egy héttel korábban Magyarországon

Mintegy ötszáz határon túli magyar református lelkész hirdet ígét november 28-án és december 5-én a magyarországi templomokban; erről a Kárpát-medencei Református Generális Konvent Elnöksége döntött a kettős állampolgárságról szóló népszavazás kapcsán szerdán Beregdarócon.

Bölcskei Gusztáv püspök, a Magyarországi Református Egyház zsinatának lelkészi elnöke az MTI-nek telefonon azt mondta: elsősorban a népszavazás ténye az, amit szeretnének a magyar közvéleményben tudatosítani. Az ígéhirdetés mellett a határon túli református lelkészek tájékoztatást adnak közösségük helyzetéről -- tette hozzá. November 28-án egyértelműen azt kérik majd a lelkészek a gyülekezetek tagjaitól, hogy vegyenek részt a december 5-i népszavazáson, és igennel voksoljanak a kettős állampolgárságra. Bölcseki Gusztáv közlése szerint november 28-án a határon túli egyházkerületek elnökségeinek tagjai Budapesten, december 5-én pedig Debrecenben szólnak a hívekhez; egyidőben, de más-más templomokban.

A határon túli lelkészek más helyszínek mellett Budapesten a Kálvin téri, a Szilágyi Dezső téri, a Pozsonyi úti és a kelenföldi templomban, a nagyvárosok közül Miskolcon, Tatán, Kecskeméten és Nyíregyházán, továbbá számos kistelepülésen hirdetnek ígét az említett két vasárnap. Bölcseki Gusztáv egyedinek és sajátosnak nevezte kezdeményezésüket, emlékeztetve arra: az egy folyamat része, hiszen a kettős állampolgárság kérdésében korábban állásfoglalást tett közzé a négy magyarországi püspök, a zsinat, majd az erdélyi református egyházkerület is.

Beszámolt arról, hogy a generális konvent elnöksége szerdán nyilatkozatot fogadott el a kettős állampolgárságról, a dokumentum kitér a Szerbiában élő magyarok helyzetére is. Mint mondta, az ottani helyzet a klasszikus példa arra, hogyan segítheti a határon túli magyarokat a kettős állampolgárság. A tanácskozás egyik résztvevője, Pap Géza erdélyi püspök az MTI-nek szintén telefonon nyilatkozva kissé elsietettnek nevezte a népszavazás kiírását; közlése szerint a referendum nem volt megfelelően átgondolva, időzítve, kidolgozva. Rámutatott ugyanakkor arra, hogy a kettős állampolgárság számukra érzelmi kérdés.

"Hozzá tartozunk az egységes magyar nemzettesthez" -- hangsúlyozta, hozzátéve: önhibájukon kívül rekedtek a határon túlra, s úgy lépik át a határt, hogy hazajönnék. Amikor valaki "nem" szavazatra biztat, közlése szerint azt érzik: "mi megtagadtuk vagyunk,

nekünk egy mostohánk van, aki nem akar bennünket". Pap Géza közölte: aki egységes magyar nemzettestben gondolkodik, csakis igennel válaszolhat a december 5-i népszavazáson feltett kérdésre. A generális konvent vezető testületét a Kárpát-medencei református egyházkerületek elnökségei alkotják.

A magyarországi püspökök és főgondnokok mellett a grémium tagja Erdélyi Géza püspök és Koncsol László főgondnok (Szlovákia), Pap Géza püspök és Tonk István főgondnok (erdélyi egyházkerület) Tőkés László püspök (Király hágó melléki egyházkerület), Horkai László püspök és Szilágyi Lajos főgondnok (Kárpátalja), valamint Csete-Szemesi István püspök és Póth Péter főgondnok (Szerbia és Montenegró).

A szerdai tanácskozáson a szerbiai püspök nem tudott részt venni, de telefonon egyetértéséről biztosította a résztvevőket -- mondta az MTI-nek Bölcskei Gusztáv. A teljes konvent jövő júliusban Debrecenben tartja ülését.

Magyar Szó, 2004. november 18.

Kárpát-medencei magyar D-nap

Hatvan évvel ezelőtt 1944. június 6-a D-nap elnevezéssel vonult be a történelembe. A nap, amely a II. világháború és a világtörténelem egyik meghatározó pillanata volt, amely hosszú-hosszú időre meghatározta az emberi történelem szélesen hömpölygő folyamának irányát. December 5-én a határon túli magyarság egy újabb D-nap előtt áll. A dátum, a résztvevők, az álláspontok már ismertek, az eredményt még Nostradamus, a jövőbe látó próféta emlékirataiban sem lehet megtalálni.

A riogatás, a megfélemlítés már rég elkezdődött. Egyesek második Trianont emlegetnek, mások 800.000 ember áttelepüléséről beszélnek, aminek egyenes következménye lesz a munkanélküliség, a bérek és az életszínvonal csökkenése. Nem is olyan rég, a Magyarigazolvány megjelenésekor még hasonló dolgokkal ijesztgették a Magyarországon élőket. Abból ugye tudjuk, hogy semmi se lett. Ugyanez a helyzet most is, hiszen aki Magyarországon szeretne élni, az már egy ideje ott van, rendelkezik magyar útlevéllel vagy letelepedési, tartózkodási engedéllyel. Senki sem gondolhatja komolyan, hogy egy okmány miatt emberek hagyják majd ott azt, amit 30--40 éven keresztül építettek, csinosítottak, rendeztek. Aki pedig mindenáron távozni szeretne, az nem Magyarországon keres magának és családjának új lakhelyet. Miért? Az ellenséges magatartás miatt, amit az ország egyik fele támogat a kettős állampolgárság ügyében.

A Maradjatok Szerbiában, polgárok mottót kidolgozó gyülekezet, amely a terve megvalósításához a nem szócska bekarikázására buzdítja híveit, remélem, megnyugodott, mivel a legtöbben igennel szavazunk majd, ami az ő tervüket, a szülőföldön maradást illeti. S talán ők is tehetnének értünk annyit, hogy hozzánk hasonlóan járnak el. Egy igenről van szó, semmi másról. Egy igenről, de nem a kórházprivatizáció igenjéről. Azt is mondhatnám, a határon túli magyarok nevében: egy igent kérünk. Hogy nem mondom, annak csak egy oka van, amit még Nagy Lajos vetett papírra: "Nekem a kérés nagy szégyen, adjon úgylis, ha nem kérem." Talán megérdemlik azok az emberek, akiknek az apja, nagyapja a magyar hadseregben szolgálta a hazát az I. és/vagy a II. világháborúban. Akkor nem kértezték őket, hogy magyarok-e, nem kellett nekik bebizonyítaniuk. Most sem bizonyíthatják be. Mások

döntenek majd helyettük. Meggondoltam magam. Mégis kérek. Azt szeretném, ha az utóbbi 60 év legboldogabb Mikulás- napja virradna ránk december 6-án, s a boldogságtól könnyes arcú nénik, bácsik azt éreznék, hogy sok-sok év után ismét tartoznak -- nem valakikhez, hanem a -- magyarokhoz.

TÓKE János

Magyar Szó, 2004. november 18.

A magyar kormány döntése a szülőföld-csomagról és a nemzetspolgárságról

Budapesti kormányzóvivői tájékoztató

A kormány haladéktalanul a parlament asztalára teszi a szülőföld-programcsomagra vonatkozó elképzeléseit -- közölte tegnap Budapesten László Boglár kormányzóvivő a kabinet budapesti ülését követő tájékoztatón. "A kormány kezdeményezi, hogy a nemzetspolgárság fogalmát meghatározzuk, ha szükséges, akár alkotmánymódosítási szinten is" -- tette hozzá. Kiemelte, hogy a nemzetspolgárságból levezethető lesz egy olyan úti okmány létrehozása, "amely valóban könnyítést jelent a Magyarországra való belépéskor a határon túli magyarok számára". A szóvivő ugyanakkor jelezte: a kormány tisztában van azzal, hogy a nem csupán jelképes úti okmány bevezetéséhez az érintett országokkal kétoldalú egyeztetéseket kell folytatni, és egyeztetni szükséges az Európai Unióval is. Kérdésre válaszolva László Boglár közölte, hogy a nemzetspolgárság fogalma kimondja az anyaországhoz való tartozás lehetőségét. Hogy mit is lehet majd hozzárendelni a nemzetspolgár definíciójához, annak kidolgozására az igazságügy-miniszter kapott felkérést a kormánytól.

"A magyar nyelvi és kulturális örökség ápolását célzó szülőföld-alap számára a költségvetés egymilliárd forintos forrást biztosít a jövő évi büdzsé általános tartaléka terhére. Ehhez az összeghez magán- és jogi személyek annyit tehetnek hozzá, amennyit kívánnak" -- hangsúlyozta László Boglár. Hozzátette: a kormány indítványozza, hogy az egymilliárdos alapító összeget a határon túli magyarok tájékoztatására fordítsák, vagyis arra, milyen lehetőségeket kínál számukra az anyaország. "Több mint húszmilliárd forint áll rendelkezésre ahhoz, hogy a gazdaságfejlesztési és munkahelyteremtési keretprogramot szolgálja" -- mondta a szóvivő. A keretprogram része egy tízmilliárd forint keretösszegű, árfolyam-garanciás partner hitelprogram, amelynek futamideje tíz év. A határon túli magyarok gazdasági lehetőségeit az Új Kézfogás Közalapítványban, az ITDH-ban, az Exim Bankban, valamint a magyar Export hitel Biztosítóban meglévő pénzügyi lehetőségek szolgálják.

A kormány arról is döntött, hogy a Magyarország által elérhető uniós források egy részét a határon túliakkal egyeztetett módon használják fel. László Boglár kitért arra, hogy az EU-tagságra várományos Romániával az EU előcsatlakozási programjai révén működünk együtt a cél érdekében, Szerbia és Montenegró és Ukrajna esetében pedig a PHARE programon keresztül lehet forráshoz jutni. A kormány emellett kezdeményezi egy közép-európai üzleti klub létrehozását a térség kis- és közepes vállalkozásainak részvételével. A klub tagjai közösen újabb uniós pénzekre pályázhatnak.

A másik kormánysszóvivő, Batiz András közölte, hogy a kabinet megvizsgálta a Fidesz "törvényjavaslatnak feltüntetett politikai nyilatkozatát". Közölte: a beadvány szerint úgy adnák meg a kettős állampolgárságot a külhoni magyaroknak, hogy csak akkor jár nekik egészségügyi és nyugdíjellátás, ha egyúttal adót és járulékot is fizetnek. "Ezzel a kormány álláspontja szerint a Fidesz kizárná az egészségügyi és nyugdíjellátásból a minimálbérért dolgozókat, a munkanélkülieket, a tanulókat és csaknem hárommillió nyugdíjast. Összességében több millió magyarországi magyart fosztana meg az alanyi jogon járó juttatásoktól" -- közölte Batiz András.

Hozzátette: a kormány szerint ezért a Fidesz nyilatkozata nem szolgálja a nemzeti összetartozást, éppen ellenkezőleg: első- és másodrendű állampolgárokra osztaná a magyarságot. (MTI)

Családi Kör, 2004. november 18.

Kettős állampolgárság

Ki akar itt győzni?

Az újabb nemzeti megosztottság felizgatta az embereket

Egy hét alatt soha annyi telefonhívás és e-mailen küldött körlevél nem érkezett a szerkesztőségünkbe, mint az elmúlt napokban a magyarok kettős állampolgárságával kapcsolatos magyarországi népszavazás okán. A téma felizgatta az embereket. Mintha a december 5-én az anyaországban esedékes igen vagy nem kérdésére felbuzdult volna a világ magyarsága: az elektromos postán szerte a világból jönnek az igenre voksoló levelek, és az ismerősökhöz, barátokhoz való továbbítást kérik, követelik. Mert a lehető legtöbb emberrel szeretnék megosztani az érzelmeket felbolygató kételyt, hogy egyáltalán miért kérdéses a Trianonban megosztott magyar nemzet újraegyesülése olyan megoldás által, amelyet magyar állampolgárságnak hívnak. A levelek, véleménynyilvánító kérdések azt a kételyt tükrözik: miért mondanak sokan NEM-et a kettős állampolgárság lehetőségére, miért akarják második Trianonként elzárni az utat a határon túl rekedt magyarok előtt, mi áll(hat) a kormányzó pártok vezetőinek NEM-re buzdító szándéka mögött?

Mint ismeretes, a Magyarok Világszövetségének a kettős állampolgárság bevezetését szorgalmazó aláírásgyűjtési akciója után a kérdést ügydöntő népszavazásra utalták, amelyen a magyar szavazópolgár eldönti, akarja-e, hogy a határon túli magyar – aki magyarságát bizonyítani tudja – megkapja a magyar állampolgárságot. A magyar parlamentben úgy tíz nappal ezelőtt az uralkodó MSZP és SZDSZ kimondta: a NEM választ tartja a helyesnek. És következett a NEM-et elítélő vélemények zuhataga.

– A nemmel szavazó rokonaimat megkérdezném, hogy elfelejtették-e az '56-os eseményeket, amikor tárt karokkal vártuk őket? Úgy gondolom, nagyon kell szégyellnie magát annak, aki most nemmel szavaz. Nyugdíjas vagyok, nem akarok Magyarországra költözni, mégis nagyon fáj, hogy sokan elutasítják a határon túliak magyar állampolgárságát. Ha nemmel szavaznak, az nagy szégyen lesz – mondta a telefonba a nagyikikindai **Balázs Ernő**, a Családi Kört a témával kapcsolatban tárcsázó olvasóink egyike.

Eltérő érvek és állásfoglalások

Közben azonban csillapodtak a kedélyek. November 12-én Budapesten ülést tartott a Magyar Állandó Értekezlet (Máért – az anyaországi és a határon túli magyar parlamenti pártok testülete), és ott a tagszervezetek többsége elfogadta a kettős állampolgárságot támogató nyilatkozatot, ezt csak a Magyar Szocialista Párt és a Szabad Demokraták Szövetsége nem írta alá. Az esemény külön érdekessége, hogy Gyurcsány Ferenc magyar miniszterelnök nemet mondott a kettős állampolgárság lehetőségére, Mádl Ferenc magyar köztársasági elnök pedig igen!

„A magyarok hamarosan két útlevéllel? Mádl arra szólította fel a polgárokat, hogy fogadják el a kettős állampolgárságot” – a belgrádi Beta hírügynökségnek az eseményről szóló budapesti tudósítását ezzel a címmel közölte a Blic, a nagy példányszámú belgrádi napilap, jelezve, hogy a téma most már a szerb sajtóban is érdekességnek számít. A tudósítás idézi, hogy Mádl Ferenc a Máért összejövetelén Franciaország, Németország, Spanyolország, Románia példáját említette, ahol megvan a lehetőség a bevándorlás nélküli állampolgárságra is.

Tehát megvan a lehetőség. Az Európai Unióból is az az üzenet jött, hogy a kettős állampolgárság a tagállamok diszkréciós joga, ennél fogva az unióban nem törődnek vele. Annál többen foglalkoznak a kérdéssel Magyarországon, érvek és ellenérvek, viták és nyugodt hangú beszélgetések tárják elénk Magyarországot, a magyar belpolitika megosztottságát. Igaz, most már a kettős állampolgárság ellenzői is visszakoznak, olyan fogalmakat vezetnek be, hogy külhoni magyar útlevél, nemzetpolgárság meg szülőföld-alap... Gyurcsány Ferenc a Duna Televízió Heti Hírmondó című vasárnapi műsorában is most már óvatosabban fogalmazott, nem szorgalmazta annyira a NEM-et, sokkal inkább a kettős állampolgárság negatív következményeit, az anyaországi munkanélküliség növekedésének a veszélyeit ecsetelte, és az újabbnál újabb egyéb, az állampolgárság megadását megkerülő javaslatokat úgy tüntette fel, mint lehetőséget, hogy a nemzet úgy lépjen ki a népszavazás csapdájából, hogy mindenki győzzön. Persze ez nehéz, de miért akarna ebben a kérdésben bárki is győzni?

A nemzet újraegyesítésének a kérdésében az egész nemzet győzhet, mint ahogy Trianonnal az egész nemzet veszített. Azt, hogy ki élt át nagyobb traumát, az a magyar-e, aki „belül” maradt, vagy az, akit kirekesztettek, 80 év után nem mérhető, napjainkban azonban szemmel látható, hogy a nemet mondók körében a pénz körül forog minden. Mert úgy mondják ők az adófizetők. De ők az élvezői mindannak is, ami rájuk maradt a mi őseink adófizetése által. Mert kinek a pénzéből épültek az utak, országos kórházak, iskolák, múzeumok, közintézmények annak idején, a monarchia alatt? Meg kinek az erejét vitte el a háború, akár az I. vagy akár a II. világháború? Például itteni nagyapákét, apákét is.

Napjainkban meg főleg bizonygatni, hogy a határon túli magyarok körében nem akkora az áttelepülési kedv, mint amekkorától a jelen kormányzat tart, de arra azért inkább a magyar választópolgár számára kellene választ adni, miért akkora nagy veszély a munkanélküliség egy uniós, ütemesen fejlődő országban? Miért figyelmeztet egy 10 milliós ország miniszterelnöke, hogy „ha 20 000 ember jön, annak van következménye!” Persze hogy van, ez magától érthető. Mint ahogy volt annak is, hogy az elmúlt tíz évben 270 000-en települtek be Magyarországra, ezek 80 százaléka volt magyar, vagyis Magyarország az elmúlt tíz évben 68 000 más nemzetiségű embernek is otthont adott!

Szép remények, rossz élmények

Kár, hogy a kérdés idáig fajult. Hogy itt állunk a nemzeti újraegyesítés szép reményében, másrészt pedig a megosztottság megalázó rossz élménye üli meg a közhangulatot. De a kérdés olyan széles köröket foglalkoztat immár, hogy bármi legyen is a decemberi ügyszavazás eredménye, a külföldi magyarok, mindenekelőtt azok, akik a közeljövőben még nem lesznek az Európai Unió polgárai – ennél fogva nem érezhetik és nem élvezhetik a határváltoztatás nélküli újraegyesülést –, méltán várnak el valamilyen kedvező megoldást hovatartozásuk tényszerű elismerésére. Mert akárhogy is nagy anyagi terhet jelenthetünk az anyaországnak (mást mond a Magyarok Világszövetsége által megrendelt hatástanulmány, amely szerint egy-egy család áttelepülése kimondottan hasznot hoz az államkasszáknak), a határon túli és nem uniós magyarság kérdését – Kasza Józsefnek, a VMSZ elnökének a szóhasználatával élve – nem lehet lesöpörni az asztalról. És egyre többen vannak, akik megkérdőjelezzik a népszavazási NEM válasz felvetésének igazoltságát, és erre vonatkozóan íme, mit mondanak az internetes körlevelek:

A 13 aradi vértanú közül csak kettő született a mai Magyarország területén, közülük napjainkban 11-en nem lennének magyar állampolgárok;

Kölcsey Ferenc, a Himnusz költője, ha ma élne, Magyarországra csak 500 euró felmutatása árán léphetne be, fél évben csak 90 napot tölthetne itt... Kölcsey Ferenc, ha ma élne, bizonyára szeretne magyar állampolgár lenni;

Itt van példának okáért az Egészségügyi Minisztérium politikai államtitkára, Vojnik Mária, akinek szemmel láthatóan a nagy kapkodásban nem tűnt fel, hogy Magyarországon 14 éve társadalombiztosítás és nem állampolgársági alapú egészségügy ellátás van;

Nehéz dolog annak kérni valakit, aki egyrészt az egyenlők közötti beszédhez van szokva, másrészt pedig nemigen kapott soha semmit. Mintegy négy és fél-ötmillió magyar ember kéri most azt az állampolgárságot, amelyre Isten és ember előtt joga lenne.

Igen, Isten és ember előtt joga lenne. Vajon lesz-e?

FRIEDRICH Anna

Magyar Szó, 2004. november 18.

DURAY MIKLÓS

Állampolgárság és nemzetpolgárság (a kettős vagy a többes állampolgárságról)

(1.)

Magyarországon, amely 1989. október 23-a óta Magyar Köztársaság, 2004. december 5-én arról lesz népszavazás a Magyarok Világszövetségének kezdeményezésére, hogy honosíthatók-e kedvezményesen a trianoni államhatáron kívül rekedt magyarok. Azaz: megadható-e előnyösebb feltételekkel a maradék Magyarország állampolgársága az 1920-ban más állampolgárságra kényszerített magyaroknak, mint a letelepedési jogot (csúszó)pénzért megvásárló indokínaiaknak?

A jelenlegi Magyarország állampolgárságának megszerezhetőségét a világ magyarsága számára törvény szabályozza: az 1993. évi LV. törvény és a módosítása, amely a 2001. évi XXXII. törvény szerint hatályos. Ez a törvény azonban a végrehajtási bonyodalmak miatt a „szegény magyarok” számára több hátrányt és megpróbáltatást jelent, még a családdegyesítési ügyekben is, mint például a kokinkínaiaknak. Félreértés ne essék, genetikailag is kedvezlek minden ázsiait (akár kisázsiai, akár távol-keleti), de magyarországi és szülőföldi vonatkozásban azokat a magyarokat helyezem jogilag előnybe másokkal szemben, akik minden viszontagság ellenére vállalták és vállalják a magyarságukat, akár sortűz, akasztás, börtön, gulág, vagyonvesztés, hontalanság, munkahely elvesztése, utcai pofonok, anyagi hátrány, tehát minden Trianonhoz kötődő megpróbáltatás árán is.

A Magyarok Világszövetségének népszavazási kezdeményezését elfogadta az Országos Választási Bizottság, és jóváhagyta a Magyar Köztársaság Országgyűlése az ülésteremben jelen levő képviselők egyhangú igenlésével. Körülbelül annyian maradtak távol a szavazáskor, ahányan 2001-ben is ellenezték a státustörvényt, és akkor sem vettek részt a törvényjavaslat zárószavazásán. A parlament tehát 2004. szeptember 13-án zöld utat adott. Ennek ellenére – egyéni indítványra – az alkotmánybíróság elé került az ügy, noha az aláírásgyűjtési ívekre felírandó kérdéssel egyszer már egyetértett a taláros testület. Ezért nem meglepő, hogy a bírák 2004. október 26-án ismét igent mondtak a népszavazásra.

MIRŐL VAN SZÓ?

A sajtó és a közbeszéd – egyszerűség kedvéért és hibásan – kettős állampolgárságként emlegeti a minden magyar által kedvezményesen megszerezhető magyarországi állampolgári jogállást. De mit jelent a kettős (vagy többes) állampolgárság?

Ez egy következmény. Annak a következménye, hogy valaki a létező (alanyi jogon megkapott) állampolgársága mellett megszerez egy másik (vagy további), kérvényezhető vagy szintén alanyi jogon elnyerhető állampolgárságot. Kettős (vagy többes) állampolgárságról tehát csak akkor beszélhetünk, ha az első után elnyerünk egy másik vagy további állampolgárságot. Ezt megelőzően csupán arról illenék beszélni, hogy egy állam belső joga szerint hogyan nyerhetünk el vagy akarunk elnyerni állampolgári jogot.

Az állam szempontjából megítélve, egy ilyen helyzet két módon jöhet (illetve nem jöhet) létre: a belső jog alapján, vagy két- és sokoldalú szerződés szerint. Az előbbi esetben ez annyit jelent, hogy az állam tiltja, esetleg akadályozza vagy nem tiltja állampolgárai számára egy másik állampolgárság megszerezhetőségét, illetve milyen feltételek mellett adja meg az idegeneknek az állampolgárságot. A másik esetben – azaz két állam viszonylatában – az állampolgárság megszerezhetőségét illetően az a lényeges kérdés: kölcsönösen tiltják-e, vagy a kettő közül az egyik tiltja, esetleg csak akadályozza a másik állampolgárságának felvételét saját állampolgárai számára, és létrejön-e az akadály megszüntetésére kétoldalú megegyezés. Az ehhez kapcsolódó minden további kérdés csak járulékos és másodlagos. De a legfontosabb

kérdés, hogy egy állam milyen feltételekkel adja meg az állampolgárságot egy másik állam polgárának, ez ugyanis politikailag eldöntendő kérdés.

*

Ez az iskolás, rövid eszmefuttatás azért volt szükséges, mert a magyar közvéleményben már évek óta, de leginkább 1996 óta folyamatosan jelen van a „kettős állampolgárság” ügye anélkül, hogy bárki is elvégezte volna kritikai elemzését, ugyanakkor politikai hátszlóként nagyon sokan igénybe vették, mind a szorgalmazók, mind az ellenzők oldaláról.

A MAGYAROK ÁLLAMPOLGÁRSÁGA KÖRÜLI BONYODALMAK GYÖKERE

Mint sok minden, ami keseríti a magyarság életét, az állampolgárság kérdése is Trianonhoz kapcsolódik.

Az 1920. június 4-én aláírt trianoni békeszerződés – az állampolgársággal kapcsolatban is – sok millió magyar életében teremtett sorsdöntő helyzetet. Kimondta ugyanis, hogy az elcsatolt területek lakossága automatikusan elveszti korábbi állampolgárságát. A Cseh–Szlovák és a Szerb–Horvát–Szlovén Állam esetében azoknak a személyeknek, akik ezen új államok területén 1910. január elseje után szereztek illetőséget, külön kellett kérvényezniük új állampolgárságuk megszerzésének engedélyezését. Ha nem kaptak ilyen engedélyt, magyar (vagy osztrák) állampolgárok maradtak. Mindazok, akik automatikusan az új állam polgárává váltak, egy éven belül kérvényezhették korábbi állampolgárságuk visszaadását – ezt nevezték optálásnak. Ha kérvényüknek eleget tett a hatóság, egy éven belül kötelesek voltak elhagyni szülőföldjüket és a maradék Magyarországra vagy egy harmadik országba költözni.

A trianoni békeszerződést a Magyar Törvénytár az 1921. évi XXXIII. törvénycikként jelentette meg, ezzel az állampolgárságra vonatkozó rendelkezései úgy emelkedtek törvényerőre, hogy közvetlenül nem módosult az 1879. évi L. törvénycikk, amely a magyar állampolgárság megszerzéséről és elvesztéséről szolt. Való igaz viszont az is: a békeszerződés nem rótt köteleességet Magyarország állampolgársági törvényének megváltoztatására. Ráhagyta a megcsonkított országra: döntsön maga, hogyan viszonyul jogilag a volt állampolgáraihoz, miután azok az új államok polgáraivá váltak.

A TRIANON ELŐTTI MAGYAR ÁLLAMPOLGÁRSÁG

A létező állampolgárság meghatározása rabulisztikus. A jelenleg hatályos magyarországi állampolgársági törvény is azt tekinti eleve magyar állampolgárnak, aki a törvény hatályba lépésekor magyar állampolgár. Hasonló volt az első, az 1879-ben elfogadott törvény is. Leszármazás, törvényesítés, házasság és honosítás által lehetett megszerezni a magyar állampolgárságot, ezek közül az első mód volt a legelterjedtebb: „leszármazás útján megszerzik a magyar állampolgárságot a magyar állampolgár törvényes és magyar állampolgárnő törvénytelen gyermekei.” Ez a törvénycikk is eleve magyar állampolgárnak tekintett mindenkit, akiket a korábbi törvények az ország lakóinak, honfiainak, magyarnak tekintettek. Albert (Habsburg) király 1439. évi dekrétumában is országlakókról tesz említést. Tehát mindenki, aki valamilyen törvényes felelősséggel bír, az ország területén él, ott született, ott lakó és ott született szülöktől származik, az ország lakója, mai értelemben az állam polgára. E tekintetben tehát az „állampolgárság” fő meghatározója az ország, az állam felségterülete és a szülő.

Érdemes tudatosítani, hogy az első magyar állampolgársági törvényt 1879-ben alkották meg. Ezért a mával kapcsolatos okoskodásainkat is ehhez a törvényhez, illetve az utána született jogi normákhoz kell viszonyítanunk.

A XXI. évszázadban megszerezhető magyar állampolgárság szempontjából érdemes tekintetbe venni, hogyan fogalmazták meg a korábbi törvények az állampolgárság megszűnésének és visszaszerezhetőségének körülményeit.

Az 1879-ben elfogadott törvény szerint megszűnt annak a személynek a magyar állampolgársága, akit – például – saját kérésére hatóságilag elbocsátottak az állampolgári kötelekből, aki idegen állam szolgálatába lépett, és abból nem lépett ki a magyar hatóság felszólítására sem, vagy aki engedély nélkül tíz évig távol élt a hazájától. Ilyen körülmények azonban – a törvény kimondatlan feltételezése szerint – önkéntes alapon jöhettek létre, mert a törvény szó szerint nem számolt a kényszerűséggel. E törvénynek az 1886. évi módosítása – a IV. törvénycikk által – azonban már sejteti, hogy a magyar állampolgárságot, azaz a magyarországi honosságukat sokan kényszerítő körülmények miatt veszítették el. Erre utal a tömeges (vissza)honosítás megkönnyítésének törvénybe iktatása azok számára, akik maguk vagy elődeik magyar honpolgárok voltak, tekintet nélkül arra, hogy mikor vándoroltak ki. Ebben az esetben a bukovinai székelyek visszatelepülésének a megkönnyítését célozta meg a törvény.

Az első magyar állampolgársági törvény még nem tesz említést a kettős állampolgárságról, de a honosítással kapcsolatban a törvény 19. paragrafusa meghatározza, hogy a magyar korona országainak területén születettek vagy találtattak mindaddig magyar állampolgárnak tekintendők, míg idegen honosságuk be nem bizonyíttatik. Ez értelemszerűen azt jelenti, hogy a kettős állampolgárságot nem tette automatikussá. Az uralkodó páténsével honosított idegenek esetében azonban létrejöhetett a kettős „honosság”, illetve állampolgárság.

Tudatosítanunk kell, hogy a honosság meghatározása a magyar jogalkotásban Trianonig abból az alaptételből indult ki, hogy honfi az, aki a Magyar Szent Korona területén él, és visszahonosítható az, aki onnan eltávozott. Trianont követően annyiban elbizonytalanodik a magyar államjog, hogy nem tud mit kezdeni a Magyar Törvénytárba becikkelyezett trianoni békeszerződésnek az állampolgárságra vonatkozó részével, hiszen a sok millió magyar, aki a trianoni államhatáron kívülre került, nem távozott el a Magyar Szent Korona országainak területéről, nem mondott le önként a magyar állampolgárságról, ugyanakkor túlnyomó többségük nem élt a békeszerződés adta lehetőséggel sem, hogy optáljon. Tehát saját kezdeményezés híján is más állampolgárrá vált. Azt viszont tényként kell kezelni, hogy a törvénytárba foglalt békeszerződésnek az állampolgárságra vonatkozó része miatt a Magyar Országgyűlés nem hozott olyan törvényt, illetve törvénymódosítást, amely kimondta volna az eredeti honosság jogfolytonosságának megszűnését. Ugyanakkor az 1938 és 1940 között visszacsatolt (visszatért) területekre vonatkozóan elfogadott törvényt – lásd az 1938. évi XXXIV. tc., az 1939. évi VI. tc. és az 1940. évi XX. tc. A visszahonosításhoz ugyanebben az időszakban azonban politikailag viszonyult. Nem honosította vissza azt az utódállam területére került hontalan magyart, akit az utódállam kiutasított saját felségterületéről, és a trianoni Magyarország számára is politikailag elfogadhatatlan személlyé vált. Ilyen sors sújtotta Balogh Edgárt, akit kényelmetlen volta miatt kiutasítottak Csehszlovákiából, és nem telepedhetett le Magyarországon sem, mert szülőhelye szerint 1920-tól romániai illetőségűvé vált. A magyar törvényhozásnak ez a bizonytalankodása csupán 1945 után szűnt meg, sajnos, a magyar joghagyomány és jogfolytonosság kárára.

A MEGKÜLÖNBÖZTETŐ, AZ EGYENRANGÚSÍTÓ ÉS A TÖBBLETJOG MEGJENÉSE

Eltekintve a magyar jogrend rendi vonatkozású megkülönböztetéseitől, a korai magyar középkortól ismeretes a „pozitív és a negatív diszkrimináció”.

A legjelentősebb „pozitív diszkrimináció” a II. András (II. Endre) király által 1224-ben kiadott bulla (Andreanum) volt, a Magyarországra betelepült szászok jogairól, amellyel megkülönböztette őket az ország többi lakójától – ez volt Európa első autonómiatörvénye. De megszülettek a jászok és a kunok autonómiáját létrehozó királyi törvények, ki lettek adva a hospesek sajátos – például nyelvhasználati – jogát biztosító királyi rendeletek és a modern európai települési önkormányzatok jogát megalapító szabad királyi városokról szóló adománylevelek, majd a települések számára átruházott jogok végrehajtásáról szóló törvények.

A magyar jogrendben az első, egyértelműen megszorító törvényként a Bereg-erdei (beregi) szerződést lehet tekinteni, amelyet 1233-ban, szintén II. András rendelt el – a római katolikus egyház nyomásának engedve –, amely szerint az állami fensőbbség megkülönbözteti egymástól az izraelitákat, izmaelitákat és a többieket. A király kötelezi magát, hogy a megkülönböztetetteket jellel fogja megbélyegezni, és nem engedi, hogy „hivatalt” tölthessenek be.

Nem értelmetlen visszamenni a korai magyar középkorig az ezzel összefüggő jogalkotás vizsgálatában, de ha természetszerűleg a legújabb kor viszonyaira izgatnak bennünket, érdemes ezeket az elveket évszázadokon átívelve szemlélünk. Az sem értelmetlen visszatekintés, hogy a középkori, sőt az újkori Európában a cigányok törvényes megkülönböztetése elfogadott volt – Franciaországban vadászni lehetett a cigányokra –, ugyanakkor Magyarországon, a náciizmus néhány hónapig farsangoló korszakán kívül, ismeretlen volt az ilyen megkülönböztetés. Nincs kizárva, hogy ennek köszönhető a cigányok magatartása a románok által 1990-ben Marosvásárhelyen rendezett magyarellenos pogrom idején: „ne féljete magyarok, jönnek a cigányok” kiáltással szétverték a hivatalos romániai hatalom által vérittassa heccelt román nincstelenek botos bandáit – lehet, hogy ennek köszönhető az irodalmi Nobel-díjra jelölt Sütő András megmaradt fél szeme világa is.

* * *

A liberális jogállam eszméje Magyarországon – a csaknem negyedszázadig tartó magyar reformkornak köszönhetően – 1848-ban ugyanazon gyökereken felnőve diadalmaskodott, amelyeken sarjadt a francia Code Civil vagy az Észak-amerikai Egyesült Államok Alkotmánya. A hagyományoknak, de az újkor szellemének megfelelően 1848. április 11-én V. Ferdinánd magyar király és osztrák császár szentesítette a magyar forradalom által kikényszerített törvényeket, amelyeket az adott évben a III.-tól a XXIII.-ig terjedő törvénycikkekben tett közzé a Magyar Törvénytár. Ezzel törvénybe lett iktatva a kornak megfelelő állampolgári egyenlőség, amely a kormány és a törvényhozás felelősségéről, a vagyoni felelősséggel rendelkezők választójogáról, az ország korábban megbontott egységéről, a közteherviselésről, a feudális szolgáltatások megszűnéséről, hitelintézet felállításáról, a civil védelem megszervezéséről, a sajtószabadságról és a települési önkormányzatokról szólt.

Mindezen túlment a magyar törvényhozás 1849. július 28-án, amikor elismerte a Magyar

Szent Korona területén lakó nemzetek szabad fejlődési jogát, szabad nyelvhasználatát, nemcsak a művelődés területén, hanem a településeik és az általuk lakott területek közigazgatásában, azok bíróságain és a törvényhatóságban is. Ugyanekkor született törvény a magyarországi zsidók egyenrangúsításáról is. E két utóbbi törvény hatályba lépése és végrehajthatósága azonban nem a magyar államalkotói akaraton múlt, hanem azon a jogalkotói hagyományon, hogy az Országgyűlés által elfogadott törvény csak a király (császár) által szentesítve válik kihirdethetővé, erre azonban nem kerülhetett sor, mivel ekkor a Habsburg-háza Magyarországon trónfosztottá nyilvánították, valamint az országban hadi állapot uralkodott.

A forradalmi törvényekben megtestesülő szándék a magyar közjog szerint azonban csak az 1868. évi XXX. tc.-ben (magyar–horvát kiegyezés) és a XLIV. tc.-ben (a nemzetiségi egyenjogúsítás tárgyában) válhatott valóra.

Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc leverését követően 1867-ig Magyarországon szünetelt, illetve csónkán működött a jogállam. Ezt követően azonban visszaállt a magyar államalkotási hagyományoknak megfelelő közjogi rend. A dualista rendszerben – a mégoly viharos magyar törvényhozás ellenére – sem következtek be a magyar államszervezés eredeti eszméjét megtipró törvényes intézkedések.

A magyar törvényhozásnak a korszellemhez igazodó és a hagyományokhoz hű szellemét először 1920. június 4., a trianoni döntés törte meg.

Politikai, azaz az állampolgárok egyes közösségeit érintő kérdésekben egyértelmű korlátozások csak ezután történtek. Ilyen volt az 1920. évi XXV. törvénycikk, amely a népfajok és a nemzetiségek arányszámát határozta meg az egyetemekre és a jogakadémiákra felvehető hallgatókra vonatkoztatva (numerus clausus), főleg a zsidó hallgatók számának korlátozása érdekében, de a többi magyarországi nemzetiség szempontjából ezt akár „pozitív diszkriminációnak” is nevezhetjük volna, ugyanis az ő arányszámuk a felsőoktatásban addig elmaradt népességi arányuktól. Ezt követték nem egész két évtized múlva az úgynevezett zsidótörvények, de ezek már nem a magyar joghagyományokból következtek, hanem a náciizmus termékei voltak.

A megkülönböztetés elvének politikai célú alkalmazásában tehát az 1939-től elfogadott törvények jeleskedtek leginkább. Például az 1939. évi IV. tc, amely megtiltotta a zsidók honosítását vagy a XIII. tc., amely az állampolgárság elvesztése mellett először fogalmazta meg az állampolgárságtól való megfosztás feltételeit is. Ennek alapján akár megfoszthatták volna magyar állampolgárságától mindazon elszakított magyart a visszacsatolás után, aki a trianoni utódállamokban politikai szerepet vállalt, ilyen lépésre azonban nem került sor. Trianon után érezhetően megváltozott a magyar törvényhozás szelleme: a hagyományos türelmességet a politika által kiváltott türelmetlenség hatotta át.

KOMMUNISTA JOGALKOTÁS KEZDETE

Az állampolgárság korábbi jogi értelmezéséhez képest az 1947. évi X. tc. jelentette az első nagy változást, mivel nemcsak újra törvényesítette a nyolc évvel korábban náci hatásra született törvényt az állampolgárságtól való megfosztás intézményének bevezetésére, hanem alkalmazta is azt.

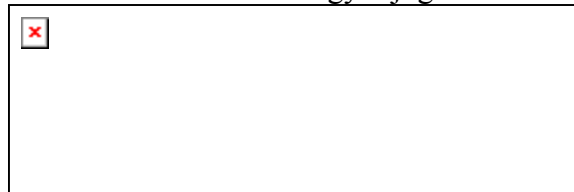
Az 1948. évi LX. törvénycikk pedig teljes terjedelmében hatálytalanította az 1879-ben

elfogadott és sokszor módosított, de alapelveiben változatlan állampolgársági törvényt. Ebben már nem jelenik meg a visszahonosítással kapcsolatos korábbi engedékenységek mindazok iránt, akiknek felmenői magyarok voltak és – esetleg – kényszer miatt váltak más állam polgárává. Visszahonosítani csak azt lehetett, aki elvesztette magyar állampolgárságát, és a belügyminiszter megítélése szerint visszahonosítását különös méltánylást érdemlő körülmények teszik indokolttá. A honosítással kapcsolatban államérdekre hivatkozik, ami egyértelműen politikai érdeket jelent. Politikailag értelmezhető engedményeket és korlátozásokat fogalmaz meg az országot elhagyottak számára.

Az állampolgársággal kapcsolatos magyar jogalkotásban, 1948-ban válik egyértelművé, hogy ettől kezdve a magyar állampolgárság nem a felmenők által a történelmi állam területén való honosság révén valamikor megszerzett magyar állampolgárságból, honosságból eredeztethető, hanem az 1920-tól, illetve 1947-től érvényes államhatárok által körbezárt területen bizonyítható illetőségből.

Az első kommunista állampolgársági törvény hatálybalépése után letartóztatta a rendőrség vagy a határőrség a Magyarországra a határon túlról tanulni érkezett magyar fiatalokat, és átadta őket a szomszédos állam belbiztonsági szerveinek. Ezt követően sokukat közülük gyorsított eljárásban elítéltek és bebörtönöztek.

A több mint ezeréves magyar jogalkotásban ekkor következett be a legjelentősebb törés.

1957-ben ismét új állampolgársági törvényt fogadtak el Magyarországon (az 1957. évi V. tc.). Ez a törvény továbbra is ismeri a visszahonosítás fogalmát mindazokra vonatkozóan, akiknek felmenője magyar állampolgár volt és Magyarországon lakik, vagy ott kíván letelepedni. A kérelem elbírálásánál kedvezményt jelentett, ha a kérelmező külföldi állampolgársága megszűnt vagy lemondott róla, illetőleg elbocsátását kérte az addigi állampolgári kötelekből. Ugyanakkor tudatosítani kell, hogy a felmenő magyar állampolgárságát ekkor már az 1948. évi LX. tc. szerint értelmezték, azaz a trianoni határokon kívüliekre nem vonatkozott. Ez a törvény mondta ki azt is, hogy akit megfosztottak állampolgárságától elkobozhatják vagyonát is.

A KETTŐS ÁLLAMPOLGÁRSÁG FELSZÁMOLÁSA A KOMMUNISTA ORSZÁGOK KÖZÖTT

A kettős állampolgársággal szembeni fellépés – függetlenül az államban uralkodó ideológiától – a totalitarizmusról tanúskodik. Aki tehát elutasítja a kettős állampolgárságot, annak totalitárius hajlamai vannak. Még ha az állam, mint „hatalmi és erőszakintézmény” szempontjából a kettős állampolgárok kettős kötelezettségei miatt némileg érthető is a kettős állampolgárságtól való óvakodás, de a polgári jogállam szempontjából nem fogadható el.

A kommunista államok – noha egymással szövetségi viszonyban álltak – a kettős állampolgársággal és egymással szembeni viszonyukat kétoldalú szerződések keretében jelenítették meg. A Magyar Népköztársaság és a vele szomszédos kommunista államok kormánysszerződéseket kötöttek a kettős állampolgárság kiküszöbölésére.

Magyarország a Szovjetunióval 1958-ban és 1963-ban, Csehszlovákiával 1960-ban, Romániával 1980-ban kötött ilyen szerződést. Ez volt tulajdonképpen a trianoni békeszerződés állampolgárságra vonatkozó rendelkezésének a kétoldalú, önkéntességen alapuló végrehajtása.

Ennek alapján kölcsönösen megszüntették a fennálló kettős állampolgárságot és kiküszöbölték az újabb kettős állampolgárság létrejöttét. Vállalták, hogy a honosítási kérelmeket csak az eredeti állampolgárság szerinti állam kötelékéből való elbocsátás után bírálják el. A szerződés szellemének értelmében azok a személyek, akik nem tettek eleget az állampolgárság-választás kötelezettségének, kizárathattak az egyik állam kötelékéből. Ezt tiltotta be „A polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya”. Ennek ellenére a kommunista országokból – nem ezeknek a kétoldalú szerződéseknek következtében – tiltottak ki politikai okokból olyan személyeket, akik alanyi jogon szerezték állampolgárságukat.

Magyarország – ezeket a kétoldalú szerződéseket – 1993. január 1-jei hatállyal, kormányhatározattal egyoldalúan felmondta, ami csupán azt jelenti, hogy önmagára nézve nem tartja kötelezőnek a megállapításait. Ettől kezdve a Szlovákiából, Ukrajnából és Romániából érkezett honosítandóktól a magyarországi közigazgatási hivatalok nem kérnek igazolást arról, hogy el lettek bocsátva az állampolgári kötelékből.

ÁLLAMPOLGÁRSÁG A POLITIKAI RENDSZER MEGVÁLTOZÁSA UTÁN

A magyarországi jogalkotás a rendszerváltozással az állampolgárságról alkotott felfogást illetően is kezd némileg visszatérni a magyar joghagyományhoz. Első lépésként – íratlanul is hivatkozva az 1939 előtti nyugati magyar emigráció tekintélyére és az 1956 utáni nyugati magyar emigráció rendszerváltoztató érdemeire – megszűnik az állampolgárságtól megfosztó összes korábbi intézkedés hatálya és érvényessége (az 1990. évi XXVII. tc. és a XXXII. tc.), majd 1993-ban a Magyar Országgyűlés új állampolgársági törvényt fogad el (az 1993. évi LV. tc.).

Az új törvény 2. paragrafusának 2. bekezdése. korlátozás nélkül elismeri a kettős állampolgárságot. Ebben szinte előrevetül az 1997 májusában megszületett, az állampolgárságról szóló új európai egyezmény, amely a kettős vagy a többes állampolgárság ex lege keletkezésének engedélyezését kötelezővé teszi, a más címen keletkező állampolgárság elismerését pedig a belső jog függvényévé teszi. A törvény 4. paragrafusának 3. bekezdése rendelkezik a nem magyar állampolgárságú, magukat magyarnak valló azon személyek kedvezményes honosításáról, akiknek felmenője magyar állampolgár volt. Ez utóbbiak kedvezményes honosítása legalább egyéves magyarországi lakóhelyhez és biztosított megélhetéshez kötött – ez lehetett eltartási kötelezvény is. A nem kedvezményesen honosítandók esetében ez az időhatár legalább nyolc évet tett ki, nem magyar nemzetiségű személyek családdegyesítése esetében három évet. A törvény visszahonosításról szóló rendelkezése szűkszavú. Az a meghatározása, hogy visszahonosíthatók azok az alapfeltételt teljesítő személyek, akiknek magyar állampolgársága megszűnt, széleskörűen értelmezhető. Mind az előbbi, mind ezen utóbbi meghatározás időbeli korlátját csupán aszerint lehet megvonni, hogy a hatályos jog vagy az alkalmazandó jog szerint értelmezzük a törvényt. Köznyelven mondván az érvényben lévő törvény alapján létrejött vagy a bármikori magyar állampolgárságot értjük-e ezen, vagy csak a trianoni vagy a párizsi békeszerződés, vagy a visszacsatolások révén létrejött állampolgárságot tekintjük jogalapnak.

A rendszerváltozás után hozott említett három törvény tette lehetővé a Magyarországról emigrált személyek állampolgárságának egyszerű nyilatkozat alapján való visszaadását.

Ez az új állampolgársági törvény ugyan megszüntette az 1957-ben a kommunisták által elfogadott második állampolgársági törvényt, de semmi jel nem mutat arra, hogy a magyar állampolgárság eszméjét is visszaszármaztatta volna az egységes magyar nemzet eszméjéből fakadó jogalapra, illetve visszatért volna az 1948 előtti jogfelfogáshoz a jogfolytonosságot illetően.

Említettük, hogy az állampolgársággal kapcsolatosan megváltozott felfogás összefügg a nyugati magyar emigráció szerepével is, ami nem jogi, hanem politikai kérdés – ebből is látható, hogy az alapjogok közül leginkább az állampolgárság kérdése van kiszolgáltatva a politikumnak. Éppen ezért azt gondolhatnánk, hogy az állampolgárság ügye egységes megítélést nyert a kommunista rendszert megváltoztató időszakban Magyarországon. De mégsem. Ugyanis hasonló jogi helyzet következett be 1990 után Magyarországon, mint 1879-ben, amikor harminc év múltán fosztották meg magyar állampolgárságától Kossuth Lajost, akinek már akkor szobrot emeltek az Amerikai Egyesült Államokban, és számtalan társadalmi kezdeményezésre otthon is.

Azok a magyar emigránsok, akik együtt éltek politikai emigránsként életüket Nyugaton, az előbb említett jogenyhítő rendelkezések következtében kettészakadtak. Akik a trianoni békeszerződés utáni, illetve az 1938 novembere és az 1945 közötti (itt nem lehet pontosan meghatározni az időpontot) Magyarországról emigráltak, más elbírálásban részesültek a rendszerváltoztató magyarországi jog szerint, mint azok a magyar emigránsok, akik az adott időben létező magyar államalakulaton kívülről emigráltak, még ha erre több okuk is volt – például magyar mivoltuk miatt – mint azoknak. Csak azoknak a nem magyarországi magyar emigránsoknak nyílt esélyük megszerezni a magyarországi állampolgárságot, akik az emigrációban Magyarországról emigrált személyt vettek házastársul, illetve ezek gyermekei részesülhettek ebben a lehetőségben.

A 2001. évi XXXII. tc. – amely az 1993-ban elfogadott törvény módosítása – tovább pontosította a kedvezményes honosítás feltételeit, főleg a gyermekekre, Magyarország területén születettekre és azokra vonatkozóan, akiknek kiskorúságuk idején is volt már lakóhelye Magyarországon. Ezeket a kedvezményeket elsősorban a Magyarországra került határon túli magyarok tudják használni. Ennek ellenére a törvény végrehajtása során a nem magyar állampolgárságú magyarok gyakran leküzdhetetlen akadályokba ütköznek az ügyintézés, még a családegyesítés során is, és sokszor megaláztatásban van részük az állami hivatalok részéről az állampolgársági kérvényük intézésekor.

A rendszerváltozás utáni állampolgársági törvény ismét megteremtette az államfő külön jogát, hogy a honosítását kérelmező személyt kivételben részesítse.

VITÁK A MEGOLDÁSRÓL

Nem sokkal az 1990-es rendszerváltozást követően elindult a nyílt vita és a műhelymunkák sora arról, hogyan lehetne megszüntetni azt a felháborító és a több mint negyven évig tartó kommunista hatalom számlájára írható (lásd az 1948-ban hatályba lépett állampolgársági törvényt) szégyenletes helyzetet, hogy az államhatárokkal elszakított magyarok idegennek tekinthetők Magyarországon. A nézetek 1996 tájáig tisztázódtak annyira, hogy azóta két, egymást kiegészítő, tehát egymást nem kizáró megoldási lehetőségről beszélhetünk.

Az egyik elképzelés a státustörvényben öltött testet. A másik elképzelés az ún. kettős állampolgárság intézményében, azaz a minden magyarnak magyar állampolgárságot elvében körvonalazódott. A két elképzelés között azonban kialakult egy meddő és felesleges vetélkedés arról, hogy melyik a jobb megoldás. A nézetkülönbségnek azonban volt néhány sarkalatos pontja, amelyet nem ártott tisztázni. A legfontosabb kérdés arról szólt: elérhető-e minden határon túli magyar számára a magyar állampolgárság. Erre az egyértelmű NEM volt a válasz. Ukrajna ugyanis jelenleg sem ismeri el a kettős állampolgárságot. Románia alkotmánya folyamatosan korlátozta a kettős állampolgárok alkotmányos jogait (például: nem tölthettek be közhivatalt és köztisztviséget). Ez a helyzet csupán 2004-ben változott meg, az új alkotmány hatálybalépésével. Szlovákia pedig, még az Európai Unió tagjaként is érvényesnek tekinti az 1960-ban, a Magyar Népköztársaság és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság között megkötött egyezményt a kettős állampolgárság megakadályozásáról.

A vitát tehát az döntötte el, hogy olyan megoldást kell találni, ami révén minden határon túli magyar – tehát az utódállamokból emigrált magyar is, és a korábbi államkonstrukciók szétesése következtében egy további állam joghatósága alá került magyar is – a korábitól eltérő, de egyformán kedvezőbb helyzetbe kerülhessen Magyarországon a többi külföldihez képest. Így született meg a státustörvény, azaz a 2001. évi LXII. tc., amely azáltal, hogy hatásában kiterjed mind az átmenetileg Magyarországon tartózkodó, mind a határon túli szülőföldön élő magyarra, a határon átívelő nemzetegyesítés első fontos törvénybe iktatott elemének tekintendő.

Csak hogy a státustörvény sem teremtette meg az eredeti elképzelés törvényes feltételeit. Még ha nagy előrelépésnek is tekinthető az új magyar jogrendben, hogy a 2001-ben elfogadott törvény, az eredeti megfogalmazása szerint kimondta az egységes magyar nemzet legitim igényét. A törvény ugyanis nem terjed ki azokra a magyarokra, akiknek lakóhelye szerinti állama a rendszerváltoztató folyamat – azaz a Trianonban létrehozott művi konstrukció szétesése – következtében már nem Magyarország szomszédos állama. A törvényalkotás során éppen ez a kérdés (mi legyen a boszniai, csehországi, észtországi, kazahsztáni, oroszországi, grúziai, macedóniai, stb., de az ausztriai magyarokkal is) váltott ki nagy vitát. És azokra a magyarokra sem terjedt ki, akik az utódállamokból emigráltak egy harmadik országba. A vitát a moszkovita szellemű államapparátus és a köldökszínörjükon felnőtt, rövidre nyírt karrier politikusok és hivatalnokok csoportja döntötte el – ők mondták ki a NEMet. Ne felejtjük: a kommunista hatalmi rendszer 1989 végén megbukott, de a zsigerekben még tizenöt év múltán is tovább él és éltetik. Az állam központi hivatalnokainak ez a megújuló serege döntött úgy, hogy a magyar jogalkotásban továbbra is érvényes a kommunista hatalomátvétel utáni alapelv, miszerint nemet kell mondani minden olyan igényre, ami a pillanatnyi állam igényein túllép – tehát nemet kell mondani a nemzet igényeinek.

A státustörvény megszületése és a magyarigazolvány, mint a magyar összetartozás új jelképe emiatt is nyitva hagyta – sőt növelte – annak a lehetőségét, hogy az állampolgársági törvény révén folytatódhasson a nemzet határon átívelő egyesítésének folyamata.

A kettős állampolgárságot egyedüli megoldásként hirdető csoport a státustörvény kimunkálásának időszakában tett még egy kísérletet az ún. külhoni állampolgárság kialakítására. Ennek azonban a magyar jogalkotásban nincs hagyománya, mert a magyar állampolgárok között az állampolgárság keletkezésének, illetve megszerzésének jogcíme alapján különbséget tenni nem lehet. Vagy, ahogy az 1879-ben elfogadott törvény fogalmaz: a

magyar korona összes országaiban az állampolgárság egy és ugyanaz. Sőt, a külföldön is a 19. századból örökölt kifejezés, ami napjainkban a szépirodalomban stílusgazdagító elemként ugyan megjelenhet, de a jogban és a Trianon utáni magyar politológiában értelmezhetetlen. Mert a hon a hazához fűződő kifejezés, az állampolgárság pedig az államhoz kapcsolódik. A kettő a szabadelvű, de a mai konzervatív államelmélet szerint sem ugyanaz, noha a hazaárulás büntetőjogi kategóriaként ismeretes, nemcsak a magyar jogban. A magyarok számára a haza és az állam 1920 óta, a történelmi állam és ország megszűnésével, nem is jelentheti ugyanazt mint korábban, amikor a hazáért átszellemülten áldozták életüket a honfiak, de ugyanezt az államért, a bürokraták gyűlevész hadáért értelmetlen lenne.

(Duray Miklós szlovákiai magyar politikus általunk mostantól közlésre kerülő tanulmánya a Magyar Koalíció Pártja közlönyében, a HÍRVIVÓban jelent meg 2004. november 10-én.)

Magyar Szó, 2004. november 18.

Az állampolgárság kettős csapdája

Nagyon úgy tűnik nekem, hogy a kormányzat egyelőre vesztesre áll az első komoly kommunikációs csatában. Pedig – az ő szempontjából – olyan szépen indult minden. A megalakuló új kormány átvette a kezdeményezést a politikai kommunikációban. A miniszterelnök csípős nyelvvvel küldte parádiposztjait az őt támadóknak. Bizalmat keltően debütált az új pártelnök. Az ellenzék zavarba került. A tetszési indexek meredeken emelkedtek.

Aztán elkövetkezett az első komoly csata: a kettős állampolgárságról szóló népszavazás bevezető kampánya.

Már a kezdet is zavarba ejtő volt. A kormány és a nagyobbik kormánypárt kihirdette: az emberek keveset tudnak ahhoz, hogy felelősen tudjanak dönteni. Ezt bárki mondhatta volna, kivéve a kormányt és a kormánypártokat. Ki tehet arról, ha keveset tudunk? Ők kormányoznak – hát tegyenek arról, hogy többet tudjunk. Meg is indult – annak rendje-módja szerint öt-hat héttel a népszavazás előtt – a „felvilágosító kampány”. Röpködtek a százmilliárdok, amit „kidobunk” majd külföldi testvéreinkre. Jönnek majd a magyarok Romániából, Szerbiából, s viszik a szociális gondoskodás százmilliárdjait az orrunk előtt. Belföldön már megint ijesztgetés és félelemkeltés – hangzott a summázat –, a környező országokban élő magyarok számára pedig a kormánypártoknak egyelőre semmi, komolyan vehető üzenetük nem volt. Hacsak a „szülőföldön maradás” (finoman szólva) nem túl átütő és kevés pénzzel meg támogatott programját nem vesszük annak. Ezzel a kommunikációval, sajnos, több alapvető baj is van.

Az első: hogy a félelemkeltés már a múltban sem vált be. Negatív kampányokkal manapság igen nehéz csatát nyerni. Pláne, ha így csinálják. Amikor ezeket a sorokat írom, a fő üzenet valahogyan így szólt: lehet, hogy több (egyeseik szerint: 5) száz milliárdjába is kerül majd a kettős állampolgárság a költségvetésnek. Értik, ugye? A költségvetésnek. Nem nekem, nem nekünk. Nem arról van szó, hogy kevesebbet érhet majd a nagymama nyugdíja, a kismamák gyese. Nem arról, hogy még kevesebb jut majd kátyútlanításra, iskolai étkezésre, kórházi

modernizációra. Nem: a költségvetés sínyle meg a külföldi magyarok állítólagosan várható rohamát. Ez bizonyosan félelmetesen hangzik az összes állami bürokrata fülnek – de népszavazást nyerni ezzel bajosan lehet. Nem is beszélve arról, hogy a környező országokban élő magyarok számára, a Délvidéken néha elemi rettegésben élő magyarok számára – s valljuk be: még a baloldali érzelmű magyarok számára is – kezelhetetlen, visszatetszést keltő, megbotránkoztató az efféle érvelés. Számukra van egy politikai erő, amelyik szívében viseli a sorsukat, különféle kezdeményezésekkel próbálja meg helyrehozni a helyrehozhatatlant – s van egy kormányzati válasz, ami nem több mint a milliárdok és százmilliárdok felszámítása. Jogos a kérdésük: hát mennyit ér egy magyar? S mennyit ér ötmillió magyar?

Ha nem sunyi módon, hanem egyenesen, becsületesen tették volna fel a népszavazás kérdését, akkor az valahogyan így hangzott volna: „Akarja-e, hogy a belföldön megtermelt nemzeti össztermék 5–10 százalékát a külföldön rekedt magyar milliókra költsük? Vállalja-e, hogy a belföldi magyaroknak – így Önnek is – ezért áldozatot kell hozniuk: kisebb szociális ellátással, kevesebb nyugdíjjal, kevesebb autópályával, még inkább leromló egészségüggyel?” Meggyőződésem, hogy még erre a kérdésre is nagyon, nagyon sokan válaszolnának igennel. De itt, ezen a ponton tűnik ki, hogy a népszavazás egyáltalán nem a külföldi magyarokról szól. Egy politikai manőverrel van dolgunk. Próbáljunk meg hát ez egyszer tiszta szöveggel, egyenesen beszélni.

Számomra nem kétséges, hogy a politikai ellenzék előtt már a 2006-os választások sorsa lebeg. Kettős csapdát állítottak, ezért karolták fel az eddig csak kikacagott MVSZ kezdeményezését. Nyilvánvaló, hogy egy kormánynak felelősen kell gondolkodnia a költségekről is, tehát nem teheti meg, hogy dalolva fogadja be szociális ellátó rendszerébe hirtelen beeső esetleges tíz- vagy százezreket. Egy kormánynak el kell mondania, hogy azt a pénzt, amit eddig szűk tízmillió felé osztott el, ezután esetleg tizenegy vagy több millió felé kell majd elosztania, egy főre kevesebb jut tehát. De ezzel kénytelenségből fel kell vállalnia az ördög ügyvédje szerepét. Ilyenformán pedig, ha az „igen” szavazat győzne a népszavazáson, maga ellen fordít több tízezer potenciális szavazót 2006-ban. Mert ne legyünk naivak: ha százezrével lehet majd hozzájutni a magyar állampolgársághoz, nem lesz majd túl nehéz 2006-ban néhány tízezernyi magyarországi lakhelyet felmutatniuk az új állampolgároknak. S egy olyan országban, ahol ennyire kiegyenlítettek az erőviszonyok, mint nálunk, néhány tízezer szavazat az egyik oldalra eldöntheti a választások végeredményét. A kettős csapda tehát: a mostani ellenzék gyakorlatilag szavazatokat vásárolhat a jelenlegi kormány terhére – miközben a számlát végső soron mi álljuk. A mostani kormány lesz az anyagi, az undok, a számító – esetleg később a megszorító, a szociális juttatásokat lefaragó, az ígéreteit nem teljesítő –, miközben az új szavazók voksai az ellenzéknek segítik hatalomra. Ebben a nem túl gusztusos politikai játszmában azután háttérbe szorulnak azok a valódi magyar sorskérdések, amelyeket most meg lehetne tárgyalni – de az ellenzék taktikusan hallgat róluk, a kormány meg nem meri elővenni.

Én, ha kormány lennék, a szavazás előtt azért nyilvánosságra hoznék egy elszámolást: a rendszerváltás óta eltelt tizenöt évben vajon hányszor tíz- és százmilliárd forintot költöttek a magyar adófizetők a környező magyarságra? Konkrétan mire mentek el a százmilliárdok? Mi épült belőlük? S mennyi az a pénz, ami csöndben eltűnt kézen-közön, amiről gyanítható, hogy nem a közösség javára, hanem néhány ember gazdagodására szolgált? Itt az ideje egy ilyen elszámolásnak is.

A továbbiakban azután már nem is beszélnek számokról. Százmilliárdok nélkül is baljós dolgokat látok magam előtt. Vajon végiggondolták-e a népszavazás kezdeményezői, micsoda

időzített bombát helyeznek el, micsoda magyar–magyar ellentét magvait hintik szét? Azt mondják: nem kell félni a szociális juttatások összegének növekedésétől, hiszen azt az újonnan átjövő munkába állók megtermelik majd. Így is volna ez – ha nem lenne Magyarországon kínzó munkanélküliség. De itt az van. Így aztán minden beérkező és dolgozni akaró új állampolgár veszélyezteti majd egy-két másik ember munkahelyét. A munkáért folytatott harc, az alákínálás pedig feszültséget – rosszabb esetben gyűlöletet – eredményez. Kialakulhat az „újonnan jöttek” és a „régiek” között egy új frontvonal. Kinek jó ez?

Ha valaki kételkedne mindebben, ajánlom, látogasson el bármelyik magyar építkezésre. Ott dolgoznak a „románok”, illetve „oláhok”, illetve „szöröstalpúak”. Egyébként magyarok ők, csak éppen feketemunkán vannak itt Romániából. S amit ők a „magyar” magyaroktól kapnak! Mindennek hívják őket, csak rendes embernek nem.

A kettős állampolgárságnak egyetlen értelme és célja lehetne, hogy közelebb hozza egymáshoz a ma Magyarországon élő és a történelem folyamán külhonban rekedt magyarokat. Segítse újra építeni a határokon és virtuális határokon át a közös kultúrájú nemzetet. Helyette: új kenyérharcot látok.

Van ennek a feszültségkeltésnek egy igen kellemetlen, és politikailag nem éppen korrekt vonzata is: a külföldi magyar romák helyzete. Kellemetlen, de nem szabad hallgatni róla. Azt nyilvánvalóan nem lehet majd mondani egy határon túli roma családnak, hogy nem lehet magyar, mivel cigány. Az a világ csúfja lenne! De egyáltalán nem lehet kizárni, hogy nagy tömegben érkeznek majd romák a jobb magyarországi szociális ellátás reményében – s „megélhetési magyarrá” válnak.

Következmény: újra fellángoló cigányellenes hullám. Ma már – sokak áldozatos munkája következtében – talán mintha kissé csitulni kezdene a romaellenesség. Talán kezd kialakulni egy roma középosztály. Egyre feszültebb munkapiaci helyzetben még egy újabb, „roma” feszültség. Az kell a nemzetnek?

S végül talán a legfájóbb seb: a délvidéki magyarság veszélyeztetettsége. A fel-fellángoló szerb nacionalista hullám néha fizikai létükben fenyegeti a vajdasági magyarokat. Magyarverések, fenyegető feliratok a házak falán, határnak nekiinduló családok. Mekkora olaj lesz majd a pánszerb nacionalisták tüzére a magyar állampolgárság lehetősége? Kis fantáziával is látható előre, hogy megújulnak majd a magyarokat a szülőföldjükről elkergető fenyegetések. „Lehet uniós útleveletek! Magyar állampolgárok lehettek! Tűnjetek a földünkről, menjetek haza!” – szólal meg majd a nacionalista kórus.

Vajon hozhatjuk-e ilyen helyzetbe a vajdasági magyarokat? Ki vállalja a felelősséget, ha kialakul egy ellenséges szerbiai közhangulat, s magyar családok tucatjai, százai – vagy többen – lesznek kénytelenek odahagyni házukat, s menekülni a hazájukba? Félreértés ne essék: nem vagyok a magyar nemzet egységesítése, a külföldön rekedt magyar milliók segítése ellen. De a közelmúlt történelme bebizonyította, hogy az etnikai alapú „rendezések” a Kárpát-medencében és a Balkánon hihetetlen feszültségeket szítanak. A kölcsönös sérelmek, a szegénység, a kenyérharc könnyen egymásnak uszít népeket, népcsoportokat, etnikumokat. Nagyon, nagyon óvatosan és meggondoltan szabad csak hozzájuk nyúlni. Egy ilyen – nyilvánvalóan aktuálpolitikai érdekek és választási pozíciószerezés által motivált, s hübelebalázs módjára megrendezett – népszavazás leírhatatlan károkat okozhat a nemzetnek. Többet, mint az évi néhány száz milliárd. El kellene még gondolkodni ezen a hátralévő pár

hétben.

Végül: a politika fintora.

Ha a mostani kormány eléggé okosan kommunikál, egy esetleges „igen” népszavazási eredményből csinos kis politikai tőkét kovácsolhat magának. Meglesz a minden nehéz helyzetre alkalmazható, kézből előrántható jolly joker kifogás: „Nem teljesültek az ígéretetek? Kevés az autópálya? Nem nőnek a nyugdíjak? Tovább pusztulnak le a kórházak? Nem nő a közalkalmazotti fizetés? Koldusszegények az önkormányzatok? Hát persze – mi javítani akartunk, meg is ígértük, de hát, tudják, a pénz elment a külhoni magyarokra, a kettős állampolgárságra. Köszönjék a népszavazásnak!”

Sós Péter János

Magyar Szó, 2004. november 18.

Történelmi esély előtt

Ágoston András bízik a kettős állampolgárságról szóló népszavazás sikerében

Először született a Magyar Állandó Értekezlet történelmében egy kompromisszum nélküli döntés, amely előreviheti a magyarság ügyét -- mondta **Ágoston András**, a Vajdasági Magyar Demokrata Párt elnöke a MÁÉRT hetedik üléséről Szabadkán megtartott beszámolójában. Az értekezlet nyilatkozatát aláíró határon túli szervezetek és a magyar ellenzéki pártok egyetértésének köszönhetően a magyarországi politikai paletta felének támogatását magunkénak tudhatjuk -- mondta az elnök, majd emlékeztetett, hogy a VMDP programpártként kezdte politikai tevékenységét, amely három követelményre alapult. Ezek közül a kettős állampolgárság megszerzése volt az egyik.

Nagy politikai kavarodást idézett elő a kettős állampolgárság kérdése. A Magyarok Világszövetsége megítélésünk szerint a lehető legjobb pillanatban tette meg, amit tudott és kellett a kérdés felvetésével. A több mint 350.000 összegyűjtött aláírás történelmi tettek számát, mindentől függetlenül. Már észrevehettük, hogy a magyarországi politikai elit a fontos nemzeti kérdésekkel konkrétan nem hajlandó foglalkozni. Mi állandóan feszegettük a kérdést, de nem foglalkoztak vele. Tavalý Temerinben Illés-napon kezdődött az aláírásgyűjtés, mely során a vajdasági pártok összesen 50 000 aláírást gyűjtöttek össze. Ez a vajdasági magyarok egyhatodát jelenti. Sehol a Kárpát-medencében nem volt ekkora támogatottsága a kettős állampolgárságnak -- mondta Ágoston András.

A Kárpát-medencei magyar pártok közül a VMDP elnöke szerint a felvidéki Magyar Koalíció Párt hozzáállása a legpozitívabb.

Tudjuk, hogy Szlovákia európai uniós tagként lakosainak biztosítja a szabad mozgást Európában. Bugár Béla szerint a kettős állampolgárság nem az uniós tagság kérdése, hanem nemzeti ügy, minden magyarnak jár a kettős állampolgárság. Ez a szolidaritás eredményezte a nyilatkozat megszületését. Első alkalom, hogy a kormánypártok nem írták alá a zárónyilatkozatot, ami tükrözi az értekezlet hangulatát. A MÁÉRT-ot összehívó

minszterelnök mindent megtett, hogy a kormány elképzeléseit támogassák a határon túli szervezetek -- hallottuk a VMDP elnökétől, aki hozzátette: -- A következő néhány napban, hétben több lehetőségre számíthatunk. Létrejöhet egy valódi kompromisszum a most folytatott tárgyalásokon. Az európai útlevele feljogosító törvényt kellene meghozni, aminek tudomásom szerint, már a szövegtervezete is elkészült. A másik lehetőség egy parlamenti megegyezés megszületése lenne, aminek köszönhetően a magyar állami költségvetést a lehető legnagyobb mértékben tehermentesítenék -- tette hozzá az elnök.

Ágoston András reményét fejezte ki, hogy ezzel a történelmi lehetőséggel élni fognak a magyarországi szavazópolgárok.

A kettős állampolgárság a legjobb megoldás a trianoni trauma kezelésére. Úgy érzem, napról napra többen vannak az anyaországban is, akik ezt belátják. A megfelelő kampány biztosított Magyarországon és a határon túli területeken is. Meggyőződésem, hogy összejön a szükséges kétfélmillió igen, ami nemzetünk, történelmi fejlődésünk új szakasza lenne -- hallottuk Ágoston Andrástól.

víz

Magyar Szó, 2004. november 19.

MSZP: Felelőtlen a Fidesz

A kormánypárt keményen kifogásolja az ellenzéki pártnak a kettős állampolgársággal kapcsolatos javaslatát

Teljesen felelőtlenek a Fidesznek a kettős állampolgárság kapcsán a nemzeti összetartozás törvénye címen tett javaslatát -- mondta Göndör István, az MSZP frakcióvezető-helyettese csütörtökön az MTI-nek.

Mint mondta, további megosztottságot jelentene a Fidesznek az a javaslata, hogy csak az részesüljön szociális ellátásban, aki Magyarországon adót és járulékot fizet, mivel a határon belül élők közül is több millióan nem fizetnek adót és járulékot, mégis ellátást kell biztosítani számukra. "Megfogalmazhatatlan lenne az alkotmányban az a pont, hogy hogyan lehet különbséget tenni állampolgár és állampolgár között" -- mondta. A Fidesz koncepciója a magyar útlevelel azonos útlevelel biztosításáról a határon túli magyarok számára szintén kivitelezhetetlen -- fűzte hozzá.

A Fidesz az MSZP kampányújságjáról

A Fidesz felszólítja az MSZP-t, hogy fejezze be a hazudozást, és öntsön tiszta vizet a pohárba a december 5-i, kettős állampolgárságról szóló népszavazás szocialista kampányújságjának kinyomtatásáról -- közölte Szijjártó Péter, az ellenzéki párt országgyűlési képviselője csütörtöki, budapesti sajtótájékoztatóján.

A politikus arról fejtette ki véleményét, hogy a Fidesz információi szerint a "Felelős döntés!" című "kampányújságot" Erdélyben, Székelyudvarhelyen nyomtatják ki. A képviselő kifejtette: ízléstelennek tartják, hogy erdélyi magyaroknak kell kinyomtatni azt a szórólapot, amely "az erdélyi és más határon túli magyarok ellen kampányol", arra biztatva a magyarországi

magyarságot, hogy nemmel szavazzon kettős állampolgárságuk lehetőségére. Szijjártó Péter értékelése szerint "ellentmondásos, és tartalmilag eltérő" nyilatkozatokat tettek a szocialista országgyűlési képviselők a témában.

A képviselő úgy értékelte, hogy "hazugságon kapták az MSZP-t", mivel "egy magyarországi cég ékelődött be a képbe". Az ellenzéki politikus szerint az MSZP-nek azt is meg kell mondania, hogy ki döntött, és Gyurcsány Ferenc miniszterelnök "mit tud az ügyről". Arra a kérdésre, hogy az MSZP -- ígéretének megfelelően -- nem a határon túli magyar vállalkozókat támogatta-e, ha ő rendelte meg a nyomtatást, Szijjártó Péter úgy válaszolt, hogy a szocialista pártnak ennek tisztázására is "tisztá vizet kell öntenie a pohárba", de akkor is erkölcstelennek tartaná az ügyet.

Magyar Szó, 2004. november 19.

Gyurcsány: A népszavazás szétszakítja a nemzetet

A kettős állampolgárságról szóló népszavazás nem egyesíti, hanem szétszakítja a nemzetet -- hangsúlyozta Gyurcsány Ferenc miniszterelnök csütörtökön egy televíziós műsorban. A kettős állampolgárságról szóló népszavazással "azt csináljuk, hogy miközben a nemzetet szeretnénk egyesíteni, azokat, akik erről mást gondolnak, azokat meg kitessékeljük a nemzetből" -- mondta a kormányfő a TV2 reggeli műsorában. Hozzáfűzte: hogyha nem ez a bizonyítéka annak, hogy "igen pocsek kérdést sikerül feltenni, amely nem egyesíti a nemzetet, hanem szétszakítja még azt is, ami volt, hát akkor mi a bizonyíték?". Nem véletlen, hogy ezt a kérdést így még soha senki nem akarta megfogalmazni -- jelentette ki. "Jött egy egyébként nem feltétlenül a társadalmi-politikai középhez való tartozásáról híres szervezet, a Magyarok Világszövetsége, felteszi ezt a kérdést, és mindenki szenved tőle" -- mondta.

Úgy fogalmazott: "Van, aki úgy menekül, hogy igent mond, nehogy azt mondják, hogy nemzetietlen, van, aki úgy menekül, hogy nem, ő azt mondja, hogy felelős hazafi vagyok, van, aki azt mondja, hogy nem megyek el, mert rossz kérdésre nem tudok válaszolni." Véleménye szerint a kérdés arra vonatkozik: fogadjuk el, hogy lehet még hárommillió állampolgára Magyarországnak, ugyanakkor állampolgárság csak egyfajta van. Az a dilemma, miként lehet utazási kedvezményt adni anélkül, hogy "olyanokat ígérjünk, amiket nem tudunk megoldani" -- mondta Gyurcsány Ferenc.

Magyar Szó, 2004. november 19.

Az MSZP nem tudott róla

A felelős döntés című füzetet az állampolgárok tájékoztatása miatt készítette az MSZP a december 5-i népszavazásra, de a párt nem tudott arról, hogy Székelyudvarhelyen nyomtatják -- mondta Nyakó István, az MSZP szóvivője csütörtökön Budapesten sajtótájékoztatón.

Nyújts feléje védő kart

Nem mondhatunk le magyar testvéreinkről

Neves anyaországi személyiségeket -- művészeket, tudósokat, sportolókat, a közélet szereplőit -- kérdezte a Magyar Szó a kettős állampolgárságról az országot megosztó referendum előtt. Hogyan fognak szavazni, és mi vezérli őket döntésükben. Válaszaikat folyamatosan ismertetjük lapunk Kitekintő rovatában.

Makovecz Imre építész:

-- Természetesen igennel fogok szavazni. Ennek sok oka van. A legfőbb ok az, hogy ha már ebbe a kényszerpályába került a magyar nép, hogy szavaznia kell sok évtizeddel Trianon után a határokon kívülre szorult magyarok ügyében, akkor egyértelmű az igen. Mert egy tartózkodás a szavazástól, vagy ha ebből a népszavazásból egy nem jön ki, akkor ez azt jelenti történelmileg, hogy a csonka Magyarország lakossága lemondott azokról a magyar testvéreiről, akik önhibájukon kívül a határokon kívülre kerültek. Ennek súlyos következményei lehetnek. A szerbiai atrocitások, a romániai és szlovákiai másodrendű állampolgársági lét azt eredményezheti egy ilyen nem esetén, hogy ezek az emberek, mert lemondtak róluk, elindulnak a világ minden tája felé. Akkor egy olyan exodus következhet be, amit én 69 éves koromban nem szeretnék megélni.

Szó

Magyar Szó, 2004. november 19.

Az RMDSZ felhívása az anyaországiakhoz

Arra szólítja fel a magyar kormánypartokat, hogy vizsgálják felül a kettős állampolgársággal kapcsolatos álláspontjukat

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) arra kéri a magyar állampolgárokat, hogy igennel szavazzanak a december 5-i népszavazáson, a magyar kormánypartokat pedig felszólítja arra, hogy vizsgálják felül a kettős állampolgársággal kapcsolatos álláspontjukat -- derül ki az RMDSZ csütörtökön kiadott közleményében.

A marosvásárhelyi keltezésű közlemény Markó Béla elnök és Takács Csaba ügyvezető elnök aláírásával látott napvilágot. Ebben az aláírók arra kérik a magyar állampolgárokat, hogy a december 5-én sorra kerülő népszavazáson a kettős állampolgársággal kapcsolatos kérdésre igennel szavazzanak. Felszólítják ismét a magyar kormánypartokat, hogy vizsgálják felül a kettős állampolgársággal kapcsolatos álláspontjukat, és "ne folytassanak az anyaországi választókat és a határon túli magyarokat egymással szembeállító kampányt". "Meggyőződésünk ugyanis, hogy minden magyar közös érdeke azoknak a jogszabályoknak az elfogadása, amelyek hozzájárulnak a magyar nemzet tagjainak akadálytalan együttéléséhez" -- olvasható a közleményben. Markó És Takács szerint az anyaországi és a határon túli magyaroknak egyaránt érdekük, hogy ez a folyamat, amelynek fontos állomása volt a

státustörvény elfogadása, most egy újabb, ennél is jelentősebb döntéssel folytatódjék. Az RMDSZ a november 28-i romániai parlamenti választások után a rendelkezésre álló politikai eszközökkel kész mindent megtenni annak érdekében, hogy Romániában a kormánnyal elfogadtassa a kettős állampolgárság gyakorlásának feltételeit -- szögezi le közleményében Markó Béla és Takács Csaba.

Az RMDSZ udvarhelyszéki szervezete nem ért egyet az MSZP-kiadvány tartalmával

A sajtóból értesült az MSZP által állítólag Székelyudvarhelyen nyomtatott kiadványról a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) udvarhelyszéki szervezete, és nem ért egyet annak tartalmával -- derült ki e szervezet közleményéből.

Az MTI bukaresti irodájához is eljuttatott, Verestóy Attila szenátornak, az udvarhelyszéki RMDSZ elnökének aláírását viselő közleményben az olvasható: a helyi szervezet a sajtóból értesült az MSZP által állítólag Erdélyben, Székelyudvarhelyen nyomtatott kiadványról, amely a kettős állampolgárság ellen való szavazásra szólítja fel a magyar választópolgárokat. "Ilyen vagy hasonló kiadvány tartalmával nem érthetünk egyet, hiszen az RMDSZ változatlanul és határozottan fenntartja álláspontját, mely szerint méltányosnak tartja a határon túli magyarok igényét, hogy aki magyar nemzetiségű, kedvezményesen juthasson magyar állampolgársághoz" -- olvasható a közleményben, amelyen keresztül az RMDSZ ismételten felkéri a magyarországi választókat, hogy december 5-én szavazzanak igennel a kettős állampolgárságra.

Az ügy előzménye az volt, hogy az MSZP jelvényével kiadványt nyomtattak ki Székelyudvarhelyen, amely -- a decemberi magyarországi népszavazásra utalva -- A felelős döntés címet viseli. A 16 oldalas broszúra előállítását az Infopress nyomdának tulajdonítják, bár a nyomda vezetője ezt nem tudta megerősíteni, csak annyit szögezett le, hogy az MSZP-től nem kapott megrendelést.

A Krónika című -- Kolozsváron megjelenő, de Erdély egész területén terjesztett napilap -- csütörtöki számában tudni vélte, hogy a fővállalkozó a budapesti Pauker Kft., amely aztán az Infopress-szel szerződött a munka elvégzésére. Egyes, meg nem erősített hírekre hivatkozva a lap azt írta: a másfél millió példány utolsó részletét szerda este nyomták az udvarhelyi nyomdában.

A Transindex internetes hírportál úgy tudja, hogy az Infopress Rt. tulajdonosa 2001 óta a Baring Central Europe Found nevű londoni kockázati tőkealap 80 százalékkal, a részvények többi részét András Albert, a nyomda vezérigazgatója birtokolja.

Magyar Szó, 2004. november 19.

A kettős állampolgárság ügye központi téma

A Kárpátalján erről szól az ukrán elnökválasztási kampány

A kettős állampolgárság kérdése központi témává vált a kárpátaljai magyarok közt az ukrán elnökválasztás vasárnapi második fordulója előtti kampányban.

Mint ismeretes, az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség (UMDSZ) kezdettől fogva az ukrán--orosz kettős állampolgárság intézményének bevezetését ígérő Viktor Janukovics jelenlegi miniszterelnök megválasztását támogatta. Ennek eredményeként az elnökválasztás első fordulójában Janukovics csak a tömbmagyarság településein győzött nagy fölényrel az összességében az ellenzéki Viktor Juscsenko mellett voksoló Kárpátalján.

A legnagyobb magyar szervezet, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) az elnökválasztás első fordulójában egyik jelölt mellett sem kötelezte el magát. A második forduló előtt azonban a szövetség választási megállapodást kötött Juscsenkóval. Ezért hatott a meglepetés erejével, hogy a Janukovics mellett leginkább a kettős állampolgárság ígéretével kampányoló ungvári Kárpáti Igaz Szó országos közéleti lap csütörtöki számában -- a magyarok közötti választási harc kiéleződésének jeleként -- Fodó Sándor, a KMKSZ első vezetője, jelenlegi tiszteletbeli elnöke is arra buzdítja a kárpátaljai magyarokat, hogy szavazzanak Viktor Janukovicsra. Mint írja, örömteli és biztató, hogy az ukrán kormányfő határozottan kiáll a kettős állampolgárság mellett.

Ugyanakkor Fodó azt állítja, hogy a nevében megjelent felhívás --hamisítvány. Az MTI-hez is eljuttatott nyilatkozatában kijelenti, hogy a KMKSZ tiszteletbeli elnökeként az ukrainai elnökválasztással kapcsolatban a szervezet választmányának döntését tekinti magára nézve kötelezőnek.

Magyar Szó, 2004. november 20-21.

Az igennek nincs kockázata

"Még bízhatunk a megoldásban" -- mondja Németh Zsolt

Javában zajlik a népszavazási kampány kormányoldalon és ellenzékben, határon belül és határon kívül egyaránt. Németh Zsolt, a Magyar Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, a Fidesz tisztségviselője ennek jegyében adott interjút a Magyar Szónak. Kérdéseinket írásban juttattuk el Németh Zsolthoz és ő is írásos formában válaszolt azokra.

A múlt pénteken tartotta 8. ülését a Máért. Ezt az összejevetelt sikertelennek minősítették a résztvevők és a közvélemény egyaránt. Ön hogyan értékeli a pénteki ülést?

A Máért 8. ülése egyáltalán nem volt sikertelen. Az összes határon túli magyar párt, szervezet és a magyarországi polgári erők aláírtak egy közös nyilatkozatot, melyben igen szavazatra buzdítják a magyar választókat a december 5-i népszavazáson. Annyi történt pusztán, hogy ehhez a nyilatkozathoz a két magyar kormányzó párt nem csatlakozott. Ők teljesen elszigetelődtek, de ettől a Máért legfontosabb aktuális feladatát elvégezte: a határon túli magyarok egyértelmű legitimitást adtak az igen szavazat mellett kiálló magyar választópolgároknak. Ez fontos eredmény.

A Fidesz szerint még a népszavazás előtt be kellene nyújtani és a parlamentnek elfogadni egy, az európai útlevelekre vonatkozó törvénytervezetet. Az MSZP ugyanakkor azt szorgalmazta, hogy emellett szülessen törvény a szülőföld-programról is. Az

álláspontok közeledni látszottak (a kívülállók számára legalábbis), miért nem jött hát létre a konszenzus?

Még bízhatunk a megoldásban. Azóta mi a konkrét javaslatot írásban is letettük. Olyan törvényt szeretnénk, mely alapelveként kimondja az áttelepülés nélküli állampolgárság megszerzését és a magyar útlevélhez való hozzáférést, illetve nem jár túlzott költségvetési kiadásnövekedéssel. Ezt tartalmazza az a zárónyilatkozat is, amit a határon túli magyarok is támogattak a Máért-on. A magunk részéről készek vagyunk a kormánnyal tárgyalni minden javaslatról. Ehhez képest rossz előjel, hogy a kormány által tárgyalandó országgyűlési határozati javaslatból máris kikerült az egyértelmű utalás a külhoni útlevélről, amit pedig Hiller István szocialista pártelnök megígért. Remélem, nem megint egy átverésről van szó.

Ön "érdekes ötleteknek" nevezte a kormány szülőföld-programját. Ez azt jelenti, hogy nem hisz megvalósításukban, vagy azt, hogy ellenezne egy, ezeket az "ötleteket" törvényként felölelő tervezetet?

Nem. A szocialista javaslatot előrelépésnek tartom. Csak hát tudni kell, hogy a 21 milliárdos ígéretnek a nyomát sem látom a jövő évi költségvetésben. Magyarországon pedig már megtapasztaltuk: az MSZP pénzügyi ígéreteivel óvatosan kell bánni, ugyanis nem mindig egyezik a retorika és a valóság. De egyet tudni kell. Ezek a javaslatok nem pótolják a kettős állampolgárságot. Hogy politikusként fejezzem ki magam: nem lehet minket megvásárolni.

Ön egy televíziós műsorban arra hívta fel a figyelmet, hogy európai útlevelet a határon túli magyarság csak 2007. január 1-éig kaphat az anyaországtól, utána életbe lépnek a schengeni előírások. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy gyorsan kellene lépni. Ön szerint mit kellene tenni, hogy a délvidéki és a kárpátaljai magyarok ne szigetelődjenek el az anyaországtól?

Egy sikeres népszavazás után a magyar parlament alkosson kétharmados többséggel egy olyan állampolgársági törvényt, mely útlevelet ad a határon túli magyaroknak. A Vajdaságban jelenleg leginkább azt tudják tenni ennek érdekében, hogy akinek vannak Magyarországon rokonai és barátai, az szól nekik, hogy december 5-én menjenek el szavazni és szavazzanak igennel.

Amennyiben a határon túli magyarság számára kedvezőtlenül végződne a népszavazás, ez azt jelentené, hogy a kettős állampolgárság kérdése tartósan lekerül a napirendről?

Furcsa helyzet van ma Magyarországon. Az igen szavazatnak annyi közjogi következménye van, hogy kényszerítené a parlamentet egy új állampolgársági törvény megalkotására. A tartalmat illetően a pártoknak kellene megegyezniük, ugyanis a törvény kétharmados. Vagyis az igen szavazatnak valójában semmi kockázata nincs. Ezzel szemben a nem szavazatnak nem is az lenne a legrosszabb hatása, hogy elodázná a kettős állampolgárság kérdését, hanem lélektanilag lenne romboló. Leginkább azért, mert igazolná azt a demagóg és hazug kampányt, melyet a Gyurcsány--Hiller kettős kezdett el és melynek lényege: a határon túli magyarok tönkre akarják tenni a magyarországi nyugdíj-, egészségügyi és szociális ellátórendszert. Ezt nem szabad hagyni.

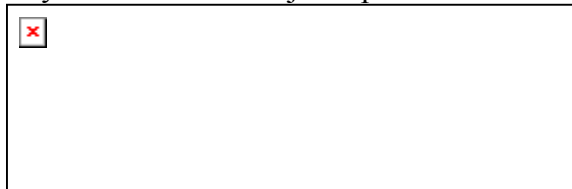
MIHÁJLOVITS Klára

Magyar Szó, 2004. november 20-21.

Nyújts feléje védő kart

Tiszta szívvel melljük állni

Neves anyaországi személyiségeket -- művészeket, alkotókat, tudósokat, sportolókat, a közélet szereplőit -- kérdezte a Magyar Szó a kettős állampolgárságról az országot megosztó referendum előtt. Hogyan fognak szavazni, és mi vezérelti őket döntésükben. Válaszaikat folyamatosan ismertetjük lapunk Kitekintő rovatában.

Vikidál Gyula énekes:

Az Értékmegőrzők társasága azokból az emberekből, azokból a tisztességes, magyar nemzetérzelmű állampolgárokból áll, akik többségükben ott voltak 2002-ben a Kossuth téren. Művészeket, sportolókat, nyugdíjas sportolókat, olimpikonokat; nagyon híres embereket tömörít. Úgy gondoljuk, hogy amikor a nemzet sorsáról, nemzetiségünkről van szó, lépnünk kell. Ha a nemzet érdekeinek nem megfelelő törvénykezés vagy megalázó intézkedés történik ebben az országban a jelenlegi posztkommunista-liberális kormány részéről, nekünk kötelességünk tiszta szívvel azok mellé állni, akiket mi szeretünk, és akik mellett nekünk ki kell állni.

A kettős állampolgárság megadása érdekében hétfőn aláírásokat gyűjtöttünk a Bazilika mellett felállított nagy falnál. Egy emberként ott voltunk mindannyian Makovecz Imrétől Makrai Pálig. Úgy éreztük, alá kell írunk és vállalni kell a felelősséget, s erre szólítunk fel másokat is. Nagyon fontos, hogy a közéleti személyiségek szint valljanak, hogy befolyást gyakoroljanak a választópolgárokra. Jelen pillanatban is kampányolunk sportcsarnokokban, nagytermekben a magyar állampolgárság mellett. Komoly művészek komoly csapata teszi a dolgát ennek érdekében egészen december 3-áig.

s-K

Magyar Szó, 2004. november 20-21.

A krokodilkönny nehezen szárad föl

Vernének meg a vajdasági Szabadkán. Mosnák alá az utcámat az erdélyi Verespatakon. Nyomorognék csak a kárpátaljai Tiszaújhelyen. Döntenek le nagyszüleim síremlékét Újvidéken. Rombolnák le a házunkat a szlavóniai Szentlászlón. Törnék derékba templomunkat Kórógyon. Bármelyikünk születhetett volna a határon túl, kisebbségben. Méltatlannak érzem ezt a vitát a kettős állampolgárságról, szégyellem, hogy e nemes ügy nemtelen belpolitikai perpatvar áldozatául esett. Patakszanak a krokodilkönnyek a Kárpát-medencében. A kormánykoalíció arra buzdít, hogy a polgár ne éljen a véleménynyilvánítás jogával. Siratják a határon túli magyarokat, mert az állampolgársággal állítólag ott hagynák szülőföldjüket. Vagy mint falra festett ördöggel fenyegetőznek velük, akárcsak annak idején a húszmillió románnal. Olyan is teszi ezt, aki maga vagy elődje szintén bevándorolt. Olyan félti az adókat, aki nem fizet adót. Hova jutottunk, ha már azzal lehet ijesztgetni, zsarolni a magyar embert, hogy egy másik magyar ember vele egyenlő jogokat kap.

Számít, hogy az ellenzék, amikor hatalmon volt, ugyancsak nem adott kettős állampolgárságot, s hogy a világszövetség sem mozgólódott akkoriban? Sőt: a hazai pártok hálójában vergődő határon túli magyar politikusok többsége sem. Lelkük rajta. Kevesebb mint félmillió emberről van szó: a kárpátaljai és a délvidéki magyarokról, akik még nagyon sokáig nem lesznek uniós polgárok. Mert az erdélyiek Románia uniós csatlakozásával hamarosan szabadon áttelepülhetnek. Kárpátalja és a Vajdaság magyarjai nincsenek többen, mint Pécs és Szeged lakossága. Ha ez teher, akkor is vállalni kell. Mindig is vendégszerető állam voltunk: befogadtuk, letelepítettük a pogromok miatt hozzánk menekülő zsidókat. Polgárjogot, honpolgárságot nyertek. Hazát adtunk a nyomor elől kóborló cigányságnak. Trianon idején a menekülő magyarság lelt otthonra a megvert, megcsonkított országban. Nem volt mindez könnyű teher, de nemzeti, emberi, keresztényi kötelezettség. A második világháború után a Szlovákiából elűdzött magyarok nyertek itt menedéket. Manapság Kína boldogulásra vágyó lakói jönnek hozzánk. Miért éppen a magyarokkal tennénk kivételt? Vajon Németország hátat fordított az üldözött, nyomorgó sváboknak, erdélyi szászoknak, volgai németeknek, az NDK-soknak? És Izrael fönnmaradhatott volna, ha nem fogadja tárt karokkal a bevándorlókat?

Nyakunkra jönne a saját fajtánk? Druszám, aki 99-ben Palicsra a tőlünk érkező NATO-bombázók rakétarepeszeit söprögette kertjében, még a vízumot sem váltja ki, mert megaláznak érzi, hogy ő, a magyar, egy másik magyartól kérjen engedélyt, ha a kertje végében húzódó Magyarországra szeretne menni a rokonaihoz. Az adai Emi néni a bombázáskor se jött át. A fia is hazatért, mert ott van hon. És mert nálunk sem sokkal jobb az élet. János gazdának Hajdújárásról minden gyereke Vajdaságban maradt. Ő, ha át is járt háború, blokádnál, értéket hozott s teremtett. Józsi bácsi Fejértelepen még hetven fölött, fél lábbal is fölpattan a traktorra. Majd utazik ő háromszáz kilométert egy nátha miatt, hogy itt gyógyíttassa magát! Ugyan! Ha meg komolyabb a baj, magyar földön zsebbe kell dugni a borítékot, akár fizeti az ember a TB-t, akár nem. Szárítsuk hát föl a krokodilkönnyeket és nézzünk szembe a tényekkel. A nemzeti önzés egyenes következménye az itthoni minimális társadalmi együttérzés hiányának. Nem az uniós tagság tesz minket európaivá. Hanem emberségünk és magyarságunk.

SZANISZLÓ Ferenc, szegedi újságíró, az MTV szerkesztője, riportere

Magyar Szó, 2004. november 20-21.

A népszavazás sikeréért

**Zsoldos Ferenc, a Délvidéki Magyarok Ifjúsági Szervezetének alelnöke
nyilatkozik arról, hogy mit tehetünk mi**

Kis túlzással mondhatjuk, hogy a magyar állampolgársággal és szavazati joggal rendelkezők december 5-én a mi sorsunkról döntenek. Azt gondolhatjuk, hogy nekünk nem lehet beleszólásunk abba, hogy kapunk-e valamikor kettős állampolgárságot. Zsoldos Ferenc, a DMISZ alelnöke azonban másként vélekedik: meggyőződése, hogy a magyarországi kormánypártok negatív propagandája ellenére a határon kívüli magyarság is hatást tud gyakorolni a szavazókra:

– Azt szeretnénk elérni, hogy a határon kívül is erős kampány alakuljon ki a kettős állampolgárság elérésére, hogy mozgalommá terebélyesedjen az a megmozdulás, amelynek keretében azt szeretnénk elmondani a szavazóknak, hogy mennyire fontos számunkra az állampolgárság, s meggyőzni őket arról, hogy alaptalanok azok a félelmek, amelyeket kormányoldaltól szokás elmondani. Fontos, hogy ne csak a nagypolitika szintjén magyarázzák jól vagy nagyon rosszul a népszavazás célját, eredményeit, vélt vagy valós következményeit, hanem közvetlenebb kapcsolatok által, a civil szervezetek bevonásával – mondta Zsoldos Ferenc.

– Mi csak egy tényező vagyunk ezeknek a szervezeteknek a csoportjában, s részben közvetlenül igyekszünk meggyőzni a szavazókat, részben pedig más szervezeteket is biztatunk erre. Ilyen céllal postáztunk a napokban 150-200 vajdasági szervezetnek és közéleti személyiségnek 1 500 képeslapot, amelyet a Magyarok Világszövetsége adott ki. Arra kérünk mindenkit, hogy küldjön ilyen vagy más képeslapot magyarországi ismerősének, azoknak is, akik innen származtak el, és írják meg, hogy igennel szavazzanak. Matricákat is mellékelünk. Ezekre Babits-idézetek szerepelnek, s ráragaszthatók a képeslapra, de például magyarországi autók ablaktörlője alá is tehetők. A DMISZ emellett egyéb megmozdulásokat is szervez: plakátokat nyomtatunk, s ezeket Magyarországon ragasztjuk ki, és mivel ott is vannak szervezeteink, ezért személyes beszélgetések útján is igyekszünk meggyőzni az áttelepülteket és másokat, hogy nekünk nagyon fontos, nekik pedig nem jár hátránnyal az, ha igennel szavaznak. Jelenleg egyik képviselőnk Boszniában tartózkodik egy magyar művelődési egyesületnél, s ott is kampányt folytat, melynek ha nem is lesz nagy a számszerű hozadéka, de értelme és jelentősége mégis van.

fi.

Íme egy szórólap a sok közül. Nem nekünk, határon túli magyaroknak szántuk, mégis rólunk szól. És vérezen aktuális, ahogy Babits Mihály mondaná. De sajnos már nem mondja, nem mondhatja, s mintha meg volnának szeppenve e világi költőtársai is, mert nem lobban fel az ajkukon egy új Nemzeti dal, talán mert a mai dalnokok úgy gondolják, hogy az ilyenek, a nemzeti dalok, a himnuszok és a szózatok ideje végérvényesen lejárt, divatjamúlt. Jelenleg a szórólapok idejét éljük, köztük olyanokét is, amelyek közül egy díszpéldány itt látható. Frissen érkezett odaátról. A színe sárga, de nem azért, mert belesáppadt abba, amit rányomtatnak; lehetett volna vörös is, talán ez illett volna hozzá jobban, a papírosnak ugyan ez tökmindegy, mindent eltűr, nem tehet róla, mit nyomtatnak rá, sőt arról se, hogy mire használják. A papíros hallgat vagy sír, ha elhasítják, különben nem szól semmit, beszél helyette a reá nyomtatott, kényszerített szöveg. Az itt mellékelte szórólap szövege világos és kíméletlenül egyértelmű. És vérlázítóan hazug. És minden betűje a határon túli magyarok ellen irányul. Tagadjátok meg azokat, akik a pénzekre, munkahelyeitek, álmaitokra törnek. A galád éhenkórászokat töröljétek ki szívetekből. Felejtsetek el őket. A saját jobb és szebb jövőtöket, boldogulásotokat erősítetek meg azáltal, ha december 5-én NEM-mel szavaztok.

Ennyi untig elegendő ahhoz, hogy még egy sárga szórólap is belepiruljon. Kiötlői viszont erre képtelenek. Ehhez túl vastag a bőr a pofájukon.

Remélhetőleg, a magyar történetbe, ha lesz még, szorítanak a számukra helyet. Ha nem is épp e díszpályában.

N. I.

Magyar Szó, 2004. november 20-21.

Levél Gyurcsány Ferenchez

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Alulírott vajdasági magyar polgári szervezetek kérjük a Miniszterelnök Urat, hogy támogassa a határon túli magyarok kettős állampolgárságának ügyét. Az elmúlt ezer év alatt ősünk, az Ön ősei és a többi mai magyar állampolgár is a magyar nép részei voltak, a magyarság történelmének, kultúrájának megalkotói, formálói, győztesei, vesztesei. Egy nyelvet beszélünk, együtt lettünk és maradtunk keresztények. Együtt éltük át a honfoglalást, a tatár- és a törökdúlást, 1848-at és Trianont. Az elmúlt 84 év alatt a mi nagyszüleink, szüleink túléltek a kisebbségi létbe sodródás sokkját és annak következményeit. Túléltek a szerb királyságot, a titói rendszer asszimilációs testvériség-egység politikáját, a milosevići rendszert, a bombázásokat, a magyarveréseket. Mindig voltak társaink, akik nem a süllyedés zsombékos ösvényén, hanem a felemelkedés útján jártak. Mindig voltak anyaországi testvéreink, akik biztattak: nem szabad feladni, velünk éreztek akkor is, amikor a hatalom elfeledkezett rólunk. És amikor már nem is reméltük, hogy édesanyánk, az anyaország visszafogadhat, megadatott a történelmi lehetőség: a kettős állampolgárság általi nemzetegyesítés. Most már nincs akadály. Az Európai Unió számos tagállamában százezrével élnek kettős állampolgárok anélkül, hogy emiatt bármiféle korlátozást szenvednének. Az elmúlt háborús évek alatt sok vajdasági magyar költözött át az anyaországba. Aki el akart menni, azok többsége már ott van. Az elvándorlást nem lehet megállítani. Nem a kettős állampolgárság fogja kiűriteni a Vajdaságot, inkább megtartja a szülőföldjén, mert védőpajzsként szolgál. De ha sikertelen lesz a népszavazás, úgy fogjuk érezni, hogy nem kellünk az anyaországnak. Hisszük, hogy Ön is átérzi az egységet, és lehetővé teszi, hogy megszülethessen e történelmi jóvátétel.

Tisztelettel: Aracs Társadalmi Szervezet a Művelt Faluért (Szabadka), Arcus Környezetvédelmi Egyesület (Topolya), Árgus -- Jugoszláviai Magyar Kisebbségjogi Civil Egyesület (Újvidék), Börcsök Erzsébet Vajdasági Módszertani Központ (Pancsova), Kiszgazda Vállalkozásfejlesztési Központ (Újvidék), Civil Szervezetek Háza (Zenta), Csornay Richárd Ökológiai Egyesület (Szabadka), Észak-Bácskai Pedagógusok Egyesülete (Szabadka), Iványi István Vajdasági Magyar Történelmi Társulat (Szabadka), Jugoszláviai Magyar Művelődési Társaság (JMMT) (Újvidék), Kanizsa Község Pedagógusainak Szövetsége, Kiss Lajos Néprajzi Társaság (Szabadka), Magyarságkutató Tudományos Társaság (Szabadka), Módszertani Központ Újvidék, Moravicai Értelmiségi Fórum, Multikulturális Központ (Újvidék), Nagy Sándor Hagyományápoló és Műemlékvédő Egyesület (Újvidék), Nagybecskerek Diáksegélyező Egyesület, Nyitott Távlatok (Szabadka), Reménysugár segélyalap (Ada), Palics Fórum (Szabadka), Subotica-Szabadkai Feltalálók Egyesülete és Újítók Klubja, Terra's (Szabadka), Újvidéki Diáksegélyező Egyesület, Újvidéki Magyar Olvasókör, Ürményházi Ifjúsági Klub, Vajdasági Magyar Cserkészszövetség (Novo Miloševo), Vajdasági Magyar Felsőoktatási Kollégium (VMFK) (Újvidék), Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség (Szabadka), Vajdasági Magyar Óvodapedagógusok Egyesülete (Kishegyes), Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesülete (Újvidék), Vajdasági Magyar Tudományos Társaság (Újvidék), Vajdasági Magyar Újságírók Egyesülete (Újvidék),

Vajdasági Módszertani Központ (Szabadka), Vajdasági Pax Romana (Szabadka), Vállalkozók Szervezete (Szabadka).

Ifjúsági szervezetek: Adai Zenekedvelő Ifjúság, Délvidéki Magyarok Ifjúsági Szervezete (Csantavér), Echo Ifjúsági Központ (Bácskossuthfalva), Ifjúsági Központ (Szabadka), Moravicai Független Ifjúsági Szervezet, Szabadkai Református Egyház Ifjúsági Csoportja, Vajdasági Ifjúsági Tanács (VIT) (Szabadka), Vajdasági Ifjúsági Fórum (VIFO) (Szabadka), Vajdasági Magyar Diákszövetség (VaMaDisz) (Újvidék), Vajdasági Magyar Ifjúság (VMI) (Szabadka), Vajdasági Magyar Ifjúsági Rádiósok Szövetsége (Szabadka)

Magyar Szó, 2004. november 20-21.

A magyar nemzet védőbástyái vagyunk

-- Interjú Kasza Józseffel, a VMSZ elnökével

Itt, a Délvidéken több hónapja 50 000 aláírás gyűlt össze, melyekkel jogosan kértük a kettős állampolgárságot. Az összegyűlt aláírások többségét a VMSZ gyűjtötte. Ha több idő állt volna rendelkezésünkre, és alaposabb munkát végezhattünk volna, akár 150 000 aláírást is össze tudtunk volna gyűjteni. A nemzettest ekkora létszámú igénye nem söpörhető szőnyeg alá. Különösen bánt bennünket a tény, hogy a mai beszélgetéseknél, tárgyalásoknál vagy akár a segítőkészség megnyilvánulásánál csak a romániai magyarság kerül fókuszba. Sajnálattal állapítjuk meg, hogy nem csak ebben a kérdésben, hanem minden másban is a romániai magyarsággal foglalkozik az aktuális magyarországi hatalom. Nem vagyunk féltékenyek, egy pillanatra sem szeretnénk megkérdőjelezni a nagyobb testvér jogát, de nem tudjuk elfogadni, hogy Magyarországnak ne legyen Szerbia felé egy kidolgozott külpolitikai stratégiája. Különösképp bántó, hogy a délvidéki magyarság szülőföldön maradásának nincs magyarországi nemzetstratégiája. A MÁÉRT-on létfontosságú kérdésekről volt szó, az előkészítésnél és a plenáris ülésen is. Ezért szomorúan tapasztaltam Ágoston András passzív magatartását a kérdéskörök megoldásában. Ebből következik, hogy a VM DP-nek nem eltökélt szándéka a délvidéki magyarság sorskérdéseinek megoldása. A nagy szónaklatok csak szemfényvesztés, és politikai karrierizmusról tanúskodik.

NEMZETPOLGÁRSÁG

Hogyan vélekedik a magyar kormány új nemzetpolitikájáról?

A délvidéki magyarság szülőföldön való maradásának átfogó intézkedéseit három alapkérdésben határozhatjuk meg: a kettős állampolgárság, teljes jogi alappal, emellett a szülőföldön maradás stratégiai programja az anyaország részéről, ami alatt anyagi támogatást értünk a szülőföldön való minél könnyebb boldogulás érdekében, valamint a teljes körű autonómia megvalósítása. Valószínűleg ehhez hasonló követeléseik vannak a többi határon kívüli közösségeknek is. A magyar kormány ezeket a tényleges problémákat megkerüli. Az tény, hogy a magyarok a világ minden táján egy nemzethez tartoznak. A programot nevezhetjük ahogy akarjuk, de ebben az esetben a nemzetpolgárság fogalma, amely most vetődött fel a külhoni útlevéllal együtt, arra irányul, hogy ezt a problémát ismét szőnyeg alá söpörjük, a megoldását elodázzuk. Nem értem, hogy más nemzetek miért nem alkalmaztak

ilyen filozófiai és jogi fejtegetést, hanem egyszerűen egy nemzethez tartoznak az anyaországon kívüliek is, a kettős állampolgárság kérdését egyszerűen megoldották.

A vajdasági magyarok hogyan tudnák kivenni részüket a szerbiai privatizációból? Az ehhez szükséges anyagiakat honnan tudnánk előteremteni?

A vajdasági magyarok sehoggy sem vesznek részt a privatizációs folyamatban. Ezt a kérdést többször felvetettük magyarországi tárgyalásainkon. A különböző kormányok különböző választ adtak. Az alaphozzáállás az volt, hogy a miloševići korszak alatt nem lehet nagyobb mértékben támogatni bennünket, hiszen ezzel a miloševići rezsimet támogatnák. Komolyabb, erőteljesebb támogatást a Délvidéken nem kaptunk Milošević bukása után sem. Ennek köszönhetően rendre kimaradunk az olyan intézkedésekből, amelyek elősegítették volna a magyarországi vállalkozói szféra szerepvállalását a Szerbia és Montenegró-i privatizációban. Az a kevés vállalkozó, aki befektetett az országban különböző diszkriminatív nehézségbe ütközött. A délvidéki magyarságnak pedig nem volt kellő tőkéje, hogy felvegye a versenyt a szerb és külföldi tőkével rendelkező csoportosulásokkal. Így történhet meg, hogy most már nem lépésről lépésre szorítanak ki bennünket, hanem hétmérföldes léptekkel kerülünk nap mint nap távolabb a munkahelyektől és vállalkozásoktól. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a Corvinus Rt., amely arra volt hivatott, hogy serkentse a magyarországi vállalkozók szerepvállalását a privatizációban, ez idáig eredménytelenül tevékenykedett. Most pedig sikerült megtalálniuk azt a kétes gazdasági múlttal rendelkező vállalkozót, akin keresztül a perlezi birtok pénzelését helyezték kilátásba.

A határon túli közösségek magyarországi anyagi támogatásáról léteznek-e kimutatások?

Nem rendelkezünk átfogó kimutatásokkal, hiszen a határon túli magyarság támogatása több csatornán keresztül történik. Nincs egy áttekinthető rendszer. Sok esetben egyéni kapcsolatok alapján történik az elbírálás, így sokszor megkérdőjelezhető a befektetések célszerűsége.

A KILÁTÁSTALANSÁG VESZÉLYE

A Magyarok Világszövetségének aláírásgyűjtésére különbözőképp reagáltak a határon túli szervezetek, pártok. A népszavazás közeledtével hogyan tekint erre a kérdésre?

A kérdést nem úgy kell megközelíteni, hogy az aláírásgyűjtés jó-e vagy sem. A kettős állampolgárság kérdése már körülbelül 10 éve jelen van a közéletben, politikában. Különböző pártok, szervezetek felvetették már e kérdést a kilencvenes évek derekán. A VMSZ a kérdést akkor karolta fel, amikor megteremtette a szerbiai alkalmazását. Azóta pártunk erőteljesen dolgozott a kérdés megoldásán. A VMSZ-nek két komoly nézeteltérése van az MVSZ-szel. Az egyik ok az, hogy az MVSZ a mai napig nem tudta legálissá tenni délvidéki leágazását. Idestova már 10 éve nem vette fel soraiba azt a mintegy 300–400 kérelmezőt, aki csatlakozni szeretne. Annak ellenére, hogy többször tárgyaltunk erről a volt és jelenlegi MVSZ-vezetőséggel, még csak válaszra sem méltatták a kérelmezőket. A másik kérdés, amit nem tisztáztunk, hogy milyen felelősséget tud vállalni az MVSZ egy esetleges eredménytelen népszavazás esetén, ami több évtizedre elodázná a kérdés megoldását. Az ilyen végkifejlet a délvidéki magyarság teljes felszámolásához vezethet. A népszavazás pozitívuma, hogy felkorbácsolta a kedélyeket, így Magyarországon is egyre többen hallatják hangjukat és próbálnak segítő kezet nyújtani a határon kívül rekedt nemzettársaiknak. Az biztos, hogy többé már nem söpörhetjük szőnyeg alá a kérdést, és remélem a magyarországi választópolgárok nem ülnek fel a riogatásoknak, és számunkra pozitívan döntenek. A

Délvidék esetében teljes bizonyossággal állíthatom, hogy a kettős állampolgárság bevezetése nem jelentené a szülőföld elhagyását. Sőt, fékező erővel hatna a pozitív döntés. A kettős állampolgárság nélkülözése az, ami serkenti a fiatalok elvándorlását, de nem Magyarországra, hanem a világ különböző pontjaira. Csak bírálni tudom Gyurcsány Ferenc kijelentését, miszerint nehéz magyarnak lenni. Mi ezt jobban tudjuk, mint ő, de elmondhatjuk, hogy minden nehézség ellenére büszkébbek vagyunk nemzeti hovatartozásunkra, és sokkal jobban védjük önazonosságunkat, történelmünket és kultúránkat, mint sok anyaországi politikus. Mondhatnám azt, hogy a határon túli magyarság védőbástyája a magyar nemzetnek. Ha Magyarország ezt veszni hagyja, az egész nemzetet előbb-utóbb kilátástalan helyzetbe sodorja.

BÍZNAK A SIKERBEN

A VMSZ hogyan veszi ki részét a kettős állampolgárságot népszerűsítő kampányból?

A rendelkezésre álló eszközökből fogunk kampányolni. A napokban szórólapokat osztunk az ide érkező magyarországi turistáknak, de részt veszünk a magyarországi nagygyűléseken is. Személy szerint Szegeden és Makón szólalok fel, Dudás Károly, a VMSZ elnökségi tagja Veszprémbe látogat. Emellett aktivistáink is kiveszik részüket az anyaországi kampányból. Természetesen a területeinkről elszármazottaktól is elvárjuk, hogy megtegyék a környezetükre való ráhatást. Álljanak ki a kettős állampolgárságért. Azért, amellyel ők már rendelkeznek.

Milyen eredményre számít december ötödikén?

-- Sok álmatlan éjszakám lesz addig, de nagyon remélem, hogy a szocialista és szabad demokrata NEM ellenkező hatást vált ki a magyarországi választópolgároknál, és nagyobb számban vesznek részt a népszavazáson, mint azt az előzetes felmérések mutatják, és nem mondanak le az önhibájukon határon kívül rekedt nemzettársaikról.

VÍGI Zoltán

Vajdaság Ma, 2004. november 20.

[20:39:27]

Kettős állampolgárság a megmaradásunkért

(Elhangzott Miskolcon 2004.11.15-én a Fidesz kettős állampolgárságáért folytatott kampányán)

"Erdély harangoz, haragoz a mélyben" - írja Reményik Sándor. Egy erdélyi kicsi faluban nőttem fel, Kolozson. Déli harangszókor tudtuk, hogy most a Kárpát-medencében mindenütt harangoznak. Magyarországon is. Aztán amikor már rádiónk lett, hallgathattuk a magyarországi harangszót is. Ez a hang átjöhetett a határon, mi nem mehettünk át. Mélyponton voltunk.

Két határon túli területen is éltem. Erdélyben és a Vajdaságban. Erdélyben voltam gyermek és fiatal, Vajdaságban felnőtt. Tagja vagyok az Újvidéki Polgári Körnek.

Úgy tekintek az anyaországra, mint édesanyára, akinek sokáig nem engedték meg, hogy figyeljen elszakadt gyermekeire. Aztán csak azt engedték meg, hogy segítse a gyermekeit, de ne ismerje el, hogy az övéi. Most pedig visszafogadhatna, ha akarna. Kérjük édesanyánkat, az anyaországot, hogy fogadjon vissza. Mi nem tagadtuk meg őt és akkor is egy nemzethez tartozunk, ha némely magyar politikus nem ismeri el történelmi jussunkat. Az elmúlt több, mint 80 év alatt nagyszüleink, szüleink, túléltek a kisebbségi létbe sodródás sokkját és annak következményeit. Mi túléljük Ceauşescut, a milosevići rendszert, a bombázásokat, a volt kommunisták fojtogatásait és ezt hívő emberekként Isten segítségének köszönjük. Mindig voltak társaink, akik nem a süllyedés zsombékos ösvényén, hanem a felemelkedés útján jártak. Mindig voltak anyaországi testvéreink, akik biztattak: nem szabad feladni, velünk éreztek akkor is, amikor a hatalom elfeledkezett rólunk.

Mi a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületében akkor is dolgoztunk a magyarságunkért, amikor ez veszélyes volt. Amikor rendőrség jött ki a satrincai, szerémségi anyanyelvi vetélkedőnkre és megrémítette a bábozó gyermekeket. Amikor állambiztonsági beszélgetésekre hívtak, amikor házkutatásokat tartottak, megfenyegették a velünk dolgozó pedagógusokat. Mindig voltak olyan kollégák és nem csak pedagógusok, akik szívügyüknek tartották a megmaradást. Vajdaságban gyakorlatilag nem lehet magyar egyházi iskolát alapítani, nem szabad magyar egyetemet létrehozni. Mi délvidékiek kollégiumokat alapítottunk a megmaradásunkért Újvidéken, Nagybecskerekben, Muzslyán. Több, mint 10 éve a szórványmagyarság beolvadása ellen anyanyelvápolási programot indítottunk el a gyermekek számára. Táborokat, szemlét szervezünk, színjátszó csoportokat működtetünk, hogy a gyermekek megőrizték az anyanyelvet. És még sok mindet teszünk a megmaradásunkért. Mert mindig voltunk legalább tízen, akik hittünk. Sodoma elpusztítása előtt Ábrahám alkudozik Istennel. Talán nem pusztítja el a várost, ha legalább 50 igaz embert talál ott. Isten beleegyezik, Aztán Ábrahám tovább alkuszik: ha 45-en, 40-en, 30-an, 20-an, végül 10-en lesznek, akik igazak, megkegyelmez-e Isten a városnak. Nem pusztítom el tízért - ez volt Isten válasza. Hiszem, hogy lesznek Magyarországon annyian, hogy ne vesszünk el. Ez ma is Isten válasza, nem hagyja hogy a határon túli magyarság elvesszen, csak ennek a népnek akarnia kell a megmaradást, csak harcolnia kell érte.

A kilencvenes évek eleje óta a magyarok bántalmazásának idejét éljük Vajdaságban. Összeverik a fiatalokat. Bántja a többségi nemzet egyes tagjait, ha magyarul beszélünk. Ezt is túléljük, mint a trianoni összeverést. Túlélünk, de még mindig nem hevertük ki. És akkor jön egy politikus és azt mondja: nem adunk nektek kettős állampolgárságot, mert átköltöztök Magyarországra. Egyébként még nem lehet tudni, hogy ha igennel szavaz Magyarország, milyen törvényt fogja szabályozni kettős állampolgárságot.

Íme néhány kérdés és felelet a kettős állampolgárságról (Szegedi Polgári Kör):

Igaz-e, hogy a magyar állampolgárság megadását követően előzőnk majd Magyarországot a határon túliak?

Nem igaz. A felmérések szerint a külhoni magyarok pár százaléka tervezi csak az áttelepülést, de ők az állampolgárság hiányában is ezt tennék. Már csak azért sem kell tömeges áttelepüléstől tartani, mert a magyarországi lakás- és házáruk többszöröse az otthoniaknak, s így gyakorlatilag megfizethetetlenek határon túli nemzettársaink számára.

Igaz-e, hogy a magyarországi nyugdíjpénztárt fogják terhelni az új magyar

állampolgárok? Nem igaz. A nyugdíjra jogosultság járulékfizetéshez kötött, így aki más országban fizet járulékot, ott jogosult nyugdíjra.

Igaz-e, hogy a határon túliak Magyarországon fogják ingyen gyógykezeltetni magukat? Nem igaz. Az egészségügyi ellátás is a biztosítási rendszerben való részvételtől, vagyis a járulék fizetésétől függ, a gyermekek gyógykezelésénél pedig feltétel a magyarországi lakóhely.

Igaz-e, hogy az újdonsült magyar állampolgárok szavazatai dönthetik el a magyarországi választásokat?

Nem igaz. Csak az vehet részt a választásokon, akinek Magyarországon van a bejelentett lakóhelye.

Igaz-e, hogy a határon túli magyarok új állampolgárságuk megszerzésével elveszítik korábbi állampolgárságukat?

Nem igaz. A szomszédos államok elfogadják, sőt, maguk is alkalmazzák a kettős állampolgárság intézményét. Eddig egyedül Ukrajnában nem volt lehetséges, de már ők is a tilalmazás eltörlésére készülnek.

Igaz-e, hogy felesleges megadni a magyar állampolgárságot, mert a környező országok rövidesen csatlakoznak az EU-hoz, s ez minden problémát automatikusan megold?

Nem igaz. Románia még legalább 3 évig nem lesz uniós tagállam, Szerbia és Ukrajna (a két országban kb. félmillió magyar él!) pedig még meghívást sem kapott. Így határainkon kívül élő nemzettársainknak jelenleg vízumért kell sorba állniuk, vagy pedig 500(!) eurót kell felmutatniuk a határon, ha magyarországi rokonaikat, barátait akarják meglátogatni.

Igaz-e, hogy az EU illetve a nemzetközi jog nem teszi lehetővé Magyarország számára, hogy a határon túli magyaroknak megadja az állampolgárságot?

Nem igaz. Az Európa Tanács 1997-es egyezménye szerint minden állam saját joga meghatározni, kik az állampolgárai. Az Európai Unió számos tagállamában százezrével élnek kettős állampolgárok anélkül, hogy emiatt bármiféle korlátozást szenvednének.

Egy bizonyos: a határon túli magyarságot nem az anyaország fogja eltartani. Mint ahogy a jó szülő sem tartja el a felnőtt gyermekét, de ha teheti, segíti, mert az övé. Most újvidéki harangszót hallgatok. És amikor hallottam: lehetséges, hogy nem kellünk az anyaországnak, a gyermekkori harangzúgás zendült fel bennem. Még mindig csak a harangzúgás előtt nincs határ és vízumkényszer. De talán mégsem hiába éltük túl a 80 évet. És ez vigasztal. Mert Erdély harangoz.

Mint Atlantisz, a régelsüllyedt ország,
Halljátok? Erdély harangoz a mélyben.
Elmerült székely faluk hangja szől
Halkan, halkan a tengerfenéken.

Magyar hajósok, hallgatózzatok,
Ha jártok ott fenn fürgeteges éjben:
Erdély harangoz, harangoz a mélyben.

(Reményik Sándor: Atlantisz harangoz)

Nagy Margit

Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesülete, elnök

Magyar Szó, 2004. november 20-21.

Újabb támogatás a szülőföld-alapnak

Szabó Vilmos magyar politikai államtitkár közleménye

A magyar kormány a szülőföld-alap létrehozásával újabb 1 milliárd forinttal növeli a határon túli magyaroknak nyújtott költségvetési támogatások összegét.

A szülőföld-alap forrásai a későbbiekben jelentősen bővíthetnek a közhasznú befizetések és adományok, illetve az ezekkel azonos összegű költségvetési támogatás révén, melyre a kormány törvényi kötelezettséget vállal. Ennek fényében minden alapot nélkülöznek azok a sajtóhíradások, melyek szerint csupán a jelenlegi támogatások átcsoportosításáról lenne szó. A magyar nemzetpolitika fontos elemét képező szülőföld-alap a határon túli honfitársainknak nyújtott támogatásokkal elő kívánja segíteni a szülőföldön való boldogulást. Az alap forrásai hozzájárulnak ahhoz, hogy közösen tudjuk lebontani a magyart magyartól elválasztó határokat.

Magyar Szó, 2004. november 22.

Senki terhére

Kasza József és Kövér László a kettős állampolgárságról

A délvidékiek nem akarnak senki terhére sem lenni, csak magyar állampolgárok akarnak lenni, miként azok voltak ősük is -- jelentette ki a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke szombaton, Szegeden, az MTI híre szerint.

"Ismét magyar állampolgárok akarunk lenni, ahogy azok voltak nagyapáink, dédapáink" -- mondta Kasza József a Polgári Körök Útleveél Európához című rendezvényét megelőző sajtótájékoztatón.

"Nem mi szakadtunk el, a téves politika szakított el bennünket az anyaországtól" -- mondta.

A politikus rámutatott: a délvidéki magyarok nem kérnek munkahelyet, és nem jelentenek olcsó munkaerőt. Akik eddig átjöttek Magyarországra, tetterős fiatalok, mindenhol megállták a helyüket -- tette hozzá. Azok pedig, akik összeszorított foggal, velem együtt, ott maradtak, nem fogják elhagyni szülőföldjüket -- jelentette ki Kasza József.

"Remélem, közös összefogással lebonthatjuk a trianoni falat. A berlini fal már a múlté, most a trianoni fal is leomolhat" -- mondta a VMSZ elnöke. Kövér László, a Fidesz országos választmányának elnöke szerint a nemzeti összetartozásról szól a december 5-i népszavazás, arról, hogy "a határon túli magyaroknak úgy adjuk meg ezt az érzést, hogy ne kelljen szülőföldjüket elhagyni".

A kormánypártok demagóg állításaival szemben arról szól ez a gesztus, hogy a kettős állampolgársággal a határon túliaknak is biztosítsuk az Unión belüli szabad mozgás lehetőségét -- jelentette ki a politikus. A kettős állampolgárság egyúttal erkölcsi erőt is ad, az érzést, hogy egy gyarapodó, fejlődő országhoz tartoznak, amely az Európai Unió része -- tette hozzá.

Magyar Szó, 2004. november 22.

„Cenzúra a magyar köztévében”

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének állásfoglalása

A Magyar Televízió katolikus és protestáns egyházi műsoraiban nem kaphattak helyet a népszavazással és az egyházi intézmények finanszírozásával kapcsolatos egyházi megnyilatkozások. A köztelevízió illetékes vezetői a tiltással a szocialista diktatúra cenzúra-gyakorlatához tértek vissza. Az intézkedés antidemokratikus, korlátozza az alapvető emberi jogokat, s arról tanúskodik, hogy a Magyar Televízió vezetői nem ismerik sem a Magyar Köztársaság Alkotmányát, sem pedig a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényt, a médiatörvényt. A Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének álláspontja szerint a Magyar Televízióban a szakmaiság és a közszolgálatosság helyreállítása közérdek, s ennek megvalósulásáért, a televízió vezetősége mellett, komoly felelősség hárul a tulajdonosi testületként működő kuratóriumra, valamint az Országos Rádió és Televízió Testületre. A közleményt a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége nevében Szikora József elnök írta alá.

Magyar Szó, 2004. november 22.

SZDSZ: Nem és nem

A december 5-i népszavazással kapcsolatban a két nem szavazatot helyeselték a résztvevők az SZDSZ-en belüli rendszeres szabad tanácskozás vasárnapi budapesti rendkívüli fórumán. A hozzászólók úgy értékelték, hogy a demokrácia szabályai szerint el kell menni szavazni, és nemmel válaszolni a kettős állampolgárságra, illetve a kórház-privatizációra vonatkozó kérdésekre.

Fodor Gábor országgyűlési képviselő szerint az igen szavazat mindkét esetben a "múlt

konzerválását" jelentené, a kettős állampolgárság esetében a nemzetállam régi felfogását, a kórház-privatizációnál pedig az "államszocializmust". A szabad demokrata politikus bírálta a Fideszt és Orbán Viktort, a párt elnökét azért a megfogalmazásért, hogy a kettős állampolgárságra becsületes magyarként igennel kell szavazni.

Fodor Gábor szerint a demokraták nézete értelmében mindkét válasz becsületes, és vitákban kell kialakítani a véleményeket. A képviselő és más hozzászólók is szeretnék, ha Orbán Viktor visszatérne az 1990-es évek eleji önmagához, amikor az utóbbi véleményt képviselte. Fodor Gábor hangsúlyozta, hogy a kettős állampolgárság "nem a pénzről szól", és nemcsak az alkotmány okán, de érzelmi szempontból is foglalkozni kell a határon túli magyarokkal, a Trianon keltette történelmi helyzettel. Erre álláspontja szerint liberális választ, egy liberális bevándorlási törvényt kell alkalmazni, amelyet a határon túliak esetében néhány éve éppen a jobboldal ellenzett a parlamentben.

Bauer Tamás közgazdász úgy értékelte, hogy a kettős állampolgárság a képzett emberek eddig is jellemző elvándorlását gyorsítaná meg. A hozzászóló a határon túli magyarok esetében az elmondása szerint Antall József miniszterelnöksége alatt megkezdett, és a Horn-Kuncze-kormány által folytatott "alapszerződéses" megoldást szorgalmazta a szerb és a román nemzetpolitikai látásmóddal szemben. Kóródi Mária országgyűlési képviselő úgy értékelte, hogy a kettős állampolgárság a határon túli magyarság érdekei ellen irányulna.

Magyar Szó, 2004. november 22.

Buzdítás a két igenes szavazásra

Állásfoglalás az MDF hitelességéért

Dávid Ibolyát nem tekinti többé a Magyar Demokrata Fórum (MDF) politikailag hiteles elnökének az a három szervezet, amelyik vasárnapi budapesti állásfoglalásában a párt hitelességének újjáteremtését szorgalmazta.

Az MDF hitelessége csökken, támogatottsága fogy, mivel a párt vezetése megváltoztatta az MDF eredeti eszmeiségét -- jelentette ki Székelyhidi Ágoston, az állásfoglalást kezdeményező Magyar Demokraták a Magyar Demokrata Fórumért Társaság szóvivője a belvárosi Arcvonal Irodalmi Kávézóban tartott sajtótájékoztatón. "Az elnöki kör politikai tetteiben, döntéseiben önkényesen megváltoztatta az MDF nemzeti konzervatív, jobboldali irányultságát" -- mondta. Az állásfoglalást támogató három szervezet -- a Magyar Demokraták a Magyar Demokrata Fórumért Társaság mellett a Magyar Nemzetpolitikai Társaság és a Nemzeti Fórum Egyesület -- legfőbb célja az MDF hitelességének demokratikus úton történő újrateremtése annak érdekében, hogy 2006-ra az erős és önálló MDF a rokon értékeket valló pártokkal, a Fidesszel és a Kereszténydemokrata Néppárttal alkothasson győztes politikai szövetséget. Az MDF azon alapítóit és tagjait, akik az állásfoglalás mögé álltak, az mozgatja, hogy a pártot megmentse "a további hitelrontás és hitelvesztés végveszélyétől".

"Az elnöki kör szinte tüntet az önkényességgel" -- rögzítette véleményét a három politikai közösség, amelynek képviselői -- többek között a sajtótájékoztatót tartó Székelyhidi Ágoston, Ékes József országgyűlési képviselő, a Nemzeti Fórum Egyesület alapító tagja és Lovas István, a Magyar Nemzetpolitikai Társaság alelnöke -- vasárnap az MDF helyzetének tisztázására hívtak össze tanácskozást, amelyen az állásfoglalást elfogadták. A három

szervezet szerint Dávid Ibolya azzal, hogy az MDF elnökeként az MSZP és az SZDSZ országgyűlési alelnöke lett, politikai függőségbe került, s ezzel "az MDF tudatos hitelrontásának következményét is magára vette".

A hitelrontás "fenyegető folyamatában" további bizonyítéknak tekintik, hogy az elnöki kör a kórházprivatizáció folytatására buzdított, amivel a kormánykoalíció érdekét erősítette. Úgy látják, hogy a június 13-i európai parlamenti választás "szerény sikere" után a pártvezetés önkényesen elfordult a nemzeti konzervatív jobboldaliságtól és a globalizáció neoliberális áramlatához szegődött. "Szervezeteket szüntettek meg, testületeket váltottak le, országgyűlési képviselőket zártak ki törvényes alap nélkül; az elnöki kör éppenséggel azokkal számolt le, akik az MDF eredeti irányultságát és szervezeti demokráciáját védelmezték" - tartalmazza az állásfoglalás.

A három szervezet egyúttal leszögezte: politikailag szakítanak az elnöki körrel, de az MDF-ből nem lépnek ki és az elnöki kör kiközösítésére sem gondolnak. Fokozatos tisztújítást kezdeményeznek a pártban -- hangzott el a sajtótájékoztatón. A Magyar Demokraták a Magyar Demokrata Fórumért Társaság, a Magyar Nemzetpolitikai Társaság és a Lakitelek Munkacsoportból alakult Nemzeti Fórum Egyesület egybehangzóan támogatja a december 5-i népszavazáson a kettős állampolgárság megadásának és a kórházprivatizáció leállításának javaslatát, két igenes szavazásra szólít fel -- mondták el a szervezetek képviselői. (MTI)

Magyar Szó, 2004. november 22.

Fidesz: Az MSZP választmánya a határon túli magyarok ellen

Az MSZP országos választmánya a határon túli magyarok ellen foglalt állást, és ismét a Ron Werberrel való együttműködést választotta, vagyis félelmet gerjeszt, felkorbácsolja az indulatokat, és megosztja a társadalmat -- közölte Révész Máriusz, a Fidesz szóvivője vasárnap az MTI-vel.

"Az MSZP országos választmánya a külhoni magyarokkal történő együttműködés helyett ismét a visszahívott Ron Werberrel való együttműködést választotta, ami előrevetíti, mi vár Magyarországra az elkövetkező két hétben. Az MSZP ahelyett, hogy elfogadná a mindenki számára megfelelő megoldást, megy tovább a werberi úton: minden alapot nélkülöző irreális számokkal uszít a határon túli magyarok ellen, félelmet gerjeszt, felkorbácsolja az indulatokat, és megosztja a társadalmat" -- áll az ellenzéki politikus MTI-hez eljuttatott közleményében.

A szóvivő szerint az MSZP választmányi ülése nagy lehetőséget szalasztott el, és sajnálatos módon ismét a határon túli magyarok ellen foglalt állást. "Az MSZP-nek nem a Fidesszel, hanem az összes határon túli szervezettel van vitája, akik most nem szülőföld programot, hanem állampolgárságot szeretnének" -- áll a közleményben. Az MSZP országos választmányának szombati ülése után Simon Gábor, a választmány elnöke azt mondta: a testület a határon túli magyarok szülőföldön való boldogulása mellett foglalt állást. "A mi politikánk a szülőföldön való boldogulást támogatja, a békés nemzeti újraegyesítést támogatja, és a magyar--magyar közti kapcsolatnak az erősítését támogatja" -- tette hozzá a politikus.

Révész Máriusz ugyanakkor közleményében úgy fogalmaz: a határon túliak olyan

állampolgárságot akarnak, amely nem ösztönöz senkit áttelepülésre, vagyis nem jár automatikusan együtt szociális, egészségügyi és más juttatásokkal. "Ez a megoldás nem kerülne pénzébe a magyar költségvetésnek. Ezt kérik a határon túli magyarok, és ezt meg lehet valósítani" -- áll a közleményben. A Fidesz álláspontja szerint még mindig nem késő. Kérik ezért a "józanul gondolkodó baloldaliakat, akiknek nem tetszik, ami most történik, tegyenek meg mindent, hogy ez a negatív kampány befejeződjön".

"Van remény arra, hogy eloszlassuk az irreális félelmeket, és közös örömmünneppé tegyük december 5-ét a Kárpát-medencében" -- hangoztatja közleményében Révész Máriusz.

Magyar Szó, 2004. november 22.

„Nem tudom megérteni a nemmel szavazókat”

Neves anyaországi személyiségeket -- művészeket, alkotókat, tudósokat, sportolókat, a közélet szereplőit -- kérdezte a Magyar Szó a kettős állampolgárságról, az országot megosztó referendum előtt. Hogyan fognak szavazni, és mi vezérelti őket döntésükben. Válaszaikat folyamatosan ismertetjük lapunk Kitekintő rovatában.

Mészöly Kálmán, a Magyar Labdarúgó Liga szakmai igazgatója, volt válogatott labdarúgó és szövetségi kapitány:

-- A 84 évvel ezelőtti trianoni események után egy megcsonkított nemzet lettünk és vagyunk is jelenleg, és lehajtott fejjel járunk. 1960-ban Ausztriában ifjúsági Európa-bajnoki döntőt játszottunk Románia ellen. Az ellenfél soraiban volt egy magyar fiú. A mérkőzést 1:0-ra nyertük meg, ezáltal a kontinens legjobb csapata lettünk. Az egészben az volt a szomorú, hogy a magyar fiú a döntő szituációban kihagyott egy -- az én hibám miatt megítélt -- büntetőt. Ettől kezdve minden fajta értelemben megcsonkították az életét, sőt majdnem lehetetlenné tették a mindennapjait. Ezt a hibáját örök életében szenvedte, mostanra azonban végre sikerült neki kijutnia Amerikába, és ott boldogan él. Akkor én 19 éves voltam, s ez a történet a mai napig bennem él. Minden örömmel azon vagyok, hogy ilyen eset ne fordulhasson elő többé, s ezért állok ki a kettős állampolgárság megszavazása és bevezetése mellett. Úgy gondolom, hogy akik mégis nemmel szavaznak december 5-én, azoknak azt üzenném, hogy nem tudom megérteni a tettüket és a viselkedésüket, mivel a magyarokra nem ez volt a jellemző, hanem az, hogy közösen, karöltve tudtuk megoldani a problémákat, és, ha ebben nem hajlandók részt venni, akkor nem hiszem, hogy a magyarságért akarnak harcolni, vagy nem tudják felmérni, mit is éreznek át azok az emberek, akik 84 éve határon túlinak számítanak. Nem tudom elképzelni, hogy a szavazás -- a határon túli magyarokra nézve -- negatív eredménnyel érne véget.

tj

Magyar Szó, 2004. november 22.

Az MVSZ küldöttgyűlése igenes szavazásra hív fel

Patrubány maradt az elnök

A Magyarok Világszövetsége (MVSZ) szombati küldöttgyűlése a december 5-i népszavazásokon "két igenes" voksra hívja fel a választópolgárokat, a szervezet erről állásfoglalást hozott. A küldöttek újraválasztották az MVSZ elnökének Patrubány Miklóst. Az állásfoglalás arra szólítja fel a választópolgárokat, hogy december 5-én mind "a nemzet egységéről", mind "a nemzet egészségéről" szóló kérdésre szavazzanak igennel. A küldöttek 110 igen és egy nem szavazattal lényegében egyhangúlag döntöttek arról, hogy a következő négy évben újra Patrubány Miklós lesz az 1938-ban Teleki Pál miniszterelnök által alapított szervezet elnöke.

A régi-új elnök az MTI-nek azt mondta, a világ 53 országának magyarságát tömörítő MVSZ azért támogatja az általa kezdeményezett referendumot, mert úgy látják: a magyarság számára "a haldoklás évtizedei után eljött az újjászületés ideje". A küldöttek a Kárpát-medencei régió elnöki tisztére Sárközy Csaba szombathelyi magyartanárt, míg a Kárpát-medencén túli (korábban nyugatinak nevezett) régió elnökének Pungor József kanadai református lelkészt választotta. Sárközy Csaba arra hívta fel a figyelmet, hogy a kórház-privatizáció megakadályozása legalább olyan fontos nemzetstratégiai kérdés, mint a kettős állampolgárság ügye.

Patrubány Miklós a minap közölte: a népszavazáson 60 százalékos részvételre és a kettős állampolgárság kérdésében négymillió igen szavazatra számít. (A magyar választópolgárok száma valamivel több mint nyolcmillió.)

Magyar Szó, 2004. november 23.

„Támogassa az új nemzetegyesítést!”

A magyarországi egyházak részvételre buzdítanak a népszavazás előtt

A történelmi egyházak arra buzdítják híveiket, hogy vegyenek részt a december 5-i népszavazáson. A katolikus, a református és az evangélikus egyház ezen túlmenően a határon túli magyarok kettős állampolgárságának támogatását is kérte, míg a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (Mazsihisz) a kérdésben nem foglalt állást.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) a múlt kedden felhívást tett közzé a témában. A református és az evangélikus egyház hétfőn hozta nyilvánosságra körlevelét. A keresztény egyházak felhívását, körlevelét vasárnap olvassák fel a templomokban. "A magyar nemzetért érzett erkölcsi felelősségünk és elkötelezettségünk tudatában arra kérjük a magyar katolikus hívőket és minden magyar honfitársunkat, hogy a népszavazáson való részvételével és IGEN szavazatával legyen részese ennek a történelmi összefogásnak, és támogassa ezt az új nemzetegyesítést" -- olvasható az MKPK titkára, Veres András által jegyzett katolikus felhívásban. A dokumentum szerint "december 5-én nemzetünk azon szerencsésebb tagjai, akik az országhatáron belül élnek, súlyos erkölcsi felelősségükről kell, hogy bizonytságot adjanak".

"Lelkiismereti kötelességünk, hogy szavazatunkkal támogassuk azt a szándékot, amely az egymáshoz tartozást hivatalosan is kifejezésre akarja juttatni a kettős állampolgárság megadásával. Ennek támogatása akkor is erkölcsi kötelességünk, ha ez anyagi áldozatokkal

jár" -- szögezte le a püspöki konferencia. A református egyház körlevelében történelmi dátumnak nevezte a magyar nemzet számára a népszavazás napját.

"Magyarországi választópolgárokként, 80 év mulasztását pótolva, hozzájárulhatunk a határokon kívülre került magyarok helyzetének rendezéséhez" -- írta a dokumentumban Bölcskei Gusztáv püspök és Nagy Sándor főgondnok.

Magyar Szó, 2004. november 23.

Nagyszüleink iránti tartozás

Az anyaországi médiához is eljuttatja felhívását a Vajdasági Pax Romana

Felkérünk minden szavazati joggal rendelkező magyar állampolgárt, hogy menjen el december 5-én szavazni és a kettős állampolgárságra szavazzanak igennel. Mondja el ismerőseinek, jogy mi, akik már 84 éve viseljük a kisebbségi sorsot, most arra kérjük az anyaországi testvéreinket, hogy igen szavazatukkal adják meg nekünk azt az erkölcsi támaszt és azt a megnyugtató érzést, hogy igenis egy nemzet vagyunk! -- áll a Vajdasági Pax Romanának a kettős állampolgársággal és a december 5-ei népszavazással kapcsolatos összefüggésének zárónyilatkozatában, amelyet a civil szervezet magyarországi tájékoztatási eszközökhöz is eljuttat.

A legtermészetesebb és legszentebb igény, hogy visszakapjuk azt az állampolgárságot, amelyet a megkérdésünk nélkül vettek el tőlünk. Ezzel tartozunk a szüleinknek, nagyszüleinknek is -- mondta az összefüggésen tartott bevezetőjében egyebek között **Dudás Károly** író, újságíró. Mint megjegyezte, van esély arra, hogy meglegyen a szükséges kétmillió szavazat, erre utalnak az anyaországból érkező hírek. Egyre többen döntenek úgy, még az MSZP tagjai közül is, hogy igennel voksolnak majd. Mint kifejtette: nem gyöngült a reményünk, hogy meg tudjuk valósítani a vajdasági magyarság autonómiatörekvéseit. A magyar állampolgárság, az autonómia és a Szülőföld-programban foglalt támogatás az, amely megtartja a határon túli magyar közösségeket. Nem akarunk innen elmenni, a magyar állampolgárság a szülőföldön maradáshoz kell, mert ez hozzájárul majd ahhoz, hogy nagyobb biztonságban és szabadabbnak érezzük magunkat. Ha a népszavazás sikerrel jár, mert még legalább egy évig eltart az állampolgárság megszerzésének a procedúrája: az alkotmánymódosítás, a törvényes rendelkezések megváltoztatása.

Az összefüggésen az egyik felszólalásban elhangzott: szégyen, hogy egy erdélyi nyomdában sokszorosították az MSZP-nek a nem szavazatra biztató szórólapját.

Itt a határon túl, jobbik esetben kisebbségnek tekintenek bennünket, éreztetik a velünk szembeni bizalmatlanságunkat. Odaát, az anyaországban is sajnos néha csak "jűgőknak" neveznek bennünket. Kérjük, ne feledjék: nem mi hagytuk el a hazánkat, hanem a nagyhatalmak önkénye taszított bennünket kisebbségi sorba! Mi mégis kitartottunk és megmaradtunk magyarnak akkor is, amikor a fizikai megsemmisítéssel fenyegettek bennünket. Hatvan évvel ezelőtt több tízezer embert öltek halomra, csak azért, mert magyarok voltak. De mi mégis megmaradtunk magyarnak, ott, ahol őseink már ezer éve éltek. Ne tessék tőlünk félni, nem akarunk mi sehova menni. Aki akart, az már átment, mi a Délvidéken, a

Vajdaságban szeretnénk magyarnak maradni! -- olvasható a Pax Romana zárónyilatkozatában.

m. k.

Magyar Szó, 2004. november 23.

Alkotmánysértő és törvénysértő magatartás

Az MVSZ feljelentést tett a kormány népszavazási ellenkampánya miatt

A Magyarok Világszövetsége (MVSZ) szerint a kormány alkotmánysértő és törvénysértő magatartást tanúsít akkor, amikor részesévé válik a kettős állampolgárságról szóló ellenkampánynak, ezért a szövetség feljelentést tett a rendőrségen és az ügyészségen -- mondta Patrubány Miklós, az MVSZ elnöke hétfőn Budapesten.

"(...) az egyik kormányzó párt, az MSZP, milliós tételben gyárt olyan, a választókat súlyosan félretájékoztató dokumentációt, amelynek címdalán ott szerepel maga a miniszterelnök, amelynek a második oldalán ott szerepel a kormány egyik minisztere, Hiller István. Ez megengedhetetlen, aki ezt elköveti, a népszavazás tisztaságát, esélyegyenlőségét veszélyeztető bűncselekményt követ el" -- közölte sajtótájékoztatón Patrubány Miklós.

Elmondta: az MVSZ a rendőrségen és az ügyészségen tett feljelentést ismeretlen tettes ellen azért a szórólapért, amelyet ötmillió példányban terjesztett az MSZP az országban. A szórólapok kimerítik a Btk. 211. paragrafusában foglalt bűncselekményt, amely a népszavazási félretájékoztatásra vonatkozik.

Felhívta a figyelmet arra: az Alkotmánybíróság már 1997-ben kimondta, hogy a kötelező ügydöntő népszavazás egész folyamatát abszolút alkotmányos oltalom illeti. "Sem az Országgyűlés, sem a kormány, sem a köztársasági elnök nem avatkozhat be ebbe a folyamatba úgy, hogy bármi módon befolyásoljon" -- tette hozzá.

Közölte: "Gyurcsány Ferenc miniszterelnök (...) a Timesban olyan utalást tett, amely alkalmas arra, hogy a kisantant országokat, jelesül Romániát és Szerbiát, magyarokat a magyarok ellen hangolja." "Mindezek alapján azt kell mondanunk, hogy az MVSZ kénytelen az Országos Választási Bizottsághoz (ÖVB) fordulni" -- tette hozzá.

Elmondta: az MVSZ felszólítja azokat az újságokat, amelyekben a kormány közpénzen tett közzé egyoldalas, egyoldalú tájékoztató anyagot, hogy vállalják az MVSZ közleményeinek ingyenes közzétételét, számlájukat pedig a kormánynak nyújtsák be.

Magyar Szó, 2004. november 23.

Kapjanak európai útlevelet

Neves anyaországi személyiségeket -- művészeket, alkotókat, tudósokat, sportolókat, a közélet szereplőit -- kérdezte a Magyar Szó a kettős állampolgárságról az országot megosztó

referendum előtt. Hogyan fognak szavazni, és mi vezérelti őket döntésükben. Válaszaikat folyamatosan ismertetjük lapunk Kitekintő rovatában.

Esztergályos Cecília színművésznő

-- Egy családnak együtt kell lennie. Ha nekünk, akik itt élünk Magyarországon, megadatott, hogy segíthetünk azokon, akik elszakadtak, akiket elszakítottak tőlünk, akkor nyújtunk kezünket és fogjuk meg őket. Gondolkodni sem szabad arról, hogy segítsünk-e vagy sem, hiszen emberi kötelességünk segíteni azokon, akik jelen pillanatban egy kicsit rosszabb helyzetben vannak, de ugyanolyan magyarok, ugyanolyan emberek, mint mi. Ugyanolyan érzékenyek is, vagy talán még sokkal érzékenyebbek, hiszen sok dolgot nélkülöztek azért, mert elszakadtak az anyaországtól. Támogatom, hogy európai útlevelet kapjanak a határon túli magyarok, hogy teljes értékű magyar állampolgárok lehessenek, utazhassanak a világban -- úgy, ahogyan azt mi most tehetjük. Ne feledjük: mi sem utazhattunk 1989-ig. Tiszta szívemből kívánom a határon túliaknak, hogy boldogok legyenek, amiben tehetem, segítem őket és ők is segítsenek engem: szeressenek továbbra is, akkor is, amikor nem kedvező az én helyzetem, mert kimondom, amit gondolok.

Anyagiakkal nem lehet érvelni a kettős állampolgárság ellen. Az anya, akinek a méhében van a gyermeke, nem gondolhat arra, hogy kevesebb jut a családnak, ha jön az újabb gyermek. Ilyet nem lehet mondani, ettől ordítani kell. Természetes kellett volna hogy legyen, hogy ezen a népszavazáson mindenki igennel szavaz. Nem foghatom fel, hogy valakiben is őszintén megfogalmazódik, hogy ne legyen kettős állampolgár az a határon túli magyar, aki nem tehet róla, hogy elkerült az anyaországtól.

Magyar Szó, 2004. november 23.

A Patrubány-csapda

Részletek

Eszelős politikai háború bontakozik ki a Magyarok Világszövetsége által kezdeményezett népszavazás körül.

A kormányzó erők, amelyek valójában 2001 óta kizárólag Orbán Viktor negációjaként tudják elképzelni önmagukat, és ebben a nyelvi-kommunikációs háborúban a „patrióták” terminussal határozták meg önmagukat, most színvallásra kényszerültek.

Kibújt a szög a zsákból. Az SZDSZ a rá jellemző gerinctelenséggel – és pontosnak ígérkező számítással – szépen kivonul a harctérről. Kifejtették, hogy csak a magyarországi magyarokéval mindenben megegyező állampolgárságot tartják megadhatónak – ha a nép is megszavazza a kettős állampolgárságot.

A szadesz pontosan tudja, hogy ez nem „ajánlat”, mivel másodszor is: a mostani Országgyűlés nem lesz képes hatályba léptethető jogszabályt alkotni egy esetleges „igen” után sem... Először is pedig azért nem, mert szinte kizárt, hogy érvényes legyen a népszavazás. Viszont az SZDSZ így eljátszhatja a jó embert, a Nagy Testvér pedig gürcölhet magában, hogy kisiklassa a dolgot. Noha a kettős állampolgárság megadása valójában az SZDSZ politikai halálát jelentené, a párt nyilvánosan ki sem áll a saját (amúgy nemzetellenes) érdekének védelmében. Mert a hamis látszat az SZDSZ éltető eleme.

Érjünk a szocialistákra. Elképesztő tapasztalni, miképpen hatnak a történelem erői a jelenben. A magyar nemzeti széthúzás, a testvérek eladásán nyerhető haszon olymértékben motiválja a mai szocialistákat, mint például a kisnemesi párt vezérét, Werbőczy Istvánt a XVI. század közepén. Ő a törökkel paktált, akárcsak később Thököly, vagy mások más nagyhatalmakkal. Az ideiglenesen hazánkban állomásozó internácik (oppardon: interpatrióták), akik bármikor szívesen koccintanak a magyar bőrére, és bármikor képesek közpénzen megvenni a saját hatalmukat vagy előnyüket, most fergeteges támadást indítottak a kettős állampolgárság ellen. Ha „igen”, ha „nem”, a külhoni magyarság mindenképpen rosszul jár. Ha „igen” lesz, akkor a jövőben minden nap meg fogják kapni azt a sok rosszat, amit rájuk fröcsköl most (közpénzen!) a kormányzati kommunikáció. Ha „igen” lesz, akkor azt kapják meg mindenütt, hogy „ezek idejönnek, hogy föléljék előlünk...”. A kormányzati konkoly gazdagon burjánzik majd a tiszta szándék közt.

REICHERT János

Magyar Szó, 2004. november 23.

Még egyszer a Patrubány-csapdáról

Részletek

Ha a népszavazás eredménye a nem lesz, az azt fogja jelenteni, hogy a nemzet megszűnt. Maga jelentette ki azt a tényt, hogy nem közös ihlet már, erkölcsi értelemben nem létezik, nem is óhajt létezni.

A dolog önmagáért beszél. A nemzet közös ihlet. Nincs nemzet, ha egyszer azok jelentik ki magukról, hogy nem tartoznak össze, akiknek az összetartozás-érzete (volna) maga a Nemzet, a nemzeti érzés.

Kérek azonban mindenkit, feleljen az alábbi kérdésekre önmagának:

1. Mit nyerhetünk ezzel a szavazással?
2. Mit veszíthetünk ezzel a szavazással?
3. Ki hozta ránk ezt a mostani tébolyt?

Ha egy alacsony részvételű választáson elsőprő fölényű lenne az „igen”, akkor az annyit jelentene, hogy „a magyarok lusták szavazni, de alapjában összetartanak, tehát mégiscsak egy nemzetet alkotnak”.

Azonban láthatólag nem ez a cél. A cél annak demonstrálása, hogy a magyarok nem tekintik magukat közös nemzetnek a határon túliakkal. Ehhez pedig nem elegendő az érvénytelen szavazás, ehhez az kell, hogy sokan mondjanak kifejezetten nemet a kettős állampolgárságra. A kormány nagyon is érti, miféle csavarok vannak ebben a szavazásban. A kormánynak nem elég, hogy semmiféle kötelezettséggel sem terheli az igen győzelme sem, a kormányerőknek kifejezetten az kell, hogy kimondassék: a nemzet megszűnt, nem közös ihlet többé.

Feleljünk csak a fenti kérdésekre:

1. Mit nyerhetünk ezzel a szavazással? Semmit.
2. Mit veszíthetünk ezzel a szavazással? Mindent.

3. Ki hozta ránk ezt a mostani tébolyt?

Na ki?

Mutassanak még egy népet a Földön, amelyik ennyi energiát fordít önmaga szétverésére.

REICHERT János

Magyar Szó, 2004. november 23.

Adventi döntés

El tudunk képzelni egy olyan családot, amelyben a ház ura örül, ha gyerekei nem jönnek haza a vasárnapi ebédre? És egy olyan háziasszonyt, aki azért szurkol, hogy ma ne keljen fel a nagymama, mert akkor több hús marad a fazékban? Pedig ilyen lélekcsereelő időket élünk most – a család, vagyis a magyar nemzet bizonyos tagjai megpróbálják elfalazni a családtagokat egymástól.

Nem tudom, létezik-e egyáltalán olyan magyar familia a jelenlegi országhatárok között, amelynek felmenői, közeli és távoli rokonai között nincs legalább egy felvidéki, kárpátaljai, erdélyi vagy délvidéki rokon. Gondolkodtunk-e már azon, hogy mit mondunk nekik december ötödike után, ha a többség nemmel szavaz vagy nem megyünk el elegen a voksolásra? Elmagyarázzuk majd nekik, hogy szeretünk ugyan titeket, de mi úgy gondoltuk, sokba kerül a liszt a karácsonyi bejglihez? Hogy ők is sütnék maguknak otthon a saját pénzükből, s asztalukhoz mindig szívesen látnak, az részletkérdés – itt és most a nekünk feltálat rémálmokat váltottuk mi voksokra. El fogjuk-e tudni magyarázni nekik, hogy a sors különös szeszélye folytán az anyaországot éppen kormányzó két párt harminc-negyven fős elitje a saját, jól felfogott gazdasági-politikai érdekei miatt túszává tette a magyarságot? És mi van akkor, ha szóba hozzák: november negyedikén ezek az emberek az állították, hogy ők elsősorban hazafiak, azután demokraták, és csak azután jön a pártérdek. Mennyire hazafias tett mindezek után a decemberi ötödikei nem, és miben szolgálja a haza és az ország érdekeit? És meg lehet-e nekik hitelesen magyarázni majd, hogy a szocialisták és a liberálisok nem bíztak magukban, vagyis abban, hogy a parlamenti többségük birtokában az igen győzelme esetén majd tudnak olyan törvényt hozni az Országházban, amely „megvédi” az anyaországi polgárokat mindazoktól a rémséges lehetőségektől, amelyekkel most riogatják őket? Mert legyünk őszinték: az igen szavazat után még nem jön el magától a Kánaán, hiszen a Parlamentnek kell döntést hoznia a részletekről. Először csak egy elvi kérdésről döntünk, de már most arra kérnek, hogy adjuk fel az elveinket is.

Cselekedni kell, mielőtt nem késő! Sokan gondolják ezt így: soha annyi kétségbeesett telefon, levél, villanyposta és sms-üzenet nem érkezett hozzám (is), mint ezekben a napokban. Csináljunk valamit! – mondják az emberek a nemzet egyesítése iránt érzett óriási felelősséggel és az erős ellenkampány miatti tehetetlen dühvel. Fájdalmas mozgalom, kétségbeesett mozgósítási törekvés indulna, ha valaki élére állna az elkeseredetteknek. De nem várjuk, hogy valaki megfogja a kezünket és elmagyarázza, mi a feladat, amikor a saját közösségünkben, ismeretségi körünkben is tehetünk a cél érdekében.

Beszélgessünk el egymással, szomszédainkkal, baloldali vagy közönyös ismerőseinkkel. Mondjuk el, hogy a nemzet akkor kezdett el fogyatkozni, amikor taktikázni kezdtünk az érzelmeinkkel, beosztottuk ösztöneinket, átállítottuk a biológiai órát. Először csak egykézni kezdtünk vagyongörzési okokból, később felmerült a kicsi vagy koci? dilemmája, s ma

már a karrier miatt halasztják sokan a gyerek fogantatását mind későbbre és későbbre, hogy aztán sohase születhessen meg. Meglett az eredménye, mert évente egy mohácsnyi magyarral vagyunk kevesebben, ezért aztán megengedhetetlen luxus december ötödikén, advent második vasárnapján lemondani további két és fél millió magyarról. Nem számolhatjuk fel önként a megmaradt ősi hozományt, a család megtartó melegét.

Mondjuk el, hogy akik a nemre buzdítanak, igen magányosak a Kárpát-medencében. Sőt még azon is túl, hiszen szinte nincsen olyan magyar szervezet a világon, amely nem írt eddig nyílt levelet a miniszterelnökhöz vagy a szocialista párt elnökéhez, álláspontjuk megváltoztatására kérve őket. A nemre buzdítók szembementek az egyházakkal, az egészségüggyel, a társadalmi szervezetekkel, ellentmondanak a józan észnek és az érzelemnek.

Vállaljuk azt, ha mi is a határon túlról származunk. Beszélgessen el a betegeivel az az ötezer orvos, aki az elmúlt tizenöt évben Erdélyből áttelepült. Mondja el nekik, hogy őt ingyen kapta meg a magyar állam, és könnyen lehet, hogy ha nem jön át, most nem volna háziorvos a faluban. Merjünk beszélni a munkahelyen a határon túl élő rokonokról, mutassunk a kollégáknak fotókat Tamási Áron sírjáról, és emlékeztessük őket a Talpra, magyar!-ra. Meséljük el, ők úgy maradtak meg évtizedeken át egyenes gerincű magyaroknak, hogy konkrét – anyagi és erkölcsi – hátrányuk származott ebből. Mikulás gyanánt ajándékozzunk egy Tamási-, Márai- vagy Kosztolányi-kötetet a kétkedőknek, és mondjuk el nekik, hogy egyesek szerint ez egy román, szlovák, szerb szerző műve. Meséljünk arról, hogy van élet a bankszámlákon és filléreken túl: karácsonykor sem az ajándékozás ténye vagy értéke a lényeg, hanem a gesztus, a szeretet és az összetartozás öröme. Hivatkozzunk arra, hogy érzelem nélkül semmit sem ér az élet: nem tagadjuk meg a nagymamát azért, mert sokba kerül a gyógyszer, és a kamasz fiunkat sem dobjuk ki, ha kinőtte a nemrég vett cipőt. Advent második vasárnapján szavazunk a saját családukról is. Ha a nemzet egysége újjászületik decemberben, biztos vagyok benne, hogy tavasszal nem marad el a feltámadás.

LUKÁCS Csaba

Magyar Szó, 2004. november 23.

De mi itten maradunk

Engedjük szabadjára fantáziánkat, és képzeljük el, hogy Szerbiát -- így ahogy van --, valami csoda folytán, holnap felveszik az Európai Unióba. Ha sikerült mindenkinek beleképzelnie magát ebbe a -- keresem a jelzőt -- helyzetbe, akkor feltehetem a kérdést: mit gondolnak, hányan költöznének át a vajdasági magyarok közül Magyarországra. Hiszen akkor már semmi sem gátolná az áttelepülést.

A válasz a kérdésre az lehetne, hogy körülbelül annyian mennének át, mint amennyien a Felvidékről is, amikor Szlovákia uniós ország lett. Pedig ott kétszer annyi magyar van, mint a déli részeken.

Nincs tudomásunk arról, hogy növekedett volna az áttelepülés. Sőt. Azt sem lehet mondani, hogy olyan nagyok az életszínvonalbeli különbségek Vajdaság és a Felvidék között, hogy ez a példa nem állja meg a helyét. Felvidék tehát a gyakorlatban bizonyította, ha a vajdasági magyaroknak megadnák a magyar állampolgárságot -- azaz ha "felvennék őket az EU-ba" --, elenyésző lenne azok száma, akik e kínálókozó lehetőséggel élve hagynák el szülőföldjüket. Azt is megkockáztatom, hogy ha lehetőség nyílna rá, sokkal kevesebben kérnék a magyar állampolgárságot, mint most gondolnánk. Mert már az is biztonságérzetet kölcsönöz, hogy jár nekik: létrejött az intézmény, s a lehetőséggel bármikor élhetnek.

A Magyar Szó múlt heti internetes kérdésének eredményét előre tudni lehetett. Az lett volna a meglepetés, ha olvasóink nem így szavaztak volna, s ha az elköltözni szándékozók aránya meghaladta volna a tíz százalékot. Ha számuk nem is független a kettős állampolgárságtól, az elvándorlást döntően mégsem ez határozza meg. Aki menni akar, az mindenképpen megy. Egy ilyen sorsfordító elhatározást nem kötnék egy távolabbi jövőben bekövetkezendő eseményhez, hogy csakis akkor hagyják el szülőföldjüket, ha majd magyar állampolgárságuk is lesz.

Ám ennek a fordítottja már inkább igaz: azért hagyom el szülőföldemet, mégpedig most, hogy magyar állampolgárságot szerezzek. Vagy ausztrált. Vagy kanadait. Ám a hidakat nem égetem fel magam mögött.

Mindezekre a körkérdés nem adhat választ. Mert akkor úgy kellett volna feltenni a kérdést, hogy: "Elköltözik-e Magyarországra (vagy bárhová, a tengerentúlra teszem azt), ha nem lesz sohasem kettős állampolgársága? Vagy: Kivándorol-e, ha Szerbia nem iparkodik az EU-ba és egy kiközösített, világtól elzárt országban kell leélni az életét? Nincs kizárva, hogy az ilyen kérdésekre nemcsak 8 százalék válaszolna igenlően.

Minél előbb jutnak hozzá a vajdasági magyar emberek a kettős állampolgársághoz, illetve könnyített elnyerésének lehetőségéhez, annál kevesebben mennek el. Ha ezt néhány évvel hamarabb adja meg Budapest -- nem kellett volna hozzá népszavazás --, vagy ha nem értéktelenítik el a magyarigazolványt, most több magyar lenne Vajdaságban. Hiszen sokan, akik annak idején csak a behívó elől futottak el, s csak arra az időre, amíg elül a vihar, azért maradtak, hogy meglegyen az egy év magyarországi tartózkodás az állampolgársági kérelem átadásához. Aztán még maradtak, hogy kívárlják azt a két évet, amíg döntés születik ügyükben. Három-négy év után azonban a visszatérés már alig lehetséges. A gyerek iskolába indult, a szülők megállapodtak munkahelyükön, jól indult karrierjük... Ingatlanba fektettek...

Ez a folyamat ma is tart. Igaz, a kettős állampolgárság reménye kissé lefékezte, de a népszavazás elutasító eredménye ismét felerősítheti.

Sokan állítják, okkal, hogy stratégiai fontosságú nemzetpolitikai kérdést nem kell referendumra vinni. Mert akkor az lesz belőle, ami lett is. Méltatlan belpolitikai harc, pártcsatározás, ami pedig közben elhangzott, olyasmiket hozott felszínre, ami megrettentette, kiábrándította, elkésértette a határon kívülieket, akik az egész nemzetet hitték maguk mögött, s ebből az egybetartozásból is merítették erőt megmaradásukhoz.

Nehogy azt higgyük, hogy mindezért azok tehetők felelőssé, aki a kockázatos népszavazást kierőszakolták. Semmiképpen. Hanem azok, akiknek referendum nélkül is megoldást kellett volna találniuk a már jó előre jelzett, meghatározott és több szempontból is kielemezett, a politika számára figyelmeztető problémára, amelynek megoldását kínálja a kettős állampolgárság intézménye. Ha nincs az MVSZ-es kezdeményezés, a kettős állampolgárság kérdése nem kerül a politikai élet figyelmének középpontjába. De most már olyan súllyal van jelen, hogy megoldása elkerülhetetlen. Bármilyen is lesz a népszavazás eredménye. Akkor is rendezni kell, ha a referendumon a magyar polgárok világ szegényére eltaszítják a határon kívül maradt magyarokat, ami viszont egy másik, lélektani problémát is nyit, aminek kezelése hosszadalmasabb, fájdalmasabb és menthetetlenül érzékeny veszteségekkel jár.

De mi nem ilyen eredményt jósolunk. Az "igen" fog győzni. (Még ha nem is lesz meg a szükséges kétmillió.) Ezzel a legnagyobb baj elhárul. Ami minket illet. Az egész nemzetet. Hogy az anyaországban ki lesz egy másik, belpolitikai harc győztese, az jórészt attól függ, ki tudja jobban "lekommunikálni" a népszavazás eredményét. De ennek már más a tétje, és nemcsak a nemzet összetartozásáról szól.

SEBESTYÉN Imre

Magyar Szó, 2004. november 23.

Már régen elmehettem volna...

A kettős állampolgárság megszerzése Magyarországra csábítaná-e a vajdasági fiatalokat?

Alighanem mindannyiunk fejében megfordult a gondolat, hogy elhagyjuk a szülőföldet. Sokan közülünk meg is tették. Távoztak, amikor kilátástalan volt a helyzet: amikor fiataljainkat a frontra vitték, amikor a keresetekből nem lehetett megélni, amikor a cirkálórakétáktól nem lehetett nyugodtan lepihenni. Aki elköltözött, oka volt rá, aki itthon maradt, annak is. Most, amikor úgy tűnik, átvonult a vihar (ám még korántsem tejjel-mézzel folyó Kánaán ez a Délvidék), és a kettős állampolgárság esetleges megszerzésével megnyílnának a világ kapui, most hogyan vélekednek a kitelepülésről a vajdaságiak? Erről kérdeztük olvasóinkat az utcán, a hivatalban, a munkahelyen...

Surányi Attila zentai főiskolai hallgató: Több okból kifolyólag sem költöznék Magyarországra. Elsősorban azért, mert odaát az ember egy kicsit mindig idegen marad, hiába tartozom ugyanahhoz a nemzethez, valahol biztosan írná, hogy én annak a bizonyos határnak a másik felén születtem, és valószínűleg ez sokaknak nem tetszene. Igaz, itthon sem túl jó, ha magyar az ember, de itt mégiscsak itthon vagyok. Más oldalról nézve pedig Magyarországon sem rózsás a helyzet, lényegesen ott sem magasabb az életszínvonal. Egyébként igaz, hogy még nem diplomáltam, de programozóként már dolgoztam Pesten

három hónapot, és ezek után az a véleményem, ha az ember dolgozni akar, itthon is megtalálja a neki való munkát, lényeg az akarat. Igaz, az országunk a programozás terén gyerekcipőben jár, és sokakat meg kell győzni ennek a fontosságáról, viszont ha nyitottak akarunk lenni, márpedig Szerbia állítólag nyit a fejlődés és a haladás irányába, akkor nem kerülhetjük meg az informatika világát. Hamarosan nagyon nagy szükség lesz ránk, ezért azt gondolom, itthon bőven akad majd tennivaló. Egyébként még azt sem tudjuk, mire használhatjuk majd az esetleges kettős állampolgárságunkat, hiszen odaát még azt sem tisztázták, mit adnának, ha egyáltalán adnának.

Dudás Béla kishegyesi kommunális előadó: Ha akartam volna, már régen elmentem volna. Egyfajta erkölcsi elégtétel lenne számomra, ha tulajdonosa lennék egy olyan útlevelemnek, amely nemzetközileg is bizonyítaná, hogy magyar vagyok. Szívem és lelkem legmélyén is annak tartom magam, de ennek ellenére az életet csakis a szülőföldemen tudom elképzelni, és ezért teljes erkölcsi és egyéb felelősségem tudatában csakis azt tudom kijelenteni, hogy anyagi értelemben soha, egy percre sem akarok az anyaország terhére lenni, és egészen biztos vagyok abban, hogy ilyen szempontból nem is leszek Magyarország terhére. Sajnos a népszavazást megelőző viták vegyes érzelmekkel töltöttek el, és nagyon nem tetszett az anyaország megosztottsága ebben a kérdésben. A jövőben is kizárólag vendégként akarok, szeretnék Magyarországra utazni, és tartózkodásomat továbbra is csak arra szeretném korlátozni, hogy minél nagyobb baráti kört tudjak szerezni magamnak és közösségemnek.

Szopók Krisztina 23 éves zentai védőnő: Miért akarnék Magyarországra költözni, mikor itt él a családom, minden barátom, ismerősöm, és Zentán van az állandó munkahelyem is? Már három éve a zentai Dr. Gerő István Egészségügyi Központban dolgozom védőnőként, szeretem a munkámat, és főleg az tetszik, hogy olyan kisbabákkal foglalkozom, akiknek a szülei barátaim vagy legalább ismerőseim, így a babalátogatások nem csupán munkát jelentenek, hiszen nem idegen emberekkel foglalkozom nap mint nap. Ezt a közeget semelyik másik ország nem adhatja nekem. Egyébként meg én úgy látom, odaát sem jobb semmivel sem, ott is hatalmas a munkanélküliség és a politika éppen olyan hadilábon áll, mint itthon. Évekkel ezelőtt, középiskolás koromban, voltak olyan álmaim, hogy külföldön próbálok munkát találni, de akkor sem Magyarország volt a célszág, most meg már egyáltalán nem akarok menni. Ha megkapnánk a kettős állampolgárságot, nagyon örülnék, mert azonnal kinyílna a világ, turistaként nem kellene vízumért könyörögnünk és ha a pénztárcánk megengedné, oda utazhatnánk, ahova szeretnénk. Viszont itt nemcsak az utazásokról van szó, most kiderül, mit is gondolnak rólunk az anyaországiak, és igazából mit is tartanak felőlünk.

Aleksandar Živanović kommunális felügyelő: Ha lehet, én kérni fogom a magyar útlevelet, mert bárki bármit mond, az én anyanyelvem magyar, ezen a nyelven végeztem az általános iskolát, a középiskolát, és csak a főiskolát végeztem szerb nyelven. Természetesen eszem ágában sincs átköltözni Magyarországra abban az esetben, ha megkapom a kettős

[illegible]

	
---	--

	
---	--

Molnár Aranka, a nagybecskereki rádió újságírója: A mostaninál sokkal nehezebb időkben sem költöztem el, és akkor sem tenném meg ezt, hogyha esetleg most megkapnám a kettős állampolgárságot. Egyébként baráti körömben eddig még senkitől sem hallottam, hogy a kettős állampolgárság esetleges megadása után szedné a sátorfáját és kivándorolna az országból. Negyvenen felül egyébként is már nagyon nehéz az újrakezdés. Mi itthon teremtetjük meg azt, amit eddig lehetett, ezt kell megőriznünk -- végső soron itt van az otthonunk. Másrészt, tudomásom szerint, a magyarországi helyzet sem olyan, hogy az ember azt remélhetné, ott azonnal sokkal jobb anyagi körülmények közepette folytathatja életét. A kettős állampolgárság anyagi szempontból számomra nem sokat jelent (hiszen anyagiak hiányában még a külföldi utazások lehetőségével sem élhetnék), de úgy gondolom, annál fontosabb minden bánásági magyar számára annak lélektani hatása. Elsősorban abban rejlik a

jelentősége, hogy megerősítene bennünket a magyarságunk megőrzéséért folyó harcunkban. Ennél fontosabbra pedig úgy gondolom, ebben a pillanatban nincs is szükségünk.

Maksó Éva adai tanítónő: Eszünk ágában sincs átköltözni Magyarországra. Köszönjük szépen a hozzánk való jószágukat, de a három gyermek mellett megteremtett biztos egzisztenciánkat véletlenül sem hagynánk itt az ottani mézesmadzagért. Mi beleléptünk a vajdasági sárba, és innen nem megyünk sehova. Emellett az itthon maradásnak családi, érzelmi és kulturális okai is vannak.

Szegő Attila zentai amatőr festő és fénymásolda-tulajdonos: Nem költöznék át Magyarországra. Talán azért, mert itt születtem, itt érzem otthon magam, bármilyen rossz is a gazdasági helyzet. Számomra nem jelent megoldást az átköltözés, inkább azt szeretném, ha itt javulna a gazdasági és a politikai helyzet. Az itthon maradásnak családi és érzelmi okai is vannak: itt él a családom, a barátaim, minden ideköt. Sokkal jobban szeretem a vajdasági emberek mentalitását, a magyarországi idegen számomra. De ezen a téren is változik a helyzet, hiszen lassan ide is betör a nyugati világ.

Molnár Éva újvidéki egyetemi hallgató: Nekem már van magyar állampolgárságom, de mégsem élnék Magyarországon. Ennek az a fő oka, hogy a családom és a tanulmányaim is Újvidékhez kötnek. A továbbiakban is itt szeretnék élni, a diplomaszerezés után is.

p. i., Csin, hha, szb, s. a., k. i.

Vajdaság Ma, 2004. november 23.

[14:02:11]

Magyarország - demokratikus nemzetállam

VMDP: a kettős állampolgárság egyben Magyarország és a magyarság jövőjének a kérdése is. Két eredménye máris van a december 5-ei üggyöntő népszavazás előtt Magyarországon zajló politikai kampánynak, írja a VMDP közleményében. Az egyik, hogy a magyarországi választó testületben mindinkább tudatosodik, hogy a kettős állampolgárság egyben Magyarország és a magyarság jövőjének a kérdése is. A másik, hogy a politikai színtér felső régióiban lassan háttérbe szorulnak az eddigi ellenérvek. A nyolcszázezer áttelepülő rohama,

a négymillió adót nem fizető magyarországi polgár kitagadása, vagy mindennek a koronája, hogy azért nem kell kettős állampolgárságot adni, mert ez netán rosszul esik a helyi többségieknek, s egyszerűen elzavarják a magyarokat Erdélyből, a Vajdaságból. Ebből indulhatott ki az SZDSZ is, amikor a napokban érkezettnek látta az időt arra, hogy - egyelőre egy magyar ügyekkel is foglalkozó bécsi újságíró szájába adva - feltette a fő kérdést. Merre tart Magyarország? Szerinte, mármint az újságíró szerint, a kettős állampolgárság a nemzetállam irányába tolná el az országot. Az újságíró, Paul Lendvai a nemzetállami eszmék újraéledését rossz fejleménynek tartja. A francia nemzetállami eszméről nem mondott véleményt, igaz, arról a készséges riportkészítő kollegina nem is faggatta.

A kérdés valóban az: merre tart Magyarország?

A VM DP szerint Magyarország egyenes derékkal csak akkor helyezkedhet el az EU-ban, ha a kettős állampolgárság államjogi kötelekében magával viszi Kárpát-medencében élő magyar közösségeket is. Trianont meg kell haladni. Vagy így, vagy úgy.

Az egyik megoldás, s erre utalnak a kormánypártok megnyilatkozásai, az érett szocializmusban kialakult modell véglegesítése. Eszerint az utódállamok magyarsága kizárólag az illető ország belügye. Legfeljebb, ha már nagyon verik, vagy más atrocitásokat követnek el ellene, akkor Budapest kezdeményezi a nemzetközi fórumokon, néznék már meg, mi történik ott azzal a kisebbséggel, mi a baja. E modell mai olvasata: boldoguljanak csak a kisebbségi magyarok ott, ahol vannak. A szülőföldjükön. Majd egy kicsit segítjük őket, de nem kell őket túlságosan közel engedni.

A másik, hogy Magyarország - teljesen új megoldással - a Kárpát-medencében élő magyarok kettős állampolgárság útján integrált, demokratikus nemzetállamává alakul át.

Helsinki után a határokat csak békés úton lehetne megváltoztatni. Magyarország a szomszédos államokkal ebben a kérdésben nem juthat egyetértésre. Háborúzni senki sem akar. A határok légiesülése folyamatában egy nemzet nagysága, felemelkedése nem annyira a birtokolt területtől, mint inkább az egy nyelvet beszélő a nemzethez tartozó egyének, kisebb nagyobb közösségek belső erőforrásainak nagyságától, minőségétől függ.

Ebben a helyzetben a trianoni trauma feloldása, nemzetünk felemelkedése nem a területek visszaszerzésével, hanem a Kárpát-medencében élő magyarok határmódosítás nélküli integrációjával valósulhat meg. A kettős állampolgárság csak eszköze, de nélkülözhetetlen eszköze a nemzeti integrációnak. A szülőföldön való megerősödésnek a jogszabályalkotási és végrehajtási funkciókkal is rendelkező, demokratikus többpárti választásokon alapuló magyar autonómia adhat megfelelő keretet. A cél az, hogy minél több magyar minél tovább maradjon meg magyarnak.

A VM DP nagyra értékeli, hogy a kettős állampolgárság ügyében, először a rendszerváltás óta, teljes egység alakult ki a kisebbségi vezető szervezetei és a magyarországi ellenzék, első sorban a Fidesz--MPSZ között. A VM DP vezetői és szimpatizánsai örömmel részt vesznek a kettős állampolgárságért folytatott magyarországi kampányban. Annak tudatában teszik ezt, hogy a magyarországi választó testületnek az egész nemzet iránti felelőssége növekvőben van, és végül meghozza a kívánt eredményt: a demokratikus nemzetállamot.

Magyar Szó, 2004. november 24.

Kettős állampolgárság

Áthidalhatatlan ellentétek a magyar pártok között

A frakciók nem fogadtak el politikai nyilatkozatot a népszavazásról

A négy parlamenti frakció kedden nem fogadta el azt az MDF által kezdeményezett politikai nyilatkozatot, amely a december 5-i népszavazáson való részvételre buzdít -- közölték a budapesti egyeztetés résztvevői az MTI-vel.

Az MSZP, az SZDSZ és az MDF támogatta volna az eredeti javaslatot, azonban a Fidesz csak módosítás után tudta volna elfogadni azt --mondták el kormánypárti politikusok. A Fidesz azzal akarta kiegészíteni a nyilatkozatot, hogy mind a négy párt "igen"-re buzdít a határon túli magyarok kettős állampolgárságának megadásáról szóló népszavazáson -- közölte Lendvai Ildikó, az MSZP frakcióvezetője. Hozzáfűzte: bízik abban, hogy álláspontja fenntartásával mind a négy párt a népszavazáson való részvételre buzdít majd. A kormánytól átadta azokat az anyagokat, amelyek leírják, milyen jogosultságokkal jár a magyar állampolgárság, illetve, hogy ezt a kérdést miként oldják meg más uniós tagországok -- mondta Lendvai Ildikó. "Ezek a szakanyagok megerősítettek minket abban a meggyőződésben, hogy Magyarországon nincs kétféle állampolgárság.

Németh Zsolt (Fidesz) közölte: a kettős állampolgárság ügyében szemmel láthatóan áthidalhatatlan ellentétek vannak a pártok között a tartalmi kérdéseket illetően. Fodor Gábor (SZDSZ) elmondta: pártja egyetértett a nyilatkozatban foglaltakkal, és az MSZP-vel és az MDF-fel együtt kész lett volna annak aláírására. Herényi Károly (MDF) azt mondta, hogy a sikertelen egyeztetés megerősítette pártja azon hitét, hogy december 5-én a választópolgárok sokasága nem a magyar állampolgárság ügyéről, hanem pártszimpátiája alapján fog szavazni.

Magyar Szó, 2004. november 24.

Vajdasági útlevel

Nem számít, hogy szívesen szólok-e vagy sem, inkább köszönöm, hogy szabad: nehéz idők ezek, hallgatni sem könnyű mostanában, nyakunkon a tél. Persze hogy lett volna alkalom jól meggondolni a kettős állampolgársággal kapcsolatos kérdést, de már nincs. Úgy tudjuk, hogy van viszont egy rossz kérdés, rossz válaszokkal, rosszkor és valahogy a kedvünk is elég rossz ettől az egészszől. Ebből nem lehet jól kijönni... Valóban? Nem hiszem el.

Jól meghánytam-vetettem a dolgot, s a következőre jutottam: bárhogycsűrjük és csavarjuk, az nem nagyon lehetséges, nem tudom elképzelni, hogy a magyarok a magyaroktól féltsék Magyarországot. Valamint: egyszerűen vannak idők, amikor az anyaországnak magához kell ölelnie elárvult gyermekeit, kérdés és feltétel nélkül, és legyen egy nyugodt éjszaka, és reggel majd számolunk, mert nem árt pontosan tudni, hogy kinek és mennyibe kerül ez az ölelés.

A döntést ezúttal nem bízhatjuk a politikusokra. Még akkor sem, ha végre emberére talált mindkét nagy erő vezetője, tehát kedvező a csillagok állása, és ebből a nekifeszülésből elméletileg csak jó dolgok sülnének ki, de hát egyelőre nem és nem. Gyurcsány először képes csípőből nemet tüzelni a határon túliak magyar útlevelére, Orbán pedig ellenzékben tenne meg mindent az ügyért, a hatalom birtokában passzívabb volt. Olykor a tehetség, a tudás, a tömérdék tanácsadó, a mindenható párt sem elég, vagy túl sok is éppenséggel, ki tudja. A kérdés bonyolult, az idő kevés, hűvös és történelmi, tehát jobb, ha most nem döntenek helyettünk. Mi mondjunk igent.

Támpontok, fogódzók, adatok, elemzések, összehasonlítások jól jönnek, ám szakminisztériumok nevében gyanús számokkal pánikszzerűen vagdalózó politikai államtitkárok csak azt bizonyítják: nincsenek a feladat magaslatán. Kiszámolták, hogy mennyibe kerülne a költségvetésnek, ha minden külhoni magyar egy ingben-gatyában nekirontana a határnak, hogy mindent hátrahagyva tartsa a markát a megtépázott, rossz formában lévő hazában, megtöltse az iskolákat, befeküdjön a kórházakba, elfoglalja a jó munkahelyeket, kapjon támogatást, menjen az utcán, egyen-igyon, rendőrt hívjon, ha baj van... Amúgy baj van. Tudja valaki, hogy hány vajdasági magyar települt át az anyaországba a délszláv háború kezdete óta, és fejenként hány tízezer német márkát hozott magával és fektetett be valamibe, vagy épített valamit, vagy fölélt, de mindenképpen forintra váltotta az ősi örökséget, az eladott föld, ház, lakás értékét? Biztos, hogy többbe kerültünk, mint amennyit hoztunk? A lágymányosi hidat mi, vajdasági magyarok jogtalanul használjuk, de talán az ezerkilencszázhusz előtt épült Duna-hidakat nem, mert akkor még mindannyiunk őse Magyarországon élt, tehát itt is adózott. Sőt, senki soha el sem költözött Magyarországról és le sem mondott a magyar állampolgárságról azok közül, akik Trianon után a határon kívül rekedtek, hanem Magyarország szűnt meg ott lenni, ahol ezer évig volt, és ebben az elcsatolt területek magyarjai semmivel sem ludasabbak másoknál. Vagy még patetikusabban: nekünk, vajdasági magyaroknak is minden felmenőnk ezért az országért harcolt, itt fizetett adót, amíg tehetett, és most is ezt teszi, ha már itt van, és kérném szépen a minisztériumtól a kimutatást, hogy kevesebb adót fizet-e az áttelepült vajdasági magyar a magyar államnak, mint aki nem települt át, mivel annak idején itt maradt. Átlagosan és várhatóan. Átlagban hajlamosabb-e a vajdasági magyar gyerek a koldulásra, potyázásra, mint mások, mert hogy hajlamos, ahhoz semmi kétség: kiugrott a szíve a boldogságtól Igaly Diána sikere kapcsán, holott egyetlen történet sem vett neki soha, hogy gyakorolhasson. Én láttam ezt az irracionális örömet hömpölyögni odaát, nyolcvanöt év múlt el nyomtalanul, nem állhat senki sem közénk, gondoltam akkor, mi igazi testvérek vagyunk, a kutyafáját: kinek árthat, kinek nem tetszhet ez? Valaki nem mondja el nekünk, a baját. Vagy azt mondja, mint ma este a Heti Hetesben, hogy a népszavazás nem szól semmiről, ügye- és okafogyott tehát.

Mi csak nyugodt szívvel mondjunk igent, mert ha más nem is, közénk állt a határ. A vajdasági magyarnak vízumot kell kiváltania, ha Magyarországra akar utazni, kiváltotta hát nemrég hozzám jövet szegény anyám. Itt derült ki, hogy betegebb, mint gondoltuk, s hogy kórházi kezelése nem tűr halasztást, de a szabályok szerint nem haldoklott eléggé ahhoz, hogy idegenként gyógyíthassák. Ha nincs a nagyszerű háziorvosom, s a kiváló emberek a hematológián, ha nincs sok jó barátom, és elég adózott jövedelemem, hogy rendesen álljam az életmentés számláját, akkor most egy külhoni útlevéllel kevesebbről kell döntenem, amikor nincs is miről, a kutyafáját.

Érzelmek. Sőt, vannak akik zsarolásról beszélnek. A vajdasági magyar gyerek ugrásra készen lesi a határsorompót, miközben követelésével roppant kellemetlen helyzetbe hozza, érzelmi zsarolásnak veti alá anyaországi testvéreit, és kéri azt, ami nem jár neki, azt, ami nincs.

Roppant érdekes, hogy mindenki jobban tudni véli, mit kér a vajdasági magyar gyerek, mint ő maga, csak az elmenést fontolgatja, mondják, és nem a maradást. Nos, én ezt nem így tudom. Útlevelet kér és semmi mást. Hogy utazhasson az anyaországba, ne kelljen AIDS-tesztet csináltatnia, a hivatalokban kivert kutyaként bizonygatnia nem létező ősi jogát és igazát, hogy mozoghasson Európában is, ahová való. Mert nem jó ez így, ahogy most van, egyszerűen nem kóser, kíváncsi vagyok rá, hogy akad-e nemzet, amely belenyugodna abba, hogy vízummal léphesse át anyaországa határát. Ezért kell az útlevél, ezért kell az igen, még ha nem is ismerhetjük pontosan a szerencsétlenül megfogalmazott kettős állampolgárság tartalmát.

Szerbia (és nem melleseleg Ukrajna) nem jut be egyhamar az Európai Unióba, hiába szeretné és hiába szeretnék mi mindannyian, mert ez azután valóban érzelmi kérdéssé szelídítene a kettős állampolgárságot, amely így viszont, ebben a két országban a magyarok számára létkérdés. A megmaradás és nem az eljövétel záloga. A Vajdasági Ifjúsági Tanácson keresztül hivatalosan is megüzente a vajdasági magyar gyerek, hogy nem tart igényt a magyarországi szociális juttatásokra, sőt a külhoni állampolgársággal járó útlevél éppenséggel a szülőföldön való maradását tenné lehetővé, de még a szavát sem hallja senki, nemhogy hinné az igazát. Sokat akar, mindent akar, mondja hitetlenkedve a kormány, mindent, ami sokba kerül, itt van ni, ekkora lesz a számla havonta, évente, fejenként. És ezek közül, ha ide engedjük őket, bizony egy sem fog ránk szavazni, mondja, vagyis gondolja továbbá a kormány, és mindent megtesz, hogy legalább ebben igaza legyen.

Nagyon nem jól van ám ez így. Nem mentség, hogy a politikai veszettség ellen nincs védőoltás, s hogy a politikusok alighanem biztosra mehetnek: egy szintnél nem terjed tovább a kór, a nép tőlük függetlenül ezúttal is normális marad. Fel nem foghatom, hogy ez az ügyes fiatalember, akiből hirtelen kormányfő lett, s aki oly bravúrosan szerepelt a közelmúltban, most miért siet akkora nemet kiáltani a kettős állampolgárságra vonatkozó kérdésre, hogy szinte ránk szakad az ég. Bizonytalan vagyok abban a tekintetben is, hogy a végrehajtó hatalomnak szabad-e így és ennyire befolyásolnia egy népszavazást. Kérdés továbbá, hogy a sok fontos és mellékes tény, a temérdek pontos és pontatlan adat, információ, az egyre több okos és zagyva hozzászólás – amitől íme én sem óvakodtam –, milyen reakciót vált ki, milyen döntésre ösztönöz. De jót sejtek. Mi csak mondjunk nyugodtan igent. A szavazásig folytatódhat (elkezdődhet?) a társadalmi vita, a törvényhozás idevágó törvényt hoz végre és az isten szerelmére, amely meghatározza, hogy mit takar az egyik oldal által szorgalmazott külhoni magyar útlevél fogalma, s mire jogosít esetünkben a kettős állampolgárság, amit a másik fél tart jónak. Nekünk észnél kell maradnunk. A miniszterelnöknek is azt üzenném, ha volna közös ismerősünk és ha érdekelné, hogy nem zavar sem a török, sem a tatár. Ennek most a fele sem tréfa, a fele sem üzlet, és a fele sem igaz adatokkal vagdalózó minisztériumi alkalmazottaknak talán a felére sem lenne szükség, ha már hirtelen ennyire spórolni akar, amiben támogatjuk.

Rossz kérdés, rosszkor, melyre csak rossz válasz adható. Nem hiszem el. Ebben az országban még a Megasztárt is az nyeri meg, aki megérdemli, s ha nem is, az első három versenyző közé tévedhetetlenül a legjobb hármat szavazza be a nép. Tanítható eleganciával szokás itt rendszert váltani, szélsőséges pártok nem lépik át a parlamenti küszöböt, és a választások vesztesei általában rászolgálnak a vereségre. És bár nekem testvérem marad az is, aki nem szavaz, vagy nemmel szavaz a kettős állampolgárságra, nagyon szeretném, ha győzne az igen. Mert nehéz azt elképzelni, hogy a magyarok a magyaroktól óvják Magyarországot, és mert vannak idők, amikor az anyaországnak feltétlenül magához kell ölelnie bajba jutott gyermekét. Hiszem, hogy eljött a pillanat, tudom, hogy ölelésről és nem eltartásról van szó, remélem és kívánom a legjobbakat.

KOMÁROMI Ákos
(a 7 Nap egykori munkatársa, jelenleg Szombathelyen vállalkozó)

Magyar Szó, 2004. november 24.

Magyarország -- demokratikus nemzetállam

VMDP: A politikai színtér felső régióiban lassan háttérbe szorulnak a kettős állampolgársággal kapcsolatos eddigi ellenérvek

Két eredménye máris van a december 5-i ügyszavazás előtt Magyarországon zajló politikai kampánynak.

Az egyik, hogy a magyarországi választótestületben mindinkább tudatosodik, hogy a kettős állampolgárság egyben Magyarország és a magyarság jövőjének a kérdése is.

A másik, hogy a politikai színtér felső régióiban lassan háttérbe szorulnak az eddigi ellenérvek. A nyolcszázezer áttelepülő rohama, a négymillió adót nem fizető magyarországi polgár kitagadása, vagy mindennek a koronája, hogy azért nem kell kettős állampolgárságot adni, mert ez netán rosszul esik a helyi többségieknek, s egyszerűen elzavarják a magyarokat Erdélyből, a Vajdaságból. Ebből indulhatott ki az SZDSZ is, amikor a napokban érkezettnek látta az időt arra, hogy -- egyelőre egy magyar ügyekkel is foglalkozó bécsi újságíró szájába adva -- feltette a fő kérdést. Merre tart Magyarország? Szerinte, mármint az újságíró szerint, a kettős állampolgárság a nemzetállam irányába tolná el az országot. Az újságíró, Paul Lendvai a nemzetállami eszmék újraéledését rossz fejleménynek tartja. A francia nemzetállami eszméről nem mondott véleményt, igaz, arról a készséges riportkészítő kollegina nem is faggatta.

A kérdés valóban az: merre tart Magyarország? A VMDP szerint Magyarország egyenes derékkal csak akkor helyezkedhet el az EU-ban, ha a kettős állampolgárság államjogi kötelekezésében magával viszi a Kárpát-medencében élő magyar közösségeket is. Trianont meg kell haladni. Vagy így, vagy úgy.

Az egyik megoldás, s erre utalnak a kormánypártok megnyilatkozásai, az érett szocializmusban kialakult modell véglegesítése. Eszerint az utódállamok magyarsága kizárólag az illető ország belügye. Legfeljebb, ha már nagyon verik, vagy más atrocitásokat követnek el ellene, akkor Budapest kezdeményezi a nemzetközi fórumokon, néznék már meg, mi történik ott azzal a kisebbséggel, mi a baja. E modell mai olvasata: boldoguljanak csak a kisebbségi magyarok ott, ahol vannak. A szülőföldjükön. Majd egy kicsit segítjük őket, de nem kell őket túlságosan közel engedni.

A másik, hogy Magyarország -- teljesen új megoldással -- a Kárpát-medencében élő magyarok kettős állampolgárság útján integrált, demokratikus nemzetállamává alakul át. Helsinki után a határokat csak békés úton lehetne megváltoztatni. Magyarország a szomszédos államokkal ebben a kérdésben nem juthat egyetértésre. Háborúzni senki sem

akar. A határok légiesülése folyamatában egy nemzet nagysága, felemelkedése nem annyira a birtokolt területtől, mint inkább az egy nyelvet beszélő a nemzethez tartozó egyének, kisebb-nagyobb közösségek belső erőforrásainak nagyságától, minőségétől függ.

Ebben a helyzetben a trianoni trauma feloldása, nemzetünk felemelkedése nem a területek visszaszerzésével, hanem a Kárpát-medencében élő magyarok határmódosítás nélküli integrációjával valósulhat meg. A kettős állampolgárság csak eszköze, de nélkülözhetetlen eszköze a nemzeti integrációnak. A szülőföldön való megerősödésnek a jogszabályalkotási és végrehajtási funkciókkal is rendelkező, demokratikus többpárti választásokon alapuló magyar autonómia adhat megfelelő keretet. A cél az, hogy minél több magyar minél tovább maradjon meg magyarnak.

A VMDP nagyra értékeli, hogy a kettős állampolgárság ügyében, először a rendszerváltás óta, teljes egység alakult ki a kisebbségi vezető szervezetei és a magyarországi ellenzék, elsősorban a Fidesz--MPSZ között. A VMDP vezetői és szimpatizánsai örömmel részt vesznek a kettős állampolgárságért folytatott magyarországi kampányban. Annak tudatában teszik ezt, hogy a magyarországi választótestületnek az egész nemzet iránti felelőssége növekvőben van, és végül meghozza a kívánt eredményt: a demokratikus nemzetállamot.

Magyar Szó, 2004. november 24.

Most melyik Gyurcsánynak higgyünk?

A magyar miniszterelnök a kettős állampolgárságról: Nem kívánom befolyásolni az embereket

Gyurcsány Ferenc azt mondta egy kedd reggel elhangzott rádiónyilatkozatában, hogy sem a kormány, sem ő nem kívánja befolyásolni, miként szavazzanak az emberek december 5-én a kettős állampolgárságról, amire Mátrai Márta fideszes képviselő azzal reagált, hogy a miniszterelnök nem mond igazat.

A kormányfő kedden reggel a Magyar Rádióknak adott nyilatkozatában sajnálkozását fejezte ki amiatt, hogy -- álláspontja szerint -- csapdahelyzet alakult ki.

Azt mondta, "sok-sok vesztese lesz, bármi is a végeredmény". Utalt arra, hogy az ellenzék, Orbán Viktor Fidesz-elnök nem mutatta be törvényjavaslatát, amely megoldhatná a kettős állampolgárságról szóló népszavazás miatt kialakuló helyzetet. Ő azonban -- mint mondta -- megérti, hogy az ellenzék ezt nem teszi, hiszen szerinte is nagyon nehéz a megoldás. "Az egész magyarországi alkotmányos berendezkedés egy csomó gátat fog vetni" -- hangsúlyozta a kormányfő.

Gyurcsány Ferenc szerint december 5-e után a tapasztalatokat át kell tekinteni, és ezen a megbeszélésen részt kell vennie a kormánynak, a politikai pártoknak és "egy még szélesebb körnek".

Mátrai Márta fideszes országgyűlési képviselő közleménye szerint Gyurcsány Ferenc nem mond igazat akkor, amikor azt állítja, hogy nem kívánja befolyásolni az embereket, hogyan szavazzanak december 5-én a kettős állampolgárságról.

Mint a közleményben fogalmazott, a miniszterelnök mögött álló párt a nemektől harsog. "Gyurcsány becsapja az embereket. Napok óta kampányol az országban, az állampolgárság megtagadására biztat. Majd bemegy a televíziók és rádiók stúdiójába, és letagadja saját véleményét. Érzi, tudja, hogy az emberek többségével menetel szemben, ezért taktikázik. Aki nem mond igent, a nemet erősíti" -- áll a közleményben.

Mátrai Márta adatai szerint a kormány 23 millió forintot költ a nem szavazat propagálására. "A megfélemlített közigazgatási szakembereket arra kötelezik, hogy értelmetlen és alaptalan számításokat készítsenek, hamis állításokkal riogassák az embereket" -- olvasható a fideszes képviselő közleményében.

Magyar Szó, 2004. november 24.

Nyújts feléje védő kart

„A korrekt magyar ember igennel szavaz”

Neves anyaországi személyiségeket -- művészeket, alkotókat, tudósokat, sportolókat, a közélet szereplőit -- kérdezte a Magyar Szó a kettős állampolgárságról az országot megosztó referendum előtt. Hogyan fognak szavazni, és mi vezérelti őket döntésükben. Válaszaikat folyamatosan ismertetjük lapunk Kitekintő rovatában.

Gyarmati Dezső, a Nemzet Sportolója, háromszoros olimpiai bajnok

vízilabdázó:

Természetesen igennel szavazok majd december 5-én, mivel úgy érzem, van egy lehetőség, hogy a trianoni igazságtalanságot némileg korrigáljuk, mert ha az országhatárokat nem is tudjuk megváltoztatni, a magyar nemzetet legalább ezáltal egységesebbé tudjuk tenni. Annak ellenére, hogy a hatalmon levő kormány nem támogatja a kettős állampolgárságot, egy korrekt magyar ember nem tehet más, mint hogy igennel szavaz. Rendkívül fontosnak tartom, hogy azon a bizonyos vasárnapon minél többen elmenjenek szavazni. Ha nem lenne meg az 51 százalék, vagy ha a nem szavazatok lennének többségbe, nagyon, de nagyon csalódott lennék. Óriási lehetőség ez a nemzet összetartása szempontjából, amit nem szabad kihasználatlanul hagynunk. Nagy csalódottságot éreznék másnap, ha polgártársaim nem szavaznák meg a kettős állampolgárságot, ám mivel realista vagyok, tudom, hogy ez mégis könnyen megtörténhet.

Magyar Szó, 2004. november 25.

A nemzetállamok mostohagyerekei

Mégis igaza volt Márainak. Az e hang kimarad, tehát így kell énekelni a Himnuszt: „a nagyvilágon kívül nincs számodra hely”. Ezzel a tapasztalattal számolnom kell. Ízlelgetem a szavakat: nagyvilágon kívül nem maradt hely. Harag nélkül ismétlem a szavakat, nincs miért haragudnom. Az idegeneknek ez a sorsa, de legalább szabadon, önszántából választ. Először idegennek születtem, aztán magyarnak, ezért maradt csak a nagyvilág, mint ahogy Márai mondta. Ez egy állapot, amelyet milliókkal osztok meg, én egyszerűen csak örököltem. A magyar kultúrában viszont ez az állapot kivetettséget és idegenséget jelentett. Így van ez Mikes Kelemen óta. Beteljesült a fátum Márain is, aki politikailag hazatért ugyan, de irodalmilag alig-alig, hiszen a legfontosabb kánonnal szemben védtelen volt. E kánon szerint csak a magyar állam kis és nagy történeteivel összecsengő diskurzus releváns. Még annak is biztosított a hely ezekben a keretekben, aki perlekedik az állammal, ostromozza és káromolja. Eközben lehet avantgárd, modern vagy tradicionalista, az állam mindig megbocsát tévelygő gyermekeinek. A legjobb példa erre az osztrák Panthenon. A közép-európai kisállami nyomorúságban azonban először túl kell élnie a sértődékeny állam bosszúját. De mi van ezeken kívül a kereteken kívül? Maradtak a kisebbségek, köztük a magamfajta írók, a nemzetállamok mostohagyerekei, akik szüntelen mimikrire vannak ítélve. Nekik mindig úgy kell viselkedniük, mintha benne lennének ezekben a keretekben és történetekben, holott nincsenek benne. Az ő történetük egészen másról szól. Magam sem merem hinni, nem is illendő hangsúlyozni, egyre kellemetlenebb bevallani, hogy történetem furcsa, apokrif elemekből áll össze, amelyek nem relevánsak az állam nagy történetében. Ez a tapasztalat mindent átítat. **Kétféle családrege van: az egyik a nemzetállam történetén kívül, a másik a nemzetállam történetén belül fogalmazódik meg. Kívül lenni ezen a történeten szinte lehetetlen.** Éppen ezért a Schlemihl fattyúját okvetlenül ellen-családregeynek nevezhetem.

VÉGEL László

Magyar Szó, 2004. november 25.

A kérés

Valamikor egy költő, akinek őseit hajdan Zala megyébe sodorta a végzet, s ki azóta az irodalomkönyvekbe költözött, azt írta: „Nekem a kérés nagy szégyen.” Bizony az, hiszen ősei révén maga is félig székely volt. Nehéz dolog annak kérni valamit, aki egyrészt az egyenlők közötti beszédhez van szokva, másrészt pedig nemigen kapott soha semmit. Mintegy négy és fél-ötmillió magyar ember kéri most azt az állampolgárságot, amelyre Isten és ember előtt joga lenne. Nem követeli, nem toporzékol, hanem kéri: mert van annyira fontos, van annyira szent számára, hogy megalázkodjon. Az édesanya szeretetét nem lehet követelni: csak kiérdemelni lehet, és legrosszabb esetben: ölelését kérni, bármekkora szégyen is legyen.

Kiérdemli-e hát ez az ötmillió ember a magyar állampolgárságot?

Gondoljunk csak arra, hányan lennének a mai, megcsonkított Magyarország területén magyarok, a jog, az állami védőkar és magyar állampolgárság nélkül? Hány magyar lenne Budapesten nyolcvan év kisebbség után? És hány van most? December 5-én majd ez is kiderül. A válaszra leginkább váró ötmilliónyi ember akkor és úgy maradt magyar, hogy ebből soha semmilyen előnye nem származott. Annál inkább zaklatás, kitelepítés, börtön. Folyamatos gyanakvás és megaláztatás között képesek voltak, és képesek lesznek büszke és szép magyarok maradni a Kárpátok alatt, a Felvidéken, a Maros mentén és lenn Délen – a szétszaggatott test minden irányába.

Képesek lesznek – mert ezek a nemzettudattal megvert vagy megáldott konok emberek akkor is magyarok maradnak, ha december ötödikén valami kollektív szívsszélhűdés nemet mondat a kicsi országban maradtakkal. A „határon túliak” akkor is magyarok maradnak, ez legyen világos – a „határon belüliek”, Magyarország azonban többé nem.

Aki ezt nem érti, szántson és vessen, és bízsa másra az áldozatot. Kazinczy még tudta a titkot. De tudják, értik és érzik a nemzethez tartozás titkát Csíkszentdomokoson vagy Dunaszerdahelyen, Munkácson vagy Szabadkán is. Ez az, amit nem ért, és ezért dadoghat hát a szocialista vagy liberál-anarchista politikus kedve szerint. A kérdés itt nem arról szól, hogyan képzeljük el a társadalmi rendet. A kérdés egyvalamiről szól: hogy magyar-e az illető vagy sem. Ha magyar, akkor magától értetődő módon tizenötmillió, erős, gyarapodó nemzetet szeretne az alakuló új világban.

Ha nem magyar, e kérdésben nem kell, hogy érdekeljen a véleménye. Ennyire egyszerű ez. Hiszen nem ért hozzá, nem érzi, „nincs elég információja e kérdéskörben”. Maradjon ő az, ami. Kuncze Gábor, vagy Lendvai Ildikó, vagy Bársony András. Többet most itt ne róluk: ha tizenötmilliónyan leszünk, majd elfelejtjük őket, mint egy rossz álmot. Ehhez kell az igen szavazat december ötödikén, ehhez kell újra megválasztanunk magunk királyságát, mint anno a Duna jegén: hogy újra erősek legyünk, egyetlen szép és önbizalomtól duzzadó nemzet, mint annyiszor a történelem folyamán.

Ezt kéri az a bizonyos ötmilliónyi ember. Azon belül a majd egymilliónyi székely, és azon belül e sorok írója: pedig a kérés nagy szégyen a magamfajtának. Személyes lesz e kérés: de a magyar állampolgárság személyes, mi több: érzelmi kérdés.

Hiszen családom emberemlékezetig visszamenően katona volt, és harcolt Magyarorszáért. Apám az egyetlen, aki kimaradt a sorból; pedig ő még magyar állampolgárként született Gyimesközéppalán, amely akkor még Magyarország volt.

Nagyapám a második világháborút harcolta végig ezért a hazáért, dédnagyapám az első, üknagyapám Boszniában szerezte vitézi címét, s felmenőim évszázadok óta a keleti határokat védtek. Jómagam, sorkatonaként a '89-es román „forradalom” első napjait annak tudatában harcoltam végig, hogy a magyar csapatok bevonultak Temesvárra. Ekkorát, ilyen gátlástalant hazudtak akkoriban – de mai napig hálás vagyok érte, mert megtapasztaltam valamit, amit ők, akik hazudtak, soha nem fognak megérteni.

Én akkor megszereztem saját belső, lelki magyar állampolgárságomat. Akárcsak nagyapám, dédnagyapám, és akárcsak a huszadik századot kisebb-nagyobb szünetekkel végigharcoló székely határőrök tízezrei.

Ezt az állampolgárságot kell elismerni. Nem megadni, nem megajándékozni vele a „határon túliakat”. Csak rábólintani arra, ami tény. Megfogalmazni, leírni, pecsétet tenni rá. És – bármennyire is fáj, ki kell ezt mondani – elsősorban nem magunkért kérjük. Nem a „határokon túlra” zártakért. Hanem azért, hogy megmaradjon ez a nemzet, hogy fordíthassunk a balsorson. Hogy Magyarország újra magyar ország legyen.

Ezért nem szégyen ez a kérés. (Fideszpress)

GYÖRGY Attila

Magyar Szó, 2004. november 25.

Ideáti népszavazás

Hétfőn este a Napjaink műsorában a tévénézők IGEN-nel vagy NEM-mel "szavazhattak" a kettős állampolgárságról, persze ez még nem a december ötödikei referendum volt, hiszen hétfőn, ha jól emlékszem, november huszonkettedikét írtunk, arról nem is szólva, hogy ez a szavazás nem sok vizet zavart, mert inkább csak olyan kíváncsiságféléből fakadt: vajon a délvidéki magyarok, az érdekeltek, hogyan vélekednek ez ügyben.

Hát, ha a világpolitikában tényleg nem sok vizet zavart, a lelkemben, ha van még ilyen, valamelyest.

Pedig kell hogy legyen az embernek lelke, mert ha ez végleg kiszáll a testből, immáron csak - Gogol után -- holt lelkekről beszélhetünk.

Épp az említett este, de az ugyancsak említett tévéműsor előtt, hallottam valakitől, hogy ezt az ügyet, mármint a kettős állampolgárság ügyét, eltúlozza a hazai sajtó (is), s erősen érzelmi síkra tereli.

Nem tudom, milyen síkra kellene hogy terelje: szerintem erősen érzelmi dologról van szó. A gyengébbek kedvéért arról, hogyan viszonyul az anya(ország) (édes)gyermekéhez. Mostohán? Nagylelkűen? (Édes)anyához méltó szeretettel?

És mi hogyan viszonyulunk (állítólagos) (édes)anyánkhhoz?

Mert voltak évek, évtizedek, amikor ezt a (természetes?) viszonyt megzavarták. Úgy ideát, mint odaát. Ha már ilyen ide-odaáti nemzetté váltunk. Bizony, volt idő, amikor Dárius kincséért se vállaltuk volna a magyar állampolgárságot, hiszen nekünk ideát összevont iskoláink, művelődési egyesületeink, sportklubjaink, meg hát, persze, világútlevelünk és nagy maximumunk volt, márpedig abban az együttlétben és jólétben az ember könnyen elfeledi, még könnyelműbben föladja, honnan is jött, s tulajdonképpen melyik is az anyanyelve meg minden. De az odaáti se ragaszkodott mindig körömszakadtáig az édeshez, mert bizony előfordult, hogy az édes meglehetősen ridegen kezelte saját gyermekét, a határon túli mostoháiról meg örömet lemondott a jószomszédság és az internacionalizmus érdekében. Hát ezekből a dolgokból most nem egyszerű egyik napról a másikra kilábalni. Már csak azért

sem, mert az embernek a teste mélyén valahol lélek is meghúzódik. Nem azért, hogy lelkizzen, ez a kiskorú felnőttek meg a szerelmesek sajátja, hanem hogy a mindennapi kenyerét ne csak jó étvágygal fogyassza, de jó közérzet közepette is. Létezik persze rossz közérzet is. A mai világban szinte túlteng. Miként a rossz lelkiismeret is világméreteket ölt. A hétfő esti szavazólista -- hogy végre és végül rátérjünk a tárgyra -- 437 igennel és 43 nemmel indult. Illetve ez a számarány még a kilencvenszázalékos IGEN-t mutatta a tízszázalékos NEM-mel szemben. A szavazatok száma mindkét oldalon másodpercről másodpercre emelkedett. Izgalmas mérkőzés volt. Kilencven százalékkal az igenesek vezettek majdnem a mérkőzés végéig, akkor azonban a nemesek (össze nem tévesztendő az egykori nemeseinkkel) kissé megugrottak, a végső eredmény kikerekítve 85 százalék IGEN és 15 százalék NEM lett.

Tulajdonképpen elégedett vagyok, testileg-lelkileg elégedett vagyok az eredménnyel. Hát még ha az a december ötödikei népszavazás is hasonló eredménnyel zárul. Az odaáti. Hogy valamelyest fölépüljünk ebből az ideodaátiságunkból, ebből a "magyaros" népbetegségből. Záradékként a budapesti kormány figyelmébe ajánlom az itt közzétett miniszavazás eredményét: a határon túl is akadnak híveik.

NÉMETH István

Magyar Szó, 2004. november 25.

Állampolgárságunkat nem megadni, visszaadni kell

**Beszélgetés Dolinszky Árpáddal, a vajdasági evangélikus egyház
superindentensével**

Óbecsén az európai integrációról és az egyházak e folyamatban vállalt szerepéről szóló megbeszélésen valamennyi területünkön tevékenykedő keresztény-keresztény egyház magas rangú papja részt vett, a világi hatalom képviselőivel egyetemben elmondta véleményét, elvárásait, a tanácskozás végén pedig a résztvevők együttes közleménnyel támogatták az európai integrációt és az egyházak együttműködését e téren. A megbeszélésen jelen volt **Dolinszky Árpád**, a vajdasági evangélikus egyház főpásztora, superitendense is. Arra kértük, összegezze az értekezeten tapasztaltakat.

Mindenekelőtt azt szeretném leszögezni, hogy az eddigi történelmi múltat véve alapul, valóban történelmi esemény részesei lehettünk, mivel először fordult elő, hogy történelmi egyházaink között létrejött az egyetértés nyomán a párbeszéd, és a megegyezés abban, hogy közösen kell képviselnünk a keresztény érdekeket ebben az országban, és az ország határain túl is. A pravoszláv és a katolikus egyházak, mellettük pedig a protestáns egyházak összefogtak, hogy egy célt kijelölve tárgyaljanak a politikai szférával. Ennek érdekében létrejött egy közös nyilatkozat, amely egyaránt tükrözte a történelmi egyházak közös véleményét és a politikai hatalom véleményét. Ez mérőöldkő, és a megkezdett utat folytatni kell. A tevékenység semmiképpen sem állhat le a nyilatkozat közzétételével.

Miközben itt, az európai integráció kapcsán, az egyházak összefogásáról és szerepéről

tanácskoztak, a magyarság -- bátran fogalmazhatunk így -- sorsdöntő kérdés előtt áll, ez pedig a jelenlegi országhatárokon kívül élő magyarok kettős állampolgárságának megadása, vagy meg nem adása.

Engedje meg, hogy személyes helyzetemből induljak ki. Felvidéki születésű vagyok. Amikor én születtem, akkor is dúlt egy csatározás arról, hogy voltaképpen hova is tartozzon ez a terület. A születésem időpontjában én magyarnak születtem, így anyakönyvezve, de a vita miatt nem határozták meg állampolgárságomat. Később viszont a sors úgy hozta, hogy Csehszlovákia állampolgára lettem. Ez bennem mint emberben viszont a továbbiakban olyan kétségeket váltott ki, hogy kutassam és megtaláljam identitásomat, alapvető nemzeti hovatartozásomat. Nyilvánvaló, hogy ha a nemzetiségem magyar, anyanyelvem is az, én a magyar nemzethez tartozom. A Kárpát-medencében többségben olyan magyar ember él, akiket, illetve őseiket voltaképpen a hatalom, a politika választott el hazájuktól, nemzetüktől. Ennek alapján úgy hiszem, nem jó az a megfogalmazás, hogy nekünk meg kell-e adni a magyar állampolgárságot. Sokkal inkább helytálló az, hogy vissza kell adni azt, amit elvettek tőlünk. Mi nem mondtunk ugyanis le róla. Egyszerűen megfosztottak bennünket a politikai érdekek, diktátum alapján és én, de voltaképpen mindannyian, szeretnénk, ha ezt visszkapnánk.

Ön szerint helyes-e, hogy a kérdésben a döntést népszavazással hozzák meg, holott annak megoldása voltaképpen a mindenkori politika feladata lenne?

Bizony ütközésben vannak egymással a különböző nézetek és hozzáállások, ámbar én továbbra is hangsúlyozni szeretném azt az alapvető, a döntéshozatal formájától és módjától független hozzáállásomat, miszerint nem arról van szó, hogy meg kell-e adni a kettős állampolgárságot, hanem hogy vissza kell adni a tőlünk egyszerűen elvett magyar állampolgárságot. Ez így megfogalmazva egészen más légkört teremt. Gondot okoz viszont számomra az a kérdés is, hogy az állampolgárságunktól akkor nem az anyaországban élő nemzettársaink fosztottak meg, hanem a nagypolitika, vagyis egy ránk kényszerített kívülálló erő. Az tett bennünket idegen ország állampolgáraivá. Így tehát nem a magyarországi testvéreinknek kellene dönteniük arról, hogy visszaadják állampolgárságunkat, vagy sem, hanem azt természetes dolognak tekintem, amelyre szerintem sem különleges törvény, sem népszavazás nem szükségeltetik. Ez politikai döntés, mint ahogyan politikai döntés volt elvétele is.

A dolgok mégis úgy állnak, hogy a kérdést népszavazás dönti el. Ebben a percben, erről a helyről mit üzen azoknak, akiknek dönteniük kell, illetve erre jogosultak?

Követve a folyamatokat, egyre inkább az a megérzésem, hogy az anyaország lakosságának java része nem is tudja, miről kell szavaznia, döntenie. Ezzel a dologgal átestünk a ló másik oldalára. A kérdést egyre inkább kihasználják a politikai pártok, a különböző politikai nézeteket vallók, és felhasználják arra, hogy félrevezessék a tömegeket, megbontsák a nemzeti egységet. Más államokban is megtörtént a nemzet ilyenfajta egyesítése. Korántsem csináltak ebből ekkora felhajtást, mint anyaországunkban. Az ilyen viszonyulás bizony számunkra, határon kívül élők számára is problémát okoz. Egyre inkább úrrá lesz rajtunk a szorongás, hogy vajon a december 5-i népszavazással visszavesznek-e bennünket a magyar nemzetbe vagy továbbra is -- ezúttal még határozottabban -- kizárnak bennünket onnan. Úgy érzem, hogy azok, akik nemmel szavaznak, igent mondanak arra a politikai nyomásra, ami 1918-ban jutott kifejezésre.

Ön mint egy egyház képviselője, aki nagyon jól ismeri az embereket, mindenekfelett hívői táborát, milyen üzenetet küldene magyarországi nemzettestvéreinknek?

Szavazzanak lelkiismeretük szerint, de megnyugtathatom őket, hogy nekünk nem az innen való elköltözés, hanem éppen a maradás a célunk. Megjegyzem, hogy azok, akik el akartak innen menni, már korábban elmentek. Az emberek többsége ősei földjén kíván maradni, és ez így természetes. Az elvándorlás azért is valószínűtlen, mert sajnos, erre felénk is meg a más határon túli területeken is, bizony igencsak előregedett a magyarság, nem elvándorlási korban él. A szavazók lelkiismeretén múlik tehát, hogy elmennek-e szavazni, és hogy hogyan szavaznak. Remélem, hogy az a mondás, ami például itt bennünk még eleven: nyelvben él a nemzet, arra készíti őket, hogy igennel szavazzanak.

És ha mégis a NEM lenne több?

Nem is merek erre gondolni. Ez számunkra újabb kitaszítottságot jelent, és ennek nemzetközi megítélése sem lesz pozitív. Én már most, ezen az összejövetelen is tapasztalhattam ezt. A testvéregyházak képviselői értetlenül álltak, és kérdezték, létezik-e ilyesmi, hogy egy nemzet azon részeit, amelyeket erővel elszakítottak tőle, így kallódni hagyja. Elképednek anyaországunk tehetetlenségén.

LAJBER György

Magyar Szó, 2004. november 25.

„Véreink a véreinket véreinkkel riogatják”

A VMMSZ közleménye a kettős állampolgárság kormánykampányáról

A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség intézőbizottsága aggodalommal állapítja meg, hogy a népszavazási helyzet "fokozódásával" párhuzamosan fokozódik a laikus választók riogatása is a határon túliak sáskajárásával: mi történik, ha a népszavazáson a választópolgárok többsége igennel szavaz a kettős állampolgársággal kapcsolatos kérdésre. Aki a témával kapcsolatban véleményt nyilvánít (kevés kivételtől eltekintve), arról beszél, hogy mi mindent visznek/vesznek el a magyar állampolgárságra ácsingózók a "legitim" magyar állampolgároktól. Érzelmileg kissé felfűtött megfogalmazásban: véreink a véreinket véreikkel riogatják -- velünk, akik alamizsnát soha senkitől nem kértünk, mert megtanultunk a magunk emberségéből, a magunk munkájának gyümölcsiből megélni.

Nehezen tudjuk elképzelni, hogy van magyar ember (magyar, de nem gyásmagyar!) akit érzelmileg hidegen hagy a ez az egész megalázó érvelés, megalázó nem csupán és nem elsősorban számunkra, akiknek szembe kell néznünk a tragikus eshetőséggel, hogy ha az elutasításra buzdítók szándéka érvényesül, anyaországunk -- az az ország, amely tárt karokkal fogad keblére érdemest és érdemtelen, amely visszahonosítja azokat, akik korábban elhagyták (önként, kényszerből, vagy jól felfogott érdekből, ebben a pillanatban nem igazán döntő szempont) -- megtagadni készül egykori állampolgárait és azok leszármazottait, akik pedig soha nem hagyták el szülőföldjüket, csak a határokat rajzolták át felettük. Megkérdezhetnénk: vajon mit éreztek volna nemzettársaink, ha Trianon és az elcsatolás után számon kértük volna rajtuk az Országháznak azokat a köveit, amelyek a felvidéki, délvidéki, erdélyi, kárpátaljai nagyapáink-dédapáink adójából kerültek ki, az összmagyarság

forintjaiból-koronáiból-pengőiből épült hidakat, utakat, középületeket, palotákat, folyókilométereket?... És Doberdó, Galícia és a Don-kanyar? És az Aracsi kő, az Oroszlámosi lelet és a Kamonci Biblia? És a nagy szaladás 1704-ben, a zentai véres gyertyaszentelő 1849-ben és a rémület napjai 1944-ben? És... és... és?...

De érzelmek és kérdések helyett inkább a múlt és a jelen egy-egy nagy politikusának gondolatait idézzük.

Ne engedjétek, hogy a bizalom megszűnjön magyar és magyar között. A bizalom olyan, mint a lélek: ha egyszer elszáll, nem tér többé vissza. Higgyünk abban, hogy amiben hasonlítunk egymásra, sokkal erősebben képes összekötni minket, mint amilyen erővel elválaszt az, amiben különbözünk. (Bethlen István, egykori miniszterelnök).

-- Sem a nemzetközi, sem az európai jog nem zárja ki a magyar állampolgárság kérelemre történő megadását magyarországi állandó lakhely, letelepedési engedély és áttelepülés nélkül sem. (Mádl Ferenc, a Magyar Köztársaság jelenlegi elnöke).

Mi nyelvben, hitben, lélekben, kultúrában magyarok voltunk (vagyunk, leszünk). Mert ez rajtunk múlt/múlik. Hogy jogilag magyarok lehetünk-e, az a magyar választók lelkiismeretén múlik, olvasható a VMMSZ közleményében.

Magyar Szó, 2004. november 25.

Morális katasztrófa

A KMKSZ a kettős állampolgárság esetleges elutasításáról

A kettős állampolgárságról szóló népszavazáson a többségi nem szavazat elutasítást, ezzel morális katasztrófát jelentene a határon túli magyarok számára -- jelentette ki a Kárpátaljai Magyarok Kulturális Szövetségének (KMKSZ) elnöke szerdán Budapesten. A nemleges választ azért éreznék így határon túli magyarok, mert nem politikusok, hanem az egész társadalom döntését jelentené -- hangsúlyozta Kovács Miklós a Fidesz fővárosi szervezetének sajtótájékoztatóján.

Az igen szavazatok többsége esetén megalkotandó törvénnyel kapcsolatban az MTI kérdésére azt mondta: "a KMKSZ ebben a dologban nem próbál hamis illúziókat és megalapozatlan várakozásokat kelteni (...), mi a magunk részéről a mieinknek világosan és egyértelműen elő fogjuk adni, hogy ne legyenek anyagi természetű túlzott várakozásaik ezzel az üggyel kapcsolatban".

Tirts Tamás ügyvezető alelnök kiemelte: különösen az Ukrajnában és Szerbiában élő magyarok számára lenne fontos a kettős állampolgárság, hogy az Európai Unió keleti határain szabadon tudjanak közlekedni, mivel ennek a két országnak a közeljövőben nincs esélye az uniós tagságra.

Igen voksra buzdítanak Szabolcsban: Leszavazott MSZP

A szocialistákat leszavazva, a Fidesz javaslatára politikai nyilatkozatot ad ki a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzati Közgyűlés, amelyben a december 5-i népszavazáson való részvételre és igen voks leadására kéri a térség lakóit -- döntött a képviselő-testület szerdai, nyíregyházi ülésén.

A határozatot a közgyűlés név szerinti szavazással 24:20 arányban hozta meg, a támogató voksokat a Fidesz-MKDSZ-Kisgazda Polgári Egyesület, az Összefogás Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye Felemelkedéséért Egyesület, valamint a Független Polgármesterek a Megyéért Egyesület, együttesen 27 tagú frakciójának a többsége adta le.

A nemmel szavazók -- így a 21 tagú MSZP-frakció jelen lévő tagjai is -- azt szerették volna, ha a nyilatkozat a részvételre buzdítás mellett nem foglal állást az igen vagy nem kérdésében, hanem azt kéri, hogy "mindenki nemzeti elkötelezettségétől vezérelve" voksoljon. A szabolcsi önkormányzati ülésén Birta Sándor (MSZP) tanácsnok és Kozma Péter (Fidesz) közgyűlési tag, országgyűlési képviselő terjesztett elő javaslatot a népszavazással kapcsolatos politikai nyilatkozat kiadására.

A testület a Fidesz kezdeményezésének napirendre vételét azonban nem szavazta meg, így a szocialista nyilatkozattervezetet kezdte tárgyalta. A Fidesz ekkor módosító indítvánnyal próbálta a nyilatkozat szövegébe beemelni az igen voksra felszólítást.

A vitában Helmeczy László -- a közgyűlés korábbi önkormányzati ciklusának elnöke -- az Összefogás Egyesület frakcióvezetője elmondta: az általa vezetett csoport is fontosnak tartja, hogy igen szavazat leadására kérjék a térség lakóit.

Az MSZP-s javaslattevő az egymáshoz nem közeledő, nagy véleménykülönbségre tekintettel ekkor visszavonta előterjesztését, a közgyűlés viszont ügyrendi döntéssel mégsem vette le azt a napirendről.

A Fidesz ezután név szerinti szavazást kért, amely során -- Helmeczy László jelzésének megfelelően -- az Összefogás Egyesület frakciójának többsége a Fidesz módosító javaslatát támogatta.

A közgyűlés határozatban utasította az önkormányzati hivatal főjegyzőjét, hogy gondoskodjon a népszavazáson való részvételre és az igen voks leadására buzdító nyilatkozatok közzétételéről.

Magyar Szó, 2004. november 25.

„Ezer nyugdíjas nyolcszázmillió”

Fórum a kettős állampolgárság nyugdíjakra gyakorolt hatásáról

Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (ONYF) szakemberei azt mondták nyugdíjas érdekképviselői vezetőknek egy kerekasztal-fórumon, hogy nagyjából minden ezer nyugdíjas áttelepülő után 800 millió forint többletkiadással lehet számolni évente -- tájékoztatta szerdán az ONYF az MTI-t.

A keddi kerekasztal-beszélgetést -- amelyen az ONYF fővárosi és Pest megyei nyugdíjbiztosítási igazgatóságának a szakemberei adtak tájékoztatást a kettős állampolgárság esetleges bevezetésének a nyugdíjakra gyakorolt hatásáról -- a vasutasok szakszervezetének nyugdíjas szervezete kezdeményezte.

Kiss Sándor, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság szakigazgatási és nyugdíjellenőrzési főosztályvezetője a fórumon elmondta, hogy a nyugdíjat a Nyugdíjbiztosítási Alapból a kétoldalú megállapodások, a területi egyezmények és az EU koordinációs rendeletei alapján eltérő számítási módszerrel kell finanszírozni, igazodva a vonatkozó biztosítási, illetve nyugdíjas jogálláshoz. Nem mindegy tehát, hogy milyen rendezőelvet kell alkalmazni. Tények mutatják, hogy a területi elv alapján kifizetett járandóság némileg meghaladja a magyarországi nyugdíjátlagot. Figyelemmel az úgynevezett területi elv alapján történő nyugdíjbírálásra, minden ezer nyugdíjas áttelepülő után 800 millió forint többletkiadással lehet számolni évente.

A területi elven alapuló egyezmények lényege, hogy a nyugellátást az az ország állapítja meg és fizeti, ahol a nyugdíjra jogosult él, illetve állandó lakhelye van.

A magyar--román egyezmény alapján jelenleg 20.858 fő részesül nyugdíjban, az ebből adódó éves kiadás 14,8 milliárd forint. A magyar--szovjet egyezmény szerint 5473 fő kap nyugdíjat, az éves nyugdíjkiadás ez esetben 4,3 milliárd forint.

Molnárné Balogh Márta, az ONYF fővárosi és Pest megyei nyugdíjbiztosítási igazgatóságának igazgatóhelyettese elmondta, hogy tavaly összesen 12.713 nemzetközi vonatkozású nyugdíjkérelem érkezett a magyarországi illetékes hatóságokhoz. Ebből szociális biztonsági egyezmények hatálya alá tartozik 5765 kérelem, szociálpolitikai vonatkozású 6.296 igény és 652 volt a külföldön élők nyugdíjigénylése. Ez év szeptember 30-áig összesen 10.506 külföldi vonatkozású kérelem érkezett a hazai hivatalokhoz, és az eddigi tapasztalatok szerint ez a szám év végéig várhatóan meghaladja majd az előző évi szintet.

Az idén összesen 4.034 nyugdíjkérelem érkezett az Európai Unió rendeletei alapján. Ezek között vannak olyan országokból érkezők, amelyekkel korábban nem álltunk kétoldalú egyezményes viszonyban, ám az európai uniós csatlakozás révén ezekre is érvényesek a vonatkozó közösségi rendeletek. Ezekben túl 3.300 kérelem érkezett az EU-ba Magyarországgal együtt csatlakozó országokból, amelyekkel volt ugyan kétoldalú megállapodásunk, ám azokat az uniós rendeletek felülírták.

Magyar Szó, 2004. november 25.

Egy-két év helyett akár öt is

Hosszabb időt vehet igénybe a határon túli magyarok honosítása

Az eddigi egy-két éves várakozás helyett három-öt év is eltelhet, mire egy határon túli magyar állampolgárságot kaphat, ha Magyarország eleget tesz jogharmonizációs kötelezettségének -- közölte a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalának főigazgatója az MTI-vel szerdán.

Magyarország a jövőben várhatóan nem tud kedvezményes letelepedési lehetőséget biztosítani a határon túli magyar nemzetiségűek számára, mert az uniós jogszabályok ezt tiltják, így állampolgárságért is csak évekkel később folyamodhatnak -- mondta Végh Zsuzsanna.

Hozzátette: a határon túli magyarok lényegében várakozási idő nélkül kaphatnak letelepedési engedélyt, majd egy év után kérhetik az állampolgárságot. A közösségi jogszabályok azonban tiltják a migránsok közötti különbségtételt, miközben a magyar jogszabályok ezt egy szűk körben lehetővé teszik, így "előfordulhat, hogy a jövőben ezzel a kedvezményes lehetőséggel a letelepedés vonatkozásában a magyar nemzetiségűeket érintően már nem fogunk tudni élni".

Magyar Szó, 2004. november 25.

Nyújts feléje védő kart

Polgári értékek mentén

Neves anyaországi személyiségeket -- művészeket, alkotókat, tudósokat, sportolókat, a közélet szereplőit -- kérdezte a Magyar Szó a kettős állampolgárságról az országot megosztó referendum előtt. Hogyan fognak szavazni, és mi vezérelti őket döntésükben. Válaszaikat folyamatosan ismertetjük lapunk Kitekintő rovatában.

Kautzky Armand színművész

Az egész életemet polgári értékek alapján próbálom élni, aminek egyik legfontosabb része az érték önmagában. A mai világban talán éppen az értéknek van a legkisebb szerepe, és mindig, amikor az Értékmegőrzők megkérdezik, hogy melléje állok-e valaminek, boldogan teszem azt. A kettős állampolgárság megadásának kérdése olyan érték, amihez mindenképpen csatlakoznom kellett. Az én olvasatomban Magyarország egy egység, ami 84 évvel ezelőtt egy szörnyűség miatt megcsorbult. A Magyarok Világszövetsége által indított kezdeményezés, hogy legalább kettős állampolgárságot kapjanak a kinn rekedt emberek, nagyon pozitív és nagyon klassz kezdeményezés számomra.

Néhány nappal ezelőtt töltöttem be a negyvenedik életévemet. Ebben a korban az embernek kialakult véleménye, kialakult hovatartozása van. Emberileg meg kell érni arra, hogy ezt nyíltan vállalni tudjuk. Egy jó ügy mellé miért ne álljon ki az ember? Ha engem valaki ezért negatívan sorol be (mert, sajnos, ennek is megvan a veszélye), az nem engem minősít. Ezt be kell vállalni.

A Madách Színház (több más társulattal karöltve) egy előadásának bevétele fordítja a beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház romos épületének felújítására. Ez a gesztus természetes. Mi, színészek, egy nagy család vagyunk, akár vajdasági, akár erdélyi kollégáról van szó. Közös hangot ütünk meg, s ha valaki bajban van -- legyen az kolléga vagy akár egy egész színház --, akkor természetes, hogy segíteni kell.

Éppen ma reggel narráltam egy, a Vajdaságról szóló filmet. Egészen elérzékenyültem, le is kellett állni a felvételezéssel, mert olyan adatok, olyan tények hangzottak el benne, melyek engem nagyon megráztak. Az 1944-es vérengzésekről szól, melyekről mi itt, az anyaországban mit sem tudunk. Ha pedig valaki nem tud valamiről, egy idő után érdektelenné válik. Minden nap beszélni kellene ezekről a dolgokról, arról, hogy emberek sem a múltjukat, sem a jelenüket nem tudják vállalni. Ez egyszerűen felháborító.

s-K